

زبور شریف

پېژندګلو

د زبور لفظ مطلب شکر گزاری کول دی. دا آسمانی کتاب د زرګونو کالونو راسې د مؤمنانو رهنمائی کوی او نن هم زمونږ رهنمائی کوی که چرې مونږ د دې نه استفاده وکړو. او مونږ د دې نه زده کولې شو چې څنگه د واحد او رېښتیني خدای پاک عبادت وکړو. څنگه چې زبور شریف ۱:۱۴۹ فرمائی چې، ”د مالک خدای ثناء صفت بیان کړئ.“ مقدس زبور شریف د پخوانو حمدونو او د روحانی سندرو یوه مجموعه ده. په اصل کېنې دا د دې دپاره ولیکلې شو چې د دې تلاوت وشي، ولوستلې شي او په دعا او عبادت کېنې وئیلې شي. د زبور زیاته برخه حضرت داؤد په خپله لیکلې ده، ځکه چې خدای پاک د دې زیاته حصه په حضرت داؤد نازلې کړې ده. په دې کېنې یو نیم سل سندرې، دُعاګانې او غزلې دي چې نه صرف د بنی اسرائیلو دپاره دعوت دې بلکې دا د ټولې دُنیا د هر قوم او هر انسان دپاره دعوت دې چې د واحد خدای پاک شکر گزاری وکړي. لکه څنگه چې زبور شریف ۲۱:۱۴۵ فرمائی چې، ”زما خوله به د مالک خدای ثناء صفت کوی، او ټول مخلوق به د هغه د مقدس نوم د تل دپاره ثناء صفت کوی.“ هر څوک چې د دې کتاب تلاوت کوی د دوی زړونه دې د هغه یو خالق، مالک خدای پاک طرف ته را واوړي، څوک چې د حمد و ثناء لائق دې او څوک چې د خپل مخلوق نه دا اُمید لري چې د هغه رضا وکړي. د زبور شریف یو نیم سل بابونه د انسان مختلفو حالاتو، جذباتو او جدوجهد په حقله خبرې کوی. په زبور شریف کېنې یقیناً چې شانداره ښکلا او اثرناکه شاعری ده خو دې سره سره په کېنې د مات زړه او پرېشانه ځان حال هم موجود دې. زبور شریف د خدای پاک د طرفه یو کامل او ابدی کتاب دې چې مونږ پرې مکمل اعتماد کولې شو

خُکه چې په دې کښې زمونږ د خوشحالو، غمونو، غصې او پرېشانو تصویر دی.
د حفظ کولو دپاره ۱:۲۳ آیت ”مالک خُدای دی شپون زما، نو د هیڅ څیز
حاجت نشته دی زما.“

رښتینې خوشحالی

۱) نو هغه بختور دے او بختور به وی

څوک چې د بدعملو په خبرو عمل نه کوی،

په لار د گناهگارو چې تلل نه کوی،

د مسخره کوونکو په ډله کېنې چې نه کېښې.

۲) خو په قانون د مالک خدای چې خوشحالیږی،

شپه او ورځ چې د هغه په شریعت غور کوی.

۳) نو هغه به د داسې ونې په مثال وی،

کومه ونه چې د ولې په غاړه نال وی،

مېوه کوی په موسم کېنې مېوه داره وی

پانې یې تل شنې وی او په ژوندون کېنې کامیابه وی.

۴) خو بدعمله داسې نه دی، دوی لکه د بوسو په شان وی،

د هوا سره الوخی په خای به پاتې نه شی.

۵) نو ځکه په وخت د عدالت به بدعمله مجرم شی،

گناهگران به د صادقانو سره شمېرلې نه شی.

٦) بې شكه مالک خُدائ د صادقانو د لارې خيال ساتی،

په لار د تباهي خو بدعمله وروان وی.

د خُدائ پاک غوره شوې بادشاه

٢) قومونه ولې په قهر شول

او اُمتونه ولې بې فائدي سازشونه کوی؟

٢) د دُنیا بادشاهان راپورته شول

او حاکمان د مالک خُدائ خلاف

او د هغه د مسيح په خلاف يو خائ شول.

٣) ”راخي زنخپرونه به مات کړو،

د خُدائ د غلامی رسی به وغورزوو.“

٤) مالک خُدائ په هغوی پورې خاندی،

کوم چې آسمان کبني ناست دے هغه ورپورې توقې کوی.

٥) نو بیا یې هغه په خپله غصه کبني رتی

او په خپل قهر او غضب سره یې یروی.

٦) مالک خُدائ فرمائی، ”ما مقرر کړے دے په خپل مقدس غر،

ما دے په صيون کښې خپل بادشاه کړو مقرر.

٧ زه بادشاه به د مالک خدای د حکم اعلان وکړم،

”ته زما زوی یې او د نن نه زه ستا پلار شوم.

٨ زما نه وکړه سوال، زه به درکړم ټول قومونه،

زه میراث کښې تا له در به کړم د دنیا ټول جائیدادونه.

٩ د خاورین لوبښی په شان به یې ته ډکړې کړې،

هغوی به ته په سیخ د اوسپنې ټوټې کړې.

١٠ اے حکمرانانو هوښیار شئ،

اے د دنیا بادشاهانو خبردار شئ.

١١ د یرې سره د مالک خدای خدمت کوئ،

او په رپږ سره د هغه خوشحالی کوئ.

١٢ د هغه د زوی په وړاندې که د زړه د اخلاصه ټیټ نه شئ،

نو هغه زر غصه کړی، او ناڅاپه به تباہ شئ،

هغه به بختور شی څوک چې د هغه پناه کښې راشی.

د حضرت داؤد يو زبور د هغه وخت په حقله کله چې حضرت داؤد
د خپل زوی ابی سلوم نه وتښتېدو

د مدد دپاره د سحر دُعا

۳ (۱) اے مالِکۀ خُدايه څومره پېر دی دشمنان زما،

څومره پېر راپاڅېدلی دی خلاف زما.

(۲) پېر زما په حقله داسې وائی،

”هغه به خُدای پاک نه بیچ کوی.“

(۳) تۀ خو زما پال یې چې زما نه گېرچاپېره یې،

تۀ زما جلال یې، څوک چې زما سترگې اوچتوی، اے مالِکۀ خُدايه،

(۴) کله چې مالِک خُدای ته په اوچت آواز ژړا کوم،

خپل مقدس غر نه هغه ما ته جواب راکوی.

(۵) چې څملمه اوډۀ شمه په حفاظت کښې پاڅم،

ځکه چې زۀ د مالِک خُدای د نظر لاندې یم.

(۶) یره ترې نه نۀ کوم هغوی کۀ هر څومره پېر وی

کۀ زۀ په کښې د هرې خوا نه گېر یم.

(۷) مالِکۀ خُدايه پاڅه، خُدايه ما ترې خلاص کړه،

د دشمن مې ژامنې ماتې کړه،

غابښونه د بدعملو مات کړه.

⑧ خلاصون د مالک خدای نه راځي.

ستا په خلقو ستا برکت دې همېشه وي.

د سرود مشر دپاره: د رباب ساز سره د حضرت داؤد يو زبور

د ما ېښام دُعا

④ نو اوره زما سوال کله چې تا ته په ژړا يم،

ته چې وائي زما په حقله خدایه، زه چې بې گناه يم.

زما مشکل آسان کړه، مهربان شه سوال مې اوره.

② اې خلقو، ترڅو به تاسو زما پاکه جامه بشيرنه کړئ؟

ترڅو پورې به تاسو فضولياتو سره مينه کړئ؟

ترڅو پورې به تاسو په دروغو پسې گرځئ؟

③ په دې باندې خبر شئ

چې خپل خلق يې د خپل ځان دپاره د نورو خلقو نه جدا کړي دي،

زما سوالونه قبلوی کله چې مالک خدای ته ما کړي دي.

٤ د غصې په وجه گناه مه کوي،

چې خپلو کتونو له لارې شې فکر وکړي او خاموش شي.

٥ خپلې د صداقت قرباني وړاندې کړي

او تل توکل په مالک خدای کړي.

٦ پېر خلق تپوس کوي، ”مونږ سره به څوک ښه وي؟

اې مالک خدایه، خپله د مخ رڼا دې په مونږ وځلوه.“

٧ ته به زما زړه د یو لوڼي خوشحالي نه پک کړي

د هغوي نه هم پېر زیات څوک چې پېر غنم او شراب لري.

٨ زه به په بې غمي سره اوده شم،

یواځې ته اې مالک خدایه، زما ژوند په حفاظت تېر کړه.

د سرود مشر دپاره: د شپیلۍ ساز سره د حضرت داؤد یو زیور

د حفاظت دُعا

٥ اې مالک خدایه زما خبرو ته غوږ شه،

زما اسویلو ته توجه وکړه.

٢ زما د ژړا آواز د مدد دپاره واوره،

زۀ تا ته سوال کومه زما خُدايه، زما بادشاه.

③ زما واوره سحر کښې زۀ تا ته آواز کوم،

هر سحر کښې زۀ تا ته درخواست کوم

مالکه خُدايه ستا په طمع انتظار کوم.

④ يو تۀ هغه خُدائ پې چې په بدو نۀ خوشحاليږي،

بد کرداره به تا سره نۀ اوسېږي.

⑤ ستا په وړاندې مغرور خو ودرېدۀ نۀ شي،

کوې کرکه د هغوي نه چې بدکاره شي.

⑥ تۀ هغه تباہ کوې، څوک چې دروغژن وي،

مالک خُدائ دوکه بازو او خونکاريو نه کرکه کوي.

⑦ ستا د لوي رحم په وجه به زۀ دننه شم ستا کور ته،

پېر په يره په سجده به شم ستا مقدس کور ته.

⑧ اے مالکه خُدايه، په سبب زما د دشمنانو،

په خپل صداقت سره دې زما رهنمائي وکړه،

خپله نېغه لار دې ما ته راوښايه.

٩ په خولۀ يې اعتبار نه وي زړونه يې د تباھۍ نه ډک دي.

او په ژبه دروغ وائي او مري يې کول او قبر دۍ.

١٠ اے پاکه خدايه هغوئ گناهگار حساب کړه،

هغوئ په خپلو دامونو کښې راگېر کړه.

د ډېرو گناهونو په وجه دوي د خپل ځان نه وشره،

ځکه چې هغوئ ستا خلاف سرکشي کړې ده.

١١ خو څوک چې ستا پناه واخلې هغوئ دې خوشحالي کوي،

وائي سندرې تل تر تله بې غمۍ سره

وي دې ستا امان کښې ستا امان دې وي هغوئ باندې

هغوئ دې خوشحال وي چې ستا نوم سره مينه ساتي.

١٢ اے مالکۀ خدايه، ته په خپله نېکانو ته برکت ورکوي،

ته د خپل رحم ډال هغوئ نه چاپېره وي.

د سرود مشر دپاره: د اته تاره رباب ساز سره د حضرت داؤد يو

زبور

د تکليف په وخت دُعا

۶ (۱) اے مالِکِ خُدايہ ما مہ رتہ پہ خپلہ غصہ کبني

ما تہ قهر مہ کوہ زما پہ سمولو کبني.

(۲) رحم پہ ما وکړه زہ کمزورے یم مالِکِ خُدايہ،

شفا راکړه هډوکي مې ماتيری مالِکِ خُدايہ.

(۳) په زړه یمه بیمار دا به تر کومې وی

اے مالِکِ خُدايہ دا به تر کومې وی؟

(۴) اے مالِکِ خُدايہ ما خلاص کړه ما تہ راوگرځه،

ما بچ کړه د خپلې لوئې مینې سره.

(۵) څوک نه یادوی تا چې کله مړه شی.

څوک دے چې ستا ثناء صِفَت يې په قبر کبني کړے دے؟

(۶) سترے یم ډېر په ژړېدو سره،

بستره زما لمدہ شی ټوله شپه په ژړېدو سره،

او بالبت مې لوند شی په اوبسکو سره.

(۷) سترگې مې کمزورې شوې خفگان سره،

سترگو مې کار پرېښے دے دشمنی سره.

۸ خئی زما نه خئی ټول بدعمله رانه لار شئی،

زما ژړا مالک خُدای اورېدلې ده.

۹ د رحم دپاره سوال مې اورېدلې دې، مالک خُدای،

دُعا زما پې قبوله کړې ده مالک خُدای.

۱۰ یرېړی به، شرمېړی به، زما ټول دشمنان،

راواپس به کړی هغوی په ناگهانه بې عزتی سره.

د حضرت داؤد یو نظم، کوم چې هغه د بنیامین قبیلې کوش په حقله
مالک خُدای ته وئیلې وو

د انصاف دپاره دُعا

۷ اے مالک خُدایه، پاکه خُدایه، ته زما پناه پې،

د هغه خلقو نه ما خلاص کړه او ما بچ کړه څوک چې راپسې دی،

۲ گنې ما به د ازمری په شانې وشلوی ټوټې به مې کړې،

هیڅ څوک به مې نه وی چې د هغوی نه ما بچ کړی.

۳ اے مالک خُدایه، زما پاکه خُدایه،

که ما د انصاف نه کار اخستې نه وی،

٤) كه ما د خپل دوست سره بد كړې وى

كه ناحقه مې دشمن باندې حمله كړې وى،

٥) نو بيا دې دشمن راپسې شى ما دې ووهى.

ما دې پرېږدى بې عزتى سره په خاورو كېښي.

٦) اې مالكه خُدايه د غصې سره راپاخه،

زما د دشمن د غصې په مقابل كېښي راپورته شه،

راپورته شه، زما پاكه خُدايه، په دوى باندې خپل عدل او انصاف راوله.

٧) راغونډ كړه ټول قومونه خپل ځان ته،

د خپل عرش نه په هغوى بادشاهى وكړه.

٨) مالِك خُداى په خپله د قومونو عدالت كوى.

ته زما د صداقت اعلان وكړه، زه بې گناه يم، اې لويه خُدايه.

٩) ختم كړه ظلمونه د ظالم ختم كړه،

آباد كړه صادقان صادق خُدايه،

د زړه منصوبي او فکرونه ته معلوموي.

١٠) هغه خُداى تعالى خو زما پال دى،

بچ کوونکے چې د زړونو صادقانو دے.

①① خدای پاک صادق انصاف دار دے،

بدکارو ته هره ورځ په قهر وی.

①② که څوک چرې په خپله توبه نه کړی،

خدای به خپله توره ورته تېره کړی،

نو لیندې ته به لاس پورته کړی.

①③ کړی هغه به تیاره وسله تباہ کوونکی،

او ولی به خپل غشی بلېدونکی.

①④ څنگه د بدو منصوبې جوړوی، بدعمله خلق گوره

د مصیبت نه هغوی پک وی او فریب کاره.

①⑤ هغوی د بل د غورږېدو دپاره پویه کنده تیاروی

په هم دې کنده کېنې به په خپله ورغورزېږی.

①⑥ کوم مصیبت چې جوړوی هغوی به خپله په کېنې گېر شی،

هغه ظلمونه د هغوی په خپل سر انبار شی.

①⑦ شکر به کوم د مالک خدای چې هغه انصاف کوونکے دے

وايم به زه د مالک خدائ تعالیٰ ثناء صفت.

د سرود مشر دپاره: د رباب ساز سره د حضرت داؤد يو زيور

د خدائ پاک جلال

۸ (۱) اے مالک خدایه، زمونږ ربه،

ټوله دُنیا کبني ستا نوم عظیم دے،

پاس په آسمانونو کبني دې خپل جلال جوړ کړے دے.

(۲) تا تي رودونکو او لويو ماشومانو ته خپل ثناء صفت بشودلے دے

خپل مخالفين او دشمنان دې په دې چپ کړي دي.

(۳) زه کله چې ستا د گوتو کار ته گورم، ستا په آسمانونو باندې غور کوم،

په خپل خائ چې مقرر دي ستورو سپوږمي ته گورم،

(۴) انسان خه وي چې ته پرې نظر ساتي،

نو بنيادم خه وي چې ته يې خيال ساتي؟

(۵) تا د فرېستو نه لږ کم کړے دے

تا هم د جلال او عزت تاج ورپه سر کړے دے.

(۶) تا په خپل مخلوق بنيادم واکمن کړے دے،

تا په هر څيز پوره اختيار ورکړې دې.

۷ کۀ گډې کۀ رمې د بيابان،

او کۀ دې ټول ځنگلي ځناوران.

۸ کۀ مارغان دې په هوا کښې او کۀ کبان دې سمندر کښې،

يا نور داسې څيزونه چې گرځيږي سمندر کښې.

۹ اې مالکۀ خدايه، زمونږ ره،

ټوله دُنيا کښې ستا نوم عظيم دې.

د سرود مشر دپاره: د حضرت داؤد يو نظم چې په يو قسم ساز
کښې د هغه د زوئ د مرگ په حقله وغږولې شو

د خدائ پاک د انصاف دپاره شکر گزاری

۹ زۀ به د خپل ټول زړۀ نه د مالک خدائ ثناء صفت کوم،

زۀ به ستا ټول عجيبه کارونه بيان کړم.

۲ زۀ به يم خوشحاله او ستا له سببه خوشحالي کوم،

اې خدائ تعالی زۀ به په سندرو کښې ستا د نوم ثناء صفت کوم.

۳ زما دشمنان چې کله وتښتېدل،

هغوی تیندکونه و خوړل او ستا په وړاندې تباہ شول.

❷ تا زما په حق کښې وکړه فېصله،

ناست یې په خپل تخت په انصاف خپل عدالت کوې.

❸ بدعمله تباہ کړی دی تا، قومونه رټلی دی تا،

د تل دپاره دې نام و نشان ورله ختم کړې دې.

❹ بېکچه تباہی دې د دشمن ښارونه نابود کړی دی،

نام و نشان د هغوی دې ختم کړې دې.

❺ خو د تل دپاره مالک خدای به بادشاهی کوی،

قائم کړې یې خپل تخت دې او انصاف به کوی.

❻ او هغه انصاف سره په دنیا عدالت کوی،

هغه به په قومونو په انصاف سره حکومت وکړی.

❼ د مظلومانو دپاره مالک خدای د امان خای دې،

په وخت د مصیبت هغه مضبوط د پناه خای دې.

❽ څوک چې دې نوم پېژنی په تا توکل کوی،

مالکه خدایه، څوک چې دې لټون کوی تا یواځې نه دی پرېښی.

۱۱) په سندرو کښې د هغه مالک خُدای ثناء صِفَت کوی،

څوک چې په صیون کښې په تخت ناست دے،

قومونو ته بیان کړئ هغه چې خه کړی دی.

۱۲) هغه به قاتلانو نه بدل اخلی،

د مظلومانو نه بې خبره نه دے

او نه د دردمندانو د فریاد نه بې خبره دے.

۱۳) رحم په ما وکړه، اے مالک خُدایه،

گوره دشمنانو پېر تنگ کړے یم،

ما د مرگ د خولې نه را آزاد کړه.

۱۴) د صیون لور په دروازو به ستا صِفَت او د خلاصون خوشحالی وکړم

نو داسې به زه ستا د ثناء صِفَت اعلان وکړم.

۱۵) قومونه کومه کنده چې وباسی نو په خپله ورگزار به شی،

په پټ خور کړی دام کښې خپله راگېر به شی.

۱۶) مالک خُدای پېژندلے شی، په خپل انصاف سره،

خو اوس راگېر دی بدعمله خپل کردار سره.

١٧ ځي به لاندې قبر ته ټول بدکاران،

چې هېر کړې پي مالک خدائ دې هغه ټول قومونه به وي ورروان.

١٨ حاجت لرونکې به د تل دپاره هېرولې نه شي،

دا مظلومان خلق به ناامیده پاتې نه شي.

١٩ پاڅه، اې مالک خدایه، بنی آدم چې سرکشی ونه کړی،

د قومونو دې عدالت ستا د وړاندې وشي.

٢٠ ته مالک خدایه یره باندې هغوی وپروه،

قومونه ته په دې پوهه وه چې هغوی فانی دي.

د عدالت دپاره دُعا

١٠ اې مالک خدایه، ته زما نه ولې لرې ودرېږې؟

په وخت د مصیبت کښې ته ما نه ولې خپل ځان پټوې؟

٢ په خپل غرور کښې بدکاران غریبانان خپل ځان ته پرزوی،

دوی په خپله په خپلو بدچلونو کښې راگېر کړه.

٣ د خپل نفس لافې کوی دا بدکاران،

په مالک خدائ لعنت کوی او د هغه نه انکار کوی لالچیان.

④ خپل غرور کښې بدکاران طلب نه کوی د خدای پاک،

په خپلو ټولو سوچونو کښې هیڅ پرواه نه کړی د خدای پاک.

⑤ تل کامیابه وی هغوی په دشمنانو پورې خندا کوی،

ستا قانون نه منی دا مغروران.

⑥ ځان سره دوی وائی چې، ”هیڅ به مو نه کړی په لږزان،

ټول عمر زه به یم خوشحاله او د سختو به یم په امان.“

⑦ خوله یې دروغونه، کنځل ماره، دوکه بازه ده،

د هغه ژبه غوڅونکې، تباہ کوونکې ده.

⑧ پروت د کلو خوا کښې پټ په پټه انتظار کوی،

وژنی بې گناه گوری د ورايه پرې گزار کوی.

⑨ لکه زمري پټ په پرده کښې انتظار کوی،

نیسي غریبان پروت دے په پټه انتظار کوی،

رایې کارې او په جال کښې یې راگېروی.

⑩ نو مظلومان په کښې چڅنی شی،

او د ظالم د زور سره رالاندې شی.

❶❶ بد کار د خپل ځان سره دا وائی چې، ”د خُدای پاک هېر شوی دی،

چې هیڅ نه وینی، سترگې یې پټې کړې دی.“

❶❷ اې مالِکِ خُدایه، راپاڅه، او بدکارانو ته سزا ورکړه.

پاکه خُدایه مظلومان مۀ هېروه.

❶❸ خُدای ولی سپکوی دغه بدکاران؟

خپل ځان سره وائی چې، ”نشته تپوسونه،“ وائی دغه بدکاران.

❶❹ خو تا په خپله دا تکلیفونه او خفگان ولیدلو،

او تۀ په خپله دا وینې او عدالت کوې.

تا ته ځان سپارلې دې بېوسه مظلومانو،

مل یې تۀ او حفاظت کوې د بېلارانو.

❶❺ لاسونه مات کړه د بدکاره بدعمله انسان،

هغوی له داسې بدله ورکړه چې یو ظالم هم پاتې نه شی.

❶❻ د مالِکِ خُدای بادشاهی به تل تر تله وی،

د هغۀ د دُنیا نه به غېرقومونه هلاک شی.

❶❼ اې مالِکِ خُدایه، تا په خپله سوال زاری د مظلومانو واورېدله،

تہ هغوی پاپه کوې او سوالونه یې اورې،

١٨ تہ د بې پلاره مظلومانو محافظ یې،

نو فانی انسان به دوی په دې دنیا کښې یرولې نه شی.

د موسیقی د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

په خدای پاک توکل

١١ زه د مالک خدای په پناه کښې یم.

تہ ولې راته وائې، ”لکه د مارغه چې غر ته والوخم،

٢ گوره بدعمله خپله لینده راکاږی او غشی ویشته ته برابروی،

او د پټ خای نه په نېکانو باندې یې وروی.

٣ هرکله چې بنیادونه وړانولې شی،

نو رښتونی خلق به څه وکړې شی؟“

٤ مالک خدای په خپل مقدس کور کښې دے،

هم اوس مالک خدای د خپل آسمانی تخت نه بادشاهی کوی.

هر یو انسان هغه په خپله د نزدې نه گوری،

او په زمکه هر یو کس آزمائی.

٥ مَالِكُ خُذَائِ صَادِقَانِ او بدكاران دواړه معلوموی،

هغه د هغوئ نه نفرت کوی څوک چې ظلمونه خوښوی.

٦ هغه به په بدکارانو او شريرانو بل سکاره او تاوده گوډې وړوی،

په سوزونکو هواگانو سره ورته سزا ورکوی.

٧ بېشکه صادق مَالِكُ خُذَائِ د انصاف سره مينه کوی،

او نېکان خلق به د هغه د مخ دیدن کوی.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور چې د اته تاريزه

ریاب د ساز سره وغږولې شو

په شریره زمانه کښې د مدد دُعا

١٢ اے مالِکِ خُدايه، ته زمونږ مددگار شه،

په تېزۍ سره پناه کيږی ستا نېک بنيادمان،

ستا وفاداران دی د دې زمکې نه روان.

٢ وائی دروغ په خپلو کښې یو بل ته گاونډیان،

په زړه کښې دوکه باز او په غوږو شونډو دی گویان.

٣ مالِکِ ته په خپله دوی نه پرې کړه غوږ شونډان

دوئ نه هغه ژبي پرې كړه چې په لافو دي گويان.

④ دوئ وائی چې، ”مونږ به په خپله ژبه هر څه حاصل كړو،

څوك مو د وينا نه ايسارولې شي چې مونږ خپلې شونې استعمال كړو؟“

⑤ فرمائی مالک خُداى، ”زياتې مې وليدلو چې وشو په حاجتمندانو

فرياد او زبیرگی ما واورېدل چې وکړل غریبانانو،

نو زه به ورشم چې هغوى بچ کړم،

څنگه چې هغوى زما د مدد لری ارمان.“

⑥ د مالک خُداى وعده دي پاکې،

لکه سپين زر چې صفا شى اووه ځله په بټۍ کېږي.

⑦ اے مالکۀ خُدايه مونږ يو په اطمینان چې به وساتې

نسل د دروغژنو نه به کړې تل په حفاظت دا مظلومان.

⑧ خو په هر ځای کېږي گرځېږي بدکاران

ټول بدۍ ته په ښه سترگه گوري انسانان.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د دشمنانو د لاس نه د خلاصون دُعا

۱۳ ﴿۱﴾ اے مالِکِ خُدايه، تر کومه به تۀ ما هېروې؟

تر ابدۀ پورې

تر کومه به تۀ بل خوا ته گورې؟

﴿۲﴾ تر کومه به زما ذهن پرېشانه وي

هره ورځ زما په زړۀ کښې به تر کومه خفگان وي؟

تر کومه به دشمن په ما باندې غالب وي؟

﴿۳﴾ مالِکِ زما خُدايه، راشه ما له جواب راکړه.

سترگې مې روښانه کړه گنې مې به شم،

﴿۴﴾ مۀ خوشحالوه ما باندې تۀ زما دشمنان،

چې، ”ور مو کړو شکست،“ وائی به دوی مدام.

دوی مۀ خوشحالوه زما په لېزان.

﴿۵﴾ ستا په بې حده مينه لرم ايمان،

زۀ به خوشحالی کوم ځکه چې ستا د خلاصون منم احسان.

﴿۶﴾ مالِکِ خُدايه، ستا د صِفَت سرود به کړم بيان،

ځکه چې ته پي په ما مهربان.

د موسيقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د بي دينو کم عقلتوب

۱۴ ﴿۱﴾ "نشته دے خدائ،" په خپل زړه کبني وائي کم عقلان،

دوئ دی فاسدان بڼه عمل پي نشته يو هم داسې نشته چې وی نېکان.

﴿۲﴾ مالک پاس د آسمان نه گوري ټول بنيادمان

هغه گوري چې په رښتيا په دُنیا شته داسې پوهان،

څوک شته په دې دُنیا د خدائ متلاشيان.

﴿۳﴾ نشته يو هم نشته ټول دی اوږدلی په غلطه لار روان،

نشته دے يو کس هم چرته نشته دے نېکان.

﴿۴﴾ ولې دوئ نه زده کوی څوک چې دی بدکاران،

دوئ خوری لکه روتی زما خلق انسانان

مالک ته به د دُعا فکر ونه کړی دا بدکاران؟

﴿۵﴾ په سخته يره کبني به پراته وی بدکاران،

ځکه پاک خدائ مل دے د صادقانو.

۶ اے بدکارانو تاسو په غریبانانو ظلم کوئ،

خو مالک خُدائ دے د خپلو خلقو نگهبان.

۷ څوک به راشی د صیون چې آزاد کړی اسرائیلیان،

کله چې مالک خُدائ بیا آباد کړی خپل قومیان،

يعقوب به خوشحالی وکړی او خوشحاله به شی اسرائیلیان.

د عبادت اصول. د حضرت داؤد یو زیور

د خُدائ پاک اراده او رضا

۱۵ څوک مالکه خُدایه ستا مقدس کور کښې عبادت ته داخلېدے

شی؟

ستا په مقدس غر څوک ستا حضور کښې اوسېدے شی؟

۲ هغه څوک چې وی بې عېبه او ښه کارونه کوی،

او د زړه د اخلاص نه رښتیا خبرې کوی.

۳ څوک چې نه کړی غېبتونه او په گاونډی نه کوئ ظلمونه

او نه په خپلو دوستانو باندې بد وائی،

۴ چې منکرانو ته سپک گوری

او د مالک خُدائ د وفادارانو قدر کوی،

که هر څومره ورته سخته وی

خو بیا هم مدام ټینگ ولاړ وی په خپل عهد او پیمان،

د قرض په بدل کښې چې څوک نه وی سود خواران

او څوک چې د بې گناه خلاف رشوت نه قبلوی.

نو داسې چې څوک کوی هغه به قائم وی مدام.

د حضرت داؤد یو زیور

په خُدائ پاک ایمان او یقین

۱۶ اے پاکه خُدایه، ما وساته په خپل امان،

پناه مې راوړه تا ته او شه مې نگهبان.

ما ووئیل مالک خُدائ ته، ”ته زما مالک یې،

زما دغه ټول برکتونه او بشپړې له تا نه دی.“

په زمکه باندې ټول مؤمنان دی رښتیني شریفان،

په دوی کښې زما خوشحالی ده.

خو اخته به شی هغه خلق په خفگان

چې د خُدائ نه غېر منی نور خُدايان.

نَه به اخلم برخه د هغوی په قربانيانو

نَه به واخلم د هغوی د معبودانو نومونه په زبان.

٥ تَه يې اے مالِکِه خُدايه زما ټول نصيب او برکتونه،

او زما د هر څيز ساتونکې يې تَه په خپله.

٦ تا ما له په برخه کښې راکړی دی بښه ځايونه،

بې شکه چې عجيبه دی ستا ميراثونه.

٧ زه به د هغه مالِک خُدائ ادا کړم ثناء او صِفْتونه څوک چې ما له کوی
هدايتونه،

خپل زړه راته د شپې هم کوی لارښودنه.

٨ مالِک خُدائ همېشه راسره دے زه په دې پوهېږم.

هغه په خوا کښې راسره دے نو زه به نه غورزېږم.

٩ نو ځکه مې زړه خوشحاله دے خوشحاليږم،

ژوند کوم او په امان کښې اوسېږم،

١٠ زما روح به تَه پرې نه ږدې په عالم ارواح کښې،

خاورې کېدو ته به پرې نه ږدې تَه خپل قُدوس.

١١ تہ به ما ته د ژوندون لارښودنه وکړې،

د خپل حضور خوند به ما له راکړې،

تا سره د تل ژوندون خوشحالی به ما له راکړې.

د حضرت داؤد دُعا

١٧ اے مالِکِ خُدايه، زما د انصاف درخواستونه واوره،

زما د مدد کولو فريادونه واوره.

زما دُعا ته ورکړه پاملرنه،

په صادقو شونډو چې کړمه سوالونه.

٢ ما بې گناه ثابت کړه،

ځکه ټول تا ته څرگند دی چې ښه کوی کارونه.

٣ تا په شپه کښې زما د خيالونو او د زړه وکړل امتحانونه،

پس د امتحان نه دې په ما کښې پېدا نه کړل غلط کارونه،

اراده زما پخه ده په ژبه نه کړم گناهونه.

٤ ما منلی دی ټول ستا حُکْمونه

کوم چې ما ساتی د ظالمانو د لارو.

٥ زه همپشه ستا په لاره يم روان،

زه ستا نه نه يم اوږدلى، يم دې پېروكار.

٦ زه دُعا كومه تا ته، اې خُدايه، ته به راکړې جوابونه،

كله چې دُعا كوم غوږ ونيسه ما ته قبول مې كړه سوالونه.

٧ ما ته د خپلې لوڼې مينې خواږه راوښايه،

په خپل قُدرت دوى بچ كوي ته له دشمنه

څوك چې پناه غواړي له تا نه.

٨ وساته ما داسې لكه ستا د سترگو تور په شان،

د خپل وزرونو په سوري ما پټ كړه.

٩ د بدعملو خلقو نه ما وساته چې په ما كوى حملې،

ما وساته د بېرحمه دشمنانو نه چې پي واچولې گېرې.

١٠ كلك كړى دى هغوئ خپل بېرحمه زړونه،

واوره په خپله د هغوئ د لافو پك كلامونه.

١١ زما نه گېرچاپېره شوى دى، زه پي نيولې يم،

كوى دوى د دې انتظار چې زمكې ته مې راوولى.

١٢ زما د وژلو په تلاش کښې دی دوی لکه د اوږی ازمړی په شان،

لکه د خپل ښکار په طمع پټ ناست چې وی زمری ځوان.

١٣ اے مالک، راپاڅه، ودرېره د دوی خلاف، په گوډو کره شیران،

ما د خپلې توري په زور له بدعملو نه بچ کره.

١٤ اے مالک خدایه، د خپل لاس په طاقت دې تباہ کره هغه خلق،

څوک چې په دې دنیا لټوی خپل اجرone.

خو په خپټه ماړه کره خپل غوره شوی بنیادمان،

د دوی اولاد سره دې وی پېر مالونه،

په میراث کښې دې پاتې شی ورته مال او دولتونه.

١٥ ځکه زه یمه صادق ستا مخ به وینم،

زه چې کله راپاڅم ستا دیدن به وکړم په لیدو ستا به مطمئن شم.

د موسیقی د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور د مالک خدای
خدمتگار. هغه دا سرود مالک خدای ته په هغه ورځ ووئیلو، چې په
کومه ورځ مالک خدای دے د خپلو دشمنانو او ساؤل نه وساتلو.

د فتحې نظم

١٨ اے مالک خدایه تا سره مینه کوم ته په خپله زما زور او طاقت

- ② مالک خُدائ گټ دے زما، قلعه ده زما، او خلاصوونکے دے زما،
 زما خُدائ گټ دے زما، په چا کښې چې ما خپل حفاظت موندلې دے.
 هغه دے پال زما، هغه زور چې بچ کوی ما، او د حفاظت پناه گاه ده زما.
- ③ مالک خُدائ ته مې وکړل آوازونه څوک چې لائق دے د ثناء صفتونو،
 او هم هغه په خپله مې د دشمنانو نه بچ کوی.
 ④ زه د مرگ په پرو کښې راگېر شوې يم،
 د بربادۍ طوفان مې د سر د پاسه تېر شو.
 ⑤ گېرچاپېره رانه تاو دی د قبر زنځيرونه،
 زما په لار کښې مرگی خپل دامونه غوړولی دی.
 ⑥ په سختۍ کښې خپل مالک ته کړمه آوازونه،
 د مدد دپاره ما خپل خُدائ ته وکړل آوازونه.
 د خپل مقدس ځايه هغه واورېدل زما آوازونه،
 د هغه تر غوړو ورسېدل زما فريادونه.
 ⑦ زمکه باندې زلزله راغله ولړزېده،

د ټولو غرونو بنيادونه وڅوځېدل،

زلزله ځکه پرې راغله چې هغه په غصه وو.

۸ د هغه د پوزې او سپېرمو نه لوړې راووتل،

بل سکاره ترې نه روان وو پروونکی لمبه يې د خولې راووتله.

۹ هغه لاندې ترې راکوز شولو وشلول يې آسمانونه،

د هغه د پښو د لاندې تورې وريځې وې.

۱۰ والوتو هغه په وزرو والا مخلوق سور شولو،

هغه د هوا په وزرو سور شولو.

۱۱ هغه د خپله ځانه گېرچاپېره تياره تاو کړله،

د باران نه پکه وريځ يې د خپل ځان نه راتاوه کړله.

۱۲ د هغه د حضور جلال تورې وريځې وشلولې،

او ډلې او بل سکاره يې راوړول.

۱۳ واورېدې شو د آسمانه د مالک خدای آواز،

د تندر په شان د خدای تعالی راغلو آواز.

۱۴ خپل دشمنان يې کړل خواره د غشو په ویشو سره،

و يې زغلول د تندر په گرزار او په برېښنا سره.

۱۵) اے مالکِ خُدايه ستا په حُکم او په چغه په رټلو

بېخ د سمندر رابښکاره شولو، او بنياد د زمکې راڅرگند شولو.

۱۶) د آسمانه يې خپل لاس کړلو راوړد او زه يې بچ کړم،

زه يې د ډوبو اوږو نه رابهر کړم.

۱۷) بچ يې کړمه زه د زورور دشمن د لاسه،

چې زما نه يې نفرت کولو او وو زما دپاسه.

۱۸) په ورځ د مصيبت هغوئ کړی راسره جنگونه،

خو مالکِ خُدائ زما مل وو په خپله.

۱۹) زه يې يو پُرآمنه خائ ته راوستم،

ځکه چې هغه رانه خوشحال وو زه يې بچ کړم.

۲۰) ما ته په ښه کولو مالکِ اجر راکړې دے،

زما د بې گناهی په وجه يې ما له انعام راکړې دے.

۲۱) ځکه ما کارونه د مالکِ خُدائ پوره کړی دی،

نه مې بد عمل چرته د خُدائ پاک خلاف کړې دے.

٢٢ ما د هغه په ټول قانون عمل كړې دى،

پرېښى نه دى ما د هغه اصول منلى دى.

٢٣ د خدائ په وړاندې زه بې داغه يم

خپل ځان مې د گناه نه بچ ساتلى دى.

٢٤ مالک ما له د ښه کولو اجر راكړې دى،

هغه پوهېږى چې زه بې گناه يم.

٢٥ ته د وفادارو سره وفادار يې،

ته د هغوئ سره نېكى كوي څوك چې نېكان دى.

٢٦ پاكانو ته ته خپل ځان پاك ښكاره كوي،

او هغوئ څوك چې مكاران دى مكر كوى.

٢٧ ته خلاصون وركوي عاجزانو له

خو ته په خپله كبر نسكوروي مغرورانو له.

٢٨ اې مالكه خدايه، ته زما چراغ يې،

مالكه خدايه، زما تياره په رڼا بدلوي.

٢٩ ستا په مدد زه فوجونه تس تس كولې شم،

د مالک خُدائ په مدد د دېوالونو نه دانگلې شم.

③۰ د خُدائ پاک لاره کامله ده،

د مالک وعده صحيح ده.

د هر چا دپاره پال دې څوک چې د هغه غواړي پناه.

③۱ د مالک نه بغير بل خُدائ څوک دې؟

او زمونږ د خُدائ نه بغير څوک گټ دې؟

③۲ دا خُدائ دې چې زور طاقت راکوي ما له

پُرآمنه کوي دې په خپله لار ما له.

③۳ هغه جوړې کړي زما پښې د هوسۍ د پښو په شان،

چې شمه پاس په اوچتو غرونو روان.

③۴ هغه تياروي جنگ ته زما لاسونه،

چې مټې مې راکاږي د زېږو کمانونه.

③۵ تا ما له د خلاصون پال راکړې دې،

ستا ښي لاس زما مدد کړې دې،

او ستا مدد زما ځان تکړه کړې دې.

٣٦) تا زما د پښو دپاره پراخه لاره جوړه کړله،

ترڅو پښې زما ونه ښوئېری هیڅکله.

٣٧) زه په خپل دشمن پسې شوم کړل مې گرفتار،

تر هغې واپس نه شوم ترڅو دوی مې کړل تار په تار.

٣٨) هغوی مې داسې ووهل چې بیا پاڅېدې نه شول،

هغوی زما د پښو د لاندې شول.

٣٩) ما له دې راکړو طاقت د جنگ دپاره،

تا دشمنان په پښو کېښې وغورزول زما دپاره.

٤٠) تا دشمنان په تېښته وتښتول زما نه،

ما کړل تباہ چا چې نفرت کولو زما نه.

٤١) د بچ کولو یې څوک نه ؤو هغوی وکړل د مدد دپاره فریادونه،

دوی وکړو سوال مالک خدای ته خو هغه ورنه کړو جواب.

٤٢) زه هغوی مېده کوم لکه د طوفان دوږې،

زه یې جارو کوم لکه د کوڅو خاورې.

٤٣) زه تا بچ کړم د باغیانو یم،

مشر کړې دې د قومونو یم،

او چې څوک ما نه پېژندل هغوی اوس زما خدمت کوی.

❧ ۴۴ ❧ منی هغوی زما امر چې کله شی خبر زما،

بهرنی قومونه سرونه ټیټوی په وړاندې زما.

❧ ۴۵ ❧ کله چې خبر شی بائیلی خپل همتونه،

راځی ما له په ویره رپېدو د مضبوطو قلاگانو.

❧ ۴۶ ❧ مالک خدای ژوندی دی، ثنا دې وی زما د پناه گاه،

لوئی دې وی زما د خلاصونکی خدای پاک.

❧ ۴۷ ❧ څوک چې راکوی ما له تکلیفونه نو د هغوی نه بدل اخلی زما،

هغه خدای پاک دی چې قومونه ماتحت کوی زما،

❧ ۴۸ ❧ څوک چې ما د خپلو دشمنانو نه بچ کوی.

تا زه په خپلو دشمنانو باندې اوچت کړم،

او تا زه د ظالمانو نه بچ کړم.

❧ ۴۹ ❧ ځکه مالک خدایه زه به ستا ثناء صفت کوم،

ستا د نوم به په قومونو کښې ثناء صفت کوم.

٥٠ مالک خدائ ورکوی لوئی فتحې خپل بادشاه له،

ورکوی نه ختمېدونکې مینه خپل غوره شوی له،

د تل دپاره داؤد او د هغه ټول اولاد له.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

د دنیا په پېدايښت کېنې د خدای پاک جلال

١٩ آسمانونه د خدای پاک جلال خومره ښه بیانوی،

خلايې د لاس کارنامې صفا بیانوی.

٢ هره ورغ بلې ورغ پسې متواتر وېنا کوی،

هره شپه بلې شپې پسې د هغه مشهورتیا کوی.

٣ نه کوی خبرې خو په چپه خوله وینا کوی

هیڅکله چا نه دے اورېدلے آواز یې.

٤ خو د هغوی آواز په ټوله دنیا کېنې اورېدلے شوے وو،

او د هغوی کلام د دنیا په آخری حدونو پورې رسېدلے وو.

نمر دپاره خدای کور جوړ کړے دے پاس په آسمان،

٥ لکه زلمے چې د خپلې کمرې نه بهر راوځي،

لکه څنگه چې یو پهلوان په خوشحالی د منډې دپاره لیواله وی.

⑥ خپله لاره جوړوی په آسمانونو د یو سر نه تر بله.

د گرمۍ نه یې هیڅ څیز پټېدې نه شی.

⑦ قانون د مالک خدای کامل دی، روح تازه کوی.

هدایت د مالک خدای باوری دی، د ساده نه هوښیار جوړوی.

⑧ حکمونه د مالک خدای رښتیا دی زړه خوشحالی.

د مالک خدای حکمونه پاک دی د ژوند پوهه ورکوی.

⑨ د مالک خدای یره پاکه ده او تل به وی.

حکمونه د مالک خدای درست دی هر یو په انصاف وی.

⑩ خواهش یې د زرو نه زیات دی،

د سوچه زرو نه هم زیات دی،

دا د شاتو نه هم پېر خوړ دی،

د هغه شاتو نه چې د گبین نه راڅاڅی.

⑪ دا ما ستا خدمتگار ته خبرتیا راکوی،

هغه څوک یې چې منی لوی اجر ورکوی.

١٢ څوک څنگه د خپل زړه په گناه پوهېدې شي؟

ما پاک کړه د پتو خطاگانو نه.

١٣ د قصداً گناهونو نه خپل خدمتگار بچ کړه،

چې راباندې غالب نه شي ما ترې خلاص کړه.

نو داسې زه به بچ شمه د جرمونو نه،

او بچ به شمه زه د لویو گناهونو نه.

١٤ زما خبرې او زما د زړه خیالونه دې منظور شي تا ته،

ای مالکۀ خدایه ته یې زما پناه گاه او زما خلاصونکې یې.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

د کامیابی دپاره دُعا

٢٠ په وخت د مصیبت کبښې دې مالک ستا فریاد واورې،

د یعقوب د خدای پاک نوم دې د هر نقصان نه ستا حفاظت وکړي.

٢١ هغه دې ستا مدد وکړي د خپل مقدس خدای نه

او داسې به طاقت درکوی د صیون نه.

٢٢ ټولې قربانۍ دې ستا قبولې کړي

ټولې سوزېدونکې نذرانې دې ستا منظورې کړي.

٤ هغه دې ستا د زړه ارمان پوره کړي

کاميا به دې هغه ستا منصوبې کړي.

٥ نو ستا په کاميابۍ به چغې د خوښۍ ووهو

د خپل خدای د نوم جندې به اوچتې کړو.

مالک خدای دې جواب درکړي ستا د ټولو سوالونو.

٦ اوس زه په دې پوهېږم چې مالک خدای به خپل غوره شوي بادشاه بچ کړي،

هغه به د خپل پاک آسمان نه جواب ورکړي

په خپل لوی طاقت سره به یې هغه بچ کړي.

٧ څوک فخر کوي په جنگي گاپو او څوک په آسونو،

خو مونږ د مالک خدای د خپل خدای پاک په نوم فخر کوو.

٨ دا قومونه به په گوډو شی او راوبه غورزېږي،

خو مونږ به راپاخو او ټینگ به ودرېږو.

٩ ورکړه فتح زمونږ بادشاه له، اې مالکه خدایه،

کله چې تا ته سوال کوو مونږ ته جواب راکړه.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د کامیابی دپاره د مالک خدای ثناء

۲۱ (۱) مالک خدایه، بادشاه ستا په طاقت څنگه خوشحالی کوی.

ځکه چې هغه ستا په فتح ورکولو څومره لویه خوشحالی کوی.

(۲) تا دے ورکړے د هغه د زړه ارمان

تا نه دے رد کړے د هغه د خولې بیان.

(۳) تا هغه په پېرو کامیابو او برکتونو معمور کړے دے

تاج دې د خالص سرو زرو ورپه سر کړے دے.

(۴) چې د ژوند سوال یې له تا کړے دے نو تا یې سوال قبول کړے دے

نو د تل دپاره تا د هغه ژوند اوږد کړے دے.

(۵) ستا په خلاصون او مدد هغه وموندو عزت،

تا هغه له ورکړو شهرت، شان او شوکت.

(۶) هغه له دې ورکړے برکت نه ختمېدونکے

ورکړے خپل دیدار دې ورته زړه خوشحالیونکے.

(۷) ځکه چې بادشاه په مالک خدای باندې ایمان لری،

د خُډائِ تعالیٰ په مینه هغه به تل د تیندکونو نه بچ وی.

⑧ نو تۀ به خپل ټول دشمنان راگېر کړې،

څوک چې درنه نفرت کوی نو هغه هر یو به په خپل بنی لاس راگېر کړې.

⑨ کله چې تۀ رابښکاره شې په هغوی به د بټۍ په شان اور بل کړې.

مالکه خُډایه ستا د غضب اور به دوی تیر کړی او ستا اور به یې تباہ کړی.

⑩ تۀ به د هغوی اولاد د زمکې نه جارو کړې،

تۀ به هغوی له نسل ورنۀ کړې.

⑪ که څۀ هم بدې ارادې لری تا ته او نېټونه یې خراب شی

خو کامیابه به هیڅکله د هغوی منصوبې نۀ شی.

⑫ تۀ به کړې هغوی دې ته جوړ چې په شا شی

دوی چې کله ستا د لیندې غشو ته مخامخ شی.

⑬ راپاڅه اے مالکه خُډایه، په خپل ټول قدرت،

مونږ به ووايو سندرې او ثناء ستا د زور او طاقت.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور چې د سحر هوسی

په ساز کښې به وغږولې شی

د مدد درخواست او د ثناء صفت سرودونه

۲۲ (۱) اے زما خُدايه، اے زما خُدايه، زه دې ولې پرېښودلم؟

ته ولې رانه لرې شوې يې او د مدد فرياد مې نه اورې؟

(۲) په ورځ کښې تا ته فرياد کوم زما خُدايه خو ته جواب نه راکوې،

هره شپه ته زما آواز اورې، خو ما ته هيڅ آرام رانه شی.

(۳) خو ستا پاکه هستی پاس په تخت،

اسرائيليان کوی ستا ثناء صفت.

(۴) زمونږ پلار نيکه په تا لرلو ايمان،

او ته شوې د هغوئ نگهبان.

(۵) دوی تا ته فريادونه وکړل تا خلاصون ورکړو،

هغوئ مايوسه نه شول په تا چې چا اطمینان وکړو.

(۶) خو زه چينجی يم او انسان نه يم،

سپک راته گوری د ټولو د خدا يم.

(۷) څوک چې راته گوری خدا راپورې کوی،

دوئ سرونه خوځوی راته سپک گوری.

⑧ دوئ وائی چې، ”لرلو پي په مالک خُدائ اطمینان آيا دا هغه څوک دے،

خو مالک خُدائ دې اوس دے بچ کړی.

ځکه چې مالک خُدائ بې‌شانه مینه ورسره کوی.“

⑨ تا د مور د خېټې نه په سلامتۍ رابهر کړم،

ما له دې باور راکړو زه دې د مور په سینه لوی کړم.

⑩ د پېدايښت نه ستا لاسونو ته وسپارلے شوم،

ته زما خُدائ پي د کوم وخت نه چې پېدا شوم.

⑪ زما نه لرې مه ودرېږه ځکه چې مصیبت را په سر دے،

او ستا نه علاوه بل څوک نشته چې وی زما مددگار.

⑫ د پېرو غویانو په شان دشمنانو راگېر کړے یم،

لکه د بسن د یروونکو غویانو غوندې پي گېر کړے یم.

⑬ زما خلاف پي د زمرو په شان خپلې خولې وازې کړې دی

په غرمبار سره ما څیری.

⑭ توئ شوے یم زه لکه اوبو په شان،

هډوکی د جوړونو نه مې شوی دی بې ځایه.

زړه زما ویلی شو د موم په شان،

ټول زور مې خُشک شو د خاورین لوبنی په شان، (۱۵)

ژبه مې تالو پورې شوه چسپان،

په خاورو کښې تا پرېښی یم د مړی په شان.

د سپو په شان دشمنانو راگېر کړی یم، (۱۶)

د بدکارانو قبیلې راگېر کړی یم،

دوئ په پښو لاسو زخمی کړی یم.

ټول هډوکی خپل شمېرلې شم، (۱۷)

دشمنان راته راگوری او په ما خوشحالیږی.

هغوئ په خپلو کښې تقسیموی جامې زما (۱۸)

په خپلو کښې خښی پرې ویاسی په جامو زما.

اے مالکه خدایه زما نه لرې مه ودرېږه، (۱۹)

ته زما زور او طاقت یې زر زما مدد دپاره راشه.

ما د توري د خولې نه بچ کړه، (۲۰)

د دغه سپو نه زما قیمتی ژوند بچ کړه.

﴿٢١﴾ د زمرو د خولې نه ما راویاسه،

او ما د ځنگلي غویانو د بشکرو نه په امان کړه.

﴿٢٢﴾ زه به خپلو خلقو ته ستا د نوم لوئی بیان کړم،

ستا ثناء صفت به زه د جماعت په مینځ کښې وکړم.

﴿٢٣﴾ تاسو څوک چې د خدای نه پرېږئ د مالک خدای ستائینه وکړئ،

ای د یعقوب اولاده، تاسو هغه له عزت ورکړئ،

ای بنی اسرائیلو تاسو ټول د هغه عزت وکړئ.

﴿٢٤﴾ ځکه هغه نه د حاجتمندانو درد ته سپک وکتل،

او نه هغه د هغوئ ضرورتونو ته شا کوی

نو هغه د هغوئ فریادونه اوری.

﴿٢٥﴾ زه به په لویه پله کښې ستا ثناء صفت وکړم،

د مؤمنانو په وړاندې به زه خپل نذرونه پېش کړم.

﴿٢٦﴾ غریبانان به ماږه او مطمئن شی،

د مالک خدای ټول لټوونکي به ثناء خوان شی

د هغوی زړونه دې د تل دپاره خوشحاله وی.

٢٧ ټوله دُنیا به مالک خُدای یاد کړی او هغه ته به راوگرځی،

د دُنیا ټول قومونه او هر خاندان به هغه ته سجده وکړی.

٢٨ ځکه چې مالک خُدای بادشاه دے

او د هغه په قومونو حکومت دے.

٢٩ د دُنیا ټول کبرژن به هغه ته په تعظیم شی،

څوک چې فانی دی هغه ټول به ورته په سجده شی

هغوی به خپل ځانونه ژوندی ساتلے نه شی.

٣٠ راتلونکے نسل به یې خدمت کوی،

د مالک خُدای بیان به راتلونکی نسل ته کوی.

٣١ هغه څوک چې لا پېدا نه دی د هغه د خلاصون نه به خبر شی

دوی به د هغه د ټولو کارنامو نه خبر شی.

د حضرت داؤد یو زبور

مالک دے شپون زما

٢٣ ١ مالک خُدای دے شپون زما،

نو د هیڅ څیز حاجت نشته دے زما.

❷ راکوی آرام په شین چمن کښې ما له،

بوځی مې هغه د آرامو اوبو خوا له.

❸ هغه راکوی تازه او نوې قوت ما له،

په نېغه لار مې بیایي د خپل نوم دپاره.

❹ که څه هم د مرگ وادی نه زه تېرېږم،

خو ته زما په څنگ یې نو نه یرېږم،

ستا په چوکه او امسا زما تسلی ده.

❺ ته زما د دشمنانو په وړاندې تیاروې پر خوراک ما له،

ته مې سر په تېلو غوړوې نو په دې عزت راکوې ما له،

ته د خپل برکت نه تر څنډو پکوې پیاله ما له.

❻ بې شکه ستا نېکي او مینه به وی زما د ټول ژوند دپاره،

زه به د مالک خدای کور کښې اوسېږم د تل دپاره.

د حضرت داؤد یو زیور

۲۴ ﴿۱﴾ دا دُنیا د مالک خُدائ دِه او هر خُۀ چي په دې کښې دى،

دا ټوله دُنیا او انسانان څوک چي په دې کښې دى.

﴿۲﴾ په دريابونو باندې اېښى مالک خُدائ د زمکې بنيادونه دى،

دا زمکه يې په سمندر باندې آباډه کړې ده.

﴿۳﴾ د مالک خُدائ غر ته څوک ورختلې شى؟

او څوک د هغۀ مقدس خُائ کښې ودرېدلې شى؟

﴿۴﴾ يواځې هغه څوک چي يې زړونه او لاسونه پاک وى،

څوک چي د بُتانو عبادت نه کوى،

او هيڅکله د دروغو قسمونه نه کوى.

﴿۵﴾ دوى ته به د مالک خُدائ برکت ملاو شى،

او خپل خلاصونکى خُدائ پاک نه به صداقت حاصل کړى.

﴿۶﴾ او هم داسې خلق ستا د مخ لټون کوى،

اې د يعقوب خُدايه، دوى به ستا طلب کوى.

﴿۷﴾ اې زړو دروازو کولواو شى، ابدى ورونو خلاص شى،

چې د جلال بادشاه دننه درشی.

هغه د جلال بادشاه څوک دی؟ (۸)

هغه دی مالک خدای چې پېر قوی او زورور دی،

هغه مالک خدای چې په جنگ کېږي تکره دی.

ای زېرو دروازو کولای شئ، ابدی وروڼو خلاص شئ، (۹)

چې د جلال بادشاه دننه درشی.

هغه د جلال بادشاه څوک دی؟ (۱۰)

هغه ربُ الافواج دی،

هغه د جلال بادشاه دی.

د حضرت داؤد یو زیور

د هدایت او حفاظت دپاره دُعا

۲۵ (۱) زما مالک خدایه، زه دُعا غواړم له تا،

(۲) ای زما پاکه خدایه، زه توکل کوم په تا.

ما شرمندې کېدو نه بچ کړه،

مه پرېږده چې دشمنان کامیاب شي په ما.

٣) هيڅکله شرمنده به نه شی هغه څوک چې کوی يقين په تا،

خو شرميری به هغوی چې د نورو سره کوی دوکه.

٤) اے مالکۀ خُدايه، ما ته خپلې لارې وښايه،

خپلې لارې راته وښايه چې زه په هغې لار شم.

٥) ته ما د خپل حقيقت خوا له بوځه او هم درس راکړه ما له،

او هر وخت زه توکل کوم په تا اے زما خلاصونکي خُدايه.

٦) اے مالکۀ خُدايه هغه مينه او رحم دې در په ياد کړه خپله،

چې کوله دې د ازله تا په خپله.

٧) زما د ځوانۍ غلطۍ او گناه مه يادوه

خو ما د خپلې بېبها مينې په وجه يادوه،

ځکه چې ته مهربان يې اے مالکۀ خُدايه.

٨) ښه مې مالک خُدائ دے سم کارونه کوی،

څوک چې وی بې لارې هغوی ته نېغه لار سموی.

٩) هغه عاجزان په سمه لار روانوی،

او خپله لار هغوی ته ور زده کوی.

۱۰) د مالک خدائ ټولې لارې دی پکې د وفا او د مینې،

د هغه چا دپاره چې ساتی د هغه د لوظ ټولې غوښتنې.

۱۱) اے مالک خدایه، د خپل پاک نوم د خاطره،

راوځښه که هر څومره زما گناه ده لویه.

۱۲) څوک دی هغوئ چې د مالک خدائ نه پره کوی؟

هغه به دوی ته هغه لار وښائی کومه چې دوی دپاره غوره کول دی.

۱۳) هغوئ به خپل ژوند په خیر تېروی،

د هغه اولاد ته به زمکه په میراث کښې ورکوی.

۱۴) مالک خدائ د هغه چا ملگرې دے څوک چې د هغه نه یرېږی،

هغوئ ته به د خپل لوظ شرطونه ورزده کوی.

۱۵) زما نظر به همېشه د مالک خدائ طرف ته وی،

هم هغه ما د دشمنانو د دام نه خلاصوی.

۱۶) او خپل فضل په ما وکړه زما طرف ته راوگرځه،

ځکه زه یواځې شوے یم بد حاله.

۱۷) د بد نه بدتر شول زما غمونه،

خلاص مي کړه تکليفونه.

١٨ زما غمونو او مصيبتونو ته توجه وړکړه

او زما ټول گناهونه ما ته معاف کړه.

١٩ گوره څومره پيرپري دشمنان زما

گوره چې دوي څومره کرکه کوي له ما.

٢٠ زما ژوند د دوي نه په امان کړه ما وساته،

ما مه شرموه چې راوپري مي ده پناه تا ته.

٢١ زما راستي زما نېکي دې پام وکړي په ما،

ځکه چې په تا توکل کړي دي ما.

٢٢ اې پاکه خدايه، بني اسرائيل بچ کړه،

د ټولو مشکلاتو نه يې خلاص کړه.

د حضرت داؤد يو زبور

د نېک انسان دُعا

٢٦ اې مالکۀ خدايه، زما د بې گناهي په حقله تاسو فېصله وکړئ،

ځکه چې ما تل نېکي کړي ده،

ما په مالک خُدای بې شکه باور کړې دے.

۲) اے مالک خُدایه په ما آزمېښت وکړه او تیار مې کړه،

زما د زړه او خیالونو آزمېښت وکړه.

۳) خو زه ستا د بې شانه مینې نه همېشه خبر یم،

نو ځکه زه ستا د حقیقت په مطابق ژوند تېروم.

۴) زه د دروغزو خلقو سره نه کېښم،

نه د منافقانو سره په لاره ځم،

۵) د بدعملو د محفل نه زه نفرت کوم

او نه زه د شریرانو ملګرتیا کوم.

۶) زه خپل لاسونه د گناه نه وینم،

اے مالک خُدایه، نو ستا قربان ګاه نه به طواف کوم.

۷) زه به د شکرانې سندرې وایم

او ستا ټول عجیبه کارونه به وایم.

۸) زه مینه کوم مالک خُدایه ستا مقدس کور سره،

چرته چې ستا جلالی حضور اوسپړی هغه ځای سره.

٩ ما د گناهگارانو سره مه حسابوه،

ما د قاتلانو سره مه مجرم کوه.

١٠ په ناپاکه منصوبو د هغوئ لاسونه سخا دی،

د رشوت نه پک هر وخت د هغوئ لاسونه دی.

١١ خو زه داسې نه یم، زه په دنیا کښې پاک اوسېږم،

په ما شه مهربانه او ما بچ کړه.

١٢ زه اوس په هوار مېدان ولاړ یم،

زه به د ټول جماعت په وړاندې د مالک خدای ثناء صفت وایم.

د حضرت داؤد یو زیور

په مالک خدای د توکل سندره

٢٧ مالک خدای دے زما خلاصون او زما رڼا

نو بیا زه ولې یره وکړم د چا؟

او مالک خدای دے زما د ژوند قلعه

نو بیا به زه ولې یره وکړم د چا؟

٢٨ چې کله ما ختمول غواړی بدکاران

او حملة راباندې وکړی زما دشمنان،

تیندک به وخورى او راگزار به شی زما دشمنان.

③ هر څو که رانه تاو شی گېرچاپېره لښکري،

زړه کښې يره نه لرم.

که شروع شی زما خلاف جنگونه،

خو زه به خاطر جمع یم.

④ د مالک خدای نه هغه څه چې زه یې لټوم، زه دا یو سوال کوم،

چې په کور د مالک خدای کښې ټول عمر اوسېږم،

او چې هغه په خپل کور کښې ولټوم چې د هغه د حسن دیدن وکړم.

⑤ خو په سخته ورځ به هغه ما له په خپل مقدس کور کښې پناه راکړی،

او په خپله خېمه کښې به هغه ما له حفاظت راکړی

او ما به هغه پاس په لوړه د گټ د پاسه کښېنوی.

⑥ نو بیا به زه خپله غړی هسکه کړم

د هغوی په وړاندې چا چې راگېر کړم یم،

د هغه مقدس کور کښې به د خوشحالی په چغو قربانی وکړم،

زۀ به سندرې او سرود او ثناء صِفت د مالک خُدائ وکړم.

۷) اے مالکۀ خُدايه زما فرياد اوره کله چې زۀ سوال زاری کوم،

مهربان شه، زما سوالونه قبول کړه.

۸) کله چې تا وفرمائيل، "راشه زما ديدن وکړه،"

نو ما وئيل، "اے مالکۀ خُدايه، زۀ به درشم."

۹) خپل مخ رانه مۀ اړوه ما ته مۀ په قهر کپړه تۀ،

خپل خدمتگار دې غصه کښې مۀ پرېږده تۀ،

اے پاکه خُدايه، اوس ما مۀ پرېږده او ما مۀ رد کوه زما خلاصونکے يې تۀ.

۱۰) کۀ خۀ هم چې مور او پلار ما ځان له پرېږدی،

خو مالک خُدائ به ما خپل ځان ته نږدې کړی.

۱۱) اے مالکۀ خُدايه، ما ته خپله لار راوبښايه،

ځکه چې دشمن زما په انتظار کښې دے نو په نېغه لار مې بوځه.

۱۲) ما د دشمنانو لاسونو ته مۀ پرېږده،

ځکه چې دوی په ما هغه تهمت لگوی کوم چې ما کړے نه وی،

هره لحظه او شېبه کښې د شرارت دهمکي راکوی.

١٣ زما يقين دے د مالک خُداي مهرباني به ووينم،

ترخو چې زه دلته په دې دُنيا کښې يم.

١٤ نو مالک خُداي ته په صبر او انتظار شه،

نو پاږه شه او زړور شه

او د مالک خُداي په صبر او انتظار شه.

د حضرت داؤد يو زبور

د مدد دپاره دُعا

٢٨ زه تا ته زاري کومه، اے مالک خُدايه زما حفاظت کونکيه،

خپل غوږونه دې په ما مۀ کڼوه.

که چرې تۀ پاتې شې خاموشه،

زه به هم د هغه چا په شان شم چې روان وي قبرستان ته.

٢٩ زما دُعا واوره او په ما رحم وکړه کله چې زه تا ته د مدد دپاره فرياد

وکړم،

چې کله هم زه خپل لاسونه ستا مقدس مقام په لورې پورته کړم.

٣٠ ما لری مۀ غورزوه د بدکارانو سره،

او څوک چې بد کوی کارونه د هغوئ سره،

څوک چې کوی په خولۀ خوږې خبرې گاونډيانو سره

خو په زړۀ کښې جوړوی منصوبې د فسادونو سره.

﴿٤﴾ هغوئ ته د هغوئ د عملونو سزا ورکړه

هغوئ ته د هغوئ د بدو کارونو په اندازه بدله ورکړه،

هغوئ ته د خپلو بدو عملونو او کارونو بدله ورکړه

کوم چې دوئ د نورو سره کړی دی هغوئ ته د هغه څۀ سزا ورکړه.

﴿٥﴾ ځکه چې هغوئ د مالک خُدائ د کارونو نه بې پرواه دی

او د هغه د لاسونو کړې کارونه نه وینی،

هغه به هغوئ ښکته راگزار کړی،

او هیڅکله به بیا آباد نه شی.

﴿٦﴾ ثناء صِفَت دې مالک خُدائ ته وی،

ځکه چې د رحم دپاره هغه زما ژړا واورېدله.

﴿٧﴾ مالک خُدائ زما قوت دے زما ډال دے،

زما په هغه د خپل ټول زړۀ سره یقین دے،

هغه ما سره مدد وکړو، او زړه مې خوشحاله دے،

زه به د ثناء صفت سندرو سره د هغه شکريه ادا کړم.

⑧ مالک خدای خپلو خلقو له طاقت ورکوی،

هغه د خپل مسح شوی بادشاه یوه محفوظه قلعه وی.

⑨ بچ کره خپل خاص خلق او ورته برکت ورکړه،

شپون د هغوی جوړ شه تل یې په خپلو لاسونو کښې اوچت کړه.

د حضرت داؤد یو زیور

په طوفان کښې د مالک خدای آواز

۲۹ ① اے د آسمان مخلوقه، د مالک خدای ثناء صفت وکړئ،

د مالک خدای د جلال او د طاقت ثناء صفت وکړئ.

② د مالک خدای د جلالی نوم ثناء صفت وکړئ،

د مالک خدای عبادت د هغه د مقدس شان په مطابق وکړئ.

③ آواز د مالک خدای د دریابونو دپاسه اورېدې شی، د تندر په شان،

د زورورو اوبو دپاسه د جلالی خدای آواز اورېدې شی د تندر په شان.

④ آواز د مالک خدای پېر زورور دے،

د مالک خُدائ د آواز لوی شان دے.

⑤ د مالک خُدائ آواز د زورور ديار ونې ماتوی،

د مالک خُدائ آواز د لبنان د ديار ونې ماتوی.

⑥ هغه د لبنان غرونه په ټوپونو کوی د سخی په شان،

هغه د حرمون غر په ټوپونو کوی لکه د حُوان خُنګلی غویي په شان.

⑦ د مالک خُدائ آواز شُغله کوی لکه د برېښنا په شان.

⑧ د مالک خُدائ آواز صحراګانې لړزوی،

د مالک خُدائ آواز د قادس دشته خوځوی.

⑨ د مالک خُدائ آواز د خېړۍ ونې کړوی او د خُنګلی ونو پانې رڅوی،

د هغه په کور کښې هر یو چغې وهی چې، ”خُدائ لوی دے.“

⑩ مالک خُدائ په سپلاب باندې هم خپل حکومت کوی،

مالک خُدائ د تل دپاره بادشاهی کوی.

⑪ طاقت ورکوی خپلو خلقو له په خپله مالک خُدائ،

د امن او امان برکت ورکوی خپلو خلقو له په خپله مالک خُدائ.

د حضرت داؤد يو زبور، د خُدائ پاک د کور د وقف کېدلو دپاره يو
سرود

د شکر گزارۍ دُعا

۳۰ ﴿۱﴾ اے مالِکۀ خُدايه ستا ثناء صِفَت بيانوم، خُکۀ چې تا زۀ بچ کړم،

زۀ دې د دشمنانو د مسخرو نۀ کړم.

﴿۲﴾ اے مالِکۀ زما خُدايه، ما مدد دپاره تا ته زاری وکړله

او تا ما له شفا راکړله.

﴿۳﴾ اے مالِکۀ خُدايه تا زۀ د قبر نه راوويستم،

تا زۀ د مرگ کنډې ته د غورزېدو نه بچ کړم.

﴿۴﴾ اے مقدسينو مالِک خُدائ ته سندرې ووايئ،

د هغۀ د مقدس نوم ثناء صِفَت ادا کړئ.

﴿۵﴾ خُکۀ چې د هغۀ غضب يوه لحظه وي،

خو د هغۀ فضل د ټول عمر وي،

ژړا صرف د شپې وي،

خو سحر کېنې بيا خوشحالي وي.

﴿۶﴾ کله چې زۀ ښۀ ومه نو ما داسې وئيل،

”زۀ به هيڅکله په لړزان نۀ شم.“

۷) اے مالِکۀ خُدايہ، لکه غر په شان ستا فضل زۀ قوی کړم،

چې مخ دې رانه واړولو نو زۀ شومه مايوسه او حېران.

۸) اے مالِکۀ خُدايہ، ما تا ته ژړا او فرياد وکړو

ما مالِک ته د رحم سوال وکړو او ومې وئيل،

۹) ”تا ته څۀ فائده ده چې زۀ مړ شم، او گور ته لاړ شم؟

زما خاورې ستا ثناء صِفَت کولې شي څۀ؟

دا ستا وفاداري بيانولې شي څۀ؟

۱۰) اے مالِکۀ خُدايہ، رحم په ما وکړه سوال مې واوره،

اے مالِکۀ خُدايہ، زما مددگار شه.“

۱۱) تا زما وير د خوشحالي په گډا باندې بدل کړو،

تا رانه د غم جامې کوزې کړې او د خوشحالي لباس دې راکړو،

۱۲) نو ستا ثناء صِفَت به کوم او خاموش به نۀ شم.

اے مالِکۀ خُدايہ، زما پاکه خُدايہ، زۀ به د ټول عمر دپاره ستا شکريه ادا

کړم.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

په خدای باندې د توکل کولو دُعا

۳۱ (۱) اے مالِکِ خُدايه، زهْ تا له د پناه دپاره راغلی یم،

ما بچ کړه چې زهْ ونهْ شرمېږم.

په خپل عدالت کښې دې ما له خلاصون راکړه.

(۲) خپل غوږ دې ما ته راواړوه زر راشه او خلاصون راکړه ما له،

زما د بچ کولو گټ او مضبوطه قلعه جوړه شه چې په کوم کښې به امان راکوې ما له.

(۳) تهْ زما گټ او زما قلعه یې.

د خپل نوم د خاطر دې زما لارښودنه وکړه،

(۴) ما د هغه دام نه آزاد کړه چې کوم یې په پټه خور کړی دی،

ځکه چې تهْ زما د پناه خای یې.

(۵) زهْ ستا لاسونو ته خپل روح سپارم،

مالِکِ خُدايه تهْ وفادار خُدای یې تا زهْ بچ کړم.

(۶) څوک چې د بې کاره بُتانو عبادت کوی د هغوئ نه زما نفرت دی.

اے مالِکِ خُدايه په تا باندې زما یقین دی.

٧ زه به ستا ابدى مينه كښې خندا او خوشحالى كوم،

خكه چې تا په تكليفونو كښې وليدم،

او ته زما د زړه په مشكلاتو كوي پام.

٨ زه دې د دشمن لاسونو ته ورنه كړم

پراخه مېدان ته دې زه بوتلم.

٩ اې مالكه خدايه په ما مهربان شه په سختۍ كښې يم،

د غم په وجه د سترگو نظر مې لاپرو پوند شوم،

په بدن او روح كمزورۍ شوم.

١٠ ژوند مې په غم تير شو، د خفگان سره مې عمر لنډ شو،

گناهونو مې زور ختم كړې دې، او هډوكي مې كمزورى شول.

١١ دشمنان او گاونډيان ټول راته په سپكه سترگه گوري،

تر دې چې دوستان هم ما ته د نژدې راتلو نه یرپړی.

كله چې ما كوڅو كښې ووينی، دوى بل طرف ته زغلی.

١٢ لكه مړې چې څوك هېر كړى داسې هېر شوم،

زه لكه د يو مات لوبښى په شان جوړ شوم.

١٣ د ځان په حقله ما د پېرو افواگانې واورېدلې،

او د هرې خوا نه په يرو کښې راگېر شوم.

زما د ختمولو منصوبې دشمن جوړې کړې.

١٤ خو اے مالکۀ خُدايه په تا دے يقين زما،

وايمه چې، ”هم تۀ خُدائ پي زما.“

١٥ ستا په لاسونو کښې دے مستقبل زما،

د دشمنانو نه مې بچ کړه څوک چې ظلم کوی په ما.

١٦ خپله د مخ رڼا دې په خپل خدمتگار وځلوه.

په خپله نۀ ختمېدونکې مينې سره دې ما بچ کړه.

١٧ چې زۀ ونۀ شرمېرمه اے مالکۀ خُدايه،

خو د مدد دپاره زۀ تا ته فرياد کوم.

بدعمله دې شرمنده شى،

هغوى دې په لحد کښې غلې شى.

١٨ د هغوى دروغژنې ژبې دې غلې شى

هغه مغرورې ژبې چې نېکانو پسې سپکې وائى.

١٩) ستا احسان څومره لوی وی

چې تا ساتلی د هغه چا دپاره څوک چې تا نه یریری.

هر هغه چا ته یې زیات ورکوي څوک چې تا ته د پناه دپاره راځی،

او د ټولو خلقو په وړاندې هغوی له برکت ورکوي.

٢٠) د خپل حضور د سورې لاندې ته هغوی له پناه ورکوي،

ته هغوی د خلقو د پټو منصوبو نه بچ ساتي،

او په خپل حضور کېنې د خلقو د سپکو خبرو نه ورله پناه ورکوي.

٢١) د مالک خدای ثناء دې وی، هغه ما ته خپله خاص مینه وښودله

کله چې زه گېر شوی ښار کېنې محاصره وم.

٢٢) نو د یرې نه ما چغه کړه چې، ”زه د مالک نظر نه غورږېدلې یم.“

خو تا زما واورېدل کله چې زه د مدد دپاره ژرېدلې یم.

٢٣) اې ټولو مقدسینو د مالک خدای سره مینه کوئ،

مالک خدای خپل وفادار بچ کوی،

او د کبرژنو نه پوره بدله اخلي.

٢٤) نو تاسو زړور او تکړه اوسئ،

اے ټولو څوک چې د مالک خدای نه اُمید لری.

د حضرت داؤد یو زیور

د گناه اقرار او معاف کېدل

۳۲ ﴿۱﴾ بختور دی هغوی د چا نافرمانی چې معاف شوه،

او د چا په گناهونو چې پرده واچولې شوه.

﴿۲﴾ نو څومره بختور هغه کس دی

د چا بد چې مالک خدای حساب نه کړی

او څوک چې په خپل ژوند کښې تگی نه کړی.

﴿۳﴾ خو چې کله ما خپله گناه پټوله،

نو زما بدن کمزورې کېدلو

او ټوله ورځ هیوکو به مې درد کولو.

﴿۴﴾ هر کله چې شپه او ورځ

ستا د اصلاح دروند لاس په سر وو زما،

لکه په سختې گرمۍ کښې زور شو ختم زما.

﴿۵﴾ نو آخر هم ما د خپلې گناه اقرار وکړو تا ته

خو ما پټې نه کړې خپلې خطاگانې له تا نه.

نو ما ووئيل خپل ځان سره چې، ”خپله سرکشی به مالک خدای ته بیان کړم.“

نو بیا تا زما د گناهونو خطا معاف کړه.

⑥ نو د دې دپاره هر څوک چې نېکان وی

هغوی دې هم دا اوس دُعا وغواړي له تا نه،

بې شکه دوی ته به ونه رسیږي تکلیفونه که هم راشي لوی سېلابونه.

⑦ ته زما پناه گاه یې او د تکلیفونو نه دې بچ کړم،

او زه دې د کامیابی په نغو کښې تاو کړم.

⑧ مالک خدای فرمائی، زه به تا ته بنه او نېغه لار ستا د ژوند دپاره دروښایم.

زه به تا ته نصیحت کوم او په تا به نظر ساتم.

⑨ د مست آس یا قچر په شان مه جوړېږئ

چې د واگو او قېزې نه بغېر نه قابو کېږي.

⑩ بدکارانو او شریرانو له غمونه پېر وی،

خو د چا چې په هغه باندې توکل وی

د مالک خُدائ مينه د هغه نه گېرچاپېره وى.

❶ نو په مالک خُدائ کښې خوشحاله اوسئ،

تاسو ټول چې د هغه تابعدار يئ،

د خوشحالي چغې ووهئ، تاسو د چا زړونه چې صفا دى.

د ثناء صفت سرود

❷ ۳۳ اے صادقانو، مالک خُدائ ته د خوشحالي سندرې ووايئ،

دا د صادقانو دپاره ښه دى چې د هغه ثناء ووايئ.

❸ د بينجو د ساز سره د مالک خُدائ ثناء خوان شئ،

د رباب په لسو تارو ساز کښې د هغه ثناء خوان شئ.

❹ په نوې حمد د هغه ثناء صفت ادا کړئ،

په حکمت سره رباب ووهئ، او د خوشحالي دپاره چغې ووهئ.

❺ د مالک خُدائ کلام رښتونه دے،

څه چې هغه کوى ټول د اطمینان دى.

❻ مالک خُدائ د صداقت او انصاف سره مينه کوى،

د هغه په ازلى مينې ټوله زمکه پکه ده.

⑥ د مالک خُدائ په کلام سره جوړ شوی آسمانونه دی،

د هغه د خولې په کلام نمر، سپوږمۍ او ټول ستوری جوړ شوی دی.

⑦ هغه د سمندر اوبه په یو ځای جمع کړی دی،

هغه د سمندر اوبه په ذخیرو کښې بندې کړې دی.

⑧ د مالک خُدائ نه دې ټوله دُنیا یره وکړی،

د زمکې هر کس دې د هغه احترام وکړی.

⑨ نو چې هغه وفرمائیل، دُنیا پېدا شوه،

د هغه په حکم ژوند پېدا شو.

⑩ مالک خُدائ د قومونو منصوبې بې نتیجې کوی،

هغه د هغوئ ټولې منصوبې باطلوی.

⑪ خو د مالک خُدائ منصوبې به د تل دپاره قائمې شی،

او د هغه ارادې به هیڅکله خوځولې نه شی.

⑫ څومره بختور دے هغه قوم د چا خُدائ چې مالک خُدائ وی،

او د خپل میراث دپاره چې هغه غوره کړی وی.

⑬ د آسمان نه مالک خُدائ لاندې ګوری

او هغه ټول بنيادمان وینی،

١٤ د خپل تخت نه هغه کتل کوی

ټول خلق وینی کوم چې په زمکه اوسېدل کوی.

١٥ هغه د ټولو د زړونو جوړونکې دے،

نو د هغوی په هر عمل هغه خبر دے.

١٦ یو بادشاه به هم د خپل لښکر په پیروالی بچ نه شی،

او نه به کوم تکړه سپاهی په خپل زور تبسېدے شی.

١٧ د خلاصون دپاره جنگی آس بې فائدې شی،

هغه په خپل ټول زور بیا هم تا بچ کولے نه شی.

١٨ مالک خدای په هغوی نظر ساتی څوک چې د هغه نه یرېږی،

په هغوی باندې چې د هغه په ازلی مینه اُمید ساتی،

١٩ هغه دوی د مرگ نه بچ ساتی

او د قحط په وخت کښې یې ژوندی ساتی.

٢٠ مونږ په مالک خدای باندې توکل کوو،

هغه زموږ مدد او زموږ پال دے.

②١ په هغه کښې زمونږ زړونه خوشحاله دي،

او د هغه په پاک نوم زمونږ ايمان دے.

②٢ مالکۀ خُدايہ، ستا ابدی مينه دې مونږ سره وي.

لکه څنگه چې له تا نه زمونږ اُميد وي.

د حضرت داؤد يو زبور د هغه وخت په حقله کله چې هغه د ابی ملک
په وړاندې چا چې هغه د ملک نه شړلے وو خپل ځان داسې جوړ
کړو لکه چې لیونے وي

د خُدای د نېکۍ په حقله ثناء صِفَت

③٣ ٣٤ هر وخت به زه د مالک خُدای ثناء صِفَت کوم،

زه به په خپله ژبه ټول عمر د هغه ثناء صِفَت کوم.

③٤ په مالک خُدای به زما روح فخر کوی،

بې وسه خلق دې خوشحالی کوی.

③٥ راځئ ما سره د مالک خُدای لوی بیان کړئ،

او په شریکه د هغه نوم ته لوی ورکړئ.

③٦ نو هغه ما ته جواب راکوی کله چې زه د مالک خُدای نه سوال کوم،

زه یې د خپلې هرې پرې نه خلاص کړم.

٥ څوک چې په هغه ټوکل کوی نو د خوشحالی نه ځلیری،

مختورن به نه وی او نه به شرمیری.

٦ مالک خدای زما عاجز دعا واورېدله،

د خپلو ټولو تکلیفونو نه هغه زه خلاص کړم.

٧ د مالک خدای فرېښتې د هغه خلقو نه گېرچاپېره وی،

بچ ساتی هغوی څوک چې د مالک خدای نه په ویره وی.

٨ د مالک خدای ښه والی و آزمایئ او وگورئ چې هغه څومره ښه دی.

څوک چې د هغه نه پناه غواړی هغه بختور دی،

٩ اے ټولو مقدسینو د مالک خدای نه یره کوئ،

د هغوی به د هیڅ څیز کمه نه وی څوک چې ترې نه یره کوی.

١٠ د زمري بچی به اوږی او کمزوری شی،

خو د چا چې په مالک خدای باندې ټوکل وی هغه به د هیڅ څیز محتاجه نه

شی،

١١ راځئ، زما بچو، ما ته غوږ شی،

نو تاسو به د مالک خدای د یرې نه خبر کړم.

١٢ په تاسو کښې څوک داسې شته چې ډېر اوږد عمر غواړی

بښې او نېک بختې ورځې لیدل غواړی،

۱۳ نو په خپلې ژبې سره بد مه وایئ

او په خپلو شونډو سره دروغ مه وایئ.

۱۴ ښه کوئ او د بدو نه ځان ساتئ،

امن قائم ساتئ او د هغې کوشش کوئ.

۱۵ د مالک خدای نظر په صادقانو وی

او د هغوی فریادونه اوری.

۱۶ خو مالک خدای د هغوی خلاف وی څوک چې بد کارونه کوی،

او د هغوی نام و نشان د زمکې د مخ نه ورکوی.

۱۷ نو مالک خدای یې اوری کله چې صادقان فریاد کوی،

او د ټولو مصیبتونو نه ورته خلاصون ورکوی.

۱۸ مالک خدای هغه چا ته ورنزدې دے څوک چې غمژن وی

او هغوی ته خلاصون ورکوی څوک چې بې حوصلې وی.

۱۹ که هر څو یو صادق انسان د مصیبتونو سره مخ شی،

خو مالک خدای د هغه ټولو نه هغه ته خلاصون ورکوی.

٢٠ نو مالک خُدائ د هغه د ټولو اندامونو حفاظت کوی،

چې کله به د هغوی نه یو هم مات نه شی.

٢١ بدعمله به په خپله بدکاری ټول تباه شی،

او د صادقانو دشمن ته به سزا ورکړې شی.

٢٢ خو مالک خُدائ به خپلو خادمینو ته خلاصون ورکوی،

هیڅ یو به هم مجرم نه شی څوک چې د هغه نه پناه غواړی.

د حضرت داؤد یو زیور

د مدد دپاره دُعا

٣٥ اے مالک خُدایه، د هغوی مخالفت وکړه، څوک چې زما مخالفت کوی،

هغوی سره جنگ وکړه څوک چې زما خلاف جنگ کوی.

٢ خپل ډال زغره دې راواخله،

راپاڅه او زما مدد له راشه.

٣ د هغوی خلاف څوک چې ما پسې دی خپله توره او نېزه دې راواخله.

چې ته زما خلاصونکې یې خُدایه، په دې ما مطمئن کړه.

٤ څوک چې ما قتلول غواړي بې عزته او شرمنده دې شي،

څوک چې ما بربادول غواړي ناکام او شرمنده دې شي.

٥ هغوئ دې په هوا کښې لکه د بوسو په شان والوځي،

او د مالک خدائ فرېسته دې هغوئ وزغلوئ.

٦ د هغوئ لار دې تياره او ښوئېدونکې شي،

فرېسته د مالک خدائ دې ورپسې شي.

٧ بې سببه هغوئ ما ته اېښودی دی دامونه

بې سببه يې زما د نيولو دپاره کوڅې کنستې دې،

٨ بربادی دې ناگهانه ورباندې راشي

ما ته اېښی جال کښې دې په خپله گېر شي،

ما ته چې کنستې ده په هم هغه کنده کښې دې گېر شي.

٩ نو بیا زه به د مالک خدائ خوشحالی کوم.

چې هغه مې بچ کوی نو زه به خوشحالی کوم.

١٠ زما ټول ځان به ثنا وائی ستا،

”مالکه خدایه بل څوک دې لکه ستا؟

د زورورو نه کمزوری څوک بچ کولای شی.

حاجتمند او مسکینان څوک د شوکمارو نه بچ کولای شی؟“

١١) بېرحمه گواهانو په دروغو وکړه گواهی په ما،

چې بلکل ترې خبر نه یم هغه الزامونه یې ولگول په ما.

١٢) هغوئ د بنو په بدل کښې بد راسره کوی،

او زه په غم باندې اخته یم.

١٣) خو ما د هغوئ په بیماری، د غم جامې واچولې روژه دار شوم.

او په روژه نیولو او دُعا کولو د دوی دپاره عاجز شوم،

ما د عاجزی نه په دُعا کښې سر ټیټ نیولې وو.

١٤) زه داسې خفه وم لکه څنگه چې څوک وی،

خفه په غم د دوستانو یا د ورور.

داسې مې سر ټیټ کړې وو لکه څنگه څوک چې ویر کوی د خپلې مور.

١٥) خو دوی ټول خوشحاله وو چې راغلې وو غم په ما،

په ملنډو سره راټول شوی وو دوی خلاف زما،

هغه کسانو راباندې حمله وکړه چې وو اجنبیان

او دوى بې عزتى كوى په ما پورې مدام.

١٦ لکه د بدکارانو غوندې په بې رحمۍ سره يې وکړله ما پورې خدا،

دوى د نفرت نه خپل غاښونه وچيچل په ما.

١٧ اے مالکۀ خدايه، ترڅو پورې به تۀ دوى ته گورې؟

ما د دوى د خطرناکو حملو نه بچ کړه،

زما ژوند د دې زمو نه بچ کړه.

١٨ نو بيا به زۀ ستا شکر په لويه ډله کښې ادا کړم.

زۀ به په ټولو خلقو کښې ستا ثناء صفت وکړم.

١٩ مۀ پرېږده چې زما دشمنان زما په شکست باندې خوشحاله شى،

مۀ پرېږده هغوى چې نفرت كوى له ما چې په غم زما خوشحاله شى.

٢٠ د خبر خبرې نه كړى د شر خبرې كوى،

واى دروغ د هغو پسې څوك چې ژوند په امن كوى.

٢١ هغوى په زوره د واه واه چغې وهى،

واى چې، ”مونږ په خپلو سترگو ليدلے دے.“

٢٢ تا وليدل په خپله، مالکۀ خدايه، مۀ چپ کېږه،

اے مالِکِ خُدايہ، اوس ما مہ پرپرده،

٢٣) راپاخه، تہ راپاخه او زما دفاع وکړه،

زما دپاره وکالت وکړه، زما پاکه خُدايہ او زما مالِکِ،

٢٤) مالِکِ خُدايہ، زما خُدايہ

د خپل عدالت په مطابق زما د بې گناهی اعلان وکړه،

چې په مصیبت کښې په ما خوشحالی وکړی زما دشمنان مہ پرپرده.

٢٥) چې هغوی په زړه کښې دا ونه وائی خپل،

”گورئ هغه وشول خه چې مونږ غوښتل.“

او دوی اوس نه شی وئیلے چې، ”دے مونږ ژوندے تیر کړو.“

٢٦) څوک چې زما په تکلیفونو خوشحالیږی

هغوی دې خوار شی او ودې شرمیږی،

څوک چې خپل ځان زما دپاسه کوی

په بې شرمۍ او په بې عزتۍ کښې دې پټ شی.

٢٧) څوک چې زما طرفدارۍ له راشی نو هغوی له لویه خوشحالی ورکړه،

هغوی دې تل د مالِکِ خُدای ثناء صفت ادا کوی

څوک چې د خپل خدمتگار په خير باندې پُرآمنه خوشحالی کوی.

﴿٢٨﴾ نو زه به په ژبه ستا صداقت بيانوم،

ټوله ورځ به زه ستا ثناء صفت کوم.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور د مالک خدای
خدمتگار

د انسان بدکاری او د خدای بشپړه

﴿٣٦﴾ د گناه وهم بدکارو ته په زړه کبني لمسونه کوی.

هغوئ بلکل د خدای پاک نه يره نه کوی.

﴿٣٧﴾ هغوئ په خپل نظر کبني ځان دوکه کوی،

هغوئ ته پته نه لگی چې په خپله څومره بدکاره دی.

﴿٣٨﴾ دوی په ژبه د دوکې او د بدۍ خبرې کوی.

هغوئ کار د عقل او بڼه عمل نه کوی.

﴿٣٩﴾ تر دې چې په خپل کت کبني بدې منصوبې جوړوی.

د بدکارانو په لاره تلل کوی د دوی ارادې بڼې نه دی.

او د بدۍ نه مخ نه اړوی.

٥ مالِکِ خُدايه، ستا ابدی مینه آسمانونو ته رسيږی،

او ستا وفاداری د وړیځو نه بره رسيږی.

٦ ستا رښتینوالی لکه د لویو غرونو په شان،

ستا انصاف لکه د سمندر د ژوروالی په شان،

ای مالِکِ خُدايه ته خیال ساتې د انسان او هم د ځناورو.

٧ خُدايه پاکه، ستا رښتینې او ابدی مینه څومره قیمتي ده.

ټول انسانان ستا په وزرو کښې پناه اخلي.

٨ معمور به کړې هغوی په پرېمانه مېلمستیا د خپل کور،

او ته به هغوی د خپل برکتونو د دریاب نه کړې معمور.

٩ خو ته د ژوندون سرچینه یې،

په کوم نور چې مونږ لیدل کوو ته هغه نور یې.

١٠ خپل ابدی رحمت دې په هغوی نازل کړه څوک چې تا سره مینه کوی،

او خپل خلاصون ورکړه هغوی ته څوک چې صادقان دی.

١١ مه پرېږده چې ما د پښو لاندې کړی مغروران،

مه پرېږده چې ما وشری بدکاران.

١٢ گوره، هغوی چي بد کوی او بدکاران دی ځنگه راوغورزېدل،

د بیا پاڅېدو نه دی سر د لاندې راوغورزېدل.

د حضرت داؤد یو زیور

د بدکارانو او مقدسینو انجام

٣٧ د بدکارانو په حقله ځان مه پرېشانوه،

او د گناهکارانو کارونو ته نیت مه بدوه.

٢ ځکه دوی به اوچ شی د وایو په شان،

او شی به مړاوی د بوټو شنو په شان.

٣ په مالک خدای توکل وکړه او نېکی کوه،

نو په زمکه باندې په امن سره ژوندون کوه.

٤ په مالک خدای کښې خوشحاله اوسه،

نو هغه به پوره کړی ستا د زړه ارمانونه.

٥ هر څه چې ته کوې هغه خپل مالک خدای ته وسپاره،

په هغه یقین لره هغه به شی ستا مددگار.

٦ هغه به ستا رښتینوالی لکه د سحر هسې روښانه کړی،

او تا سره انصاف به لکه د گرمې د نمر هسې روښانه کړی.

⑦ د مالک خدای په وړاندې چپ ودرېږه،

او په صبر سره د هغه فېصلو ته انتظار کوه،

او د بدکارانو په کامیابی او منصوبو مه خفه کېږه.

⑧ ته قهر او غصه مه کوه او مه خفه کېږه،

دا به صرف تا د نقصان په طرف پرېږدی.

⑨ ځکه چې تباه به شی بدکاران،

څوک چې په مالک خدای لری ایمان،

دوئ به شی ضرور د زمکې وارثان.

⑩ په لږ وخت کېږي به فنا شی بدکاران،

تاسو به یې لټون کوئ خو پیدا به نه شی بدکاران.

⑪ د زمکې وارثان به جوړ شی عاجزان،

په خوشحالی سره به اوسپړی په امان.

⑫ بدکاران د صادقانو خلاف منصوبې جوړوی

او د غصې نه ورته خپل غاښونه چیچی.

١٣) مالک خُدائ شریرانو پورې خاندی،

خُکه چې هغه د دوی د قضا ورغ وینی.

١٤) راکاری لیندې، خپله توره راوباسی بدکاران،

ترخو چې پرې مړه کړی غریبان او مظلومان،

او چې مړه کړی هغوی خوک دی صادقان.

١٥) خو په خپلو تورو به سورې شی هم د دوی زپونه

او د دوی لیندې به ماتې شینه

١٦) د یو صادق چې لږ مال او دولت وی،

د بدعملو د پېر دولت نه به قیمتی وی.

١٧) او مالک خُدائ به د بدعملو زور ختم کړی،

خو د صادقانو به حفاظت وکړی.

١٨) هر وخت د مالک خُدائ د نېکانو په ژوندون باندې نظر وی،

او هغوی ته به هغه میراث ورکړی شی چې ابدی وی.

١٩) په وخت د مصیبت کښې به هغوی شرمنده نه شی،

او دا چې د قحط په ورځو کښې به هغوی ماره شی.

٢٠ خو بدکاران به فنا شی،

او د مالک خدای دشمنان به لکه د صحرا د گلونو په شان ختم شی،

او لکه د لوگی په شان به د نظر نه فنا شی.

٢١ قرض اخلی او هیڅکله یې نه واپس کوی بدکاران،

خو ورکوی خیر خبرات په سخاوت سره صادقان.

٢٢ مالک خدای چې چا ته برکت ورکړی دوی به د زمکې وارثان شی،

خو په چا چې لعنت وکړی د دنیا نه به فنا شی.

٢٣ که مالک خدای د نېکانو د کردار نه خوشحاله وی،

هغه د هغوی قدمونه سموی.

٢٤ که تیندک و خوری نو وبه نه غورزیږی،

ځکه چې مالک خدای یې په خپلو لاسونو کښې اوچتوی.

٢٥ ځوان ومه، بويا شومه، صادقان مې بې اسری لیدلی نه دی،

او د هغوی بچی مې د روتی په سوال لیدلی نه دی.

٢٦ په آزاد لاس ورکوی سخاوتونه نېکان،

د دې برکتونه به وگوری د هغوی بچیان.

۲۷) د بدو لاس په سر شئ، ښه کارونو ته ځان سپارئ،

نو بيا به تاسو ټول عمر په دُنيا کښې اوسېرئ.

۲۸) مالک مينه کړی د انصاف سره او هغه به هيڅکله پرې نه ږدی نېکان،

هغه به دوی وساتي په امان خو تباہ به شی اولاد د بدکاران.

۲۹) خو نېکانو ته به زمکه په ميراث کښې ورکړی،

او صادقان به تر ابدې په کښې سکونت کړی.

۳۰) نېکان خلق خبرې د حکمت کړی،

او د هغوی ژبه د انصاف خبرې کړی.

۳۱) د خدای پاک قانون د هغه په زړه کښې دے،

نو ځکه د سمې لارې نه نه ښوئېری د هغه پښې.

۳۲) بدکاران صادقانو ته پټ ناست وی،

او د هغوی د قتلولو موقع لټوی.

۳۳) مالک خدای به یې هغوی ته حواله نه کړی،

په وخت د عدالت به صادقان مجرمان نه کړی.

۳۴) او په مالک خدای باندې توکل کوی او د هغه د حکمونو اطاعت کوی،

هغه به تا اوچت کړی چې زمکه درله درکړی.

او تۀ به وگورې چې بدعمله تباہ کړی.

٣٥ ما بې رحمہ او ظالمان لیدلی دی،

لکه څنگه چې شنه ونه په خپل ځای کښې لوئېږی.

٣٦ خو چې دویاره مې ولیدل، هغوی د دُنیا نه تلی وُو،

ما چې کله هغوی لټول نو بیا نه وُو.

٣٧ نېکانو او صادقانو ته وگوره،

د دوی آئنده به وی په خیر سره.

٣٨ خو باغیان به ټول تباہ شی،

او د هغوی نسل به نیست و نابود شی.

٣٩ مالک خدای نېکانو ته خلاصون ورکوی،

او هغه په وخت د مصیبت کښې دوی ته پناه ورکوی.

٤٠ مالک خدای د هغوی مدد کوی، او د بدعملو نه خلاصون ورکوی،

هغه دوی بچ کوی ځکه چې دوی د هغه نه پناه اخلی.

د حضرت داؤد يو زبور خُدائِ پاک ته سوال کول چې هغه ياد ساتي

د يو بيمار د تکليف په وخت دُعا

۳۸ ﴿۱﴾ اے مالِکِ خُدايه، په خپل قهر کښې ما مۀ رتِه

تۀ په خپله غصه کښې سزا ما ته مۀ راکوه.

﴿۲﴾ ځکه چې ستا غشو سورے کړے يم،

او په خپل لاس دې وهلے يم.

﴿۳﴾ ستا د قهر په وجه زما وجود کښې بيماري ده،

زما د گناه په وجه هډوکي مې مات شوي دي.

﴿۴﴾ زما گناهونه په ما باندې غالب شوي دي،

د گناه دا پنډ د وړلو د برداشت نه بهر شوي دي.

﴿۵﴾ پرهرونه مې ټول سخا شول بوي ترې روان شوي دي،

زما د کم عقلتوب په وجه مې ځکه دا حال دي.

﴿۶﴾ زۀ کوږ شوي خراب شوي يم،

زۀ د درد په وجه ټوله ورځ غمژن يم.

﴿۷﴾ او ملا مې د سرې تېې په وجه سوزېږي،

او په بدن کښې مې دم نشته ختمېږي.

⑧ زه کمزورې شوې بلکل تباہ شوې يم،

زه زيرگي کوم په زړه باندې غمژن يم.

⑨ اے مالکۀ خدايه، زما ټول ارمانونه ستا په وړاندې ښکاره دي،

او زما اسويلى آهونه ستا نه پټ نه دي.

⑩ زړه زما درزېږي زما زور په ختمېدو دى،

تر دې چې مې نظر د سترگو په ختمېدو دى.

⑪ د بيماري په وجه زما دوستان او ملگري زما نه په پېه ودرېږي،

تر دې چې خپل خاندان هم رانه لرې لرې کيږي.

⑫ دشمنانو راته اېښى دى دامونه هغوى ما قتلول غواړي،

زما د تباھۍ منصوبې جوړوي څوک چې ما ته نقصان رسول غواړي،

دوى ټوله ورځ منصوبې جوړوي راسره دوکه کول غواړي.

⑬ خو زه لکه د يو گون په شان هيڅ نه اورم،

او زه د يو گونگا په شان شوې يم څه نه وايم.

⑭ زه د يو داسې کس په شان شوې يم چې اورېدې نه شى،

او په خوله باندې هيڅ جواب ورکولې نه شي.

١٥ زه ستا په طمع يم، اې مالکه خدايه.

اې مالکه خدايه ته جواب راکړه، ما له زما پاکه خدايه.

١٦ زه تا ته کوم سوال دوى ما پورې خدا ته مه پرېږده

کله چې زه پرېوځم هغوى مه خوشحاله.

١٧ ځکه زه غورزېدو ته نږدې شوې يم،

او مسلسل دردونو راگېر کړې يم.

١٨ زه د خپلو ټولو گناهونو اقرار کوم،

زه په خپلو گناهونو ډېره پېښمانتيا کوم.

١٩ زما دشمنان ډېر او تکړه دي،

ډېر دي چې بې وچې ما نه نفرت کوي.

٢٠ د ښو په ځای دوى ما سره بد کوي

زه نېکي کوم په دې وجه هغوى ما سره بدې کوي.

٢١ اې مالکه خدايه، ما مه پرېږده،

اې زما پاکه خدايه، زما نه لرې مه ودرېږده.

٢٢ زر راشه او زما مدد وکړه،

اے مالکِ خُدايه، زما خلاصونکيه.

يدوتون د موسيقي مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د يو دردمند د گناه اقرار

٣٩ ١١ ما ووئيل چې، ”زه به د خپل عمل خيال ساتم

نو چې په خپله ژبه گناه ونه کړم،

ترڅو چې بدعمله زما د وړاندې وي

زه به خپله ژبه چپ ساتم.“

٢ زه خو خاموش ولاړ وم، او هيڅ خبره مې هم نه کوله،

په دې باندې زما پرېشاني نوره هم زياتېدله.

٣ زما د زړه پرېشاني او غم زياتېدلو.

ما چې څومره سوچ کولو، نو دومره مې غم زياتېدو،

خو آخر هم ما د خپل ځان سره ووئيل،

٤ ”اے مالکِ خُدايه، زما ژوندون چې څومره دے ما ته راوېښايه،

چې زما عمر به څومره وي ما ته زما د مرگ نېټه راوېښايه،

ما ته وښايه چې څومره فاني يم.

٥) تا زما د ژوند نه د ژمې ما زيگر جوړ کړو،

زما ژوند دې په خپل نظر يوه لحظه کړو،

د ټولو انسانانو ژوندون صرف هوا ده.

٦) هر انسان د سوري په شان په تېزۍ سره د مرگي طرف ته روان وي،

دوئ مال راټولوي خو خبر نه دی چې دا به څوک خرچ کوي.

٧) خو اوس، اے مالکه خدايه، زه د څه طمع کوم؟

زه په تا باندې توکل کوم.

٨) زما د سرکشي نه ما بچ کړه،

ما د کم عقلو د خندا مه جوړوه.

٩) زه چپ وم، ما خپله خوله بنده کړې وه،

ځکه چې هر څه تا په خپله کړي وو.

١٠) خپل عذاب دې ما نه اخوا کړه ډېر کړېدلی يم،

زه ستا د لاس په وهلو ډېر ضعیفه شوې يم.

١١) ته انسان د هغه د گناه په وجه تنبيه کوې،

او څه چې دوى ته قيمتى وى ته هغه د دوى نه لکه وينو په شان خورې،

انسان هيڅ نه دى خو بس يوه ساه ده،

۱۲) اې مالکۀ خدايه، زما دُعا ته واوړه،

د مدد دپاره زما فرياد واوړه،

زما اوبښکې مه نظر انداز کوه.

زه خو د يوې لحظې مېلمه يم،

لکه زما د پلار نيکه په شان يم.

۱۳) ما لږ پرېږده چې دوباره خوشحاله شم،

د دې نه مخکېنې چې لاړ شم او فنا شم.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د ثناء صفت سرود

۴۰) ۱) په صبر ما د مالک خداى انتظار وکړو،

او هغه زما فرياد واوړېدو او ما ته يې پام وکړو.

۲) هغه زه د هلاکت د کندې نه رابهر کړم،

او د لمدو خټو نه يې راوويستم.

زما پښې پې په گټ کښودې او مضبوط پې ودرولم.

③ هغه زما په ژبه باندې نوې نغمه سازه کړه،

او زمونږ د خدای پاک د ثناء صفت حمد پې راکړو،

پېر چې دا ووينی نو هغوی به وه یرېری او په مالک خدای به یقین وکړی.

④ هغه سرې به بختور وی

د چا چې ایمان په مالک خدای وی،

څوک چې مغرورانو ته رجوع نه کوی،

د هغه کبرژنو څوک چې د بتانو په وجه گمراه شوی دی.

⑤ اے مالک خدایه، زما خدایه، تا زمونږ دپاره پیرې معجزې کړې دی،

تا زمونږ دپاره بې حسابې منصوبې جوړې کړې دی.

تا سره هیڅ څوک برابر نشته دے

زه پې شمېرلے نه شم ستا عجیبه کارونه خو بې شمېره دی.

⑥ ته خو د چا نه قربانی او نذرانې نه غواړې،

تا زه په دې خبره باندې پوهه کړم،

د هیچا نه هم سوزېدونکې یا د گناه نذرانې نه غواړې.

٧ ما درته ووئيل چې، ”گوره زۀ حاضر يم،

لكه څنگه چې په تورات كښې ليكلې شوى دى نو هغه وكړم.

٨ پاكه خدايه، چې زۀ ستا رضا پوره كړم،

ستا قانون زما په زړۀ كښې ليكلې شوې دى.

٩ ما ستا د خلاصون زېرې په لوى جماعت كښې بيان كړو،

مالكه خدايه ته ښۀ خبر يې چې ما خپل بيان بند نۀ كړو،

١٠ ما په زړۀ كښې ستا د خلاصون خبره پټه نۀ كړه،

هر ځاى كښې مې ستا د وفادارۍ او خلاصون خبره وكړه.

ما ستا د ابدى مينې او وفادارۍ خبره په لوى جماعت كښې وكړه.

١١ مالكه خدايه، خپله مهربانۍ به په ما نۀ بندوې،

ستا وفادارۍ او ابدى مينه به همېشه ما بچ كوى.

١٢ خو زۀ ډېرو مصيبتونو راگېر كړې يم،

لار رانه خطا شوه په گناهونو كښې ډوب شوې يم،

گناهونه مې د سر وېستو نه ډېر دى بې وسه شوې يم.

١٣ ما بچ كړه، مالكه خدايه،

د مدد دپاره زر راشه، اے مالِکِ خُدايه.

١٤ څوک چې په کوشش زما د ژوند د ختمولو شی

هغوئ دې وشرميری او وارخطايی سره دې مخ شی،

څوک چې په نېت زما د خرابولو شی

هغوئ ټول دې ناکامه او شرمنده شی.

١٥ هغوئ دې ټول په شرم وشرميری،

څوک چې راپورې خدا کوی او ما پورې لگيری.

١٦ څوک چې ستا په لټون شی

هغوئ دې ټول تا سره خوشحاله شی،

څوک چې ستا خلاصون سره مينه کوی

او دوئ دې تل دا وائی چې، ”مالِکِ خُدائِ لوی دے.“

١٧ بيا هم زه غريب او حاجتمند یم،

زه دې د مالِکِ خُدائِ په نظر یم.

زما مددگار او خلاصونکيه،

زر راشه، اے پاکه خُدايه.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د رحم دپاره د يو بيمار درخواست

۴۱ (۱) بختور دے هغه څوک چې د مسکينانو خيال ساتي،

کله چې دے په تکليف کښې وي مالک خُداي ورله خلاصون ورکوي.

(۲) مالک خُداي به د هغه حفاظت کوي او ژوند به يې په امان کښې ساتي،

هغه به په دنيا کښې ورله برکت ورکړي او د دشمنانو د لاس نه به يې ساتي.

(۳) مالک خُداي به يې په بيماري کښې خيال ساتي

او هغه به يې د بيماري د کټ نه روغ رمټ کړي.

(۴) ما ووئيل چې، ”اے مالک خُدايه، په ما رحم وکړه ما له شفا راکړه،

ځکه چې ما ستا خلاف گناه کړې ده.“

(۵) زما دشمنان په بدنېتي سره داسې وائي چې، ”کله به دے مړ شي،

او نوم به يې څومره زر د زمکې مخ نه ورک شي؟“

(۶) هغوئ چې کله زما ليدو له راځي نو فضول خبرې کوي،

او دروغ وائي او په زړه کښې شرارت راجمع کوي،

او چې کله بهر ځي نو په هر ځاي کښې زما غيبت کوي.

٧ زما دشمنان ټول زما خلاف خبرې كوي،

هغوى زما خلاف بد سوچونه كوي،

٨ او دوى وائى چې، ”په سخت رنځ پروت دى

او د بيا پاڅېدو امكان يې د دې رنځ نه نشته دى.“

٩ تر دې چې زما نژدې دوست په چا باندې چې ما پوره يقين كولو،

نو هغه چا چې روتى به يې ما سره خوږه هغه هم زما خلاف شولو،

١٠ خوتۀ، اى مالِكه خُدايه، په ما رحم وكړه،

چې د هغوى نه خپله بدله واخلم، ما دوباره روغ كړه.

١١ چې تۀ رانه رضا يې زۀ په دې پوهېږم،

تا زۀ د دشمنانو لاسونو ته پرې نۀ بنوډم.

١٢ تا زۀ زما د تقوى په وجه اوچت كړم،

او د تل دپاره دې په خپل حضور كېنې وساتلم.

١٣ مبارك دې وى مالِك، د بنى اسرائيلو خُداى،

د ازل نه تر ابده آمين، آمين.

د موسیقي د مشر دپاره: یو زیور د قورح د بچو

د یو فکرمند کس دُعا

۴۲ ځنگه چې هوسی د نهر اوبو پسې تلوسه کوی،

داسې خدایه پاکه، زړه مې تا پسې تلوسه کوی.

۱ زما زړه د خدای پاک تېرې دے، زه د ژوندی خدای پاک تېرې یم.

زه به کله لار شم چې د هغه حضور کښې ودرېږم؟

۲ اوبښکې مې خوراک دی شپه او ورځ زه ژپېږم،

هر وخت راته خلق لگیا وی،

”وایه، ستا خدای چرته دے؟“

۳ تېر وخت چې راپه یاد شی په زړه باندې غمژن شم،

چې ځنگه پېرو خلقو سره به زه د خدای کور ته تلم،

او هغوی به مې د خدای پاک عبادتگاه ته په خپله مشرۍ کښې بوتلل،

نو په لویه ډله کښې به ما په تېزه

د هغوی سره د خوشحالی په آواز د شکر گزاری ثنا وئيله،

۴ ولې خفه کېږې زما روحه؟ دومره ولې پرېشانه کېږې ته؟

په خُدائِ پاک باندې توکل کوه مه پرېشانه کېږه ته،

زه به بيا ستا ثناء صفت بيان کړم،

پاکه خُدايه ځکه چې هم تا زه خلاص کړم.

⑥ زړه مې پرېشانه دې نو ځکه زه تا يادوم،

د اُردن لری مُلک او د حرمون او د مِضار د اوچت غرونو نه زه تا يادوم.

⑦ ستا د ژورو سمندرونو او ابشارونو شور زه اورم،

موجونو او چپو د سمندر زه پوب کړم.

⑧ مالک خُدائِ د ورځې خپله ابدی مینه په ما راوړوی،

د هغه حمد په شپه کېنې زما زړه کېنې وی،

دُعا کوم هغه خُدائِ پاک ته چې څوک ژوند راکوی.

⑨ څوک چې زما مضبوط گټ دې، زه به خُدائِ پاک ته داسې ووايم،

”ولې دې هېر کړې يم زما دشمنان

په ما دومره ظلم ولې کوی چې زه غمژن گرځم؟“

⑩ د دشمن پېغور هډوکي مات کړل ما له

هر وخت راته لگيا وی دشمنان زما

چې، ”ووايه اوس چرته دے خُدائِ پاک ستا؟“

۱۱) ولې خفه کېږې زما روحه، دومره ولې پرېشانه کېږې ته؟

په خُدائِ پاک باندې توکل کوه مه پرېشانه کېږه ته،

زه به بيا ستا ثناء صِفَت بيان کړم،

خُدايه ځکه چې هم تا زه خلاص کړم.

د پرېشانه انسان دُعا

۴۳) ۱) اے پاکه خُدايه، ما بې گناه وگرځوه،

د بې ايمانې خلقو په خلاف زما په حق کېنې فېصله واوروه،

خو ته ما ته د بدکارانو او ټگمارانو نه خلاصون راکوه.

۲) ته زما خُدائِ پاک او زما قلعه يې، ولې دې رد کړې يم؟

نو ولې غمژن گرځم دشمن راباندې ظلم کوی؟

۳) خپل نور او خپل حقيقت دې نازل کړه، چې ما ته لارښودنه وکړی،

او ما دې هغه مقدس غر ته بوځی کوم ځای چې ته اوسېږې.

۴) زه به د خُدائِ پاک قربان گاه ته ورشم،

هغه خُدائِ د چا نه چې پېر خوشحال شم،

زۀ به د رباب په نغمو کښې ستا ثناء صفت وکړم،

اے خدایه، زما پاکه خدایه.

❧ ۵ وې خفه کېږې زما روحه، دومره وې پرېشانه کېږې ته؟

په خدای پاک باندې توکل کوه مه پرېشانه کېږه ته،

زۀ به بیا ستا ثناء صفت بیان کړم،

پاکه خدایه، ځکه چې هم تا زۀ خلاص کړم.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د قورح د بچو یو زیور

د مدد دپاره دُعا

۴۴ ❧ ۱ اے پاکه خدایه، مونږ په خپلو غوږونو اورېدلې دی،

زمونږ پلار نیکه هر هغه څه مونږ ته بیان کړی دی،

کوم کارونه چې تا د هغوی په زمانه

یعنې پخوا زمانه کښې د هغوی دپاره کړی دی.

❧ ۲ تا په خپل طاقت سره هغه قومونه وویستل،

او زمونږ پلار نیکه دې ودان کړل،

هغه خلق دې تباہ کړل، زمونږ پلار نیکه دې آزاد کړل.

۳) خو دا زمکه هغوی په خپله توره نه وه گټلې،

او نه د هغوی لاسونو ورته کامیابی ورکړې،

دا خو ستا د بنی لاس، او ستا د مټ او ستا د مخ رڼا وه،

ځکه چې تا هغوی سره مینه کړې وه.

۴) ته یې زما بادشاه او پاک خدای زما،

چا چې د یعقوب اولاد له لویه کامیابی ورکړه.

۵) ستا په زور مونږ خپل دشمنان په شا کړل،

او ستا په نوم مونږ خپل دشمنان د پښو لاندې کړل.

۶) زه په خپله لینده باندې یقین نه ساتم،

نه په خپله توره د خلاصون یقین ساتم.

۷) تا مونږ ته په خپلو دشمنانو فتح راکړه،

تا زمونږ مخالفین شرمنده کړل.

۸) مونږ ټوله ورځ په خدای پاک باندې فخر کوو،

مونږ به تل ستا د نوم حمد و ثناء کوو.

۹) خو اوس تا مونږه رد او رسوا کړو،

تلل دې زمونږ د لښکرو سره بند کړو.

❶٠ تا مونږ د دشمنانو په وړاندې په شا کړو،

او زمونږ دشمنانو مونږ لوټ کړو.

❶١ مونږ تا د گډو په شان حلالېدو ته پرېښودو،

او د قومونو په مينځ کښې دې تس نس کړو.

❶٢ تا خپل خلق په کم قيمت خرڅ کړل،

او د هغوئ په خرڅولو کښې دې هيڅ گټه ونه کړله.

❶٣ تا مونږ د خپلو گاونډيانو د خدا کړلو،

تا مونږ د گېرچاپېره خلقو د ټوقو او مسخرو کړلو.

❶٤ تا مونږ نه په قومونو کښې د دوى د ټوقو گوداگى جوړ کړل،

او دوى مونږ پورې خپل سرونه د نفرت په وجه خوځول.

❶٥ زه ټوله ورځ بې عزته کېږم،

او په مخ مې شرم راخور شوى زه شرمېږم.

❶٦ ځکه چې خلق راپورې ټوقې مسخرې کوى،

او زما دشمنان رانه د بدل اخستو کوشش کوى.

١٧) دا هر څه چې مونږ سره وشول خو بيا هم مونږ ته هېر نه کړې،

هغه مو نه دے مات کړے کوم لوظ چې تا مونږ سره کړے دے.

١٨) زمونږ زړونه ستا نه نه دی اوږېدلی،

او زمونږ قدمونه ستا د لارې نه نه دی اخوا شوې.

١٩) مونږ دې تباہ کړو او د گیدرانو ښکار دې کړو،

او په توره تیاره کښې دې پرېښودو.

٢٠) که مونږ د خپل خدای پاک نوم هېر کړے وو،

او غېر معبودانو ته مو خپل لاسونه پورته کړی وؤ.

٢١) که چېرې مونږ داسې کړی وؤ نو خدای به ترې خبر نه وو څه؟

ځکه چې هغه د زړونو په رازونو باندې خبر نه دے څه؟

٢٢) خو مونږ ستا دپاره ټوله ورځ د مرگ سره مخ کېږو،

د خلقو په نظر کښې مونږ د حلالونکو گډو په شان گڼلے کېږو.

٢٣) اے مالکۀ خدایه، راپاڅه ولې ته اوده کېږې څه؟

راپاڅه، او تر ابدې پورې مونږ مه رد کوه.

٢٤) ولې ته زمونږ نه خپل مخ پټوې څه؟

او زمونږ غم او مصيبتونه ولې هېر وې څه

٢٥ مونږ لاندې خاورو ته راغورزولې شوې يو،

او په زمکه پرمخې پراته يو.

٢٦ پاڅه او زمونږ مدد وکړه،

او د خپلې ابدې مينې په وجه دې مونږ ته خلاصون راکړه.

د موسيقۍ د مشر دپاره: يو زبور د قورح د اولاد نه د مينې سرود
کوم چې د لاله د گل په ساز کښې وغږولې شو

د شاهي واده سندر

٢٥ زړه کښې مې وگرځېدله څه ښکلې شان خبره

د بادشاه په حقله زه وایم ښه غوندې سندر،

د ماهر لیکوال په شان قلم دې زما ژبه.

٢٦ په ټولو سپرو کښې د هر چا نه ښائسته یې ته

ستا د خولې خبرې ښکلې ملغلرې دي،

د تل دپاره ته خدای بختور کړی یې.

٢٣ خپله توره دې راواخله اې جنگیاليه،

ته ډېر شان او شوکت او ددبه لرې.

٤ په خپله ددبه او جلال کښې راشه د کامیابی ډپاره،

چې د حقیقت، عاجزی او انصاف شي طرفداره

ستا ښې لاس دې تا ته یروونکی او عجیبه کارونه کړي در زده

٥ ستا تېره غشي دې د دشمنانو زړه غوڅ کړي،

ستا په پښو کښې دې ټول قومونه راگزار شي.

٦ اے پاکه خدایه، ستا تخت، به تر ابدې پاتې وي،

د انصاف امسا به ستا د بادشاهي امسا وي.

٧ ته د صداقت سره مینه او د شرارت نه نفرت کوې،

نو ځکه خدای پاک، ستا خدای پاک ته د خوشحالي په تېلو مسح کړې یې.

او ته یې په خپلو دوستانو کښې اوچت کړې یې.

٨ ستا د جامو نه د مصالحو، د پپیل او کیکر عطرو خوشبوئی راځي،

ستا په ښکلې محلونو کښې سازونه د رباب تا خوشحالوی.

٩ ستا عزتمندو ښځو کښې د بادشاهانو لوڼه شاملې دي،

د اوفیر د زرو پکه ملکه دې ښي لاس ته ولاړه ده.

۱۰) اے شہزادگی، ما ته غور شه، خه چي درته زه وايم په هغي غور وکړه،

د خپل پلار کور او خپل خلق هېر کړه.

۱۱) ستا ډول او سنگار به بادشاه خپل طرف ته راکاږي،

خکه چي هغه ستاسو مالک دے د هغه تابعدارې اوسئ.

۱۲) تا له د ډالو سره د صور خلق به راشي،

دولتمند خلق به ستا مهرباني غواړي.

۱۳) شہزادگی به په محل کښې ښکلې ښکاري،

د سرو زرو تارونو نه يې جامې دي جوړې شوې.

۱۴) د گلکاری په جامو کښې يې بادشاه له راوستله،

پېغلې ملگرې هم ورسره راروانې دي.

۱۵) خاندی خوشحالیږي راروانې دي،

او د بادشاه محل ته رادننه شي.

۱۶) ستا زامن به د خپل پلار نيکه په شان بادشاهان جوړ شي،

ته به هغوی په ډېرو ملکونو حکمرانان جوړ کړي.

۱۷) نسل در نسل به زه ستا نوم د عزت قابل کړم،

نو قومونه به تر ابدہ پورې ستا ثناء خوان وی.

د موسیقی مشر دپاره: یو سرود د قورح د زامنو چې به په خوږ آواز
سره وئیلے شی

خدائ پاک زمونږ زور او گټ دے

۴۶ ﴿۱﴾ خدائ پاک زمونږ پناه گاه او قوت دے،

په وخت د مصیبت کښې حاضر او تل مددگار دے.

﴿۲﴾ نو مونږ به نه یرېږو که په زمکه زلزله راشی،

او که غرونه د سمندر په مینځ کښې راگزار شی.

﴿۳﴾ او یا د سمندر اوبه غرار او ځگونه وکړی،

او غرونه د اوبو د زور په وجه وخوځولے شی.

﴿۴﴾ یو بل دریاب دے چې نهرونه یې د خدائ پاک ښار خوشحالوی،

او د خدائ تعالیٰ مقدس کور خوشحالوی.

﴿۵﴾ او خدائ پاک د هغه ښار په مینځ کښې اوسېږی نو هغه به نه تباہ کیږی،

او د سحر وختی نه د هغه ښار ساتنه کوی.

﴿۶﴾ قومونه وارخطا دی، بادشاهتونه به نسکور شی.

کله چې خُدائ پاک آواز وکړی نو دا زمکه به ویلی شی.

⑦ ربُّ الافواج خُدائ زمونږ مل دے،

د یعقوب خُدائ پاک زمونږ پناه گاه دے،

⑧ راشئ او د مالک خُدائ کارونه وگورئ،

هغه تباہی چې کومه هغه په دُنیا باندې راوستلې ده وگورئ.

⑨ هغه په ټوله دُنیا کښې جنگونه ختموی،

لیندې او نېزې ماتوی او ډالونه سوزوی.

⑩ ”په آرام شی او په دې پوهه شی زه خُدائ پاک یم،

زه به په ټولو قومونو کښې اعلی یم،

زه به په ټوله دُنیا کښې اوچت یم.“

⑪ ربُّ الافواج خُدائ زمونږ مل دے،

د یعقوب خُدائ پاک زمونږ پناه گاه دے.

د موسیقۍ د مشر دپاره: یو زیور د قورح د بچو

مالک خُدائ د ټولې دُنیا بادشاه دے

⑫ ۴۷ اے ټولو خلقو لاسونه ووهئ،

او د خوشحالی سرود په اوچت آواز سره ووايي.

② مالک خُداي تعالیٰ څومره د رُعب داب مالک دی،

هغه په ټولې دُنیا لوی بادشاه دی.

③ هغه ټول قومونه زمونږ تابع کړل،

او مُلکونه یې زمونږ د پښو لاندې کړل.

④ مونږ له یې په میراث کښې زمکه راکړله،

په کومه چې یعقوب فخر کولو او د هغه چا سره چې خُدای مینه کوله.

⑤ خُدای پاک د خلقو په چغو سورو کښې تخت ته خپږی،

چې مالک خُدای بره تخت ته ځی نو د بیګلو آوازونه دی.

⑥ د خُدای پاک ثناء صِفَت کوی ثنا یې ووايي،

زمونږ بادشاه ته سندرې او ثناء صِفَت وکړی.

⑦ ځکه خُدای پاک په ټوله زمکه بادشاه دی،

هغه ته د ثناء حمد، زبور ووايي.

⑧ خُدای په خپل مقدس تخت باندې ناست دی،

او په ټولو قومونو بادشاهی کوی.

⑨ د دُنیا حکمرانان رایوځای شوی دی،

د ابراهیم د خدای خلق ورسره دی،

د دُنیا ټول بادشاهان د خدای پاک دی،

نو ځکه د هغه په هر ځای کښې ډېر عزت کیږي.

یو سرود، د قورح د زامنو یو زیور

صیون د خدای ښار

۴۸ ⑩ مالک خدای لوی دی، او د ثناء صفت لائق دی،

زمونږ د خدای په ښار، یعنی مقدس غر کښې.

⑪ د هغه ښار په خپل اوچتوالی کښې ښکلی دی، او ټولې دُنیا ته خوشحالی ورکوي.

د صیون غر او مقدس غر چې د لوی بادشاه ښار دی،

⑫ خدای په خپله د دې ښار په برجونو کښې موجود دی،

او خپل ځان یې د ښار محافظ ښودلی دی.

⑬ وگوره چې د دُنیا بادشاهانو لښکرې رایوځای کړې او متحد شول،

او د ښار په خلاف د جنگ په خیال راوپراندې شول.

٥ هغوی چي هغه ښار ولیدو نو حق حېران شول،

٦ ټول د یرې نه په تېښته وتښتېدل.

٧ هغوی هلته د یرې نه شول په لېزان،

څنگه چي په تکلیف پیدا کړی ماشومان.

٨ لکه د ترسیس د بحری بیرو په شان تا هغوی تباہ کړل،

د زورور مشرقی بادونو په زور دې تس نس کړل.

٩ لکه څنگه چي مونږ اورېدلی نو اوس مو په خپلو سترگو ولیدل،

زمونږ د خدای په ښار یعنې د رب الافواج په ښار کښې،

خدای به تل دا ښار آبادولو او د هغې حفاظت به یې کولو.

١٠ اے پاکه خدایه، مونږ ستا په عبادتگاه کښې یو،

او ستا په نه ختمېدونکې مینې باندې فکر کوو.

١١ اے خدایه، لکه څنگه چي دې نوم په ټوله دنیا خور دے،

دغه شان ستا ثناء صفت په ټوله دنیا خور دے،

ستا ښې لاس د صداقت نه ډک دے.

١٢ د صیون د غره خلق دې خوشحالی وکړی،

او د يهوداه ټول بنارونه دې خوشحالي وکړي

دا ټول دې ستا د عدالت په وجه خوشحالي وکړي.

❶٢ صیون ته لاړ شئ او گېرچاپېره ترې نه وگرځئ،

او برجونه يې وشمېرئ،

❶٣ دېوالونو ته يې وگورئ او په محلونو يې نظر واچوئ،

ترڅو تاسو د هغې نه خپل آئنده نسلونه خبر کړئ.

❶٤ ځکه چې هم دا خدائ د تل دپاره زمونږ خدائ پاک دى،

هغه تر آخر وخته زمونږ رهنما دى.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د قورح د بچو يو زبور

په مال دولت د يقين کولو کم عقلتوب

❶٩ اے قومونو تاسو ټول دا واورئ،

څوک چې په دنيا کښې اوسېږئ ما ته غوږ ونيسئ،

❷٠ خاصو او عامو، مالدارو او غريبانو واورئ،

❷١ زما ژبه په حکمت سره خبرې بيانوي،

او د زړه بيان مې خلقو ته پوهه ورکوي.

④ زه به متلونو ته خپل غوړ ونيسمه،

د رباب په ساز كېنې به زه د راز وينا وكړمه،

⑤ نو زه به ولې يرېرمه كه سخته په ما راشي،

كله چې د دوكه مارو په شرارتونو كېنې راگېر شم.

⑥ دوى چې په خپل مال دولت باندې يقين لري،

او په خپل ډېر مال دولت فخر كوي.

⑦ هيڅوك د چا د ژوند قيمت وركولې نه شي،

او نه خدائى پاك له د هغه د سر كفاره وركولې شي.

⑧ د ژوندون قيمت بې بها دى،

د ژوندون دپاره هيڅ قيمت پوره نه دى.

⑨ چې هغه دې تر ابده ژوندې پاتې شي،

او هيڅكله دې قبر ته لاړ نه شي.

⑩ نو ټول خلق به وويني چې پوهان هم مړه كيږي،

جاهلان او بې وقوفان به يو ځاى هلاک شي.

او د ټولو نه به مال دولت نورو ته پاتې شي

١١) قبر د هغوی ابدی کور دے،

چرته چې به هغوی د تل دپاره وی،

که څه هم چې هغوی جائیدادونه په خپل نوم خپڅولی دی.

١٢) خو انسانان د خپل دولت په وجه ژوندی پاتې کېدې نه شی،

او هغوی به لکه د ځناور په شان مړه شی.

١٣) دا د هغوی نصیب دے څوک چې په خپل ځان توکل کوی،

او څوک چې د دوی په لاره روان وی.

١٤) د گڼو د رمې په شان هسې به د مرگ کنډې ته گزار شی،

چرته چې مرگ به د دوی شپون وی.

په سحر کېنې به نېکان په دوی حکومت کوی،

د دوی بدن به په قبر کېنې ختم شی،

او قبر به د دوی کور شی.

١٥) خو خدای پاک به ما له د قبر نه خلاصون راکړی،

ځکه چې هغه به ضرور ما خپل ځان ته راکاږی.

١٦) هیڅکله مۀ خفه کېږه که یو سرې مالداره کیږی،

او د چا د کور شان او شوکت چي زیاتیری.

۱۷) ځکه چي کله هغه مړ شي د ځان سره به هيڅ څيز نه وړي،

د هغه شان او شوکت به قبر ته د هغه سره نه ځي،

۱۸) کله چي هغه ژوندی وو خپل ځان يې بختور گڼلو،

خلکو يې صفتونه کول کله چي مالداره وو.

۱۹) خو د خپل پلار او نيکه په شان دوی به آخر مړه شي،

نو کله به هم دوی د ژوندون رڼا ونه ويني.

۲۰) هغه څوک چي ډېر مال او دولت لري خو دې نه پوهیږي

چي دوی به د ځناورو په شان ختمیږي.

د آسف يو زبور

منلې شوی صحیح قربانی

۵۰) ۱) قادر مطلق خدای، مالک خدای د زمکې خلقو ته حکم وکړو،

او د مشرق نه تر مغرب پورې د زمکې خلق يې راوغوښتل.

۲) د صیون نه چي په بنائست باندې پوره دې

نو خدای پاک د هغه ځای نه ځلېدلې دې

٣ زمونږ خُډائ به راشي او خاموشه به نه وي

سوزېدونکې اور به ترې نه مخکېني او سخت طوفان به ترې چاپېره وي

٤ هغه به زمکه او پاس آسمانونه گواهي دپاره راوغواړي

چې د خپل قوم عدالت وکړي،

٥ ”زما ټول نېکان ما ته راغونډ کړي

چا چې ما سره د قرباني په ذريعه لوظ کړي دے.“

٦ آسمانونه د هغه د صداقت اعلان کوي

ځکه چې په خپله خُډائ قاضي فيصله کوي.

٧ ”اے زما خلقو ما ته غوږ شي زه به تاسو ته خبرې وکړم

اے بنی اسرائیلو زه ستاسو خلاف دا گواهي کوم.

چې هم زه خُډائ یم او ستاسو خُډائ پاک یم،

٨ ستاسو د قربانيانو په وجه زه تاسو نه رټم،

او ستاسو مسلسل سوزېدونکې قربانيانې زما په وړاندې دي

٩ ستاسو د غوجل غويي ته زما ضرورت نشته

او نه مې حاجت شته ستاسو د شپول يو چېلي ته

۱۰) ولې چې د ځنگلونو ټول او هر يو ځناور زما دی،

او په زرگونو غرونو کښې د څاروو رمې زما دی.

۱۱) زه د غرونو هر يو مارغه نه خبر يم،

او د هواو ټول مخلوق زما دی.

۱۲) که چېرې زه اوږدې شوې وم خو بيا هم به مې وئيلی نه وؤ تا ته،

ځکه چې دنيا او څه چې په کښې دی هغه ټول زما دی.

۱۳) ولې زه څه د غويانو غوښې خورم؟

او يا زه د چپلو وينې څښم؟

۱۴) ستاسو قرباني خدای ته شکر گزاری کول دی،

او دا ستاسو د خدای تعالی سره کړې وعدې او نذرانې پوره کوی،

۱۵) په وخت د مصيبت کښې ما ته آواز راکړئ،

زه به تاسو د مصيبت نه بچ کړم او تاسو به زما عزت وکړئ.

۱۶) خو بدعمله ته خدای پاک وفرمائيل،

”تاسو ولې زما قانون بيانوي، او زما د لوظ خبرې په خپله ژبه کوي؟“

۱۷) تاسو د اصلاح نه نفرت کوئ

او تاسو زما حُکْمونه شاته غورزوئ.

١٨ ځله چې غل ووينئ نو تاسو ورسره مل شئ،

تاسو ملگرتيا د زناکارو کوئ.

١٩ هر وخت مو ژبه د بدۍ نه پکه وی،

ته په خپله ژبه د دروغو خبرې کوی.

٢٠ هر وخت تاسو د خپل ورور خلاف خبرې کوئ،

د خپلې مور د بچۍ تاسو هر ځای کښې غېبت کوئ.

٢١ ستا په دې کارونو زه چې پاتې شوم،

زه دې هم د خپل ځان په شان وگنلم.

خو زه دې اوس رېڼه او په تا الزام لگوم،

٢٢ ما ته غوږ شئ چا چې زه هېر کړې يم هغوئ ټول دې توبه کار شئ،

زه به مو ټوټې کړم او هيڅ څوک به نه وی چې ستاسو مددگار شئ.

٢٣ څوک هم چې د شکر گزاری قرباني کوی نو زما احترام کوی.

څوک چې هم په صحيح لار روان وی،

نو زه به ورته د خدای خلاصون څرگند کړم.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور. په هغه وخت
کښې ليکلې شوې دے چې ناتن پېغمبر د حضرت داؤد سره د
بت سبع د واقعي په حقله بحث وکړو.

د معافي دُعا

۵۱ ﴿۱﴾ د خپل رحم په مطابق دې په ما مهربان شه خُدايه،

او د خپلې ازلي مينې په وجه دې په ما رحم وکړه،

د خپل لوی رحم په مطابق دې زما گناهونه ختم کړه.

﴿۲﴾ ټول گناهونه زما ووينځه،

او د گناه نه مې پاک او صفا کړه.

﴿۳﴾ زه په خپل شرارت باندې پوهه يم،

زه په خپلو بدو ټول عمر فکرمند يم.

﴿۴﴾ ستا او يواځې ستا خلاف مې گناه کړې ده زه گناه گار يم،

ما هغه کار کړې دے کوم چې ستا په نظر کښې بد دے.

ته دې په خپلو خبرو کښې رښتيني وگرځي،

او ستا عدالت زما په حق کښې ټيک دے.

﴿۵﴾ گوره، زه د ازل نه بدعمله يم،

د مور د گېډې نه زه بلکل گناه گار یم.

⑥ نو چې اخلاص او صداقت رانه غواړې،

نو ته په خپله زما زړه ته پوهه راکړه.

⑦ ته زما گناه ووينځه نو زه به صفا شم،

ته مې ووينځه نو زه به هم د واورې نه زيات سپين شم.

⑧ ما ته د خدا او خوشحالی خبرې وکړه،

کوم هېوکې چې تا ما ته مات کړی وو اوس دې خوشحالی وکړی.

⑨ زما د گناهونو نه مخ واړوه،

زما بدې ټولې صفا کړه.

⑩ پاکه خدایه صفا زړه ما له راکړه،

په ما کښې تازه او وفادار روح واچوه.

⑪ ما ته د خپل حضور نه مه شړه،

خپل مقدس روح زما نه مه بوځه.

⑫ ستا د خلاصون خوشحالی بیا یو وارې راکړه.

او زما روح ستا تابعداری ته مائل کړه.

١٣ نو زه به نافرمانو ته وښايښ ستا حُکْمونه،

نو گناه گار به يو خُل بيا تا ته راوگرځي.

١٤ اے خُدايه، ما د وينې تويولو د جرم نه معاف کړه،

نو بيا به زه په خوشحالي سره ستا د معافي سرود بيان کړم.

١٥ اے مالِکِ خُدايه زما شونډې خلاصې کړه،

او زه به په خپله خوله ستا ثناء صِفَت وکړم.

١٦ چې زه يې تا ته وړاندې کړم ته قرباني نه غواړي،

او نه په سوزېدونکو قربانو ته خوشحاليږي.

١٧ پاکه خُدايه تا ته د عاجز او مات روحونو خوښه ده قرباني،

ته غمژن او توبه گار زړه سپک نه گڼي.

١٨ پاکه خُدايه د صيون ښار مدد وکړه مهربان شه،

د يروشلم دېوالونه جوړ کړه.

١٩ نو هلته به تا ته رښتيني قرباني پېش شي

او ټولي سوزېدونکې نذرانې چې ته پرې خوشحاله شې،

او ستا په قربانگاه باندې به غويان تا ته وړاندې شي.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

د بدکاره سړي انجام

۵۲ (۱) ته ولې په خپلو بدو فخر کوې زوروره؟

ولې ته خبر نه یې چې د خدای مینه وی د تل دپاره؟

(۲) ژبه دې د نورو خلقو د تباهی په لټون کښې ده،

او لکه د تهرې چرې په شان ده او ټګی ماره ده.

(۳) تاسو بدی سره د نېکۍ نه زیاته مینه کوئ،

تاسو د ټګۍ سره د رښتیا نه زیاته مینه کوئ.

(۴) تاسو دا خوښوئ چې په خپلو خبرو نور خلق تباہ کړئ،

تاسو دروغژن یئ.

(۵) خو خدای به تاسو د تل دپاره تباہ کړی.

د کور نه به دې راونیسی او د ژوندو د دنیا نه به دې بېخ ختم کړی،

(۶) صادقان چې دا وګوری نو وبه یرېږی،

دوئ به هغه پورې خاندی او وبه وائی،

(۷) ”ګورئ، دا هغه زورور سپاهی دے چا چې د خدای په حفاظت یقین نه

کولو،

خو هغه په خپل پېر مال دولت باندې يقين كولو،

او نور هم زورور شولو په شرارت كولو.

۸ خو زه د زيتون د ونې په شان د خدای په كور كېنې زرغون شوې يم،

زه د خدای په ابدی مينه تر ابدې پورې يقين لرم.

۹ تا چې څه كړی دی په هغې تر ابدې ستا شكر ادا كوم،

ستا د پاكانو په وړاندې به زه ستا د نوم د ښه والی بيان كوم.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د محلت په مطابق د حضرت داؤد يو نظم

د انسان گناه

۵۳ ۱ كم عقلان په خپل زړه كېنې وائی چې، "خدای پاك نشته."

دوی په بدو اخته شول او بدعمله دی،

تر دې چې يو هم نشته چې نېك وی.

۲ پاس د آسمانه خدای انسانانو ته گوری،

گوری چې څوك شته چې وی هوښيار او د خدای لتون كوی.

۳ خو ټول بې لارې شوی دی،

او ټول يو شان خراب شوی دی.

يو کس هم بنه نه کوی داسې يو هم نشته چې بنه کارونه وکړي.

❧ ۴ ولې څوک چې بدکارونه کوی دوی نه پوهیږي.

خو دوی زما بنيادمان لکه د روتی لوار تېروي،

او هيڅکله هم دوی د خدای پاک نه دعا نه غواړي.

❧ ۵ خو بیا هم داسې ویرېدل چې دې نه وړاندې کله هم داسې نه وو ویرېدلی.

خدای پاک به ستا د دشمنانو هډوکي تس نس کړي.

او هغوی به وشرمېږي ځکه چې خدای پاک سپک کړی دی.

❧ ۶ څوک به راشی د صیون چې آزاد کړی بنی اسرائیل،

کله چې خدای پاک بیا آباد کړی خپل قومیان،

يعقوب به خوشحالی وکړي او بنی اسرائیل به خوشحاله شي.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د تاريزه سامان سره د حضرت داؤد يو
نظم کله چې زيفت ساؤل له لاپرو او وې وئيل، ”داؤد زمونږ سره پټ
دۍ.“

د دشمنانو نه د حفاظت دپاره دعا

۵۴ ❧ په خپل نوم سره دې ما ته خلاصون راکړه خدایه،

په خپل قدرت سره دې زما بې گناهی ثابته کړه.

② دُعا زما واوره، اے پاکه خُدايه،

د خولې خبرې زما واوره.

③ پردی خلق په ما حملې کوی او ظالمان زما د مرگ کوشش کوی،

او هغوی د خُدای پاک پرواه نه کوی.

④ خو بې شکه خُدای زما مددگار دی،

او مالک خُدای په خپله ما ژوندی ساتی.

⑤ زما دشمنان دې په خپلو بدو کبې په خپله راگېر شی،

او خپله وفاداری دې وېشایه او دوی تباه کړه.

⑥ زه به د زړه نه تا ته نذرانې پېش کړم،

ځکه چې ستا نوم خوږ دی زه به ستا د نوم ثناء صفت وکړم.

⑦ بې شکه چې زه تا د ټولو مصیبتونو نه بچ کړم،

او زه د خپلو دشمنانو شکست په خپلو سترگو باندې وینم.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور چې د ریاب سره

غږولې شی

د دوستانو د خیانت په حقله دُعا

۵۵ (۱) اے پاکه خُدايه، واوره سوال زما،

خان مه غلے کوه په سوال زاری زما.

(۲) جواب راکړه او واوره زما.

خپلو پرېشانو ډېر زورولې يم،

(۳) زما دشمنان ما يره وي، او ښکاره دهمکيانې راکوي،

او په خپل قهر کښې دوي زما نه نفرت کوي.

(۴) په سينه کښې د يرې نه درزېږي زړه زما،

او د مرگ يرې زه راکېر کړې يم.

(۵) يرې يم نيولې په لړزان يم،

زه يرې او رېډلو راخستې يم.

(۶) کاش چې زما د گوگوشکو په شان وزرې وې،

زه به په هوا کښې الوتلې او په آرام به وې.

(۷) زه به په هوا کښې الوتلې د دې ځايه وې،

زه به په صحرا کښې اوسېدلې وې.

(۸) ما به خان دپاره په تېزي سره د پناه ځاي لټولې وې

ترڅو چې زه دې سختو هواگانو طوفانونو نه امان کښې وځي.

۹) اے مالکۀ خُدايہ د بدکارو خبرې گپې وپې کره،

ځکه زه په ښار کښې وينمه ظلم او جنگونه.

۱۰) د حمله کوونکو خلاف يې شپه او ورځ د دېوالونو نه گشت کړی،

خو حقيقي خطر هغه بدعمرلی ده کومه چې په ښار کښې دننه کړی.

۱۱) تباہی يې د ښار په مينځ کښې ده،

پکې دی کوڅې د ظلم او دوکې نه.

۱۲) که چرې دشمن کوله بې عزتی زما،

نو دا به برداشت کړی وځي ما،

که دشمن چرې پخپله راپاڅېدلې وځي په خلاف زما،

نو خپل ځان د هغوی نه به پټ کړی وځي ما.

۱۳) خو دا ته يې او انسان يې لکه زما،

او ملگرې او نزدې دوست يې زما.

۱۴) مونږ به د يو بل سره ښې خوږې خبرې کولې،

او د خُدای د کور په گڼه کښې به يو ځای گرځېدلو.

١٥ زما دشمنان دې ناگهانه مړه شى،

هغوى دې په قبر كېنې ژوندى وربښخ شى،

ځكه چې شرارت د دوى په زړونو كېنې وردننه شوې دى.

١٦ خو زه به خدائى پاك ته آواز وكړم،

او مالِك خدائى به بچ كړى ما.

١٧ سحر، غرمه او ماښام

به زه هغه ته خپل فريادونه وړاندې كوم،

او هغه به واورى آواز زما.

١٨ هغه به مې په حفاظت سره بچ كوى،

د هغه جنگ نه كوم چې زما په خلاف وي،

كه څه هم چې ډېر خلق زما په ضد وي.

١٩ خدائى پاك چې د ازل نه په تخت ناست دى،

هغه به زما سوال واورى او هغوى له به شكست وركړى.

كوم خلق چې خپلې لارې نه بدلوى،

او د خدائى پاك نه نه پرېږى.

٢٠ زما ملگری په خپلو دوستانو باندې حمله کړې ده،

او خپل لوظ یې مات کړی دی.

٢١ د هغه خبرې خوږې پستې دی،

خو د هغه په زړه کې خبرې د نفرت دی.

د هغه خبرې د تېلو په شان نرمې دی،

خو دا د تېرو تورو په شان غوڅونکې دی.

٢٢ خپل مشکلات مالک خدای ته پرېږده،

او هغه به ستا حفاظت وکړی،

هغه صادقان نه پرېږدی چې شکست وخورى.

٢٣ خو، اې پاکه خدایه، ته په خپله د تباهی په کنده کېږې وغورزوې شریران،

په ځوانۍ کېږې به مړه شی دوکه ماران او قاتلان.

خو زه به لرم په تا باندې ایمان.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور، طرز: لرې د
څپړۍ په ونو کې ناستې گوگوشته. دا بنائسته سندره د هغه
وخت متعلق ده کله چې فلسطیانو هغه په جات کې راگېر کړو.

توکل په خُدای پاک

۵۶ (۱) اے پاکه خُدايه، په ما رحم وکړه، خلق راپسې شوی دی،

ټوله ورځ دشمنان په ما باندې سختې حملې کوي.

(۲) زما دشمنان ټوله ورځ ما وهي.

پېر زیات دی مغروره څوک چې ما سره جنگ کوي.

(۳) خو کله چې زه وویږېږم،

نو زه به په تا باندې توکل وکړم.

(۴) کومه وعده چې هغه کړې ده، زه د خُدای پاک ثناء صفت کوم.

نو زه نه یرېږم ځکه چې په خُدای باندې توکل کوم.

نو فاني انسان به ما سره څه وکړي؟

(۵) زما دشمنان ټوله ورځ زما خبرې بدلوي،

هر وخت هغوئ زما خلاف منصوبي جوړوي.

(۶) ټول راتول شوی دی او پټ ناست دی،

په هر قدم کېنې راپسې دی او زما د مرگ خواهش کوي.

(۷) چې په خپل شرارت کېنې وتبستی دوی مۀ پرېږدي،

اے پاکه خُدايه، په خپل قهر او غضب کښې دې دوى ته شکست ورکړه.

٨ تۀ د ټولو تکليفونو نه خبر يې زما،

اوبښکې دې يو لوبښى کښې راغونډې کړې دى زما،

٩ ټول د غم حساب دې په خپل کتاب کښې ليکلې زما.

دشمنان به مې وتښتى چې په کومه ورځ تا ته آواز وکړم،

خُداى زما ملگرې دے زۀ په دې باندې پوهېږم.

١٠ کومه وعده چې خُداى پاک ما سره کړې ده

په هغې زۀ د خُداى ثناء صفت کوم.

او کومه وعده چې مالک خُداى کړې ده په هغې زۀ د خُداى شکر گزار یم.

١١ نو زۀ نه یرېږمه ځکه چې په خُداى پاک باندې توکل کوم.

نو فانى انسان به ما سره څۀ وکړی؟

١٢ اے پاکه خُدايه، زۀ به تا سره د نذرانې وعده خپله سر ته رسوم،

زۀ به تا ته د شکرانې نذرانې پېش کوم،

١٣ تا زۀ د مرگ نه خلاص کړم.

تا په خپله زۀ د تيندک خوړلو نه وساتلم،

چې زه د ژوند په نور کښې د خدای په حضور کښې وگرځم.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور د هغه وخت په
حقله کله چې هغه د ساؤل نه وتښتېدو او په غار کښې پټ شو چې
په هغه ساز کښې وغږولې شو چې ”مه تباہ کوه“

د مدد دپاره دُعا

۵۷ ﴿۱﴾ رحم په ما وکړه، پاکه خدایه، رحم غواړم،

او تا له درځمه او زه ستا نه امان غواړم.

ستا د وزرو په سوری کښې پناه غواړم

ترڅو چې خطرناک طوفان تیر شی.

﴿۲﴾ زه خو خدای تعالی ته سوال زاری کوم،

کوم خدای پاک چې خپل مقصد زما دپاره سر ته رسوی.

﴿۳﴾ هغه به زما د خلاصون دپاره د آسمان نه مدد راولېږي،

او څوک چې ما گېږول غواړي هغوی به شرمنده کړي.

خدای پاک دې ما ته خپله ابدی مینه او وفاداری وښائي.

﴿۴﴾ د یروونکو زمرو په مینځ کښې راگېر شوی یم،

کوم چې د بنیادم غوښو خوړلو ته اوږې ناست وی،

او د چا غابښونه چې د نېزو او غشو په شان وی او ژبې یې تېرې توري وی.

۵) پاکه خُدايه، خپل عظمت دې په آسمانونو کښې څرگند کړه،

او خپل جلال دې په ټوله زمکه باندې وځلوه.

۶) زما دشمنانو ما ته دامونه خواره کړی دی،

زه د خپلې پرېشاني په وجه سترې شوې یم.

زما په لار کښې دوی کنده جوړه کړې ده.

خو په خپله هم دوی په کښې غورزېدلی دی.

۷) زما زړه مطمئن دې زړه مې په تا مطمئن دې پاکه خُدايه،

زه به هر وخت په سرود کښې ستا ثناء صفت کوم.

۸) زما زړگيه پاڅه، زما سریندې او ربابه پاڅه،

زه د سحر سباون په ثناء او صفت راپاڅوم.

۹) اے مالک خُدايه، زه به ستا شکريه په ټولو خلقو کښې ادا کړم،

زه به ټولو قومونو کښې ستا صفت بیان کړم.

۱۰) ستا ابدی مینه آسمانونو ته رسېږی،

هم ستا وفاداری آسمانونو سره لگېږی.

❶ ١١) پاڪه خُدايه، خپل عظمت دې په آسمانونو كېنې څرگند كړه،

او جلال دې په ټوله زمكه باندې وځلوه.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور چې د ”مه تباہ
كوئ“ د ساز په حقله ووئيلے شو

د بدكارانو سزا

❶ ٥٨) بادشاهانو تاسو كله هم په رښتيا بڼې فېصلې كړې دي څه؟

تاسو د خلقو عدالت په انصاف كوئ څه؟

❷ ٢) نه بلکې تاسو په زړونو كېنې د بې انصافي منصوبې جوړوئ،

او تاسو په دُنيا كېنې شرارت خوروئ.

❸ ٣) د پېدا كېدو نه وړاندې شريران خو بې لارې دي،

او د مور نه دروغژن پېدا شوي دي.

❹ ٤) دوئ لكه د مار په شان زهريله خبرې كوي،

دوئ لكه د كُون كوبرا په شان غوږونه په ځان راپولي دي،

❺ ٥) د پاړو د شپيلۍ آواز نه اوري،

كه هر څومره پاړو بڼه شپيلۍ ورته غږوي.

⑥ د دوی غاښونه مات کړه، پاڅه خُدايه،

د دې زمره ژامنې ماتې کړه، مالکۀ خُدايه.

⑦ لکه په خُشکه زمکه کښې چې اوبۀ ورکېږي دغه شان دې دوی ورک شي،

او کله چې هغوی لیندې راکاږي د دوی غشی دې په خپله مات شي.

⑧ هغوی دې لکه د گوجی په شان په خپله ویلی شي،

لکه څنگه چې مړ ماشوم رڼا لیدلې نه وي دوی دې داسې شي.

⑨ خُدای به ډېر زر ورله واړۀ زاړۀ ټول ختم کړي،

لکه د ازغو اور چې د لوبښی د گرمېدو نه وړاندې ختم شي.

⑩ صادقان به خوشحاله شي کله چې دوی انتقام وگوري،

نو خپلې پښې به د شريرانو په وینو کښې ووينځي.

⑪ او خلق به دا ووائی،

”بې شکه چې صادقان به خپل اجر ومومي،

بې شکه چې یو داسې خُدای شته چې د دُنیا اِنصاف کوي.“

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور د هغه وخت په

حقله كله چې ساؤل فوجيان د داؤد کور ته ورولبړل چې هغه پر
کړی. چې ”مه تباہ کوی“ د ساز په حقله ووئیلے شو

د حفاظت دپاره دُعا

۵۹ ﴿۱﴾ ما د خپلو دشمنانو نه خلاص کړه، پاکه خُدايه،

څوک چې زما خلاف حملې کوی ما د هغوی نه بچ کړه.

﴿۲﴾ ما د بدکارانو نه بچ کړه،

ما د قاتلانو نه آزاد کړه.

﴿۳﴾ زما د وژلو دپاره پټ ناست دی،

او خطرناک دشمنان زما خلاف رایوځای شوی دی،

که څه هم ما د دوی خلاف هیڅ گناه نه ده کړې.

﴿۴﴾ چا سره مې هم بد نه دی کړی خو بیا هم ځان د حملې دپاره تیاروی.

رپاڅه او حال مې گوره چې څه وشول او مدد دپاره راشه.

﴿۵﴾ اے مالکۀ قادر مطلق خُدايه، د بنی اسرائیلو خُدايه،

رپاڅه او ټولو قومونو له سزا ورکړه،

دې بدکارو غدارانو باندې هیڅ رحم مه کوه.

﴿۶﴾ هغوی هر ماښام لکه د کوڅه پب سپو په شان راوځی،

کله چې د ښار په لارو کوڅو کښې گشت کوی نو غیږی.

۷ وگورئ چې د خپلو ځلو نه څنگه گډې وږې نوستل کوی،

د دوی ژبې لکه د تېرو تورو په شان غوڅول کوی،

دوی په زړه کښې وائی چې، ”څوک هم مونږ نه خبر نه دی.“

۸ خو ته، اې مالکۀ خدایه، هغوی پورې خدا کوې،

ته په دوی ټولو غېر قومونو پورې مسخرې کوې.

۹ پاکه خدایه ته زما زور یې، زما سترگې تا ته دی،

خو هم دا ته زما پناه گاه یې.

۱۰ زما مینه ناک خدای به د مدد دپاره ما سره جوړه شی،

او ما ته به د خپلو دشمنانو شکست راپه گوته کړی.

۱۱ خو ته دوی مۀ وژنه، اې مالکۀ زمونږ ډاله،

ځکه چې زما قوم به دا سبق هېر کړی.

په خپل طاقت دې دوی تس نس کړه

او ته دوی ښکته راگزار کړه،

۱۲ د خپلې خولې او د شونډو د گناه په وجه چې کومه کوی،

په هم هغه بنیرو او دروغو او کبر کښې دې په خپله راگېر شی.

۱۳ په خپل قهر سره دې دوی تباہ کړه،

چې یو هم پاتې نه شی بلکل یې جارو کړه.

نو ټوله دنیا په دې خبر کړه،

چې خدای په بنی اسرائیلو حکومت کوی.

۱۴ زما دشمنان هر مابښام لکه د کوڅه ډب سپو راواپس کړی،

کله چې د ښار په لارو کوڅو کښې گشت کوی نو غیږی.

۱۵ گرځی لکه سپی هسې خوراک پسې،

پاتې چې شی اوږی، کوی سپی هسې غرار.

۱۶ خو زه به ستا طاقت بیانوم،

زه به ستا مینه هر سحر په خوشحالی سره ستایم.

هم دا ته زما اوچته قلعه او پناه گاه یې

او په تکلیفونو کښې زما خلاصون یې.

۱۷ ته زما زور او طاقت یې زه به ستا ثناء صفت کوم،

ته په خپله زما پناه گاه یې، پاکه خدایه او کوې ما سره مینه.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور، چې ښه دے د
تعلیم دپاره د هغه وخت په مطابق چې داؤد د آرامنهرین سره او
آرامضویاه سره جنگ وکړو او یوآب راواپس شو او دولس زره
ادومیان یې د مالګې په دره کښې ووژل او د هغه ساز سره به
وغږولې شی چې ورته ”د گواهی د لاله گل“ وئیلې شی.

د خلاصون دپاره دُعا

۶. ﴿۱﴾ تا مونږ رد کړو او زمونږ دېوالونه دې راوغورزول اے خدایه.

مونږ ته په قهر شوې وې خو دوباره خپل مقام واپس راکړه.

﴿۲﴾ تا په زمکه زلزله راوستله او هغه وشلېدلې،

ځکه چې ټوله خوځېږی چاؤدونه یې بند کړه.

﴿۳﴾ تا خپلو خلقو ته پیرې سختې ښودلې دی،

مے دې مونږ ته راکړل او پغرې مو وخوړلې.

﴿۴﴾ تا د هغوی دپاره جنډا اوچته کړه څوک چې تا نه یرېږی،

چې دا به د حملې خلاف د پناه ښه وی.

﴿۵﴾ په خپل ښی لاس دې مونږ سره مدد وکړه او مونږ بچ کړه،

چې چا سره چې ته مینه کوې هغوی ته خلاصون ورکړه.

⑥ د خپل مقدس ځای نه ځدای داسې وفرمائیل،

”د فتحې په خوشحالی کښې به زه شکم تقسیم کړم،

او د سکات د درې ناپ تول به وکړم.

⑦ جلعاد او منسی دواړه زما دی.

افرائیم زما ټوپی او یهوداه زما د بادشاهی کونتی ده.

⑧ موآب زما د وینځلو ښانک دی او هغه به زما خدمتگار وی.

او زه په ادوم باندې خپلې خپلې پاکومه

او زه به په فلسطیه ملک باندې د کامیابی چغه وهم.

⑨ خو څوک به ما د قلعي پوخ ښار ته داخل کړی؟

څوک به ما ادوم ته ورسوی؟

⑩ اے خدایه، تا مونږه رد کړی یو څه؟

ته به نور زمونږ لښکرو سره په لار نه ځي څه.

⑪ د دشمن خلاف زمونږ مدد وکړه،

ځکه چې د انسانانو مدد بې فائدې دی.

⑫ د ځدای مدد به مونږ له کامیابی راکړی،

هغه به زمونږ دشمنان د پښو لاندې کړی.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور چې د ریاب سره
غږولې شی

د حفاظت دپاره د خدای پاک نه دُعا

۶۱ (۱) اے پاکه خدایه، زما سوال زاری واوره،

او زما دُعا ته غوږ ونیسه.

(۲) د دُنیا د آخر نه تا ته نعرې وهم،

کله چې زړه زما بې حاله شی.

اوچت گټ ته مې بوځه او ما ته هلته پناه راکړه.

(۳) ځکه چې ته زما مضبوط برج او پناه گاه یې،

چرته چې د دشمن نه په امان کښې یم.

(۴) زه غواړم چې تر ابده ستا مقدس ځای کښې اوسېږم،

او ستا د وزرو لاندې پناه واخلم.

(۵) تا، زما منښتې پاکه خدایه، اورېدلې دی،

او هم هغه میراث دې ما ته راکړې دے کوم چې هغوئ ته ورکوې څوک

چې ستا نه یرېږی.

٦ بادشاه له د عمر ورځې پیرې کره،

د هغه عمر تر پېرو نسلونو پورې زیات کره.

٧ هغه دې د خدای پاک په حضور کښې د تل دپاره بادشاهی وکړی،

هغه ته خپله مینه او وفا وروښایه چې دې حفاظت وکړی.

٨ نو دغه شان به ټول عمر ستا د نوم ثناء صفت کوم،

چې ما څنگه وعدې درسره کړی دی هغه روزانه پوره کوم.

د موسیقۍ د مشر یدوتون دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

د خدای پاک په خلاصون باور کول

٦٢ زما ځان صرف په خدای پاک کښې آرام مومی،

ځکه چې زما د خلاصون مالک هغه دې.

٢ هغه په خپله زما گټ او خلاصونکې دې،

او زه به هیڅکله په لېزان نه شم هغه زما د امان ځای دې.

٣ تاسو ټول به ترڅو په سپری باندې حملې کوئ؟

کوم کس چې د کچه دېوال او کمزوری بار په شان وی.

٤ دوی صرف په دې سوچ کښې دی چې هغه د خپل عزت مقام نه

راو غورزوی.

دوئ له دروغ وئیل خوند ورکوی،

په خوله خو دوئ برکت ورکوی،

خو په زړه کښې دوئ لعنت کوی.

۵) اے زما روحه صرف په خُدای پاک کښې په آرام سره صبر وکړه.

خکه چې زما ټول اُمیدونه هغه پورې تړلی دی.

۶) هغه په خپله زما گټ او خلاصونکې دے.

او زه به هیڅکله په لږزان نه شم هغه زما د امان خای دے.

۷) زما عزت او خلاصون د خُدای له طرفه دے،

هغه زما غټ گټ او پناه گاه دے.

۸) اے خلقو هر وخت هغه باندې یقین ساتئ.

تاسو هغه ته د خپل زړه مشکل بیانوی،

خکه چې خُدای پاک زمونږ پناه گاه دے.

۹) عام خلق خه حیثیت نه لری د هغه په وړاندې،

زورور خلق هم هغه نه دی کوم چې دوئ ښکاری،

کۀ هغوی تُول په تله وتلی دا به د هوا نه هم سپک وی.

❶۰ چې په ظلم زیاتی یقین ونۀ کړئ،

او نۀ د غلا د مال اسرا وکړئ.

ولې چې ځان ورپورې ونۀ ترئ،

هر څومره چې دولت ستا زیاتېږی.

❶۱ خُدای پاک یو ځل وفرمائیل،

نو ما بار بار واورېدل،

چې خُدای پاک زورور دے،

❶۲ او چې پاکه خُدایه ستا مینه نۀ ختمېدونکې ده.

بې شکۀ چې تۀ هر چا ته د هغوی د کارونو په مطابق اجر ورکوې.

زما ځان د خُدای تېرے دے

د حضرت داؤد یو زبور کله چې هغه د یهوداه په بیابان کښې وو

۶۳ ❶۱ اے خُدایه، تۀ زما خُدای پاک یې.

د زړۀ نه ستا په لتون کښې یم،

روح او زما ځان ستا تېرے دے،

لکه اوبه چې نه وي په زمکه خشکه او شاره.

٢ تۀ ما په خپل مقدس مقام کښې ليدلې يې،

او ستا جلال او زور هم ما ليدلې دے.

٣ ستا نه ختمېدونکې مينه د ژوند نه بڼه ده،

نو ځکه به زما شونې ستا لوئې بيانوي.

٤ ترڅو چې زۀ ژوندۀ يم ستا ثناء صفت به ادا کوم،

او خپل لاسونه به په دُعا کښې ستا په نوم پورته کړم.

٥ ځان به زما داسې موړ شي لکه په غوره خوراک.

زۀ به په خوشحالي سره وایم ستا ثناء او صفت،

٦ زۀ چې پروت یمه په کټ کښې هم تا یادوم،

ستا په حقله شپه کښې ټوله شپه فکر کوم.

٧ ځکه چې تۀ زما مددگار يې،

په سوري د وزرو کښې ستا د خوشحالي سندرې وایم.

٨ ما خپل ځان تا پورې تړلې دے،

ستا زورور لاس زۀ په امان کښې ساتلې یم.

٩ څوک چې کوشش کوی زما د وژلو،

خو دوی به ټول لار شی لاندې د خاورو.

١٠ په جنگ کښې به هغوی لاندې شی د تورو،

او دوی به شی خوراک د گیدرانو.

١١ خو بادشاه به خوشحالیږي د خدای پاک په نوم،

او ټولو چا چې د خدای په نوم قسم خوړلې،

هغوی به د هغه ثناء صفت کوی،

ځکه چې د دروغونو خولې به بندې شی.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

د دشمنانو د شر نه د حفاظت دُعا

٦٤ اے پاکه خدایه، زما آواز ته واوړه،

زما ژوند د دشمنانو د یرې نه وساته.

٢ ما د بدعمله د پټو منصوبو نه په امان کړه،

ما د بدکردارو د قبیلې نه په امان کړه.

٣ خپلې ژبې یې لکه د تورو په شان تېرې کړې دی،

او د هغوی بدې او ترخې خبرې لکه وژونکو غشو په شان دی،

④ هغوی د پټ حای نه په بې‌گناه کس گزارونه کوی.

دوی د چا نه نه یریري ناخپه پرې گزارونه کوی.

⑤ په بدو منصوبو کښې دوی د یو بل پاپگیرنه کوی.

او په خپلو کښې په مشورې سره پټ دامونه ږدی،

په خپلو کښې دا خیال کوی چې څوک به مونږ وگوري؟

⑥ دوی په بې‌انصافي سره منصوبې جوړوی،

او دوی وائی چې، ”مونږ پوره بڼه منصوبه جوړه کړو.“

د انسان عقل او زړه دواړه څومره چالاکه دی.

⑦ خو خدای پاک به دوی په غشو باندې ولی،

او ناگهانه به دوی زخمی کړی.

⑧ د دوی خپلې ژبې به هم دوی تباہ کوی.

هر هغه څوک چې دوی ته گوري نو په سپکه به خپل سرونه هغوی پورې
خوځوی،

⑨ او ټول انسانان به وه یریري.

دوی به د خدای پاک د شان کارونه بیان کړی،

او د هغه په کارونو به فکر کوی.

١٠ ټول صادقان دې د مالک خدای خوشحالی وکړی

او په هغه کښې دې پناه واخلي.

او ټول نېکان دې د خدای پاک ثناء صفت ادا کړی.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

د فصل راټولو شکر گزاری

٦٥ په صیون کښې، پاکه خدایه، ته د ثناء صفت لائق یې.

منښتې به هم تا ته وړاندې کیږی

٢ ته په خپله د ټولو دعاگانې اورې،

ټول خلق به تا ته راشی.

٣ کله چې مونږ د خپلو گناهونو لاندې راگېر شولو،

نو زموږ ټول گناهونه دې معاف کړل.

٤ بختور دی هغوی څوک چې تا په خپله غوره کړی دی،

چې ستا په دربار کښې اوسېږی او خپل ځان ته دې نږدې کړی دی.

مونږ به ستا د مقدس کور په نعمتونو ماره کړې.

٥) تا زمونږ دُعا داسې قبوله کړه

چې تا زمونږ دپاره د صداقت هېرانونکې کارونه کړی دی،

اے زمونږ خلاصونکيه زمونږ پاکه خُدايه.

د دُنیا د یو سر نه تر بل سره پورې،

او تر لرې سمندرونو پورې ته د هر چا اُمید پي.

٦) تا چې غرونه په خپل زور ودرولې دی،

خپل ځان دې په طاقت سمبال کړی دی.

٧) ستا په حُکم د سمندر زوروری چېي او موجونه قلاریږي،

او هم ستا په حُکم د قومونو چغې سورې په قلاریږي.

٨) ستا د عجیبه کارونو نه دا دُنیا د یو سره تر بله ټوله یريږي،

د نمر ختو نه د نمر پرېوتو پورې ته د خلقو د خوشحالی د آوازونو سبب
کېږي.

٩) ته د زمکې خیال ساتې اوبه ورکوې او ښه پي زرخیزه کوې،

د خُدای پاک سیندونه د اوبو نه پک شو.

نو خلقو ته د غلې دانې بندویست وشو.

نو دغه شان دې په زمکه انتظام وکړو.

١٠) قُلبه شوې پټی په باران سیرابه کوي،

لوړې ژورې او لوټې يې هواروي.

په باران سره يې نرموي،

او فصلونو ته يې برکت ورکوي.

١١) تا کال ته په آبادۍ سره برکت ورکړو،

تر دې چې گاډۍ او کوڅې دې دانو نه انبار کړي.

١٢) د صحراگانو د خړند ځايونه دې سرسبز کړل،

او د غرونو لمنو ته دې د خوشحالي جامې واغوستي.

١٣) د خړند ځايونه د رمو نه پک شو،

او ټول پټي د دانو نه پک شو.

هر څيز نعرې وهی او د خوشحالي سندرې وائی.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د زبور يو حمد

د شکر گزارۍ سرود

٦٦) اے د ټولې دُنیا خلقو خوشحالي وکړئ.

خدای پاک ته د خوشحالي نعرې ووهئ.

۲ د هغه د نوم د جلال سندرې ووايي،

او د هغه جلالی حمدوثناء بیان کړی.

۳ خدای پاک ته ووايي، ”ستا کارونه هیبتناک دی او زور طاقت دې پر لوی دے.

نو ځکه ستا ټولو دشمنانو ستا په وړاندې خپل سرونه ټیټ کړی دی.

۴ په ټوله دنیا کښې هر یو کس ستا عبادت کوی

ستا حمدوثناء وائی او ستا د نوم ثناء صفت کوی.

۵ خدای پاک چې څه کړې دی راشی هغه وگورئ،

او هغه چې بنیادمو له کوم لوی کارونه کړی دی هغه وگورئ.

۶ هغه سمندر په وچه زمکه باندې بدل کړو،

نو هغوی بڼه خوشحالی وکړه کله چې پېدل په کښې تیر شول.

۷ هغه د تل دپاره په خپل طاقت بادشاهی کوی،

او قومونه د خپل نظر لاندې ساتی

چې دوی خو د ده خلاف سرکشی نه کوی.

۸ اے ټولو قومونو آواز پورته کړئ،

زمونږ د خدای پاک ثناء صفت وکړئ،

۹ د هغه په لاس کښې زمونږ ژوندون دے

زمونږ پښې يې د تيندک خوړلو نه ساتلی دی.

۱۰ نو پاکه خدایه تا خو مونږه آزمائیلی یو،

داسې لکه سپین زر دې په اور صفا کړی یو.

۱۱ مونږ دې په جال کښې راگېر کړلو،

تا زمونږ په ملا دروند بار کېښودلو.

۱۲ تا زمونږ دشمنان زمونږ په سر باندې تېرېدو ته پرېښودل،

او مونږ دې اور او سپلاډ نه تیر کړو،

خو آخر دې هم مونږ د آرام او برکتونو ځای ته راوستو.

۱۳ زه به سوزېدونکې قربانۍ ستا کور ته راوړم،

خپلې کړې وعدې به تا سره پوره کړم،

۱۴ څه چې ما منلی ؤو هم هغه به وکړم

کوم وخت کښې چې زه سخته کښې گېر وم.

۱۵ زه به په قربانگاه باندې څرېه څاروی پېش کړم،

او دې سره به غویان او چېلۍ هم قربانۍ کړم.

١٦ ما ته راشئ او غور ونيسئ تاسو ټول څوك چې د خُدائ پاك نه یرېړئ،

نو تاسو ته به زه اوس ووايم چې هغه ما له څه كړی دی.

١٧ په خپله خوله ما هغه ته سوال زاری وكړه

او زما ژبې د هغه ثناء صفت بيان كړو.

١٨ كه زما په زړه كېنې د گناه دپاره ځائ وو،

نو مالک خُدائ به زما سوال اورېدلې نه وو.

١٩ خو بې شكه خُدائ پاك ما ته غور نيولې دې،

او هغه زما د دُعا آواز اورېدلې دې.

٢٠ ثناء صفت دې هغه خُدائ پاك ته وی چا چې زما دُعا رد نه كړه،

هغه خپله ابدی مینه ما سره ختمه نه كړه.

د موسیقۍ د مشر دپاره: چې د رباب د تارونو سره وغږولې شو، د

حمدو ثناء یو زیور

د شکر گزارۍ سرود

٦٧ خُدائ پاك دې په مونږ مهربانه شی او مونږ ته دې برکت راکړی،

او په مونږ دې د خپل مخ نور وځلوی.

٢) او په ټوله دُنیا کښې دې ستا لارې وپېژندلې شي،

ستا د خلاصون نه دې ټول قومونه خبر شي.

٣) اے پاکه خُدايه، په ټولو قومونو دې ستا ثناء صِفَت بيان شي،

او ټول قومونه دې ستا ثناء خوان شي.

٤) ټول قومونه دې ستا خوشحالی وکړي او د خوښې سندرې دې ووائی،

ځکه چې تُو د قومونو اِنصاف کوې او د دُنیا خلقو ته لارښودنه کوې،

٥) ټول قومونه دې ستا ثناء صِفَت بيان کړي، اے پاکه خُدايه،

ستا په صِفَت دې ټول قومونه ثناء خوان شي.

٦) نو بیا به زمکه خپل پېداوار ورکړي،

خُدای پاک زمونږ خُدای به مونږ له برکت راکړي.

٧) خُدای پاک به مونږ له برکت راکړي،

او د دُنیا تر آخره ټول خلق به د هغه نه ویره وکړي.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد د حمدو ثناء یو زیور

د کامیابی سرود

٦٨) پاکه خُدايه راپاڅه، او خپل دشمنان دې خواره واره کړه،

څوک چې تا نه نفرت کوی هغوی تالا والا کړه.

② لکه څنگه چې لوگي د هوا په وړاندې زغلي،

دغه شان تاسو دوی د خپل ځان نه وزغلوئ.

لکه څنگه چې موم د اور په مخکېنې ويلي کيږي،

دغه شان دې بدکاره خلق د خدای پاک په وړاندې تباہ کيږي.

③ خو صادقان دې د هغه په وړاندې خوشحالي وکړي،

د خدای پاک په حضور کېنې دې خوشحاله شي،

او د خوښۍ نعرې دې وکړي.

④ خدای پاک ته سرود ووايي، او د هغه د نوم ثناء صفت بيان کړي،

څوک چې سور په ريځو راځي هغه دروند کړي،

د هغه نوم مالک خدای دې او د هغه په وړاندې خوشحالي وکړي،

⑤ د يتيمانو دپاره پلار دې او د کونډو حفاظت کوی،

هم دا خدای پاک دې څوک چې په خپل مقدس ځای کېنې سکونت کوی.

⑥ ته بېکسه ته خاندان او قېدی ته خوشحالي او آزادي ورکوی.

خو سرکشه خلق په اوچو او سوکړو کېنې ژوند کوی.

۷) اے پاکه خُدايه، كله چي ته د خپلو خلقو لارښود وي،

او په بيابان کښې د هغوي په وړاندې روان وي،

۸) زمکه وخوځېدله او باران د بره آسمانه وورېدو د خُدای پاک په وړاندې،

د سينا په صحرا کښې او د بنی اسرائیل د خُدای پاک په وړاندې.

۹) په شيبو شيبو باران دې راشروع کړو پاکه خُدايه.

ترڅو ته خُشکه زمکه کړې تازه او آواده،

۱۰) ستا غوره شوی خلق په هغه خُای کښې اوسېدل.

پاکه خُدايه، تا مسکينان د خپل سخاوت په وجه ماړه کړل.

۱۱) مالک خُدای حُکم وکړو،

او ډېرو گڼو ښځو دا زېږې ورسولو،

۱۲) ”بادشاهان سره د فوجه وتښتېدل.“

په کور کښې ښځو د غنيمت مالونه تقسيم کړل.

۱۳) هغوي خزانې وموندلې که څه هم څوک چي شپول کښې اوسېدل،

کونترې چي د سپينو زرو وزرونه يې وو او ښې يې د سرو زرو وي.

۱۴) كله چي قادر خُدای ټول بادشاهان خواره واره کړل،

د واورې په شان په ضلمون غر ورېدل.

١٥ بسن غرونه خومره اوچت دی،

د بسن د غره ډیرې دنگې څوکې دی.

١٦ اے لوړو غرونو تاسو ولې د حسد په نظر گورئ،

هغه غرونو ته کوم

چې خدای د خپل ځان د اوسېدو دپاره منتخب کړی دی؟

چرته چې به مالک خدای د تل دپاره اوسیږي.

١٧ د مالک خدای جنگی گاپی دی په سلگونو او زرگونو.

مالک خدای د سینا د غره نه خپل مقدس ځای ته راغلو.

١٨ کله چې ته بره لارې قېدیان دې ځان سره بوتلل.

د بنیادمو نه درته تحفې ملاو شوې

د هغوئ نه هم کومو چې بغاوت کړی وو.

نو هم داسې مالک خدای هلته استوگنه وکړله.

١٩ زمونږ خلاصونکی مالک خدای ته دې ثناء وی،

څوک چې هره ورځ زمونږ بوج وړی.

﴿٢٠﴾ زمونږ قادر مطلق خُډائ هغه مالک خُډائ دے څوک چې خلاصون ورکوی،

قادر مطلق خُډائ څوک چې مونږ د مرگ نه خلاصوی.

﴿٢١﴾ خو مالک خُډائ به د خپلو دشمنانو سر هوار کړی،

او د هغوی کوپړۍ به هواره کړی څوک چې د گناه په لار روان وی.

﴿٢٢﴾ مالک خُډائ وفرمائیل، ”زه به خپل دشمنان د بسن نه واپس راښکته کړم،

زه به هغوی د سمندر د تل نه راویاسم،

﴿٢٣﴾ تاسو به د هغوی په وینو کښې خپلې پښې ووينځئ،

او ستاسو سپی به خپله حصه په خپلو ژبو وختی.“

﴿٢٤﴾ اے پاکه خُډایه، ستا جلوس هر چا ولیدلو،

زما د خُډائ پاک او زما د بادشاه جلوس چې مقدس ځای ته داخلېدو.

﴿٢٥﴾ سندرغاړی ترې نه وړاندې او ورپسې موسیقاران دی،

او په مینځ کښې یې پېغلې جینکې دی چې تمبلونه غږوی،

﴿٢٦﴾ ”په لویو پلو کښې د خُډائ پاک ثناء صفت ادا کړئ،

د بنی اسرائیلو په جماعت کښې د مالک خُډائ صفت وکړئ.“

٢٧ د بنیامین وره قبیلہ د دوی لارښودنه کوی،

بیا ورپسې د یهوداه شهزادگان راروان دی،

په هغوی پسې د زبولون او نفتالی شهزادگان راروان دی.

٢٨ پاکه خُدايه، خپل زور دې وښايه.

لکه څنگه چې تا مخکښې ښودلې وو

مونږ ته خپل زور بیا وښايه، پاکه خُدايه.

٢٩ ستا د مقدس کور په خاطر چې په یروشلم کښې دے،

بادشاهان تا له تحفې راوړی.

٣٠ مصر ورته څوک چې د وحشی ځناورو په شان د لوخو په ځنگل کښې

اوسېږی،

او هغه قومونه چې د ځنگلي غویانو د رمو په شان د سخو په مینځ کښې دی

ورته،

او دوی عاجزه کړه چې تا ته د سپینو زرو نذرانې وړاندې کړی.

هغه خلق خواره واره کړه څوک چې د جنگ شوق کوی.

٣١ مصریان دې د زېږو د قیمتي تحفو سره راشی،

او د ایتھوپیا خلق دې خُدای ته لاس په دُعا شی.

د دُنیا بادشاهتونو د خُدائ د لویئ سندرې ووائی،

مالک خُدائ ته سندرې ووائی او ثناء صِفَت بیان کړی.

د هغه ثناء صِفَت وکړی څوک چې په عرش باندې د ازل نه ناست دی،

هغه چا ته څوک چې په دروند آواز غږېږي.

خُدائ پاک په خپل قدرت کښې وستایي،

د چا چې دبدبه په بنی اسرائیلو او زور په آسمانونو دے.

په خپل مقدس خائ کښې ستا شان څومره لوی دے، پاکه خُدایه،

د بنی اسرائیلو خُدائ پاک طاقت او قدرت ورکوی خپلو خلقو ته،

ثناء صِفَت دې وی خُدائ پاک ته.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د نیلوفر د گل د ساز په مطابق، چې

حضرت داؤد لیکلے وو

د مدد غوښتلو دپاره دُعا

۶۹ اے پاکه خُدایه، ما بچ کړه،

ځکه چې سپلاب مې تر مری رارسېدلے دے.

زما د پښو دپاره کلکه زمکه نشته ختو کښې ډوبېږم

په ژورو او بو کښې سېلاب راگېر کړې يم ډوبېږم.

③ مری مې وچه شوه په چغو سترې شوم،

خدائ ته په انتظار کولو مې نظر کم شو.

④ څوک چې ما نه نفرت کوی زما د سر وېښتو نه زیات دی.

هغوی بې سببه ما سره دشمنی کوی او چې ما ختمول غواړی ډېر دی.

هغوی رانه هغه څه واپس غواړی چې مې پټ کړی نه دی.

⑤ اے پاکه خدایه، تا ته پته ده چې زه څومره بې وقوفه يم،

او ستا نه پټ نه دی زما گناهونه.

⑥ اے مالک خدایه، رب الافواج خدایه څوک چې په تا باندې توکل کوی،

هغوی دې زما په وجه شرمنده نه شی څوک چې ستا لټون کوی.

اے د بنی اسرائیل خدایه، هغوی دې زما په وجه شرمنده نه شی.

⑦ ستا ډپاره ما د خلقو سپکاوې برداشت کړو

او د شرم په وجه ما خپل سر ښکته کړو.

⑧ تر دې چې خپلو ورونو راته د پردو نظر وکړو،

او زه په خپلو ورونو کښې پردې شوم.

٩) ستا د کور غېرت دپاره زه وسوزېدم،

څوک چې تا سپکوی د هغوی سپکوالی زه برداشت کوم.

١٠) کله چې زه ژاړم او روژه ونیسم،

نو دوی په ما پورې خندا کوی.

١١) کله چې زه د ټاټ جامې واچوم

نو دوی په ما پورې خندا کوی.

١٢) په لارو کوڅو کېنې ما پورې ټوقې کوی،

شرابیان مې په بې عزتی سره په سندرو کېنې یادوی.

١٣) خو مالکه خدایه، په مناسب وخت کېنې دې زما دُعا واوړه،

په خپله لویه مینه کېنې دې زما د خلاصون سوال قبول کړه.

١٤) ما په خټو کېنې د ډوبېدو نه بچ کړه،

څوک چې رانه نفرت کوی د هغوی نه ما بچ کړه،

او د ژورو اوبو نه مې رابهر کړه.

١٥) زما د سر دپاسه سېلاب تېرېدو ته مه پرېږده،

په اوبو کېنې ډوبېدو ته مې مه پرېږده،

او لحد ته غور زېدو ته مې مۀ پرېږده.

۱۶) اے مالکۀ خُدايہ، د خپلې ابدی مينې په نېکۍ کښې دې زما سوال قبول کړه،

او په خپله لويه مهربانۍ کښې دې ما ته خپل مخ راواړوه.

۱۷) د خپل بنده نه دې مخ مۀ پټوه،

په سختۍ کښې راگېر يمۀ دُعا مې زر قبوله کړه.

۱۸) ما له نزدې راشه او په قيمت مې واخله،

ما د خپلو دشمنانو د لاس نه خلاص کړه.

۱۹) تا ته پته ده چې زۀ خومره بې عزته شوم او خومره وشرمولۍ شوم،

زما ټول دشمنان ستا په وړاندې دی.

۲۰) ډېرې بې عزتۍ مې زړۀ مات کړې دے ناأُميده يم،

څوک نۀ ؤو چې په ما يې رحم کړے وے، يو هم نۀ وو،

څوک نۀ ؤو چې ما له يې تسلي راکړے وے، يو هم نۀ وو.

۲۱) د روتۍ په ځای يې زهر راله راکړل،

د اوبو په ځای سرکه يې راله راکړه.

۲۲) د هغوئ دسترخوان دې د هغوئ دپاره جال او دام شی،

او د هغوئ مال دولت دې ورته دام وگرځي.

۲۳ سترگې يې ړندې کړه چې هغوئ ونه ويني،

او د هغوئ ملاگاني دې د تل دپاره ټيټې شي.

۲۴ ته دې خپل قهر په هغوئ نازل کړه،

او ستا هيبتناکه غصه دې هغوئ راگېر کړي.

۲۵ د هغوئ کورونه دې وران شي،

د هغوئ په خېمو کښې دې د اوسېدو هيڅ څوک پاتې نه شي.

۲۶ چا له چې تا سزا ورکړه په هغوئ ظلم کوي،

او ورله په زخمونو باندې مالگې دوږه وي.

۲۷ هغوئ سره د ټولو گناهونو زړه زړه حساب وکړه،

او په خپل خلاصون کښې ورته برخه مه ورکوه.

۲۸ د هغوئ نومونه دې د ژوندون د کتاب نه لرې شي،

د صادقانو په شمېر کښې دې حساب نه شي.

۲۹ په درد کښې يم او په ما باندې سختی ده،

اې پاکه خدايه، په خپل خلاصون دې ما بچ کړه.

٣٠ زه به د خُدائ د نوم ثناء صِفَت وکړم،

په شکر گزاری سره به د هغه عزت وکړم.

٣١ دا به مالک خُدائ د غوږی د قربانی نه زیات خوشحاله کړی،

د دې نه زیات چې پوره غوږی ورته د بشکرونو او سومونو سره وړاندې کړی.

٣٢ مظلومان چې دا وینی نو ډېر به خوشحاله شی،

څوک چې د خُدائ پاک لټون کوی نو هغوئ به هم ډاډه شی.

٣٣ ځکه چې د مظلومانو ژړا مالک خُدائ په خپله اوری،

او هغه کله هم خپل قېدیان نه هېروی.

٣٤ اې زمکې او آسمانه د خُدائ ثناء ووايئ،

سمندرونو او هر څه چې په کښې گرځی.

٣٥ خُدائ به صیون بچ کړی او دوباره به د یهوداه ښارونه آباد کړی،

نو خلق به هغه ځای کښې اوسېږی او دوی ته به یې په میراث کښې ورکړی.

٣٦ د هغه د خدمتگارانو اولاد ته به یې میراث کښې ورکړی،

هغوئ به په کښې اوسېږی څوک چې د هغه د نوم سره مینه کوی.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت داؤد لیکلې شوې درخواست

د مدد دپاره دعا

۷۰. (۱) پاکه خُدايه، ما ته خلاصون راکړه،

مالِکه خُدايه، زر راشه، او زما مدد وکړه.

(۲) هغوی څوک چې زما د مړ کولو کوشش کوی،

هغوی دې شرمنده او سرگردانه شي،

هغوی ټول څوک چې زما تباه کېدل غواړي،

دوی ټول دې شکست وخورې او شرمنده دې شي.

(۳) هغه څوک چې ما پورې خندا کوي،

هغوی دې ماتې وخورې وارخطا دې شي.

(۴) هغوی څوک چې ستا لټون کېږي گرځي،

هغوی دې خوښی وکړي او خوشحاله دې شي،

څوک چې ستا خلاصون سره مینه کوي،

همېشه دې د مالِک خُدای لوی بیانوي.

(۵) زه ډېر غریب او حاجتمند یم،

اے خُدايہ، ما لہ زر راشہ،

اے زما مددگارہ او خلاصونکيہ،

اے مالِکِ خُدايہ، نور انتظار مہ کوہ.

د یو بودا سړی دُعا

۷۱ ﴿۱﴾ زما مالِکِ خُدايہ ستا پناه لہ راغلے یم،

ما مہ پرېرډه چې په شرم وشرمېږم،

﴿۲﴾ په خپل صداقت سره دې ما بچ کړه او خلاصون راکړه،

ما ته غوږ ونيسه او ما بچ کړه.

﴿۳﴾ تہ زما د پناه گټ شہ چرته چې زہ هر وخت ورتلے شم،

تہ حُکم ورته وکړه چې زہ په کښې بچ شم.

حُکھ چې تہ پي زما گټ او قلعه.

﴿۴﴾ زما پاکه خُدايہ، ما د بدعملو د لاسونو نه خلاص کړه،

او د بدکارانو او ظالمانو د قبضې نه مې خلاص کړه.

﴿۵﴾ اے قادر مطلق مالِکِ خُدايہ صرف تہ زما اُمید پي،

او د ورکوټوالی نه په تا باندې توکل کوم.

٦ زما د پېدا کېدو سره سم ما هم په تا بهروسه کړې ده،

او هم تا زما خيال وساتلو د مور په گېډه.

زه به همېشه ستا ثناء صفت کوم.

٧ د ډېرو خلقو په وړاندې عجيبه غوندې مثال گرځېدلې يم،

خو ته مضبوطه پناه گاه يې زما دپاره.

٨ ټوله ورځ زه په ژبه ستا ثناء صفت کوم،

ستا شان او شوکت ټوله ورځ بيانوم.

٩ په بوډاوالۍ کېنې چې ما ونه غورزوې،

هرکله چې زما زور ختم شى ما مه هېروه.

١٠ زما دشمنان زما خلاف خبرې کوى،

څوک چې راپسې دى هغوئ زما د وژلو بندوبست کوى.

١١ دوئ وائى، ”خُداى پاک ترې نه لاس اخستې دى نو ورپسې شى او راتينگ يې کړئ.

هيڅ څوک نشته چې هغه له خلاصون ورکړى.“

١٢ زما نه لرې مه اوسېده، اې مالکۀ خُدايه،

زما پاکه خُدايه، ستا منت کوم ما ته زر راشه.

١٣ څوک چې ما پورې تور تړی نو و دې شرمپړی او تباہ دې شی،

څوک چې ما ته نقصان رسول غواړی،

هغوی دې سپک شی او په شرمونو کښې دې پټ شی.

١٤ خو زه به همېشه دپاره ستا نه اُمید کوم،

زه به ستا ثناء صِفَت پېر پېر کوم.

١٥ زه به په خپله ستا صداقت بیان کړم،

ټوله ورځ به ستا خلاصون بیانوم،

که څه هم زه په وینا کښې ماهر نه یم.

١٦ اے قادر مطلق مالک خُدايه زه به ستا د لویۍ کارونه بیان کړم.

چې صرف ته انصاف کوونکې یې زه به هر چا ته ووايم.

١٧ د ورکوټوالی نه دې ما له تعلیم راکړې دے اے پاکه خُدايه،

زه تر ننه پورې ستا عجیبه کارونه ستایم.

١٨ که چېرې زه هم بوډا او سپین ریرې شم،

خو اے پاکه خُدايه، ما مۀ پرېږده ځان له،

ترڅو چې زه راتلونکي نسل ته ستا قدرت بیان نه کړم،

او ټولو را روانو نسلونو ته ستا زور بيان نه کړم.

ستا صداقت آسمانونو ته رسېږي پاڪه خُدايه،

هم دا تا كړې دي لوى كارونه.

ستا په شان بل څوك نشته پاڪه خُدايه.

كه څه هم تا زه د پېرو سختو سره مخ كړم،

ته به دوباره ما ژوندې كړې،

او د زمكې د ژورې كندې نه به مې راوباسې.

ته به زما عزت زيات كړې،

يو ځل بيا به پاپگيرنه راكړې.

زه به ستا ثناء صفت د سريندې په ساز كېنې كوم،

ځكه چې ته په خپلو وعدو وفادار يې،

زه به د رباب په نغمو كېنې ستا صفت كوم،

اې د بنى اسرائيلو مقدس خُدايه.

زما شونډې به د خوشحالي وكړي آوازونه،

كله چې زه ستا ثناء صفت كوم،

ځکه چې تا زه بچ کړې يم.

٢٤ زما ژبه به ستا صداقت ټوله ورځ بيانوي،

ځکه چا چې غوښتل چې ما ته نقصان ورسوي

هغوی به په شرم او په بې عزتي اخته وي.

د حضرت سلیمان دُعا

٧٢ اے خدایه پاکه، د انصاف دپاره بادشاه له همت ورکړه،

او د بادشاه زوی له صداقت ورکړه.

٢ هغه به په صداقت سره د خلقو عدالت وکړي،

ستا د مظلومانو به په انصاف سره عدالت وکړي.

٣ غرونه به خلقو ته آبادی راوړي،

غونډۍ دې د صداقت مېوه ونیسي.

٤ او هغه به د خلقو په مینځ کې د مظلومانو مدد وکړي،

او د غریبانو بچو ته به خلاصون ورکړي،

او ظالمان به د پښو لاندې کړي.

٥ ترڅو چې په آسمان کې نمر او سپوږمۍ وي،

ټول خلق به تا نه یرېږي،

نسل در نسل به دا جاری وی.

۶ نو بادشاه دې د باران په شان د وېشو په ټټو راوړېږي،

لکه د باران په څاڅکو چې زمکه سیرابېږي.

۷ د هغه په ورځو کېنې به صادقان آباد وی،

ترڅو چې په آسمان کېنې سپوږمۍ وی نو تر هغه وخته به آباد وی.

۸ هغه به د سمندر نه تر سمندر پورې،

او د فرات د سیند نه د زمکې تر آخره به حکومت کوی.

۹ د دشتو کوچیان به د هغه په وړاندې په سجده شی،

د هغه دشمنان به خاوری په خوله شی.

۱۰ هغه ته به د ترسیس بادشاهان او د لرو لرو جزیرو نه قلنگ راوړي،

هغه ته به د شیبیا او سیبا بادشاهان تحفې راوړي.

۱۱ ټول بادشاهان به هغه ته په سجده شی،

ټول قومونه به د هغه خدمت گزار شی.

۱۲ هغه به حاجتمندو له خلاصون ورکړي څوک چې هغه ته وژاړي،

او د هغه مظلومانو به مددگار وی د چا چې څوک نه وی.

۱۳ په ضعیفانو او په حاجتمندانو به رحم وکړی،

او حاجتمندان به د مرگ نه بچ کړی.

۱۴ هغه به دوی د ظلم او جبر نه بچ کړی،

د هغه په نظر کښې د دوی وینه ده پوره قیمتی.

۱۵ د بادشاه عمر دې پېر شی د شیبې سره زر دې هغه ته ورکړی شی،

خلق دې تل د هغه دپاره دعا وغواړی،

او ټوله ورځ دې هغه ته د خدای پاک برکت ورکړی شی.

۱۶ غله دانه دې په ملک کښې پوره تېره شی،

تر دې چې د غرونو په سرونو دې غلې دانې وشي.

د لبنان د مېوو په شان دې مېوه زیاته شی،

لکه څنگه چې پټی د وایو نه شنه دی، دغه شان دې انسانان په کښې پېر

شي.

۱۷ د بادشاه نوم دې د تل دپاره پاتې شی،

ترڅو چې نمر وی تر هغې دې پاتې شی.

ټول قومونه دې د هغه په وسیله برکتی شی،

او هغوئ دې ورته بختور ووائی،

١٨ ثناء صِفَت دې مالک خُدای، د بنی اسرائیلو خُدای پاک ته وی،

څوک چې په یواځې ځان په خپله عجیبه کارونه کوی.

١٩ د هغه جلالی نوم ته دې د تل دپاره ثناء صِفَت وی،

ټوله زمکه دې د هغه د جلال نه پکه وی. آمین ثمه آمین.

٢٠ دا د داؤد د دُعاگانو خاتمه ده،

څوک چې د یسی زوی دی.

د حضرت آسف یو زیور

٧٣ خُدای پاک بې شکه د بنی اسرائیلو سره ښه دی،

او د چا زړونه چې صفا وی د هغوئ سره ښه دی.

٢١ خو څومره چې زما په متعلق خبره وه تقریباً پښې مې ښوئېدو ته نزدې شوې وې،

نزدې وه چې زمکه مې د پښو نه تښتېدلې وې.

٢٢ نو ما د کبرژنو سره کینه وکړه،

هرکله چې ما د بدکارانو ترقی ولیده.

٤ هغوی هیڅ قسمه تکلیف نه لری،

او د هغوی وجود صحتمند او قوی وی.

٥ او د نورو خلقو غوندې هغوی په تکلیف کښې نه دی،

او د نورو خلقو غوندې په سختو او کړاونو کښې نه دی.

٦ ځکه د دوی غاړه د فخر امیل ده،

او دوی د شرارت جامې اغوستې دی.

٧ د مال دولت په وجه هغوی غټ سترگی دی،

د دوی د ذهنونو د گنده خیالاتو څه حد نشته.

٨ د خلقو بې عزتی کوی او د نفرت او حسد نه پکې خبرې کوی،

په کبرژنه لهجه په خپله ژبه سره د ظلم او زیاتې خبرې کوی.

٩ د هغوی خبرې د آسمان نه هم اوچتې دی،

او په خپله ژبه یې ټوله دنیا وخورله.

١٠ نو په دې وجه د خدای پاک د غوره شوو خلقو هم دوی ته پام شو،

او د هغوی خبرو منلو ته لیواله شو.

١١ دوی وائی چې، ”خدای پاک ته به پته لگی څه؟“

خُځائِ تعالیٰ سره داسې عِلْم شته دے څه؟“

۱۲) دا بدکاران وگورئ دغه شان وی،

چې ژوند یې په آرام وی مال دولت یې زیاتیری.

۱۳) نو بیا ما هسې خپل زړه پاک ساتلے دے،

او ځان مې هسې د گناه نه بچ ساتلے دے.

۱۴) زه به ټوله ورځ کړېدل،

هر سحر به وهلے کېدل.

۱۵) که چېرې ما داسې وئیلے،

نو ما به ستا د بچو هم شېطانیت کړے وو.

۱۶) کله چې ما پرې د پوهېدو کوشش وکړو،

نو دا کار ما ته سخت ښکاره شو.

۱۷) ترڅو چې زه د خُځائِ پاک مقدس ځائ ته ورننوتم،

نو بیا زه د بدکارانو د انجام نه خبر شوم.

۱۸) تا بې شکه چې هغوی په ښوئېدونکې زمکه ودرولی دی،

هغوی تا د بربادۍ کندی ته ښکته غورزولی دی.

١٩) ناگهانه به هغوی برباد شی،

دوی به په یره او وحشت کښې راگېر شی او په پوره طور سره به فنا شی،

٢٠) لکه څنگه چې څوک د خوب نه راپاڅی او خوب لیدل یې ختم شی.

نو هغوی به هم ختم شی کله چې ته مالکۀ خدایه راپاڅی.

٢١) نو کله چې زما زړه خفه وو،

او روح زما په ما کښې زخمی شوی وو.

٢٢) زه څومره بې احساسه او جت جاهله وم،

زه به تا ته د بې عقله ځناور په شان ښکاره کېدم.

٢٣) خو د هر څه باوجود به بیا هم زه د تل دپاره تا سره یم،

په خپله مې د ښی لاس نه راو نیسه.

٢٤) د خپلې مشورې په ذریعه زما رهنمائی کوې،

نو آخر به هم ما خپل جلال ته راوغواړې.

٢٥) په آسمان کښې زما څوک دی بې له تا نه؟

د بل چا خواهش نه لرم په زمکه غېر ستا نه.

٢٦) که هر څومره زما زړه او بدن کمزوری وی،

خو د تل دپاره به خُدائ زما د زړه زور او اُميد وى.

څوك چې تا نه لرې دى هغوى به تباہ شى، (۲۷)

او هغوى چې تا سره وفادار نه وى نو تباہ به شى.

خو زما دپاره به دا بښه وى چې زه خُدائ ته نژدې شم. (۲۸)

ما ته خپله پناه گاه جوړه كړې قادر مطلق مالِكه خُدايه،

زه به ستا ټول كارونه بيانوم.

د حضرت آسف يو سرود

۷۴ (۲۹) اے خُدايه پاكه، ولې، تا مونږ د تل دپاره رد كړى يو څه؟

ولې ستا غصه به د خپلې رمې په گډو باندې وى څه؟

هغه خلق راپه ياد كړه چې د پخوا نه تا په بيعه اخستى دى، (۳۰)

او د هغه قوم فديه دې وركړې ده كوم چې ستا ميراث دى،

د صيون غر راپه ياد كړه كوم ځائ چې ته اوسېدلې يې.

د هغوى په دائمي كنډرو كښې خپل قدم كېرده، (۳۱)

ځكه چې دشمن ستا په عبادتخانه كښې هر څه تباہ كړى دى.

ستا په عبادتگاه كښې ستا دشمنانو چغې وهلې دى، (۳۲)

او دوى هلته خپلې د فتحې جنډې لگولې دى.

⑤ دوى د هغه كسانو په شان ښكارى چا چې خپل تېرونه اوچت كړي وي

چې په هغوى د ټولو نه غټې ونې راوغورزوي.

⑥ هغوى ستا د عبادتگاه ټولې د گلكارى تختې په خپلو تېرونو او ترښځو

سره ورانې كړې.

⑦ ستا پاك خائ ته يې اور واچولو او ختم يې كړو،

او ستا د نوم د اوسېدلو خائ يې سپك او بې حرمته كړو.

⑧ او هغوى په خپلو زړونو كښې وائى چې، ”مونږ به دوى بلكل چخنى كړو.“

دوى هغه ټول ځايونه وسوزول كوم خائ به چې د خدائ پاك عبادت كېدو.

⑨ مونږ نه معجزه وليده او نه راسره پېغمبر پاتې شو،

او په مونږ كښې هيڅ څوك په دې نه پوهېدو چې دا حالت به كله ختم شى.

⑩ اې پاكه خدايه، ترڅو به دشمن ستا نوم پورې خدا كوى؟

او تل به هغه ستا د نوم بې حرمتى كوى؟

⑪ تا ولې خپل زورور ښى لاس استعمال نه كړو؟

نو خپل لاس او قدرت دې راڅرگند كړه او دوى برباد كړه.

⑫ خو پاكه خدايه د ازله ته يې بادشاه زما،

زمکې له راوړې خلاصون دې تا.

١٣) تا په خپل قدرت سره سمندر په مينځ جدا کړو،

د غټو بلاگانو سرونه دې په سمندر کښې مات کړل.

١٤) تا د سمندري بلاگانو سرونه مات کړل،

او د صحراگانو په ځناورو دې د دوی غوښې وخورې.

١٥) تا زمونږ دپاره چينې او نهرونه پرانستل،

او تل بهېدونکي دريابونه دې وچ کړل.

١٦) ورځې دى که شپې دى دواړه ستا دى،

نمر او سپوږمۍ تا په خپل ځای مقرر کړى دى.

١٧) تا په خپله د زمکې ټول سرحدونه مقرر کړل،

تا دواړه د گرمۍ او يخنۍ موسمونه پېدا کړل.

١٨) مالکه خدایه رایاد کړه چې دشمن به څنگه تا پورې ټوقې کولې،

او څنگه به کم عقلا نو ستا د نوم گستاخی کوله،

١٩) د خپلې گوگوستکې ژوند ځناورو ته مه حواله کوه

او د خپلو مظلومانو ژوند د تل دپاره مه هېروه،

د خپل لوظ احترام کوه، (۲۰)

ځکه چې د زمکې ټول تياره ځايونه د ظلم نه پک دی.

مظلومان مه پرېږده چې دوباره شرمنده شي، (۲۱)

مسکينان او غريبانان دې ستا د نوم ثنا خوان شي،

راپاڅه، پاکه خدايه، او د خپلې دعوې دفاع وکړه، (۲۲)

راپه ياد کړه چې څومره بې وقوفانو هر وخت ستا د نوم گستاخي کوله،

د خپلو مخالفو نعرې ياد ساته، (۲۳)

د خپلو دشمنانو شور چې هر وخت چغې وهی.

د سرود مشر دپاره: د آسف يو زيور چې په ساز کبښې وغږولې شو
مه تباه کوئ

د خدای پاک عدالت کول

۷۵ (۱) مونږ پاکه خدايه ستا شکر کوو،

مونږ شکر کوو چې ستا نوم نږدې دے،

او خلق ستا د عجيبه کارونو په حقله خبرې کوی.

(۲) تا وفرمائيل چې، ”مقرر شومې وخت زه په خپله خپل ځان له خوبسوم،

دا زۀ یم چې دغه رنگ د انصاف فېصلې کوم.

③ کله چې دُنیا او هر ژوندی څیز هم په کښې لږزیږی،

خو دا زۀ یم چې د دې ستنې مې کلکې نیولی دی.

④ مغرورو ته وایمه چې لافې نه کوی،

او بدکارانو ته وایمه چې په خپل قدرت فخر نه کوی،

⑤ خپل ښکرونه د آسمان خلاف مۀ اوچتوئ،

او په هسکه غړۍ خبرې مۀ کوئ.

⑥ هیڅ څوک د مشرق نه تر مغربه پورې نشته،

او نه په صحرا کښې څوک شته چې انسان اوچت کړی.

⑦ خو دا خدای پاک دے څوک چې انصاف کوی،

او هغه یو لاندې کوی او بل اوچتوی.

⑧ د مالک خدای په لاس کښې پیالی ده،

چې د هغه د غضب د ترخو میو نه پکه ده،

هغه یې توئیوی چې د دُنیا ټول بدعمله خلق یې تر آخره پورې وڅښی.

⑨ خو زۀ به یې تر ابدې پورې ستایم،

زۀ به په سندرو کښې د یعقوب د خُدای پاک ثناء صفت کوم.

❶ مالک خُدای فرمائی چې زۀ به د ټولو شريرانو ښکرونه مات کړم،

خو د ښکانو ښکرونه به اوچت کړم.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د ریاب د تارونو سره، د حضرت آسف یو
زبور، یو حمد

۷۶ ❶ خُدای پاک په یهوداه کښې مشهور دی،

د هغه په بنی اسرائیلو کښې لوی نوم دی.

❷ د هغه خېمه په شالیم کښې ده،

او د هغه استوگنه په صیون کښې ده.

❸ هلته هغه د اور غشی مات کړل،

پالونه او تورې او وسله یې د جنگ مات کړل.

❹ ته نور او جلال لرې،

د اوچتو غرونو نه زیات شان او شوکت لرې.

❺ د دشمنانو تکره کسان هلته لوټ شول او په ابدی خوب اوده شول.

یو جنگیالی بیا هم خپل لاسونه اوچتولې نه شول.

٦) ستا په رټلو، اے د یعقوب پاکه خُدايه،

آسونه او سورلی پې دواړه شول په خوب اوده.

٧) صرف ستا نه یرېدل په کار دی،

کله چې ته په قهر پې څوک ستا په وړاندې ودرېدې شی؟

٨) کله چې تا د آسمان نه د انصاف نعره وکړه.

نو زمکه ویرېدله او خاموشه شوه

٩) اے پاکه خُدايه، کله چې ته د عدالت دپاره ودرېږې،

چې د دُنیا ټول مظلومان بچ کړی.

١٠) ځکه د انسانانو غصه ستا د ثناء سبب جوړېږی،

او د هغوی د قهر نتیجه ستا د جلال باعث جوړېږی.

١١) مالک خُدای خپل خُدای ته منبستې ومنی او هغه بیا ورکړی،

هغوی ټول چې د هغه په خوا او شا کېږی دی،

او د چا نه چې یرېدل په کار دی هغه ته دې نذرونه ورکړی،

١٢) هغه حاکمان عاجزان کوی،

او د زمکې بادشاهان د هغه نه یره کوی.

د موسیقي د مشر دپاره: د حضرت آسف د يدوتون دپاره، يو زبور

۷۷ ﴿۱﴾ ما د مدد دپاره خُدائ پاک ته ژړا وکړه،

ما ژړا وکړه خُدائ پاک ته چې زما واوره.

﴿۲﴾ کله چې ما باندې سخته وه مالک خُدائ مې راياد کړې وو.

ټوله شپه مې خپل لاسونه د دُعا دپاره اوچت کړي وو.

خو بيا هم زما زړه بېقراره وو.

﴿۳﴾ اے پاکه خُدايه، په دردونو کښې زه تا يادوم،

او روح مې مړاوې شو او زه په فکر کښې ډوب شوم.

﴿۴﴾ ستا نه ټوله شپه سترگې پټولې نه شم،

زه د ډېرې پرېشاني نه خبرې کولې نه شم.

﴿۵﴾ ما په تير شوو ورځو سوچ کولو،

په تېر شوو کالونو باندې مې سوچ کولو.

﴿۶﴾ ما ټوله شپه خپل سرودونه يادول،

په سوچونو کښې ډوب شوې وم او سوالونه راته پېدا شول،

﴿۷﴾ ”ولې مالک خُدائ به د تل دپاره ما شپې څه؟“

ولې هغه به بيا خپله مهرباني ما ته نه بنائې څه؟

❶ ولې د هغه نه ختمېدونکې مينه د تل دپاره ختمه شوه څه؟

ولې د هغه وعده د تل دپاره ناکاميا به شوه څه؟

❷ ولې خدای پاک مهرباني هېره کړې ده څه؟

ولې په غصه کېنې هغه خپل رحم واپس کړې دې څه؟

❸ نو بيا ما خپل ځان سره ووئيل چې، ”زه څومره دردمند یم،

چې د خدای تعالیٰ بشې لاس نور ما سره نه دې.“

❹ زه به د مالک خدای کارونه راپه یاد کړم.

زه به ستا پخوانۍ معجزې رايادې کړم،

❺ زه به ستا په ټولو کارونو سوچ وکړم،

او ستا په ټولو کارونو به فکر وکړم،

❻ اې پاکه خدایه، ستا لارې او طريقې مقدسې دي،

داسې کوم يو خدای دې چې زمونږ خدای پاک ته رسي؟

❼ ته هغه خدای پاک يې چې معجزې کوي،

ته خپل قدرت د قومونو په مينځ کېنې ښکاره کوې.

١٥ په خپلو تکره لاسونو دې خپلو خلقو ته خلاصون ورکوې،

د یعقوب او د یوسف اولاد ته خلاصون ورکوې.

١٦ اے پاکه خدایه، کله چې اوبو ته ولیدلې،

نو په اوبو باندې یرې نه لړزان راغلو،

او په ژورو اوبو باندې سخته یره راغله.

١٧ وریځو بارانونه راوورول،

او په آسمان کښې د تندر آوازونه شول،

او ستا د برېښنا غشی په کښې پرقېدل.

١٨ ستا د تندر آوازونه په طوفان کښې واورېدې شول،

ستا برېښنا ټوله دنیا رڼا کړه،

زمکه په لړزان او رېږدو شوه.

١٩ ستا لار د سمندر په مینځ کښې ده،

او په خطرناکو اوبو کښې ستا لاره ده،

که څه هم چې د پښې نښه دې نه ښکارېده.

٢٠ تا د خپلو خلقو رهنمائی لکه د رمو وکړه،

د هارون او د موسی په لاس دې د هغوی رهنمائی وکړه.

د حضرت آسف یو نظم

۷۸ ﴿۱﴾ اے زما خلقو زما تعلیم ته غوږ ونیسئ،

زما د خولې خبرو ته غوږ ونیسئ.

﴿۲﴾ زه به خپله خوله په مثالونو پرانیزم،

زه به زاړه او پټ رازونه راڅرگند کړم.

﴿۳﴾ مونږ چې څه اورېدلی او پېژندلی دی،

او څه چې زمونږ پلار نیکه مونږ ته وئیلی دی،

﴿۴﴾ مونږ به دا د هغوی د اولاد نه نه پتوؤ،

مونږ به دا راتلونکی نسل ته ووايو،

د مالک خدای د جلالی کارونو او طاقت او معجزو بیان به وکړو.

﴿۵﴾ هغه خپل شریعت یعقوب ته ورکړو،

او خپل اصول یې د بنی اسرائیلو دپاره جوړ کړل.

او هغه زمونږ پلار نیکه ته حکم وکړو،

چې خپلو ماشومانو ته دې تعلیم ورکړی.

۶) او په دې باندې به راتلونکې نسل پوهه شي،

او هم هغه ماشومان چې وروستو به پېدا شي،

او بيا به په خپل نمبر سره هغوئ هم خپلو ماشومانو ته ووائی.

۷) نو بيا به دوی په خدای توکل وکړی،

او د هغه کارونه به نه هېروی،

خو د هغه حکمونه به منی.

۸) دوی به د خپل پلار نیکه په شان نه وی،

او هغوئ به سرکشه او باغیان نه وی،

د چا زړونه چې خدای پاک ته وفادار نه وو،

او د هغوئ احساس هم خدای پاک ته وفادار نه وو.

۹) د افرائیم خلق سره د دې چې په غشو او لیندو سمبال وو،

خو بيا هم ټول د جنگ په ورځ د مېدان نه وتښتېدل.

۱۰) هغوئ د خدای پاک لوظ پوره نه کړو،

هغوئ د هغه شریعت رد کړو او عمل یې پرې ونه کړو.

۱۱) هغوئ دا هېر کړل چې هغه څه کړی وو،

هغه عجيبه کارنامې کومې چې هغه ورته بنودلې وې.

١٢ هغه د هغوئ د پلار نيکه په وړاندې معجزې وکړې،

د مصر په خاوره او د ضعن په زمکه يې وکړې.

١٣ سمندر يې په مينځ دوه کړو هغوئ يې ترې نه تېر کړل،

او هغه اوبه د دېوال په شان ودرولې.

١٤ په ورځ کبني به هغه د وريخ په ذريعه رهنمائي کوله،

او ټوله شپه به يې د اور په رڼا سره بوتلل.

١٥ په بيابان کبني ورته گټ وشلولو،

او هغوئ ته لکه د سيند غوندې پيرې اوبه ورکړې.

١٦ او هغه د گټ نه نهرونه روان کړل،

او اوبه ترې نه لکه د دريابونو روانې شوې.

١٧ خو بيا هم هغوئ د خدائ خلاف گناه کوله،

او په صحرا کبني يې د خدائ تعالیٰ خلاف سرکشی وکړه.

١٨ دوى قصداً د خدائ پاک آزمېښت وکړو،

او د هغه نه يې د خوښې خوراک وغوښتو.

١٩ هغوی د خدای پاک خلاف خبرې کولې،

”خدای پاک په بیابان کښې د خوراک بندویست نه شی کولې؟

٢٠ کله چې هغه گټ ووهلو نو اوبه ترې نه روانې شوې،

او پیرې ولې ترې نه روانې شوې،

خو هغه مونږ له خوراک هم راکولې شی خه؟

هغه خپلو خلقو له غوښه ورکولې شی خه؟“

٢١ ولې کله چې مالک خدای د دوی دا خبرې واورېدې نو ډېر زیات غصه شو،

او د یعقوب خلاف اور راوچت شو،

او د هغه غضب د بنی اسرائیلو خلاف راوچت شو،

٢٢ ځکه چې په خدای پاک پې یقین نه کولو،

او د هغه په خلاصون پې هم باور نه کولو.

٢٣ خو هغه بره آسمانونو ته حکم وکړو،

نو دروازې پرانستلې شوې د آسمانونو،

٢٤ او هغه د خوراک دپاره خلقو ته راولېږل من،

هغه هغوی له خوراک ورکړو د آسمان.

٢٥ انسانانو د فرېستو خوراک وڅوړو.

چې څومره يې خوړلې شو هغه دوى ته دومره راولېږلو.

٢٦ هغه آسمانونو نه مشرقى هواگانې راوستلې،

او هغه په خپل قدرت سره جنوبى هواگانې راوستلې.

٢٧ هغه په دوى غوښه لکه د گرد په شان راوړوله،

او مارغان يې ورته لکه د سمندر د غاړې د شگو په شان راولېږل.

٢٨ دا مارغان يې د هغوى د کپمپ مينځ ته راوستل،

او د هغوى د خېمو په خوا کښې کښېناستل.

٢٩ دوى ته يې دومره خوراک ورکړو چې د هغوى نه سپوا هم شو،

څه چې د دوى د خوراک خواهش وو هغه هم دوى ته ورکړې شو.

٣٠ دوى لا ماته شوى نه وو،

خوراک يې لا په خوله کښې وو،

٣١ چې د خدائ پاک قهر د دوى خلاف راوچت شو.

او هغه د دوى نه تکره خلق مړه کړل،

او د بنى اسرائيلو ځوانان يې هلاک کړل.

٣٢ د دې هر څه باوجود هغوی بیا هم گناه کوله،

او د معجزو سره یې بیا هم ایمان نه ساتلو.

٣٣ نو د هغوی ژوند بې اهمیتته تیر شو،

عمر یې په یوه یوه تیر شو.

٣٤ خو کله چې خدای پاک د هغوی نه ځینې هلاک کړل،

نو آخر یې هم د خدای پاک لټون شروع کړو.

هغوی توبه وویستله او د زړه نه د خدای خواهشمند شول.

٣٥ نو دوی ته یاد شو چې خدای پاک د دوی د پناه گټ وو،

او دا چې خدای تعالی د دوی خلاصونکې وو.

٣٦ خو په خوله یې د هغه خوشامندی وکړله،

او په ژبه باندې یې هغه ته دروغ وویل.

٣٧ او د دوی زړونه هغه ته وفادار نه وو،

او دوی د هغه د لوظ سره وفادار نه وو.

٣٨ خو هغه دوی سره ډېر مهربانه وو.

د هغوی گناهونه یې معاف کړل او هغوی یې تباہ نه کړل.

اکثر يې خپله غصه قابو کوله او خپل ټول قهر او غضب يې څرگند نه کړلو.

③٩ هغه رايا د کړل چې بنيادم خو د غوښې نه جوړ دے،

د هغې هوا په شان دے چې لگې او بيا نه واپس کيږي.

④٠ خو وارې هغوئ په بيابان کښې د هغه خلاف بغاوت وکړو،

او هغه يې په بيابان کښې خفه کړو.

④١ او په بيا بيا يې په خدائ پاک باندې آزمېښت وکړو،

دوئ د اسرائيلو مقدس ذات خفه کړو.

④٢ دوئ ته د هغه قدرت ياد نه وو،

نه ورته دا ياد وو چې په کومه ورځ هغه د ظالمانو نه خلاص کړي وو.

④٣ هغوئ هغه معجزې رايا دې نه کړې کومې چې په مصر کښې شوې وې،

او نه هغه عجيبه کارنامې چې په ضعن کښې شوې وې.

④٤ هغه د دوئ سيندونه په وينو بدل کړل،

دوئ د خپلو نهرونو اوبه خښلې نه شوې.

④٥ هغه دوئ پسې د مچانو لښکر راولېږلو چې دوئ تباہ کړي،

او د چيندخانو عذاب چې دوئ ته تکليف ورکړي.

٤٦ هغه د دوى فصلونه ملخانوَ ته حواله كړل،

او د هغوى غله دانه قحطى ملخانوَ وخورله.

٤٧ هغه د دوى د انگورو باغونه په ډلى سره تباه كړل،

او د دوى اينخړان يې ټول ډلى سره تباه كړل.

٤٨ او هغه د دوى خاړوى ډلى ته حواله كړل،

او د دوى رمې يې د برېښنا غشو ته حواله كړې.

٤٩ هغه دوى ته خپله سخته غصه وښودله،

او خپل غضب او قهر يې ورته وښودلو،

او د هلاكونكو فرښتو دسته يې راولېږله.

٥٠ هغه خپلې غصې ته لار جوړه كړه،

او هغه دوى د مرگ نه بچ نه كړل،

خو دوى يې وبا ته په حواله كړل.

٥١ هغه د مصریانو ټول مشران زامن مړه كړل،

د حام په خېمو كښې يې د هغوى د نارينتوب وپرومبى مېوه ختمه كړه.

٥٢ خو هغه خپل خلق لكه د رمو په شان ترې نه بهر راوويستل،

او د گڼو په شان يې په بيابان کښې د هغوئ لارښودنه وکړه.

٥٣ چې دوى ونه یريری نو هغه ورته پر امن لار وښودله،

خو سمندر د دوى دشمنان غرق کړل.

٥٤ نو وروستو يې هغوئ د خپل مقدس ملک سرحد ته راوستل،

هغه غريزه ملک ته چې هغه په خپل قدرت سره قبضه کړو.

٥٥ د دوى نه وړاندې هغه د هغې ملک نه خلق وشرل،

او په ميراث کښې د هغوئ زمکې دوى ته حواله کړې

او هغه د بنی اسرائيلو ټولې قبيلې د دوى په کورنو کښې سمبالې کړې.

٥٦ خو هغوئ په مالک خدائ باندې آزمېښت وکړلو،

او د خدائ تعالى خلاف يې سرکشی وکړه

او دوى د هغه د حکمونو خيال ونه ساتلو.

٥٧ هغوئ د خپل پلار نيکه غوندې بې وفا او بې ايمانه وو،

لکه د خرابې ليندې په شان نا باوره وو.

٥٨ دوى هغه په بُت خانو جوړولو باندې غصه کړلو،

او هغوئ د هغه غېرت د دوى د بُتانو په خلاف راوپارولو.

٥٩ ځله چې خدائ پاک د دوی نه خبر شو نو هغه ډېر په قهر شو،

او هغه اسرائیل په مکمل طور رد کړل.

٦٠ او هغه د سیلا پاکه خېمه پرېښوده،

کومه خېمه چې هغه د بنیادمو مینځ کښې لگولې وه.

٦١ او هغه خپل د لوظ صندوق نورو ته حواله کړو،

او خپل شان و شوکت یې دشمنانو ته حواله کړو.

٦٢ هغه خپل خلق د توري خولې ته ورکړل،

او خپل منتخب شوی قوم ته هغه ډېر غصه وو.

٦٣ په اور یې د هغوی ځوانان تباہ کړل،

او پېغلو یې سندرې د واده وانه وربدلې.

٦٤ د دوی امامان یې په توره ووژل،

او د دوی کونډو ماتم ونه کړو.

٦٥ مالک راپاڅېدو لکه څنگه چې څوک د خوب نه راویښ شی،

لکه څنگه چې بنیادم د شرابو په نشه مست شی.

٦٦ هغه خپل دشمنان په شا وتنېول،

او هغه يې د تل دپاره په شرمونو وشرمول.

٦٧ هغه د يوسف اولاد رد کړو،

او هغه د افرائيم قبيله غوره نه کړه.

٦٨ خو هغه د يهوداه قبيله غوره کړه،

او د صيون غر چې زياته مينه يې ورسره وه.

٦٩ هغه هلته خپل مقدس خائ لکه د لوړو آسمانونو په شان جوړ کړو،

او لکه د هغه زمکې په شان چې د تل دپاره يې قائمه کړې ده.

٧٠ هغه د خپل خدمت دپاره داؤد منتخب کړو،

او هغه يې د گډو د شپول نه راوچت کړو.

٧١ د گډو د شپونتوب نه يې هغه راوستلو،

چې شپون شی د يعقوب د خپلو خلقو،

د خپل غوره شوی قوم اسرائيلو شپونتوب يې پرې وکړلو.

٧٢ او داؤد په پوره زړه سره د دوی شپونتوب وکړو،

او په عقلمندی سره يې د هغوی لارښودنه وکړه.

د حضرت آسف يو زبور

۷۹ ﴿۱﴾ اے پاکه خُدايه غېر قومونو ستا مُلک قبضه کړې دے،

هغوی ستا د مقدس کور بې حرمتی وکړه

او هغوی یروشلم په کنډرو بدل کړې دے.

﴿۲﴾ هغوی ستا د خادمانو لاشونه د هوا مارغانو ته وغورزول،

او ستا د مقدسینو غوښې بې ځنگلی ځناورو ته واچولې.

﴿۳﴾ هغوی د دوی وینه د یروشلم په کوڅو کښې لکه د اوبو توئ کړه،

او داسې څوک نشته چې د دوی مړی ښخ کړی.

﴿۴﴾ مونږ خپلو گاوندیانو ته سپک ښکارو،

او گېرچاپېره خلق مونږ پورې خاندی او بې عزتی مو کوی.

﴿۵﴾ ترڅو پورې به مالکۀ خُدايه؟ تۀ مونږ ته ولې په قهر بې؟ د تل دپاره څۀ؟

ترڅو پورې به ستا غېرت د اور په شان بلیږی؟

﴿۶﴾ خپل غضب دې په هغه قومونو نازل کړه چې تا نۀ پېژنی،

هغه بادشاهتونو ته په قهر شه کوم چې دې نوم نۀ اخلی،

﴿۷﴾ ځکه چې هغوی د یعقوب اولاد لوار تیر کړې دے

او مُلک يې ورله په کنډرو بدل کړې دے.

⑧ مونږ د پلار نيکۀ په گناه مۀ نيسه،

په مونږ دې ستا رحم زر تر زره راشي،

ځکه چې مونږ پېر خوار و زار شوی يو،

⑨ زمونږ مدد وکړه، اے زمونږ خلاصونکي پاکه خُدايه،

چې ستا نوم جلال ومومي،

د خپل نوم په خاطر مونږ ته خلاصون راکړه او زمونږ گناهونه معاف کړه.

⑩ غېر قومونه دې ولې داسې ووائی چې، ”د دوی خُدای پاک چرته دے؟“

زمونږ د سترگو په وړاندې دا قومونه پوهه کړه،

چې تا د خپلو خادمینو د توئ شوې وینې انتقام واخستو.

⑪ د قېدیانو فریاد په خپله واوره،

په چا چې د مرگ فېصله شوې ده د خپل مټ په زور دې هغه بچ کړه.

⑫ اے مالکۀ خُدايه، ته زمونږ گاونډیانو له اووۀ چنده سزا ورکړه،

د هغه سپکوالی په وجه کوم چې دوی تا پورې کړې دے،

⑬ نو بیا به مونږ ستا خلق ستا د شپول گډې به ستا ثناء صفت د تل دپاره

وکړو،

او مونږ به ستا ثناء صِفت د يو نسل نه تر بل نسله پورې جاري ساتو.

د موسيقي د مشر دپاره: د لوظ د نيلوفر د گلونو د ساز سره، د
حضرت آسف يو زيور

د اسرائيل د بحالي دپاره دُعا

۸۰ ﴿۱﴾ اے د بنی اسرائیلو شیونکيه، زموږ سوال زاری واوره،

تا چا چې د يوسف لکه د رمې هسې لارښودنه وکړه،

ته چې اے خُدايه پاکه پاس په تخت د وزرو والا مخلوق مينځ کښې ناست
يې خپل جلال رابښکاره کړه

﴿۲﴾ د افرائيم، بنيامين او د منسى په وړاندې

خپل قدرت دې څرگند کړه.

او زموږ د خلاصون دپاره راشه.

﴿۳﴾ پاکه خُدايه، مونږ دوباره په خپل حال کړه،

د خپل مخ رڼا دې په مونږ وځلوه،

چې ترڅو مونږ خلاصون حاصل کړو.

﴿۴﴾ اے مالِکِ خُدايه، ربُّ الافواج خُدايه ستا غضب به په خپل قوم تر کومې

پورې وی،

او تَه به ترڅو پورې د خپلو خلقو دُعاگانې نه اوري؟

٥) تا د غم په خوراک دوی ماږه کړل،

او د اوبسکو پک جام دې په دوی باندې وڅښلو.

٦) تا مونږ د خپلو گاونډيانو د خندا کړو،

او زمونږ د دشمنانو دې مونږ د مسخرو کړو.

٧) ربُ الافواج خُدايه، مونږ دوباره په خپل حال کړه،

د خپل مخ رڼا دې په مونږ وځلوه،

چې ترڅو مونږ خلاصون حاصل کړو.

٨) تا خپل قوم لکه د انگور د بوټي په شان د مصر نه راوړلو،

او غېر قومونه دې وشړل او د هغوی په ځای دې دوی په خپل مُلک کښې ولگول.

٩) تا د دې دپاره زمکه ښه تياره کړه،

او جرړې يې وکړې او زمکه يې پکه کړه.

١٠) ټول غرونه د دې په سوري کښې پټ شول،

او لوړ او قوی ديار او هم د انگور څانگې په کښې پټې شوې.

١١) څانگې يې د سمندر پورې خورې شوې،

او د فرات د سیند پورې پي خېلی خورې شوې.

١٢) تا ولې دېوالونه ورله راوغورزول،

د دې دپاره چې څوک په لاره تېرېږي انګور ترې راشوکوي؟

١٣) ځنگلي خنزيران دا تباہ کوي،

او ځنگلي ځناور په کبني څرن کوي.

١٤) اے رب الافواج خدایه، مونږ ته راوگرځه،

د آسمان نه لاندې راوګوره،

او خپل د انګور بوټي دې وګوره،

١٥) هغه جرړه چې ستا بني لاس لګولې ده،

او هغه زوئ چې تا خپل ځان دپاره لوی کړي دي.

١٦) ستا د انګورو بوټي پرې کړي شوي دي، او اور ته غورزولي شوي دي.

او په خپل قهر دې دا خلق تباہ کړه.

١٧) ستا بني لاس دې ستا په بني طرف خلقو باندې وي،

د بني آدم زوئ چې تا خپل ځان دپاره لوی کړي دي.

١٨) نو داسې به بيا مونږ کله هم تا نه وانه وړو.

مونږ ژوندی پرېږده چې ستا د نوم ثناء صفت وکړو.

۱۹) اے ربُ الافواج خُدايه، مونږ دوباره په خپل حال کړه،

د خپل مخ رڼا دې په مونږ وځلوه،

چې ترڅو مونږ خلاصون حاصل کړو.

د موسیقي د مشر دپاره: د گتیت د ساز په مطابق، د حضرت آسف
یو زیور

سرکشه اسرائیل ته د مالک خُدای عرض کول

۸۱) خُدای پاک ته د خوشحالی حمدونه ووايئ څوک چې زمونږ زور
دے،

د یعقوب پاک خُدای ته سندرې ووايئ

۲) سازونه وغږوئ او تمبل ووهئ،

د رباب او سریندې سازونه وغږوئ.

۳) د نوې میاشتي په لیدو سره بیگل ووهئ،

او زمونږ د اختر د ورځې په راتلو سره کله چې سپوږمۍ پوره وی.

۴) دا د بنی اسرائیلو دپاره اصُول دے،

او د یعقوب د خُدای پاک قانون دے.

٥ هغه د يوسف دپاره يو قانون جوړ کړو،

چې کله هغه د مصر په خلاف راووتو.

چرته چې مونږ نا آشنا آواز واورېدلو چې پرې نه پوهېدلو.

٦ هغه وائی چې، ”ما درله د اوږو نه بوج اخوا کړو،

ما ستا لاسونه د دروند بوج نه آزاد کړل.

٧ تاسو چې په سخته کښې نعرې وکړې نو ما تاسو بچ کړئ،

ما درله د تنډر د ورځو نه جواب درکړو.

کله چې په مریبه کښې اوبه نه وې ما ستاسو ایمان و آزمائلو.

٨ زما غوره شوو خلقو ما ته غوږ ونیسئ تاسو ته خبردارۍ درکوم،

کاش چې تاسو اے بنی اسرائیلو، ما ته پام وکړئ.

٩ ستاسو په مینځ کښې دې غېر معبودان نه وی.

تاسو چری هم بل معبود ته سجده ونه کړئ.

١٠ زه مالک خدای، ستاسو خدای پاک یم،

چا چې تاسو د مصر نه بهر راوویستئ.

خپلې خولې خلاصې کړئ نو زه به تاسو له خوراک درکړم.

۱۱) خو زما خلق به زما خبره نه اوری،

بنی اسرائیل به زما تابعداری نه کوی.

۱۲) نو حکه ما هغوی د دوی د سخت زړه عملونو ته حواله کړل،

ترڅو چې د خپلو زړونو خواهشونه پوره کړی.

۱۳) کاش چې زما خلق ما ته غوږ ونیسی،

او که چېرې بنی اسرائیل زما په نقش قدم لاړ شی،

۱۴) نو څومره زر به بیا ما د دوی دشمنان تباہ کړی وی،

او د دوی د دشمنانو خلاف به ما خپل لاس اوچت کړی وی.

۱۵) څوک چې مالک خدای سره کینه لری

د هغه په وړاندې به د یرې نه په رپېدو پرېوځی،

د هغوی سزا به د تل دپاره وی.

۱۶) خو تاسو ته به د ښو غنمو خوراک درکړم،

او تا به د صحرا په شاتو باندې موږ کړم.

د حضرت آسف یو زیور

د انصاف کولو دپاره دُعا

۸۲ ﴿۱﴾ خُدای پاک په خپل آسمانی دربار کښې ولاړ دے،

او د نورو معبودانو په مینځ کښې عدالت کوی،

﴿۲﴾ ”ترڅو پورې به تاسو په بې انصافی سره فېصلې کوئ،

ترڅو پورې به تاسو د بدکارو طرفدارۍ کوئ؟

﴿۳﴾ د غریب او د یتیم د حق نه حفاظت وکړئ،

او د حاجتمندو او بې وسو د حق سره انصاف کوئ.

﴿۴﴾ کمزوری او حاجتمند بچ کړئ،

او هغوئ د بدعملو د لاسونو نه خلاص کړئ.“

﴿۵﴾ ظالمانو ته هیڅ پته نشته او په هیڅ نه پوهیږی.

دوئ په تیارو کښې ګرځیږی،

د زمکې ټول بنیادونه خوځېدلی دی.

﴿۶﴾ ما وئیل چې، ”تاسو خو خُدایان یئ،

تاسو ټول د خُدای تعالی بچیان یئ.

﴿۷﴾ خو تاسو به هم د فانی مخلوق په شان مړه شئ،

تاسو به هم لکه د نورو بادشاهانو راگزار شی.

۸) پاکه خدایه، راپاخه، د دې زمکې عدالت وکړه،

ځکه چې ټول قومونه ستا میراث دی.

يو حمد، د حضرت آسف يو زيور

د اسرائيل د دشمنانو خلاف دعا

۸۳) پاکه خدایه چپ مۀ پاتې کېږه،

پاکه خدایه مۀ غلے کېږه مۀ چپ کېږه.

۲) وگوره ستا دشمنان راپارېدلی دی،

او څوک چې تا نه نفرت کوی سرکشی سره راپاخېدلی دی.

۳) ستا د قوم خلاف پې ارادې د چل نه پکې دی،

ته چې چا سره مینه کوې د هغوی خلاف منصوبې جوړوې.

۴) دوئ وائی، ”راځئ چې د یو قوم غوندې پې تباہ کړو،

چې د بنی اسرائیلو نوم په دنیا کېنې نور پاتې نه شی.

۵) په یو سوچ سره دوئ په شریکه منصوبې جوړوې،

دوئ ستا خلاف یو موټی شول او اتحاد جوړوې.

٦ په هغوی کښې دا قومونه شریک وو اډومیان او اسمعیلیان،

موآب او هاجریان،

٧ جبل، عمون، عمالیقیان،

ورسره، صور او فلسطیان.

٨ تر دې چې اسوریان ورسره هم یو ځای شوی دی،

او خپل طاقت یې د لوط اولاد سره رایوځای کړی دی.

٩ کوم کار دې چې د میدیانیانو سره کړی وو د دوی سره یې هم وکړه،

لکه څنگه چې تا د سسیرا او د یابین سره د قیسون دریاب په غاړه کړی

وو،

١٠ څوک چې په عین دور کښې تباہ شول،

او د دوی د بدن نه د پټو پیران جوړ شو.

١١ د هغوی مشران د عوریب او زئیب په شان مړه کړه،

او شهزادگان یې لکه د ضلمنع او د زیح په شان مړه کړه،

١٢ دا په کښې چا ووئیل چې، ”راځی

چې د خدای پاک د څرن ځایونه قبضه کړو.“

١٣ اے پاکه خدایه زما، هغوی لکه د خر بوتی په شان سپک کړه،

او لکه د بوسو دوی د باد په وړاندې والوځوه،

۱۴ لکه څنگه چې اور ځنگل سوزوی،

او لکه شغلي چې غرونه لمبه کوی،

۱۵ نو په خپل زورور باد سره دې هغوی په مخه واخله،

او هغوی په خپل طوفان سره وپروه.

۱۶ ته هغوی په شرمونو وشرموه،

نو مالکه خدایه، ترڅو چې خلق ستا د نوم لټون وکړی.

۱۷ هغوی دې د تل دپاره وشرمېږي چې ویرېږي.

او هغوی دې د شرم په حالت کښې مړه شی.

۱۸ ته هغوی په دې پوهه کړه چې هغه هم ته یې د چا نوم چې مالک خدای

دے،

او هم دا ته یواځې په ټوله زمکه د ټولو نه اوچت خدای تعالی یې.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د گتیت ساز په انداز کښې، د قورح د زامنو

یو زیور

۸۴ ستا د اوسېدو ځای څومره ښکلی دے،

اے مالکه رب الافواجه خدایه،

② روح مې ليواله دې تر دې چې ناتوانه دې،

د دې دپاره چې زه د مالک خدای دربار ته ننوځم.

زما زړه او زما ځان په چغه د ژوندی خدای ثناء صفت کوی.

③ چنچنې خو هم کور پیدا کړې دې،

طوطاگرکی خو هم خپل ځان دپاره جاله جوړه کړې ده،

ستا د قربانگاه سره نزدې چې خپل بچی په کښې لوی کړی

اې مالک خدایه، ربُ الافواجه زما بادشاه او زما پاکه خدایه،

④ بختور دی هغوی څوک چې ستا کور کښې اوسېږي،

دوی به مدام هلته ستا ثناء صفت کوی.

⑤ بختور دی هغوی د چا طاقت چې په تا کښې دې،

چا چې خپل زړونه د یروشلم سفر پورې تړلی دی،

⑥ کله چې دوی د بکا وادی نه تېرېږي،

دوی ترې نه د چینو وادی جوړوی.

د منې بارانونه په کښې د اوبو تالابونه جوړوی.

⑦ د دوی طاقت به په سفر کولو سره نور هم زیات شی،

تر دې چې په صیون کښې د خُدائ پاک په وړاندې ودرېږي.

۸) اے مالِکِ ربُّ الافواج خُدایه، سوال مې واوره،

اے د یعقوب پاکه خُدایه، ما ته غوږ شه.

۹) زمونږ پاکه خُدایه، زمونږ په ډال نظر ساته،

خپل غوره شوی ته په ښه نظر کاته وکړه.

۱۰) ستا په دربار کښې یوه ورځ بهتره ده

په تېرېدو د بل خائ د زرو ورځو نه.

زه د خُدائ پاک په کور کښې دربان ښه یم

نه چې د شریرانو په خېمو کښې اوسېږم.

۱۱) خو مالِکِ خُدائ زمونږ خُدائ پاک نمر او ډال دے.

ځکه چې مالِکِ خُدائ به مونږ ته خپل فضل او عزت راکړي،

هغه د هر هغه چا نه ښه څیزونه نه ایساروی

د کومو خلقو لارې چې بې داغه وی.

۱۲) اے مالِکِ خُدایه، ربُّ الافواج خُدایه،

بختور دے هغه څوک چې په تا توکل کوی.

د موسیقي د مشر دپاره: د قورح د زامنو يو زبور

د برکت دپاره دعا

۸۵ اے مالِکۀ خُدايه، تا خپل برکت په خپل مُلک باندې وکړو،

او تا دوباره د يعقوب خوش قسمتی بحال کړه.

۱ تا د خپلو خلقو خطاگانې معاف کړې،

تا د هغوی په ټولو گناهونه پرده واچوله.

۲ تا خپله غصه په خپل ځان تیره کړه،

تا د خپل قهر لمبه په خپله باندې سره کړه.

۳ اے مالِکۀ خُدايه، اے زمونږه خلاصوونکيه،

مونږه په خپل ځای کړه خپل خفگان زمونږ نه لرې کړه،

۴ ته به ټول عمر زمونږ نه خفه پي څه؟

ته خپل خفگان نسل در نسل ساتې څه؟

۵ ولې ته به دوباره مونږه تازه نه کړې څه؟

چې ستا خلق په تا کبې خوشحالی وکړی.

۶ اے مالِکۀ خُدايه، مونږ ته خپله ابدی مینه وښايه،

مونږه له خپل خلاصون راکړه،

⑧ زه به مالک خدای، خدای پاک ته غوږ ونیسم.

ځکه چې هغه به د خپل قوم، خپلو مقدسینو ته وکړی د خیر خبره.

خو دوی دوباره خپل کم عقلتوب ته مه پرېږده.

⑨ بېشکه چې څوک د خدای نه پرېږي د هغه خلاصون هغه ته نږدې دی،

نو دغه شان به د هغه جلال زمونږ په خاوره کښې اوسېږي.

⑩ ابدی مینه او وفاداری به دواړه خپلو کښې ترغاړه شی،

سلامتی او صداقت به یو بل ښکلوی.

⑪ وفاداری د زمکې نه راپورته کیږي،

صداقت بره د آسمان نه لاندې راگوري.

⑫ بېشکه مالک خدای به ښه څیزونه مونږ له راکوی،

او زمونږ زمکه به ښه فصل پېدا کوی.

⑬ صداقت د هغه په وړاندې روان وی،

او د هغه د قدمونو دپاره لار تیاروی.

د حضرت داؤد يوه دُعا

۸۶ ﴿۱﴾ اے مالِکِ خُدايه، سوال مې واوره، او قبول يې کړه،

خُکه چې زه غريب او حاجتمند یم.

﴿۲﴾ زما ژوندون وساته خُکه چې ما خپل ځان تا ته پېش کړې دے،

هم ته زما خُدای پاک يې خپل خِدْمَتگار دې بچ کړه چا چې په تا اعتماد کړې دے،

﴿۳﴾ په ما رحم وکړه، اے مالِکِ خُدايه،

خُکه چې زه ټوله ورځ تا ته زاری کوم،

﴿۴﴾ خپل خِدْمَتگار ته دې خوشحالی ورکړه،

خُکه چې ما خپل ځان تا ته وقف کړې دے.

﴿۵﴾ ته بخښونکې او ښه يې مالِکِ خُدايه،

او څوک چې درنه سوال کوی ته د هغوی سره نه ختمېدونکې مینه کوې.

﴿۶﴾ زما دُعا واوره، اے مالِکِ خُدايه،

د رحم دپاره زما ژپا واوره.

﴿۷﴾ زما د تکلیف په ورځ به زه تا ته آواز وکړم،

نو ته به جواب راکړې.

۸) اے مالِکِ خُدايہ، ستا نہ بغېر بل خُدائِ نشته،

ستا په شان کارونه څوک هم کولې نه شی.

۹) اے مالِکِ خُدايہ، ټول قومونه تا پیدا کړی دی،

دوئ به راشی او ستا په وړاندې به عبادت وکړی.

او دوئ به ستا نوم ته جلال ورکړی.

۱۰) ته لوی یې او بنائسته کارونه کوې.

یواځې هم ته خُدائِ پاک یې.

۱۱) اے مالِکِ خُدايہ، ما ته خپله لار راوښايه،

نو زه به ستا په حقیقت کښې وگرځم،

مطمئن زړه ما له راکړه چې زه ستا عزت وکړم.

۱۲) اے مالِکِ، زما پاکه خُدايہ،

په خپل ټول زړه سره به ستا ثناء ادا کړم،

زه به ستا نوم له د تل دپاره جلال ورکړم.

۱۳) ځکه چې زما دپاره ستا مینه پوره ده،

تا زه د قبر د کندې نه بچ کړم.

۱۴) اے پاکہ خُدايہ، مغروران پہ ما حملې کوی،

د ظالمانو یوه پله زما ژوند پسې ګرځی،

هغه خلق څوک چې ستا عزت نه کوی.

۱۵) خوتۀ، اے مالِکۀ خُدايہ، رحیم او مهربانه یې.

په غصه کېنې تېزی نه کوې او د پېرې مینې او وفادارۍ نه کار اخلې.

۱۶) ما ته راوګرځه او په ما باندې رحم وکړه،

خپل خدمت کوونکی له طاقت ورکړه،

د خپلې وینځې زوی بچ کړه.

۱۷) ما ته نېسه راوښایه ستا د ښۀوالی،

نو چې زما دشمنان دا وګوری نو وبه شرمیږی،

ځکه چې اے مالِکۀ خُدايہ، تا زما مدد وکړو.

او ما له دې تسلی راکړه.

د قورح د زامنو یو زبور

د یروشلم په صفت کېنې

۸۷) هغه د ښار بنیاد په مقدس غر باندې لګولې دے.

② د صیون د ښار سره مالک خُدائ مینه کوی

د یعقوب د نورو ښارونو په نسبت ورسره زیاته مینه کوی.

③ ستا په حقله د جلال خبرې شوې دی،

ای د خُدائ پاک ښاریې.

④ څوک چې ما پېژنی زه به په هغوی کښې مصر او بابل وشمېرم.

فلستیه او صور او هم ایتھوپیا.

زه به دا وایم چې، ”دا هم په صیون کښې پیدا شوی دی.“

⑤ خو د صیون په حقله به وئیلې شی،

”هر څوک چې په دې ښار کښې پیدا شوی ؤو نو هغه به د دې ښار شمېرلې شی،

او خُدائ تعالیٰ به په خپله دې ښاریې له برکت ورکړی.“

⑥ مالک خُدائ به د قومونو په مردم شماری کښې داسې ولیکی،

چې، ”دا دی هغه خلق چې صیون کښې پیدا شوی دی.“

⑦ نو خلق به شپیلې غړوی او سندرې به وائی،

چې، ”صیون د ټولو برکتونو سرچشمه ده.“

يو حمد، د موسيقي د مشر دپاره: د قورح د زامنو يو زبور

د محلت لعنوت په طرز کښې

۸۸ (۱) اے مالِکۀ خُدايہ، زما خلاصونکي پاکه خُدايہ،

شپه او ورځ ستا په وړاندې ژړا کوم.

(۲) زما دُعا دې تا ته درورسيږي،

زما ژړا ته غوږ ونيسه.

(۳) زما ځان د تکليفونو نه پک دے،

زما ژوند مرگ ته نژدې شوے دے.

(۴) خلق زما په حقله وائی چې پښې يې په قبر کښې دي.

او د يو بې وسه کس په شان شوے يم.

(۵) زه په مړو کښې حساب شوے يم،

زه لکه د مړو په شان شوے يم چې په قبر کښې پراته وي،

څوک چې به ته نور نه يادوي،

څوک چې ستا د نظر نه اخوا شوے وي.

(۶) زه دې د قبر کندي ته غورزولے يم،

تا زه تور تيارو ته غورزولې يم.

ستا غضب په ما بار شوې دې، (۷)

او ستا ټولو چپو زه رالاندې كړې يم.

تا زما دوستان ما نه لرې كړي دي، (۸)

زه دې د هغوي دپاره كركژن وگرځولم.

گېر يم ه زه چرته تبستېدلې نه شم.

زما د ډېره غمه نظر كم شولو. (۹)

هره ورځ تا ته زاري كوم مالكه خدايه،

او خپل لاس تا ته د دعا دپاره اوچتوم.

ته د مړو دپاره معجزې كوي څه؟ (۱۰)

څوك چې مړه دي دوي پاڅېدې شي چې ستا ثناء صفت وكړي څه؟

ولي ستا د ابدې مينې بيان قبر كېنې كېدې شي څه، (۱۱)

يا ستا د وفادارۍ بيان په قبر كېنې كېدې شي څه؟

ولي په تياره كېنې ستا معجزې پېژندې شي څه، (۱۲)

يا د فنا په ملك كېنې ستا رښتينوالي څوك پېژندې شي څه؟

١٣ خو زۀ مالِکۀ خُدايۀ د مدد دپارۀ تا تۀ ژړا کوم،

زۀ به هر سحر تا تۀ سوال زاری کوم.

١٤ ولې مالِکۀ خُدايۀ تا زۀ رد کړې يم،

او ولې تۀ خپل مخ ما نه اړوې خۀ؟

١٥ زۀ د خُوانۍ نه کړېدلې او مرگ تۀ رانزدې شوې يم.

ما ستا يره تيره کړلۀ او پرېشانۀ شوې يم.

١٦ ستا قهر په ما باندې راپرېوتې دې،

زۀ ستا د يرې نه تباۀ شوې يم.

١٧ ټولۀ ورځ لکۀ د سېلاب په شان رانۀ راتاو وې،

په پوره توگه هغۀ زۀ راگېر کړې يم.

١٨ تا زما محبوب او دوستان رانۀ جدا کړې دي،

تورو تيارو سره مې يارانۀ شوه.

د ازراحى ايتان يو سرود

٨٩ زۀ به د تل دپارۀ د مالِک خُدائ د ابدى مينې سندرې وايم،

او ستا د وفادارۍ په حقله به وړو او زړو تۀ ووايم.

② زه به دا بيان كوم چې، ”ستا ابدی مینه به د تل دپاره پاتې وی،

ستا وفاداری به د آسمان په شان قائمه وی.“

③ مالک خدای و فرمائیل، ”ما د خپل غوره شوی خدمتگار داؤد سره لوظ وکړو،

ما د خپل خدمتگار داؤد سره دا قسم وکړو،

④ زه به ستا بچی د تل دپاره بادشاهان مقرر کړم،

زه به ستا تخت نسل در نسل قائم ساتم.“

⑤ ټول آسمانونه به ستا په لویو معجزو مالکه خدایه ثناء ووائی،

ستا د فرشتو جماعت به ستا وفاداری ستائی.

⑥ په ټولو آسمانونو کښې داسې بل څوک نشته لکه د مالک خدای په شان،

په آسمانی مخلوق کښې څوک داسې نشته لکه د مالک خدای په شان.

⑦ د فرشتو جماعت هم د خدای پاک نه یریري،

او د هغه شان او شوکت هم د هغه چا نه زیات دی څوک چې ټول د هغه د تخت نه گېرچاپېره راټول شوی دی.

⑧ اے مالکه خدایه، رب الافواج خدایه ستا نه هم څوک زورور شته څه؟

ته په پوره ډول سره مالکه خدایه وفادار یې.

٩ تہ په غرمبېدونکو سمندرونو بادشاهی کوې،

او تہ د هغوی چپې او موجونه آراموې.

١٠ تا د سمندر بلا ووهله او هغه دې چخنی کړه،

تا خپل دشمنان په خپلو قوی متو سره خواره واره کړل.

١١ آسمانونه ستا دی او زمکه ستا ده.

دُنیا او په دې کښې هر یو څیز تا پیدا کړې دے.

١٢ شمال دے که جنوب تا پیدا کړې دے.

تبور او حرمون په خوشحالی سره ستا د نوم ثناء صفت کوی.

١٣ ستا لاس کښې زور دے،

ستا لاسونه قوی دی ستا ښے لاس لوی دے.

١٤ صداقت او عدالت ستا د تخت بنیاد دے.

مینه او وفاداری ستا د وړاندې دی.

١٥ بختور دی هغوی څوک چې ستا د خوشحالی آواز پېژنی او ستا ثناء

صفت کوی،

اے مالکه خُدايه، څوک چې ستا د حضور په نُور کښې قدم اوچتوی.

١٦ دوی توله ورځ ستا په نوم خوشحالی کوی،

ستا په صداقت فخر کوی.

١٧) ته په خپله د دوی جلال او طاقت یې.

او ته په خپلې رضامندی سره مونږ ته طاقت راکوې.

١٨) بې شکه مالک خدای زموږ پال او ساتونکې دے،

د بنی اسرائیلو مقدس ذات زموږ بادشاه دے.

١٩) یو خل تا په رویا کښې خپلو وفادارو خلقو ته وفرمائیل او خبرې دې وکړې او ودې فرمائیل،

”ما یو جنگیالی ته طاقت ورکړو،

ما د خلقو نه یو خوان سرې غوره کړو.

٢٠) ما خپل خدمتگار داؤد پیدا کړو.

ما هغه په خپلو پاکو تېلو سره غوړ کړو.

٢١) زه به په خپل لاس د هغه مدد کوم،

بې شکه چې زما لاس به هغه ته طاقت ورکړی.

٢٢) د هغه دشمن به هغه ته شکست نه شی ورکولې،

بدکاران به هغه ته تکلیف نه شی رسولې.

٢٣) زه به د هغه دشمنان د ده په مخکښې چڅنې کړم،

زه به د هغه مخالفين سر د لاندې راگزار كړم.

٢٤ زما وفاداري او ابدى مينه به د هغه سره وي،

او زما د نوم په وسيله به د هغه مقام اوچت شى.

٢٥ زه به د هغه لاس تر سمندره پورې اوږد كړم،

زه به د هغه بنى لاس له په ټولو سيندونو اختيار وركړم.

٢٦ هغه به ما ته آواز وكړي چې، ”ته يې پلار زما،

ته زما خدائى پاك او د خلاصون گټ يې زما.“

٢٧ زه به هم هغه خپل مشر زوى مقرر كړم،

او هغه به په دنيا كېنې د ټولو بادشاهانو نه اوچت كړم.

٢٨ زه به تر اېده خپله مينه د هغه سره ساتم،

زه به خپل لوظ د هغه سره كله هم نه ختموم.

٢٩ زه به تر اېده د هغه نسل قائم ساتم،

ترڅو چې آسمانونه وي تر هغې به د هغه تخت ساتم.

٣٠ كه چېرې د هغه نسل زما د شريعت نه سركشى وكړي

او زما د حكمونو په مطابق عمل ونه كړي،

٣١) كه چرې دوى زما قانون مات كړى

زما د حكمونو په ساتلو كېنې ناكامه شى،

٣٢) نو زه به بيا د دوى د گناهونو په وجه دوى ته په چوكې سره سزا وركړم،

او د دوى د گناهونو په وجه به دوى ته په كوپړو سزا وركړم.

٣٣) خو زه به خپله ابدى مينه د هغه سره ختمه نه كړم،

او نه به كله هم ورسره بې وفائى وكړم.

٣٤) زه به كله هم خپل لوظ مات نه كړم

او نه به كله هم د خپلې ژبې بيان نه واوړم.

٣٥) ما يو خل د تل دپاره په خپل پاكوالى قسم كړى دى،

زه به داود ته دروغ نه وايم.

٣٦) د هغه د نسل سلسله به هيڅكله نه ختمېږي.

زما په وړاندې به د هغه تخت لكه د نمر په شان قائم وي.

٣٧) دا به د سپوږمۍ په شان تر ابدې قائم وي،

كومه چې به په آسمان كېنې د وفا گواهي وركوي.

٣٨) خو اوس تا خپل غوره شوى رد كړى او شړلى دى،

او خپل غوره شوی بادشاه ته پېر په قهر شوې پې.

٣٩) تا د خپل خدمتگار سره لوظ مات کړې دې،

او تاج دې ورته په خاورو کېنې لاندې غورزولې دې.

٤٠) تا د هغه ټول دېوالونه کنډر کړي دي،

او تا پې ټولې قلعه گانې تباہ کړي دي.

٤١) خوشې لارو هغه تالا والا کړو،

او هغه د خپلو گاونډيانو د خندا شولو.

٤٢) تا د هغه د دشمنانو لاس په هغه اوچت کړې دې،

تا په هغه باندې ټول دشمنان خوشحاله کړي دي.

٤٣) هغه له دې د ټورې خولۀ پڅه کړې ده،

او په جنگ کېنې دې د هغه ملگرتيا کړې نه ده.

٤٤) تا د هغه شان او شوکت ختم کړې دې،

او د هغه تخت دې زمکې ته غورزولې دې.

٤٥) تا د هغه د ځوانۍ عمر لنډ کړې دې،

تا هغه په شرمونو شرمولې دې.

۴۶) اے مالِکِ خُدايہ، تر کومې پورې به داسې وی؟

آیا تۀ به تر ابدہ خپل ځان پټوې؟

تر کومې پورې به خپل قهر او غضب لکه د اور بلوې؟

۴۷) رایاد کړه تۀ چې زما ژوند به څومره لنډ وی،

مونږ ټول مخلوق دې څومره فانی پیدا کړی یو؟

۴۸) کوم انسان به د تل دپاره ژوندۍ وی چې مرگ به ونۀ گوری،

او څنگه به خپل ځان د قبر د طاقت نه خلاصوی.

۴۹) مالِکِ خُدايہ ستا پخوانۍ لویه مینه څۀ شوه،

کوم چې تا په خپله وفاداری کښې د داؤد سره لوظ کړۍ وو؟

۵۰) راپه یاد کړه، مالِکِ خُدايہ چې ستا خدمتگار څومره د خدا شوۍ وو،

او چې هغه د قومونو پیغورونه به ما څنگه په خپل زړۀ کښې برداشت کول،

۵۱) په کومو پیغورونو چې مالِکِ خُدايہ ستا دشمنانو ما پورې وخنډل،

په کومو چې دوی په هر قدم کښې ستا د مسح شوی پورې وخنډل.

۵۲) ثناء صِفَت دې تر ابدہ پورې د مالِکِ خُدای وی.

آمین ئمه آمین.

د حضرت موسیٰ دُعا

۹۰ ﴿۱﴾ اے مالِکِ او پاکِ خُدايِه، تَه هَمبَشِه زَمونږ د اوسېدو خُائ يې،

نسل در نسله پورې يې.

﴿۲﴾ د دې نه مخکېنې چې لا دې غرونه پېدا کړي نَه وُو او نَه دې لا زمکه او دُنیا پېدا کړې وه،

تَه خُدائ پاک يې د ازل نه تر اېده.

﴿۳﴾ تَه بيا بنی آدم د خاورو سره خاورې کړې،

ورته ووائې چې، ”اے فانی انسانه واپس خاورې شه.“

﴿۴﴾ خُکه ستا په نظر کبني زر کاله داسې دی

لکه يوه ورځ چې تېره شوې وی، او يا د شپې يو پار چې تیر شوې وی.

﴿۵﴾ تَه انسان د مرگ په خوب اوده کوې.

او دوی لکه د تازه گياه په شان په سحر کبني راتوکيږي،

﴿۶﴾ په سحر کبني راتوکيږي او تازه وی،

په ماښام کبني مړاوی شی او اوچ شی.

﴿۷﴾ ستا غصې مونږ ختم کړی یو،

او مونږ ستا قهر وارخطا کړی یو.

۸) زمونږ گناهونه دې په خپل مخکښې اېښی دی،

زمونږ پټې خطاگانې تا ته ښکاره دی.

۹) زمونږ ژوند ستا په قهر کښې تېر شو،

زمونږ ژوند په اهنو کښې ختم شو.

۱۰) زمونږ د ژوند موده اويا کاله وی،

او که مونږ طاقت ولرو نو اتيا کاله به وی.

خو دا ټول په خفگان او تکليفونو تېروو.

او دا زر تېرېږي او مونږ ترې نه فنا کېږو.

۱۱) ستا د غصې زور چا ته معلوم دے؟

ځکه چې ستا غصه دومره لويه ده څومره چې ستا نه يره پکار ده.

۱۲) ته مونږ د خپل ژوند د لنډوالی نه خبر کړه،

ترڅو چې مونږ په عقلمندی سره ژوند وکړو.

۱۳) اے مالکۀ خدایه، راشه، دا به ترڅو پورې وی؟

په خپل خدمتگارانو باندې رحم وکړه.

۱۴) مونږ دې په خپله ابدی مینه باندې په سحر کښې ماړه کړه،

ترڅو چې مونږ د خوشحالي سندرې ووايو او ټول عمر خوشحاله شو.

څومره چې په مونږ سخته وه مونږ ته دومره خوشحالي راکړه،

چې څومره عمر زمونږ په غم وو دومره خوشحالي راکړه.

ستا ټول کارونه دې ستا خدمتگارانو ته ښکاره شي،

ستا جلال دې پاکه خدایه د دوی بچو ته ښکاره شي.

اے مالک خدایه، پاکه خدایه، ستا جلال دې په مونږ رانازل شي،

زمونږ د لاسونو کارونه مونږ ته مضبوط کړه او زموږ د لاسونو کارونو له کامیابی ورکړه.

مالک خدای زموږ پناه گاه او ساتونکې دے

۹۱ هغه څوک چې د خدای تعالیٰ په پناه کېښي اوسپړی،

هغه به د قادر خدای د سوري لاندې په امان وي.

زه به داسې وایم چې، ”مالک خدای زما پناه او هم زما قلعه ده،

هم هغه زما خدای پاک دے په چا چې توکل کوم.“

بې شکه هغه به تاسو د ښکاريانو د دامونو نه خلاص کړی

او هغه به تاسو د سختو بیماریانو نه بچ کړی.

٤ په خپلو ښو به دې پټ کړی او ته به د هغه د وزرونو لاندې پناه ومومي.

د هغه وفاداری به دې پال او ستا د حفاظت دېوال وی.

٥ ته به د شپې د دهشت نه نه یرېږي،

او نه به ته د ورځې د غشی نه یرېږي،

٦ او نه به د هغې وبا نه یرېږي چې په تیاره کښې راځي،

او نه به د هغې تباهی نه چې په رڼا ورځ کښې راځي.

٧ زر کسان به دې په خوا کښې او لس زره به دې ښی لاس ته راوغورزیږي،

خو تا ته به څه نقصان نه رسیږي.

٨ که ته صرف سترګې کولای کړې،

نو وبه گورې چې بدعملو ته څنگه سزا ورکولای شی.

٩ که چېرې ته قادر مطلق خدای خپل د پناه ځای جوړ کړې،

او که ته خدای تعالی خپل د اوسېدو ځای جوړ کړې،

١٠ نو هیڅ قسمه نقصان به تا ته ونه رسیږي،

او هیڅ قسمه افت به ستا خېمې ته نه رانزدې کیږي.

١١ ځکه چې هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حکم ورکړي،

تۀ چي چرته هم ځي دوي به ستا حفاظت وکړي.

١٢ هغوي به دې په خپلو لاسونو کښي پورته کړي

هسي نه چي په کاني تيندک وځوري.

١٣ تۀ به په ازمرې او مار باندې پښي ږدي،

تۀ به ځوان زمرې او اژدها د پښو لاندې کړي.

١٤ مالک خدای فرمائي، ”ځکه چي دې ما سره مينه کوي زۀ به يې بچ کړم،

هغه زما په نامه يقين لري زۀ به امان ورکړم.

١٥ هغه به له ما نه سوال وکړي او زۀ به هغه قبول کړم.

په سخته کښي به زۀ د هغۀ سره يم زۀ به هغه بچ کړم،

او عزت به هغۀ ته ورکړم.

١٦ زۀ به هغه په پېر ژوند او عمر باندې موږ کړم،

او زۀ به خپل خلاصون هغۀ ته وښاييم.

د سبت د ورځي د ثناء صفت دپاره، يو زبور

٩٢ ١ دا ښۀ خبره ده چي ستا ثناء صفت وکړو مالکۀ خدایه،

او په حمدونو کښي ستا د نوم ستائينه وکړو خدای تعالی.

٢ هر سحر چي ستا ابدی مينه ياده كړو،

او په شپه كښې ستا وفاداری ياده كړو،

٣ د بينجو په لس تاريزه ساز كښې،

او د رباب په سازونو كښې.

٤ ځكه چي تا زه په خپلو كارونو خوشحاله كړې يم.

ستا د لاسونو په كارونو زه د خوشحالي سندرې وايم.

٥ اې مالِكه خُدايه، ستا كارونه څومره لوى دى،

او ستا سوچونه څومره ژور دى.

٦ بې احساسه خلق په دې نه پوهيږي،

او كم عقل په دې نه پوهيږي.

٧ بدكاران كه څه هم لكه د وښو هسې راټوكيږي،

او ټول بدكاران كه اوچتيږي،

خو بيا هم دوى به د تل دپاره تباه كيږي.

٨ خو ته، اې مالِكه خُدايه،

اوچت يې تر ابدې.

٩) په يقين سره ستا دشمنان به مالِكه خُدايه تباہ شي،

او ټول بدکاران به تالا والا شي،

١٠) لکه د خنګلي غوټي په شان تا زما بنګر اوچت کړي دے.

په ښۀ تېلو باندې دې غور کړي يم.

١١) زما سترګو زما د دشمنانو شکست وليدلو،

زما غوږونو زما د بدکارو دشمنانو وړيتې چغې واورېدلې.

١٢) صادقان به لکه د کجورې د ونې په شان ترقي کوي،

او دوي به لکه د لبنان د ديار غونډې لوئيری.

١٣) هغه چې د مالک خُدای په کور کښې کړلے شوی وی،

دوي به زمونږ د خُدای پاک په دربار کښې غوړيږي.

١٤) تر دې چې به په زور عمر کښې هم مېوه نيسي،

دوي به هر وخت تازه او شنه وي.

١٥) نو داسې به دوي دا ښکاره کړي چې مالک خُدای رښتيني دے،

هغه زما د پناه ګټ دے او په ده کښې خۀ بې انصافي نشته.

د مالک خُدائ بادشاهی

۹۳ (۱) مالک خُدائ بادشاهی کوی او د عزت چُوغه پي اغوستي ده،

او د هغه لاسونه زورور دی مالک خُدائ د شان او شوکت چُوغه اغوستي ده.

دُنیا نه شی خوځېدې هغه مضبوطه جوړه کړې ده.

(۲) ستا تخت د پخوا نه قائم شوی دی،

او ستا ذات د ازل نه موجود دی.

(۳) اے مالک خُدایه، سمندرونه راپاڅېدلي دي،

سیندونو شورونه جوړ کړي دي،

سیندونو خپلې ناترسې چپې راپورته کړي دي.

(۴) مالک خُدائ د پېرو اوبو د شور نه هم زورور دی،

او د سمندر د موجونو نه هم زورور دی.

بره مالک خُدائ د دې ټولو نه زورور دی.

(۵) ستا اصول او قانون قائم دی.

او پاکوالی ستا د کور بنائست دی،

تر ابدې پورې اے مالک خُدایه.

مالک خُدائِ بدله اخلی

۹۴ (۱) اے مالِکِ خُدایه، بدله اخستونکی، پاکه خُدایه،

بدله اخستونکی پاکه خُدایه خپل جلال دې وُخْلوه.

(۲) اے د دُنیا منصفه، راپاخه،

مغروړانو له د دوی د عملونو په مطابق سزا ورکړه.

(۳) ترڅو به بدکاران، مالِکِ خُدایه،

ترڅو به بدکاران خوشحالی کوی؟

(۴) هغوی ټولې خبرې د کبر او د غرور کوی،

ټول بدکاران پیرې لافي کوی.

(۵) اے مالِکِ خُدایه، دوی ستا خلق تباہ کوی،

هغوی ستا په میراث باندې ظلمونه کوی.

(۶) هغوی مسافر او کونډې قتلوی،

هغوی یتیمان وژنی.

(۷) دوی وائی چې، ”مالِکِ خُدائِ دا نه گوری،

او د یعقوب خُدائِ پاک پام نه کوی.“

۸) اے د قوم بی عقله خلقو خان خبر کړئ،

اے ناپوهه خلقو تاسو به کله خپل خان هوبشياروئ؟

۹) هغه چې مونږ له يې غوږونه راکړل خپله اورېدې نه شي څه؟

هغه چې مونږ له يې سترگې راکړې نو په خپله ليدلې نه شي څه؟

۱۰) څوک چې قومونه سموي نو سزا نه شي ورکولې څه؟

څوک چې انسان ته پوهه ورکوي په خپله به ناپوهه وي څه؟

۱۱) مالک خدای د انسان په سوچونو باندې پوهه دې،

چې دا ټوله تشه هوا او بې فائدي دې.

۱۲) بختور دې هغه څوک چې ته يې تنبيه کوې مالک خدایه،

بختور دې هغه چا له چې ته د خپل قانون نه سبق ورکوې،

۱۳) ته هغه ته په سختو ورځو کښې آرام ورکوې،

ترڅو چې بدعملو له کنده کنستلې شي.

۱۴) مالک خدای به خپل خلق نه رد کوي،

او هغه به خپل ميراث نه هېروي.

۱۵) يو ځل بيا به عدالت د صداقت په مطابق وشي،

او ټول صادقان به يې پيروي کوي.

١٦ څوک به ما سره د بدکارانو خلاف راپاڅي؟

او څوک به زما دپاره د بدعملو خلاف ودرېږي؟

١٧ که مالک خدای زما مددگار نه وي،

نو اوس به زه د مرګ په خاموشي کښې اوسېدم.

١٨ نو کله چې ما ووئيل چې، ”زما پښې ښوئېږي،“

نو ستا ابدی مينې زما مدد وکړو مالکه خدایه.

١٩ کله چې زما د زړه بې قراري پېره زیاته شوه،

نو ستا تسلي زما روح ته خوشحالي راوړه.

٢٠ بې انصافه مشران تا سره ملګرتيا کولې شي،

چې د قانون په نوم لا قانونيت جوړوي؟

٢١ هغوی د صادقانو خلاف پله جوړوي،

او بې گناه خلق قاتل ګرځوي.

٢٢ خو مالک خدای زما پناه ګاه ده،

او خدای پاک زما ګټه دې په چا کښې چې زه پناه اخلم.

٢٢ هغه به دوى ته د دوى د گناه په وجه سزا ورکړي.

او د دوى د شرارت په وجه به يې تباہ کړي،

مالک خدای زمونږ خدای پاک به يې ختم کړي.

د خدای د حمد و ثناء سرود

٩٥ ١١١ راځئ، چې مالک خدای ته حمد و ثناء ووايو،

راځئ چې د خوشحالي نعرې زمونږ د خلاصون گټ ته ووايو.

٢٢٢ راځئ چې په شکر گزاری سره د هغه حضور ته راشو،

او د هغه د حمدو ثناء سندرې ووايو.

٣٣٣ ځکه چې مالک خدای لوى خدای پاک دى،

هغه د ټولو معبودانو نه زورور او لوى بادشاه دى.

٤٤٤ د زمکې ژوروالى د هغه په لاس کښي دى،

د غرونو ټولې څوکي د هغه دى.

٥٥٥ سمندرونه د هغه دى ځکه چې هغه جوړ کړى دى.

او د هغه لاسونو اوچه زمکه پيدا کړې ده.

٦٦٦ راځئ، چې عبادت او سجده وکړو،

راځي، چې د مالک خدای او د خپل خالق په حضور کښې په سجده شو.

۷ ځکه چې هغه زمونږ خدای پاک دے،

او مونږ د هغه د سادین خلق یو،

او د هغه رڼه یو د چا چې هغه خیال ساتی.

که تاسو نن ورځ د هغه آواز واورئ،

۸ نو خپل زړونه هغه شان مۀ سختوئ لکه څنگه چې تاسو په مریبه کښې سخت کړی وؤ،

او لکه څنگه چې تاسو د مسه په بیابان کښې سخت کړی وؤ،

۹ چرته چې ستاسو پلار نیکونو زما جاج او آزمېښت وکړو

د دې باوجود چې هغوی هر څۀ ولیدل چې ما ورله څۀ کړی وؤ.

۱۰ تر څلوېښتو کالو پورې هغه نسل ته غصه وم،

ما ووئیل چې، ”دا هغه خلق دی چې زړونه یې ما نه لری شوی دی،

او دوی زما لارې ونۀ پېژندلې.“

۱۱ نو ما په خپله غصه کښې قسم وخوړلو چې،

”کله به هم هغوی زما په آرام کښې داخل نۀ شی.“

د خُډائِ لَوئی او جلال

۹۶ (۱) مالِک خُډائِ ته یوه نوې سندرې ووايئ،

اے ټولې دُنیا مالِک خُډائِ ته سرود ووايئ.

(۲) مالِک خُډائِ ته سرود ووايئ او د هغه د نوم ثناء ووايئ،

او د هغه خلاصون هره ورځ بیان کړئ.

(۳) په قومونو کښې د هغه د جلال اعلان وکړه،

د دُنیا په ټولو خلقو کښې د هغه د حېرانوونکي کارونو غږ وکړئ.

(۴) ځکه چې مالِک خُډائِ لوی دی او د ثناء صِفَت لائق دی،

د ټولو معبودانو نه د هغه زیاته پره په کار ده.

(۵) ځکه چې د قومونو نور ټول معبودان تش بُتان دی،

خو مالِک خُډائِ آسمانونه جوړ کړی دی.

(۶) شان او شوکت د هغه سره ښائی،

طاقت او جلال د هغه په مقدس کور کښې دی.

(۷) اے د ټولو قومونو کورنو، د مالِک خُډائِ ثناء او صِفَت وکړئ،

د مالِک خُډائِ لوی او طاقت بیان کړئ.

۸ د مالک خدائ هغه لوی بیان کړی کومه چې د هغه نوم سره بنائی،

د هغه دربار ته راشی او یوه نذرانه راوړی.

۹ د مالک خدائ په خپل قدوسیت او شان شوکت کښې عبادت وکړی،

اے ټولې دنیا د هغه د حضور په وړاندې ولرزه.

۱۰ په ټولو قومونو کښې دا ووائی چې، ”مالک خدائ بادشاهی کوی.

د دنیا بنیادونه یې مضبوط کړی دی دا به نه خوځیږی.

او په انصاف سره به د خلقو فصلې وکړی.“

۱۱ پرېږدی چې آسمانونه خوشحاله شی او زمکه خوشحالی وکړی،

سمندر او چې هغې کښې هر څه دی هغوی دې خوشحالی وکړی.

۱۲ پتی دې هم خوشحالی وکړی او څه چې په هغې کښې دی،

نو د ځنګل ټولې ونې به د خوشحالی سندرې ووائی،

۱۳ دوی به د مالک خدائ په وړاندې سندرې ووائی ځکه چې هغه راروان

دی،

هغه د دنیا د عدالت دپاره راځی،

هغه به په صداقت سره د دنیا عدالت وکړی،

او د خلقو عدالت به په خپل انصاف سره وکړی.

د خُدای پاک لوئی او قدرت

۹۷ ﴿۱﴾ مالک خُدای بادشاه دے ټوله دُنیا دې خوشحالی وکړی،

او ټولې لرې جزیرې دې خوشحالی وکړی.

﴿۲﴾ او درنې وریځې او تیارې ترې نه راتاوې دی،

انصاف او صداقت دواړه د هغه د تخت بنیادونه دی.

﴿۳﴾ د هغه نه وړاندې اور روان وی،

په هر اړخ د هغه دشمنان سوزوی.

﴿۴﴾ د هغه برېښنا ټوله دُنیا رڼا کوی،

زمکه چې دا گوری نو په لږزان وی.

﴿۵﴾ د مالک خُدای په وړاندې غرونه لکه موم داسې ویلی کیږی،

د ټولې دُنیا د مالک خُدای په مخکښې داسې کیږی.

﴿۶﴾ آسمانونه د هغه صداقت بیانوی،

او ټول قومونه د هغه جلال وینی.

﴿۷﴾ هر هغه څوک چې د بُتانو عبادت کوی په شرم به وشرمیږی،

هغوی هم څوک چې په بې کاره بُتانو نازیږی.

اے ٲولو معبودانو هغه ته سجدہ وکړئ.

❶ ډ صیون ښار دا اوری او خوشحالیری او ډ یهوداه کلی خوشحاله دی،

ځکه ستا ډ عدالت په وجه مالکه خُدایه دوی خوشحاله دی.

❷ ځکه ته، اے مالکه خُدایه، په ٲوله زمکه باندې ډ ٲولو نه اوچت یې،

او ته په ٲولو معبودانو کښې ډ ٲولو نه ښه او اوچت یې.

❸ څوک چې ډ مالک خُدای سره مینه کوی نو هغوی دې ډ بدی نه نفرت کوی،

هغه ډ خپلو مقدسینو حفاظت کوی،

او هغه یې ډ بدعملو نه بچ کوی.

❹ نور په صادقانو وځلېدلو،

او خوشحالی شوه په هغوی ډ چا زړونه چې صفا وو.

❺ په مالک خُدای کښې خوشحالی وکړئ تاسو څوک چې صادقان یئ،

او ډ هغه ډ مقدس نوم ثناء ووايئ.

ډ حضرت داؤد یو زبور

❻ ۹۸ سرود ووايئ مالک خُدای ته نوی سرود ووايئ،

حُکَہ چي هغه عجبیه او بنکلی کارونه کړی دی،

د هغه بنی لاس او د هغه مقدس مټ د هغه دپاره د خلاصون کارونه کړی دی.

❶ مالک خُدای خپل خلاصون خلقو ته بشودلې دے،

او خپل صداقت یې په قومونو څرگند کړے دے.

❷ هغه خپله مینه او وفاداری چې د بنی اسرائیلو سره یې کړې وه راپه یاد کړله،

زمونږ د خُدای پاک خلاصون ټولو د زمکې تر آخره پورې ولیدو.

❸ اے د زمکې ټولو خلقو، مالک خُدای ته خوشحالی وکړئ،

د خوشحالی په آوازونو او ساز سره ورته سندرې ووايئ،

❹ مالک خُدای ته د رباب ساز وغږوئ،

او د رباب د ساز سره ورته سرودونه ووايئ،

❺ د بیگل او د گډوډی د بشکر په آوازونو،

زمونږ د بادشاه مالک خُدای په حضور کښې د خوشحالی نعرې ووهئ،

❻ سمندر او هر څه چې په کښې دی ټول دې چغې او نعرې ووهی،

ټوله دُنیا او هر څه چې په کښې اوسیدی،

٨ سيندونه دې لاسونه وپړقوي،

٩ ټول غرونه دې يو خائ د خوشحالي سندرې ووائی،

١٠ ټول دې د مالک خدائ په حضور کښې سندرې ووائی،

خکه چې هغه د دُنیا عدالت دپاره راخی،

هغه به په صداقت سره د دُنیا عدالت وکړی،

او د ټولو خلقو به يو شان عدالت وکړی.

مالک خدائ لوی بادشاه دے

٩٩ مالک خدائ بادشاه دے،

د دُنیا قومونه دې په لږزان شی.

هغه چې د وزرو والا مخلوق په مینځ کښې په تخت ناست دے،

نو زمکه دې په لږزېدو شی.

١٠٠ مالک خدائ د صیون په ښار کښې عظیم دے،

او هغه په ټولو قومونو باندې لوی او اوچت دے.

١٠١ هغوی دې ستا د لوی او هیبتناک نوم ثناء صفت وکړی،

خکه چې ستا نوم پاک دے،

❷ او هغه قادر بادشاه دے څوک چې د انصاف او صداقت سره مينه کوي.

تا په خپله انصاف قائم کړي دے،

تا د يعقوب سره هغه کار کړي دے

څه چې د انصاف او صداقت دے.

❸ مالک خدای، زمونږ د خدای پاک ثناء صفت وکړي،

او د هغه د تخت د وړاندې عبادت وکړي،

ځکه چې هغه مقدس دے.

❹ موسیٰ او هارون د هغه امامان وو،

سموئیل هم د دوی سره شامل وو چې د مالک خدای نوم به يې يادولو.

هغوی مالک خدای ته سوال وکړو،

او هغه يې سوال قبول کړو.

❺ هغه دوی سره د ورځې د ستني نه خبرې وکړې،

هغوی هغه ټول حکمونه او قانون منلو کوم چې دوی ته ورکړي شوي وو.

❻ اے مالک خدایه زمونږ پاکه خدایه،

د هغوی سوال تا قبول کړو.

تہ د بنی اسرائیلو بخسئونکے خُدائِ پاک پی،

کٔ خٔ ہم تا د هغوی بدو عملونو ته سزا ورکړله.

⑨ د مالک خُدائِ زمونږ د خُدائِ پاک لوی بیان کړی،

په مقدس غر باندې د هغه عبادت وکړی،

خکه چې مالک خُدائِ زمونږ خُدائِ پاک مقدس دی.

د شکر گزاری زیور

۱۰۰ ① اے د دُنیا خلقو، د خوشحالی نعرې مالک خُدائِ ته وهی،

② او د خوشحالی سره د مالک خُدائِ عبادت وکړی،

او د خوشحالی په سندرو سره د هغه په وړاندې حاضر شی.

③ خان پوهه کړی چې هم مالک خُدائِ خُدائِ پاک دی،

او هم هغه مونږ پیدا کړی یو او مونږ د هغه یو،

مونږ د هغه خلق او د هغه د خرنند د خای گډې یو.

④ د هغه در ته د شکر گزاری سره ورننوخی،

او د هغه دربار ته د ثناء صفت کولو سره ورننوخی،

د هغه شکر گزاری وکړی او د هغه د نوم ثناء صفت وکړی.

٥ مالک خدای مهربانه دے او د هغه مینه د تل دپاره وی،

او د هغه وفاداری به تر نسلونو پورې جاری وی.

د حضرت داؤد یو زیور

د بادشاه وعدې

١٠١ زه به ستا د مینې او انصاف سرود ووايم،

او زه به تا ته مالک خدایه د ثناء سرود ووايم.

٢ زه به احتیاط کوم چې بې داغه ژوند تېر کړم،

خو ته به زما د مدد دپاره کله راځي؟

او زه به په خپل کور کښې په صفا زړه ژوند تېروم.

٣ کوم څیزونه چې فاسد وی زه به ورته نه گورم.

د بې ایمانو د کارونو نه به نفرت کوم،

او زه به د هغوی سره کار نه ساتم.

٤ او د چا چې وی زړونه کاږه ما نه به لرې وی،

او زه به د بدې سره هیڅ کار نه ساتم.

٥ څوک چې پټ کوی د خپلو گاونډیانو غېبتونه،

زۀ به هغه چپ کوم.

د چا چې سترگې کبرژنې او مغروره وې،

هغه سره به زۀ نه برداشت کوم.

٦ زما سترگې به په دُنیا کېنې د ایماندارو په لټون شی،

چې هغوی ما سره اوسېږي.

د چا کردار چې بې داغه وې

نو هغوی به زما خدمت کوي.

٧ زما په کور کېنې به دوکه مار ته د اوسېدو اجازت نه وې،

او دروغژن به زما په حضور کېنې ودرېدلې نه شی.

٨ هر سحر به زۀ هغه بدکاره چې په مُلک کېنې مې اوسېږي تباہ کوم،

زۀ به هر بدعمله د مالک خُدای د ښار نه ورک کړم.

د یو مظلوم سړی دُعا، کله چې هغه په تکلیف کېنې وې او د مالک

خُدای په وړاندې خپل فریاد مخکېنې کوي

١٠٢ اے مالکۀ خُدایه، سوال قبول کړه زما،

تا ته دې سوال زاری درورسېږي زما.

٢ خپل مخ دې رانه مه اړوه کله چې په سخته کښې یم.

ما ته غوږ شه کله چې تا نه سوال وکړم او زړمې قبلوه سوالونه.

٣ زما ژوند د لوګۍ په شان فنا کیږي،

زما هډوکۍ لکه د سکروټو په شان بلیری.

٤ زړه مې بیمار او د وایښو په شانې اوچ شو،

ما نه خپله روتۍ خوړل هېر شو.

٥ زما په زوره زیرګو په وجه،

تش هډوکۍ او تشه خرمن پاتې شوم.

٦ د صحرا د ګونګۍ په شان یم،

زه لکه د ګونګۍ چې په تباہ شوو کنډرو کښې اوسېږم.

٧ ویښ پروت یم او زه د هغه مارغه په شان شوم،

چې ځان له پاس په چټ باندې اوسیدی.

٨ ټوله ورځ دشمنان ما ته پېغور راګوی،

هغوئ ما دومره سپکوی

چې په لعنت وئیلو کښې زما نوم استعمالوی.

٩ ځکه د روتۍ په ځای ايرې زما خوراک شولې،

او د اوبو سره مې خپلې اوبښکې څښلې.

١٠ ستا د قهر او لوی غضب په وجه،

نو زه دې اوچت کرمة او یو خوا ته دې وغورزولم.

١١ زما عمر لکه د مازیگر د سوری په شان تیر شو،

لکه د وابښو په شان اوچ شوم.

١٢ خوتۀ، اے مالکۀ خدایه، تر ابدہ به په تخت ناست یې،

ستا د نوم پېژندگلو به تر نسلونو پورې وی.

١٣ تۀ به راپاڅي او په صیون ښار به رحم وکړې،

او هغه وخت رارسېدلې دے چې خپل احسان دې ورته ښکاره کړې،

او مقرر شوې وخت رارسېدلې دے.

١٤ د هغې کانی ستا په خدمتگارانو گران دی،

او د هغې په یوې ذرې خاورې هم رحم کوی.

١٥ قومونه به د مالک خدای د نوم نه یریري،

او د دنیا ټول بادشاهان به ستا د جلال او عظمت نه یریري.

١٦ څو مالک خُډائ به دوباره د صیون ښار آباد کړی،

او بیا به په خپل جلال کښې ځان څرگند کړې.

١٧ هغه به د مسکینانو دُعا قبوله کړی،

او هغه به د دوی سوال ته سپک نظر نه کړی.

١٨ د راتلونکو نسلونو دپاره دې دا ولیکلې شی،

کوم خلق چې لا پیدا شوی نه دی د مالک خُډائ ثناء دې ووائی.

١٩ مالک خُډائ د خپل بره مقدس مقام نه لاندې وکتل،

بره آسمان نه هغه زمکې ته نظر وکړو،

٢٠ چې د قېدیانو زیرگی واورى،

په چا چې حُکم د مرگ شوې دې هغوی د مرگ نه آزاد کړی.

٢١ نو د مالک خُډائ د نوم به په صیون کښې اعلان وشي،

او په یروشلیم کښې به د هغه ثناء صِفَت وشي.

٢٢ کله چې قومونه او بادشاهتونه راجمع شي،

او د مالک خُډائ عبادت وکړی.

٢٣ زما طاقت یې په نیمه لار کښې ختم کړو،

او هغه زما ژوند لنډ کړو.

٢٤ نو ما ووئيل، ”زما پاکه خُدايه، زما ژوند زما نه په خُواني کښې مۀ اخله،

تۀ خو به همپشه همپشه پورې ژوندۀ يې.“

٢٥ په شروع کښې تا د زمکې بنيادونه کښودل،

آسمانونه ستا د لاس کارونه دي.

٢٦ دا هر څۀ به ټول ختم شى خو تۀ به قائم پاتې شې،

دا هر څۀ به لکه د جامو په شان زاپۀ شى،

تۀ به يې لکه د جامو په شان بدلې کړې،

او دا هر څۀ به فنا شى.

٢٧ خو بس تۀ به په يو حال پاتې شې،

او ستا کالونه به هيڅکله ختم نه شى.

٢٨ ستا د خدمتگارو بچى به ستا په حضور کښې اوسيدى،

او د هغوى اولاد به ستا په حضور کښې قائم دئم وي.

د حضرت داؤد يو زبور

١٠٣ اے زما روحه، د مالک خُداى ثناء ووايه،

اے زما ټول ځانه، د مالک خدای د مقدس نوم ثناء ووايه.

② اے زما روحه، د مالک خدای ثناء ووايه،

چې د هغه ټول احسانونه هېر نه کړي.

③ څوک چې ستا ټول گناهونه معاف کوي،

او چې ستا ټول مرضونه جوړوي،

④ څوک چې ستا ژوند د مرگ نه په بيعه اخلي،

او خپل د مينې او رحم تاج ستا په سر ږدي،

⑤ او څوک چې په بڼه څيزونو ستا ارمانونه پوره کوي،

نو چې د باز په شان ستا ځوانی تازه شي.

⑥ مالک خدای خپل صداقت سر ته رسوي،

او د ټولو مظلومانو سره انصاف کوي.

⑦ هغه موسی ته خپلې طريقې وښودلې،

خپل اعمال يې بنی اسرائيلو ته ښکاره کړل.

⑧ مالک خدای رحيم او مهربان دے،

زر نه په غصه کيږي او د هغه مينه پائيداره ده.

٩ هغه به هر وخت نه ملامتوي،

او خپل قهر به تر اېده نه ساتي.

١٠ هغه مونږ ته زمونږ د گناهونو په اندازه سزا نه راکوي،

او نه زمونږ د گناهونو په مطابق بدله راکوي.

١١ نو لکه څنگه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دي،

نو دومره د ده مينه د هغوي دپاره لويه ده څوک چې د هغه نه یرېږي.

١٢ څومره چې مشرق د مغرب نه لرې دے،

نو دومره هغه زمونږ قصورونه مونږ نه لري کړي دي.

١٣ څومره چې پلار په خپلو بچو باندې مهربان وي،

نو دومره مالک خدای په هغوي مهربانه دے څوک چې د هغه نه یرېږي.

١٤ ځکه چې هغه ته پته ده چې مونږ څنگه جوړ شوي يو،

هغه ته دا ياد دي چې مونږ خاورې يو.

١٥ د انسان ژوند د وېشو په شان دے،

لکه د مېدان د گل په شان غوړېږي.

١٦ کله چې هوا ورباندې ولگېږي نو ختم شي،

او بيا په هغې خُائ کښې نه ښکاري.

١٧ تر ابده ابده د مالک خُدائ مينه د هغوی سره وی څوک چې د هغه نه

پرېږي،

او د هغه صداقت د هغوی د نسلونو سره وی.

١٨ او د هغوی سره څوک چې د هغه د لوظ پابند وی،

او د هغوی سره څوک چې د هغه په حکمونو عمل کوي.

١٩ مالک خُدائ خپل تخت په آسمان کښې قائم کړی دی،

او د هغه بادشاهی په هر څه باندې قائمه ده.

٢٠ فرېستو د مالک خُدائ ثناء صفت ادا کړی،

تاسو چې زورورې یی او د هغه په حکمونو عمل کوئ،

او د هغه د کلام تابعداری کوئ.

٢١ اے د فرېستو لښکرو، تاسو د مالک خُدائ ثناء وایئ،

اے د هغه خدمتگارانو چې د هغه رضا پوره کوئ.

٢٢ اے د مالک خُدائ ټولو مخلوقاتو

د هغه د بادشاهی په هر څه کښې د هغه ثناء صفت وکړئ.

اے زما روحه د مالک خُدائ ثناء صفت وکړه.

۱۰۴ (۱) اے زما روحه، د مالک خُدائِ ثناء صِفَت وکړه.

اے مالکِ خُدايه، تَه پېر لوی پې زما پاکه خُدايه،

تا د شان او شوکت او لویۍ جامې اچولې دی.

(۲) هغه خپل ځان نه نور لکه د جامو راتاو کړې دے،

هغه آسمانونه لکه د پردې په شان غوړولې دی

(۳) هغه د خپل پاس کور تیرونه د اوبو دپاسه ږدی.

هغه د ورځو نه جنگی گاډۍ جوړوی او د هوا په وزرو سورېږی.

(۴) هوا د هغه پیغام رسوونکی جوړېږی،

او د اور لمبې د هغه خدمتگارې دی.

(۵) هغه زمکه په خپلو بنیادونو باندې مضبوطوی،

چې هیڅکله به نه خوځېږی.

(۶) تا زمکه په سېلاب باندې لکه د جامو پټه کړې ده،

او اوبه د غرونو دپاسه ودرېدلې دی.

(۷) ستا په رتڼه اوبه وتبستېدلې،

ستا د آواز په تندر سره وتبستېدلې.

۸ د غرونو نه ښکته وبهېدلې،

او لاندې درو ته لارلې،

او هغه ځایونو ته چې کوم تا ورته مقرر کړی ؤو.

۹ تا ورته حد مقرر کړو د هغې نه وړاندې نه ځی،

هیڅکله به بیا زمکه پټه نه کړی.

۱۰ ته په درو کښې د چینو نه اوبه راوباسې،

چې د غرونو په مینځ کښې بهیږی.

۱۱ او د بیابان ټول ځناور ترې نه اوبه څښی،

او ځنگلی خرونه ورباندې خپله تنده ماتوی.

۱۲ مارغان د روانو اوبو په خوا کښې جالې جوړوی،

او د ځانگو په مینځ کښې سندرې وائی.

۱۳ او ته د خپل آسمانی کور نه غرونه اوبه کوې،

او ستا د کارونو د مېوو په وجه زمکه معمورېږی.

۱۴ ته د څاروو دپاره ګیاه شنه کوې،

او ته د بنیادمو دپاره شنه بوټی راټوکوې،

او د زمکې نه خوراک پېدا کوې.

١٥ تۀ د بنيادم د خوشحالولو دپاره مۀ پېدا کوې،

او تۀ تېل د هغۀ د مخ د تازه والی دپاره پېدا کوې،

او تۀ روتی پېدا کوې کومه چې انسان ته طاقت ورکوی.

١٦ د مالک خدائ ونې ښې سیرابه شوې،

د لبنان ديار کوم چې هغۀ کرلی دی.

١٧ هلته مارغان په کښې ځان له جالې جوړوی،

او پینگان د چلغوزو ونو کښې اوسېږی.

١٨ په لوړو غرونو کښې ځنگلی چېلی اوسېږی،

په لویو ګرنگونو کښې د صحرا سوی اوسېږی.

١٩ تا سپوږمۍ د موسم د مقررولو دپاره جوړه کړه،

نمر په دې پوهېږی چې کله ښکته شی.

٢٠ تۀ تیارۀ راوړې نو بیا شپه شی،

او ټول ځنگلی ځناور په کښې په گشت شی.

٢١ نو بیا ځوانان زمري په خپل ښکار پسې غرمېږی

او د خُډائِ پاک نه خپل خوراک غواړی.

خو چې کله د سحر نمر رابښکاره شی، (۲۲)

نو بیا هغوی په خپلو غارونو کښې اودۀ شی.

نو بیا بنی آدم خپلو کارونو پسې ځی، (۲۳)

چې تر مابښامه خپله مزدوری وکړی.

اے مالکۀ خُډایه، تا د مختلفو ځناورو څومره قسمونه پیدا کړی دی، (۲۴)

ټول دې په عقلمندی سره جوړ کړی دی،

زموکه ستا د مخلوق نه پکه شوې ده.

په دومره پراخه او لوی سمندر کښې چې تا پیدا کړې دے. (۲۵)

چې د بې شمېره مخلوق نه پک دے،

چې غټ او واړۀ ژوندی څیزونه په کښې دی.

وگوره بیړۍ په کښې ځی راځی، (۲۶)

سمندری بلاګانې تا جوړې کړې چې په کښې لوبې کوی.

دا هر څۀ ستا نه طمع کوی (۲۷)

چې دوی ته په خپل وخت سره خوراک ورکړې

٢٨ ځله چې ته دوى ته ورکوي نو دوى يې راغونډوي،

او چې خپل لاس کولای کړي نو دوى په ښه څيزونو ماته شي.

٢٩ نو ځله چې ته د دوى نه خپل مخ واړوي نو دوى یريږي،

ځله چې ته د دوى نه ساه واخلي نو دوى مړه او دوباره خاورې شي.

٣٠ ځله چې ته خپل روح راولېږي مخلوق راپېدا شي،

او ته د زمکې مخ دوباره تازه کوي.

٣١ د مالک خدای جلال دې تر ابدې قائم وي،

مالک خدای دې په خپل کار خوشحاله وي.

٣٢ ځله چې هغه زمکې ته وگوري نو په لږزان شي،

او چې غرونو له لاس وروړي نو په لوگي بدل شي.

٣٣ زه به د مالک خدای سندرې په خپل ټول ژوند کښي وایم،

ترڅو چې ژوندې يم د خدای پاک ثناء به وایم.

٣٤ زما خیالونه او سوچونه دې هغه خوشحاله کړي،

لکه چې زه په مالک خدای کښي خوشحالی کوم.

٣٥ خو گناهگاران دې د زمکې نه فنا شي

او بدعمله دې نور پاتې نه شی.

د مالک خُدای ثناء ووايه اے زما روحه.

د مالک خُدای ثناء صِفَت وکړه.

مالک خُدای او د هغه غوره شوې قوم

۱۰۵ ﴿۱﴾ د مالک خُدای شکر گزاری وکړئ، او د هغه نوم واخلي،

کوم کارونه چې هغه کړي دي قومونه ترې خبر کړئ.

﴿۲﴾ هغه ته سرود ووايئ او د هغه ثناء صِفَت وکړئ،

او د هغه ټول عجيبه کارونه وستايئ.

﴿۳﴾ تاسو د هغه په مقدس نوم فخر وکړئ،

او د چا زړونه چې د مالک خُدای لټون کوي هغوی دې خوشحالي وکړي.

﴿۴﴾ د مالک خُدای او د هغه د طاقت لټون وکړئ،

هر وخت د هغه د مخ د ليدو کوشش کوئ.

﴿۵﴾ کوم عجيبه کارونه چې هغه کړي دي هغه راپه ياد کړئ،

او د هغه معجزې او انصاف ياد ساتئ.

﴿۶﴾ اے د هغه د خِدْمَتگار ابراهيم بچو،

د هغه د غوره شوی د یعقوب بچو.

٧ هغه رب زمونږ خدای پاک دی،

د هغه عدالت په ټوله دنیا کښې دی.

٨ هغه خپل لوظ تر ابدې پورې یاد ساتی،

او هغه تر زر نسله پورې خپله وعده یاده ساتی،

٩ کوم لوظ چې هغه د ابراهیم سره کړی وو،

او هغه قسم چې ده د اسحاق سره کړی وو.

١٠ هغه دا د یعقوب دپاره اصول جوړ کړو،

او دا یې د بنی اسرائیلو دپاره ابدی لوظ کړو.

١١ هغه وفرمائیل، ”تاسو ته به زه د کنعان ملک درکړم،

لکه د خپل حق په شان به یې په میراث کښې درکړم.“

١٢ په کوم وخت کښې چې په شمار کښې دوی پېر کم وو،

او په حقیقت کښې هغوی لږ او مسافر وو.

١٣ دوی به د یو قوم نه بل قوم ته سرگردانه ګرځېدل،

او د یو بادشاهت نه به بل بادشاهت ته سرگردانه تلل.

١٤ څوک يې هم نه پرېښودل چې په دوی ظلم وکړي،

تر دې چې د دوی دپاره به يې بادشاهان رټل.

١٥ هغه فرمائي، ”زما غوره شوو خلقو ته څه ونه وايي،

او نه زما پېغمبرانو ته نقصان ورسوي.“

١٦ هغه په هغه زمکه باندې قحط نازل کړو،

او د دوی د خوراک وسيلې يې تباه کړې.

١٧ هغه د دوی نه وړاندې يو سړی مصر ته ولېږلو،

يوسف څوک چې د يو غلام په شان خرڅ شولو.

١٨ د هغه پښې يې په بيړو خوږ کړې،

د اوسپنو زنځير يې په غاړه ورته واچولو.

١٩ ترڅو چې د هغه پېشگوښي پوره شوې نه وه،

د مالک خدای کلام د هغه د زړه د رښتينوالي آزمېښت وکړو.

٢٠ نو بيا بادشاه هغه راوغوښتو او آزاد يې کړو،

د قومونو بادشاه هغه آزاد کړو.

٢١ هغه هغه د خپل کور مشر جوړ کړو،

په خپل ټول ملکیت یې اختیار ورکړو.

۲۲ یوسف د بادشاه په آفسرانو باندې اختیار لرلو

او د هغه مشیرانو ته یې تعلیم ورکولو.

۲۳ نو بیا بنی اسرائیل مصر ته راننوتل،

د حام په ملک کېنې یعقوب د مسافر په شان اوسېدلو.

۲۴ خو مالک خدای خپل خلق ډېر کړل،

هغه دوی د دشمنانو نه ډېر زیات کړل.

۲۵ هغه د خپل قوم نه تور کړل د مصریانو زړونه،

چې د ده د خدمتگارانو سره چالاکی وکړی.

۲۶ هغه خپل خدمتگار موسی وروڼېدلو،

او ورسره یې کوم چې هغه غوره کړی وو هارون وروڼېدلو.

۲۷ نو هغوی د خلقو په مخکېنې د هغه عجیبه نښې ښکاره کړې،

او عجیبه معجزې او نښې یې د حام په ملک کېنې ښکاره کړې.

۲۸ هغه تیاره راوړله او ملک یې ټول تورتم کړلو،

خو ولې دوی د هغه د کلام مخالفت وکړلو.

٢٩ او هغه د دوى اوبه په وينو بدلې كړې،

او د دوى كبان يې په كښې مړه كړل.

٣٠ د دوى ټول ملك د چيندخانو نه پك شو،

او تر دې چې د بادشاهانو په كمر و كښې ښكاره شول چيندخان.

٣١ د هغه په حكم راغلل د مچانو لښكرونه،

او ورسره راغلل د ماشو لښكرونه.

٣٢ د باران په ځاى ږلى ورباندې راغله،

او ورسره په ټول ملك كښې د بربښنا او تندر آوازونه.

٣٣ هغه باغونه د انگورو اينځرانو ورله تباه كړل،

او د هغوى د ټول ملك ونې يې راوغورزولې.

٣٤ هغه حكم وكړو او د قحط د مولخانو راغلل لښكرونه،

او ورسره وېو هم د نورو بې شمېره مولخانو لښكرونه.

٣٥ دوى ورنه د ملك ټول شنه بوټى وخوړل،

او د دوى د خاورې ټول پېداوار يې وخوړلو.

٣٦ نو بيا هغه په ټول ملك كښې د هغوى مشران زامن هلاك كړل،

او د هغوئ د نارينتوب وړومبۍ مېوه يې تباہ کړه.

﴿٣٧﴾ هغه بنی اسرائیل په سرو او سپینو زرو بار کړی راوويستل،

او د هغوئ د قبيلو ټول خلق روغ رمت پاتې شول.

﴿٣٨﴾ په مصر کښې ډېره خوشحالی وشوه د هغوئ په تلو،

ځکه چې په هغوئ باندې دباؤ غورزېدلې وو د اسرائیلو.

﴿٣٩﴾ د هغوئ د پټولو دپاره يې وريخ راخوره کړله،

او اور يې راولېږلو چې شپه يې ورله رڼا کړله.

﴿٤٠﴾ هغوئ ورته سوال وکړو او هغه دوی ته مېزان ورکړل،

او هغوئ يې په آسماني روتي ماږه کړل.

﴿٤١﴾ هغه گټ په مينځ نيم کړو او اوبه ترې نه روانې شولې،

لکه د سيند په شان په صحرا کښې وبهېدلې.

﴿٤٢﴾ ځکه چې هغه ته خپله پاکه وعده ياده وه،

کومه وعده چې هغه خپل خدمتگار ابراهيم سره کړې وه.

﴿٤٣﴾ هغه خپل خلق په ډيرې خوشحالی سره راوويستل،

خپل غوره شوی خلق يې د خوشحالی په چغو او سورو سره راوويستل.

٤٤ هغه هغوئ له د نورو قومونو زمکه ورکړله،

هغوئ ته هغه په میراث کښې د نورو ګټه مفته ورکړله.

٤٥ چې دوی د هغه اصول وساتي او د هغه قانون وپېژني،

ثنا دې مالک خدای ته وی.

١٠٦ د مالک خدای ثناء صفت وکړئ

ځکه چې هغه ښه دے، د مالک خدای شکر ادا کړئ.

د هغه مینه د تل دپاره پاتې کیږي.

٢ د مالک خدای د زورورو کارونو بیان څوک کولای شي

او څوک پوره د هغه ثناء صفت بیانولای شي؟

٣ بختور دی هغوئ څوک چې انصاف کوی،

او څوک چې تل ښه کارونه کوی.

٤ په هغه وخت ما یاد ساته، اے مالک خدایه،

کله چې ته په خپلو خلقو رحم کوې،

کله چې ته هغوئ بچ کوې نو زما مدد دپاره هم راشه،

٥ نو چې زه هم ستا د غوره شوو خلقو په برکتونو کښې شریک شم،

او چې زه هم ستا د قوم په خوشحالي کښې برخه واخلم

او چې زه ستا د خلقو سره په ثناء صفت کولو کښې شريک شم.

⑥ مونږ هم د خپل پلار نيکه په شان گناه گار يو،

مونږ غلط کارونه وکړل او بدعمله يو.

⑦ کله چې زمونږ پلار نيکه په مصر کښې وو،

نو ستا معجزو ته يې خيال ونه کړو،

او ستا ډېر رحمونه ورته ياد نه وو،

او د بحر قلزم سره هغوى بغاوت وکړو.

⑧ خو بيا هم هغه د خپل نوم په خاطر هغوى بچ کړه،

د دې دپاره چې هغه په دې خپل طاقت څرگند کړي.

⑨ او هغه بحر قلزم ورتلو او هغه اوچ شو،

هغه هغوى په سمندر کښې داسې پورې ايستل لکه چې په صحرا کښې روان

وو.

⑩ هغه دوى د دشمنانو د لاسونو نه بچ کړل،

او د دشمنانو د لاسونو نه يې په بيعه واخستل.

⑪ اوبو د هغوى مخالفين ټول ډوب کړل،

او په هغوی کښې یو کس هم ژوندی پاتې نه شو.

۱۲) بیا هغوی د هغه په وعدو یقین شروع کړو

د هغه د ثناء صفت سرود یې ووئیلو.

۱۳) خو هغوی هغه هر څه زر هر کړل کوم چې خدای پاک د دوی دپاره کړی و،

او د هغه د نصیحت انتظار یې ونه کړو.

۱۴) خو په هغه بیابان کښې دوی شهوت پرستی شروع کړه،

او په دې یې د خدای پاک صبر و آزمائیلو.

۱۵) نو بیا هغه هغوی ته هر څه ورکړل کوم چې دوی غوښتل،

خو هغه ورسره وبا هم راولېږله.

۱۶) بیا هغوی په کښې د موسی سره کینه وساتله

او د هارون خلاف چې د مالک خدای دپاره مقدس شوی وو کینه وکړله.

۱۷) نو په دې وجه زمکه په مینځ وچاوده او داتن یې تیر کړو،

او ابیرام یې هم سره د نورو دوستانو تیر کړو.

۱۸) او د دوی د نورو مریدانو په مینځ کښې اور بل شو،

او د اور په لمبې سره نور بدعمله تباہ شو.

١٩ هغوى په حورب يعنې سينا كښې سڅې جوړ كړو

او د اوسپنې نه د جوړ شوى بُت عبادت يې وكړو.

٢٠ نو په دې كولو سره هغوى جلالى خدائ بدل كړو

د يو سڅى په شكل چې گياه خورى.

٢١ هغوى خدائ پاك يعنې خپل خلاصونكې هېر كړو،

چا چې په مصر كښې لوى كارونه كړي وو،

٢٢ د حام په ملك كښې يې معجزې وكړې

او د بحر قلزم سره يې عجيبه كارنامې وكړې.

٢٣ نو هغه وفرمائيل زه به دوى تباه كړم

نو د هغه غوره شوى كس موسى

د خدائ د غضب او مخلوق په مينځ كښې ودرېدلو

چې د هغه غصه سره او دوى د تباھۍ نه بچ كړى.

٢٤ دوى بيا د هغه ښه ملك نه نفرت شروع كړو،

او دوى د هغه په وعده يقين نه كولو.

٢٥ هغوى به په خپلو خېمو كښې غوړېدل

او د مالک خُدائِ تابعداری یې ونه کړه.

۲۶ نو هغه خپل لاس اوچت کړو او دوی ته یې قسم وخورو

چې هغه به دوی په دې دشته بیابان کښې مړه کړي،

۲۷ او د هغوی اولاد یې په قومونو کښې خواره کړل،

او هغه یې په ملکونو کښې تس نس کړل.

۲۸ هغوی د بعل د فعور بُت عبادت وکړو

او بُتانو ته د پېش کړې شوو قربانو غوښې یې وخورلې،

۲۹ د هغوی په بد عملونو مالک خُدائِ غصه شو،

او په دوی باندې یو لوی مرض راغلو.

۳۰ خو فینحاس ورمینځ ته شو او مخ نیوې یې وکړو،

نو بیا مرض راقابو شو.

۳۱ د دې کار په وجه هغه رښتینې جوړ شو

دا به نسل در نسل تر اېده پورې وی.

۳۲ د مریبه د اوبو سره دوی مالک خُدائِ غصه کړو،

د دوی په وجه په موسی باندې مصیبت راغلو،

٣٣ هغوی د موسی روح دومره خفه کړو،

چې د هغه د خولې نه بې ځایه خبرې راووتلې.

٣٤ او هغوی هغه قومونه هغه شان تباہ نه کړل

لکه څنگه چې مالک خدای د هغوی د وژلو حکم کړی وو،

٣٥ خو د دې په ځای هغوی هم په قومونو کښې ورګډ شول

او د هغوی رواجونه یې خپل کړل.

٣٦ هغوی د هغه خلقو د بتانو عبادت وکړو،

کوم چې د دوی دپاره دام جوړ شو.

٣٧ دوی خپل زامن قربانی کړل

او پیریانو ته یې خپلې لونه قربانی کړې.

٣٨ دوی بې ګناه وینې توی کړې

د خپلو لونیو او زامنو وینې یې توی کړې،

کوم چې د کنعان بتانو ته دوی قربانی کړل،

د هغوی د وینې په وجه هغه ملک ناپاک شو.

٣٩ په خپلو بدو کارونو یې ځان پلټ کړو،

په خپل دې عمل يې ځانونه زناکار کړل.

۴۰ نو په دې وجه مالک خدای خپلو خلقو ته غصه شو

او د خپلو خلقو نه بېزاره شو.

۴۱ هغه دوی نورو قومونو ته حواله کړل،

او د هغوی دشمنانو په دوی باندې حکومت وکړو.

۴۲ او دشمنانو په هغوی باندې ظلم وکړو

او د هغوی زور طاقت ته يې حواله کړو.

۴۳ هغه څو څو ځلي دوی بچ کړل،

خو هغوی سرکشی خوښه کړه

او په خپله گناه کښې مختورن شول.

۴۴ خو هغه د هغوی مصیبت ته پام شو

کله چې هغه د هغوی ژړا واورېده،

۴۵ د دوی د خاطرې هغه خپل لوظ ځان ته رایاد کړو

او هغه خپله فېصله د ابدی مینې په سبب بدله کړه.

۴۶ په هغوی يې هغه خلق مهربان کړل

چا چې دوى گېر كړى ؤو.

۴۷) اے مالکِ خُدايه، زمونږ پاکه خُدايه مونږ بچ کړه،

او مونږ د قومونو نه راغونډ کړه،

نو چې دغه شان مونږ ستا د مقدس نوم شکر ادا کړو

او ستا په جلال کښې ستا ثناء صِفَت ادا کړو.

۴۸) د مالکِ خُدای ثناء صِفَت دې وی څوک چې د بنی اسرائیلو خُدای پاک

دے،

د ازل نه تر ابدې پورې دې د مالکِ خُدای ثناء صِفَت وی.

راځئ چې ټول په شریکه سره ووايو، ”آمین.“

ثناء صِفَت دې مالکِ خُدای ته وی.

د خُدای د بښوالی ستاینه

۱۰۷) ۱) د مالکِ خُدای شکر کوئ، ځکه چې هغه ډېر بښه دے،

او د هغه مینه تر ابدې پاتې کیږی.

۲) چا ته چې مالکِ خُدای خلاصون ورکړی هغوی دې خلقو ته ووائی،

هغوی هم څوک چې هغه د دشمن د لاس نه خلاص کړی دی،

٣ هغوى هم چې هغه د ملكونو نه راغونډ كړل،

د مشرق او مغرب او د شمال او جنوب نه يې راغونډ كړل.

٤ په هغوى كېنې ځينې په خوشى بيا بان كېنې سرگردانه گرځېدل،

او د خپل ځان دپاره يې د اوسېدلو ښار پېدا نه كړو.

٥ هغوى اوږى تېرى وؤ،

او مرگ ته نژدې وؤ.

٦ نو بيا هغوى په خپلو سختو كېنې مالِك خدائ ته ژړا وكړه،

هغه بيا هغوى د مصيبت نه خلاص كړل.

٧ هغه هغوى ته نېغه لاره وښودله

ترڅو چې هغوى د اوسېدلو دپاره هغه ښار پېدا كړى.

٨ نو د مالِك خدائ شكر دې د هغه د نه ختمېدونكې مينې دپاره ادا كړى

او د هغه عجيبه كارونه چې د بنيادمو دپاره يې كړى دى،

٩ هغه تېرو له تنده ماتوى

او اوږى په ښه خوراكونو مړوى.

١٠ په دوى كېنې څه په مصيبت او په زنځيرونو كېنې پراته وؤ،

قېديان په كېنې په زنځيرونو كېنې پراته ؤو،

۱۱) هغوئ د خدائ د كلام مخالفت كړې وو

او هغوئ د خدائ تعالى د مشورې سپكاوې كړې وو.

۱۲) هغه هغوئ په سخت تكليف كېنې واچول،

هغوئ تيندكونه خوړل خو مدد يې چا هم نه كولو.

۱۳) نو بيا هغوئ په سخته كېنې مالك خدائ ته ژړا وكړه،

او هغه هغوئ د مصيبت نه خلاص كړل.

۱۴) او هغه هغوئ د تيارې نه بهر راوويستل

او د هغوئ زنځيرونه يې مات كړل.

۱۵) نو د مالك خدائ شكر دې د هغه د نه ختمېدونكې مينې دپاره ادا كړي

او د هغه عجيبه كارونه چې د بنيادمو دپاره يې كړي دي،

۱۶) ځكه چې هغه د زېرو دروازې ماتې كړې

او د هغې د اوسپنو سيخونه يې غوڅ كړل.

۱۷) نو څه خلق د خپلو بدعملو په وجه كم عقل شول

او د خپلو خطاگانو په وجه په مصيبت كېنې گېر شول.

۱۸) او د هر قسمه خوراکونو نه بېزاره ؤو.

او د مرگ دروازې ته نږدې شوی ؤو.

۱۹) نو بیا هغوی په سخته کښې مالک خدای ته ژړا وکړه،

او هغوی یې د مصیبت نه خلاص کړل.

۲۰) او هغه خپل کلام وروپېرلو او هغوی یې روغ کړل،

او د قبر نه یې ورله خلاصون ورکړو.

۲۱) نو د مالک خدای شکر دې د هغه د نه ختمېدونکې مینې دپاره ادا کړی

او د هغه عجیبه کارونو دپاره چې د بنیادمو دپاره یې کړی دی.

۲۲) هغوی دې مالک خدای ته د شکر گزاری قربانی وپاندې کړی

او د هغه کارونه دې د خوښۍ په سندرو کښې بیان کړی.

۲۳) او څه خلق په سمندری بیرو کښې په سمندر کښې لاپل،

او هغوی په زورورو اوبو کښې تجارت کولو.

۲۴) هغوی د مالک خدای کارونه ولیدل،

او د هغه عجیبه کارونه یې په ډوبو ځایونو کښې ولیدل.

۲۵) هغه کلام وکړو نو تېز طوفان راغلو

او د سمندر چپې اوچتې شوې.

۲۶ هغوی به کله آسمان ته ختل او کله به لاندې د اوبو بېخ ته تلل،

نو په دې سخت طوفان کېنې هغوی همت بائيللو.

۲۷ د نشيانو په شان په ټوپونو او تیندکونو باندې سر وړو،

او دوی نه په آخر کېنې یو دوه خطا شو.

۲۸ نو بیا هغوی په سخته کېنې مالک خدای ته فریاد وکړو،

او هغوی ته یې د مصیبت نه خلاصون ورکړو.

۲۹ هغه طوفان په قلاره کړو،

او د سمندر چپې او موجونه په آرام شول.

۳۰ نو کله چې هغه طوفان قلار شو نو دوی خوشحاله شول،

خه چې دوی غوښتل نو تر هغه غاړې یې راوستل.

۳۱ نو د مالک خدای شکر دې د هغه د نه ختمېدونکې مینې دپاره ادا کړی

او د هغه عجیبه کارونو دپاره چې د بنیادمو دپاره یې کړی دی.

۳۲ د خلقو په ډله کېنې دې د خدای پاک لوی بیانوی

او د مشرانو په محفل کېنې دې د هغه ثناء صفت کوی.

٣٣ هغه دريابونه په بيابان بدل كړل،

او د اوبو چينې يې په اوچه زمكه بدلې كړې،

٣٤ زرخيزه زمكه يې په مالگينه زمكه بدله كړه،

د هغوئ د بدو عملونو په وجه څوك چې هلته په كښې اوسېدل.

٣٥ او هغه بيابانونه د اوبو په تالابونو باندې بدل كړل

او اوچه زمكه يې د اوبو په چينو بدله كړه،

٣٦ هغه هلته اوږى د اوسېدلو دپاره ولېږل،

او هغوئ هلته د اوسېدو دپاره د ښار بنيادونه كېښودل.

٣٧ او هلته هغوئ كړونده او د انگورو باغونه شروع كړل

چې هغې هغوئ ته ډېر پېداوار وركړو،

٣٨ هغه هغوئ ته بركت وركړو او شمېر يې ورله ډېر زيات كړو،

او هغه د هغوئ په رمو كښې نقصان رانه وستلو.

٣٩ او بيا يې شمېر په كمېدو شو او عاجزان شول

د ظلم، مصيبت او خفگان په وجه خوار و زار شول،

٤٠ مالک خدائ په خپله شهزادگان سپكوى

هغه هغوئ په خوشی دشتو کښې سرگردانوی.

خو هغه محتاجه د ظلمونو نه خلاص کړل (۴۱)

او د هغوئ خاندان یې لکه د رمو په شان زیات کړل.

او صادقان دا گوری او ورته خوشحالی کوی، (۴۲)

او ټول بدعمله به خپلې خولې بندې کړی.

څوک چې هوښیار وی نو هغوئ دې په دې خبرو باندې غور وکړی، (۴۳)

او د مالک خدای په لویه مینه باندې دې غور وکړی.

د حضرت داؤد یو زبور

۱۰۸ اے مالک خدایه، زما زړه په تا مضبوط دے، (۱)

زه به په خپل ټول ځان سره ستا حمد او سرود وایم.

اے سریندې او ربابه پاڅه، (۲)

زه به په خپلو سندرو سره سحر راپاڅوم.

اے مالک خدایه، زه به ستا ثناء په قومونو کښې بیان کړم، (۳)

د خلقو مینځ کښې به دې حمدونه وایم.

ځکه چې ستا ابدی مینه لویه او د آسمانونو دپاسه ده، (۴)

او ستا وفاداری تر آسمانونو پورې ده.

۵) اے پاکه خُدايه، پاس په آسمانونو دې ستا لوی وی،

او ستا جلال دې د ټولې زمکې دپاسه وی.

۶) مونږ دې په خپل بنی لاس سره بچ کړه او مونږ مدد وکړه،

او د چا سره چې ته مینه کوې هغوی بچ کړه.

۷) خُدای د خپل مقدس خُای نه کلام وکړو،

”په خوشحالی سره به شکم تقسیم کړم

او د سُکات دره به ناپ تول کړم.

۸) جلعاد زما دے او منسی هم زما دے،

إفرائیم زما ټوپي او یهوداه زما د بادشاهی کونتي ده.

۹) موآب زما د وينځلو ښانک دے او هغه به زما خدمتگار وی،

او زه په اډوم باندې خپلې خپلې پاکوم،

او زه به په فلسطيه مُلک باندې د کامیابی چغه وهم.“

۱۰) ما به څوک د برجونو ښار ته راوولی؟

څوک به ما ته په اډوم باندې کامیابی راکړی؟

۱۱) اے پاکه خُدايه، مونږ تا رد کړی یو خه

زمونږ د لښکرو سره نور نه خې خه؟

۱۲) د دشمن خلاف زمونږ مدد وکړه،

خکه چې د بنی آدم امداد بې فائده دے.

۱۳) د خُدای پاک په مدد سره به مونږ گټه وکړو،

او هغه به زمونږ دشمن چڼی کړی.

د موسیقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد یو زیور

د یو زوربدلی سړی فریاد

۱۰۹) اے پاکه خُدايه، د چا چې زه ثناء صفت کوم،

ته خاموشه مه پاتې کېږه،

۲) خکه چې بدعملو او دوکه بازو زما خلاف خپله خوله خلاصه کړې ده،

او دوی زما په حقله دروغ وائی.

۳) د نفرتونو گېږه یې زما نه راتاو کړې ده،

دوی هیڅ بې هیڅه په ما حمله کړې ده.

۴) زما د مینې په بدل کېنې یې په ما الزامونه ولگول،

خو زه د هغوئ دپاره دُعا کوم.

⑤ زما د بنو په بدله کبښې ما سره بد کوی،

دوئ زما د مینې په بدله کبښې ما نه نفرت کوی.

⑥ اے خُدايه، ته په دوئ باندې خراب خلق مقرر کړه چې دوئ ملامته کړی،

په ده الزام لگونکې دې د ده بنی لاس ته ودرېږی.

⑦ او هغه دې په عدالت کبښې مجرم وگرځولې شی،

او د هغه دُعاگانې دې ورته په گناه حساب شی.

⑧ او د هغه عُمر دې لنډ شی،

د هغه د مشرۍ مقام دې نورو خلقو ته حواله شی.

⑨ د هغه بچی دې یتیمانان شی

د هغه ښځه دې کونډه شی.

⑩ د هغه بچی دې ملنگان او خیرماران شی،

او د خپلو وړانو کنډرو نه دې وویستلې شی.

⑪ قرضخوا دې د هغه نه هر څه واخلي،

او د هغه د مزدورۍ مېوه دې پردی خلق لوټ کړی.

١٢ هغه سره دې څوک بشپړه ونه کړی

او نه دې څوک د هغه په یتیمانانو بچو رحم وکړی.

١٣ په دنیا کېنې دې د هغه نسل ختم شی،

او په راتلونکي نسل کېنې دې د هغه نوم ختم شی.

١٤ مالک خدای دې د هغه د پلار نیکه گناهونه نه هېروی،

او نه دې د هغه د مور گناهونه وروبځنې.

١٥ او د هغوی گناهونه دې د تل دپاره د مالک خدای په وړاندې وی،

نو چې دغه شان د هغوی یادگار د زمکې نه ورک کړی.

١٦ ځکه چې هغه کله په چا باندې د رحم کولو سوچ هم نه دے کړے،

خو تل د غریب او حاجتمند او د مایوسه د مرگ بندوېست کوی.

١٧ د هغه د لعنت کولو سره مینه وه خو دا دې په هم دے راواپس شی،

د هغه برکت ورکول نه خوښېدل نو برکت دې هغه نه لرې شی.

١٨ لعنت یې لکه د جامو اغوستے وو،

دا د دے بدن ته لکه د اوبو ورننوتے وو،

او هېوکو ته یې لکه د تېلو ورننوتے وو.

١٩ د چوغي په شان دې دا لعنت هم د ده نه راتاو شي،

او د كمربند په شان دې د تل دپاره د ملا نه تاو وي.

٢٠ څوك چې په ما الزام لگوي هغوى ته دې دغه سزا وركړي،

او هغوى ته هم څوك چې زما غيبت كوي.

٢١ خوتۀ، اې قادر مطلق مالِكۀ خُدايۀ،

د خپل نوم په خاطر دې هم ما سره بښۀ وكړه،

او د خپلې مينې د بښۀوالى په خاطر دې هم ما بچ كړه.

٢٢ ځكه چې زۀ غريب او ضرورتمند يم،

او زړۀ په ما كښې دننه زخمى دى.

٢٣ زۀ لكه د مازيگر د سوري په شان په ختمېدو يم،

او زۀ لكه د ملخ په شان شړلې شوې يم.

٢٤ زما گوډې د روژو په وجه كمزورې شوې دي،

او زما نه د هېوكو تشه پانچه جوړه شوې ده.

٢٥ زۀ د خپلو دشمنانو د خدا شوم،

كله چې هم ما گوري نو خپل سرونه خوځوي.

۲۶) اے مالِکِ خُدايہ، زما پاکہ خُدايہ ما سرہ مدد وکړه،

د خپلې ابدې مینې په خاطر ما بچ کړه.

۲۷) هغوئ ته دې معلومه شی چې دا ستا لاس وو،

چې دا هر څه تا وکړل اے مالِکِ خُدايہ.

۲۸) دوئ به لعنت کوی خو ته به برکت ورکوي،

کله چې دوئ حمله وکړی نو ته به یې وشرموې،

خو ستا خدمتگار به خوشحاله وی.

۲۹) په ما الزام لگونکی دې په شرم پټ شی

شرم کښې دې د چوغې په شان پټ شی.

۳۰) زه به په خپله ژبه د مالِکِ خُدای لوئی بیان کړم،

او زه به په لویه ډله کښې د هغه ثناء صفت وکړم.

۳۱) ځکه چې هغه د حاجتمندو مددگار دے،

چې د هغه چا نه یې وساتي څوک چې دوئ مجرموی.

د حضرت داؤد یو زیور

مالک خُدائ او د هغه غوره شوې بادشاه

۱۱۰. مالک زما مالک ته وفرمائيل، ”زما بني لاس ته کښېنه

ترڅو چې زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې کړم.“

۱۱۱. مالک خُدائ به د صيون نه ستا زوروره امسا راوغزوي،

نو ته به په خپلو دشمنانو باندې حکومت کوي.

۱۱۲. کله چې ته دشمن سره په جنگ شې نو ستا خلق به په خپله رضا تا ته راشي.

د تقوي او پرهيزگاري په لباس به سمبال شوي تا ته راشي،

لکه د پرځي په شان به سحر وختي په مقدس غر به خپل ځوانان تا ته راشي.

۱۱۳. مالک خُدائ قسم خوړلي دي او خپله فېصله به نه بدلوي،

”ته به لکه د ملک صديق د تل دپاره امام يي.“

۱۱۴. مالک خُدائ ستا بني لاس ته ولاړ دي،

په خپل قهر او غضب کښې به ډېر بادشاهان ووهي.

۱۱۵. هغه به د قومونو عدالت وکړي او د مړو به ډيري ولگوي،

او په زمکه به د ټولو بادشاهانو سرونه چڅني کړي.

۱۱۶. خو بادشاه به د لارې د ولې نه اوبه وڅښي،

نو ځکه به هغه د کامیابی هسکه غړی گرځوی.

۱۱۱ د خدای ثناء ووايي.

زه به په خپل ټول زړه سره د مالک خدای لوی بیان کړم،

کله چې زه د هغه د نېکو خلقو سره په جماعت کښې ملاو شم.

۲ د مالک خدای کارونه پېر لوی دی،

څوک چې په دې فکر کوی نو په هغې کښې خوشحاله دی.

۳ د هغه کارونه د جلال او لویۍ نه پک دی،

او د هغه صداقت د تل دپاره پاتې وی.

۴ د هغه معجزې به خلق تل یادې ساتي،

زمونږ مالک خدای بخښونکې او مهربان دی.

۵ د هغه نه چې څوک یرېږي هغوی ته رزق ورکوی،

هغه خپل لوظ د تل دپاره یاد ساتي.

۶ هغه خپلو خلقو ته د خپلو کارونو زور ښودلې دی،

او هغوی ته یې د نورو قومونو زمکې ورکړې دي.

۷ د هغه د لاس ټول کارونه په انصاف او ښه دی،

او د هغه ټول اصولونه اعتباری دی.

۸) او هغه تر ابدې قائم پاتې کېدونکی دی،

او دا ټول په وفاداری او صداقت سره شوی دی.

۹) هغه د خپلو خلقو دپاره کفاره ورکړه،

هغه خپل لوظ تر ابدې پورې قائم کړو،

د هغه نوم مقدس دې او شان او شوکت لری.

۱۰) د مالک خدای نه یږه کول د حکمت شروع ده،

هر هغه څوک چې د هغه قانون منی هغه هوښیار دې،

د تل دپاره به د هغه ثناء صفت وی.

۱۱۲) د مالک خدای ثناء صفت دې وی،

بختور دی هغوی څوک چې د مالک خدای نه یرېږی،

او څوک چې د هغه په حکمونو په عمل کولو پېر خوشحاله وی.

۱۲) د هغوی اولاد به په زمکه زورور خلق شی،

د صادقانو نسل به بختور کړی شی.

۱۳) دولت او مالدارۍ به د هغه په کور کېښي وی،

او د هغه صداقت به د تل دپاره وی.

④ که څه هم په تیاره کښې صادقانو ته رڼا ځلېږي،

څوک چې مهربانه زړه سواندي او صادق وی.

⑤ مهربانه په هغه دے چې سخی وی او بل ته بې لالچه قرض ورکوي،

او څوک چې خپلې مسئلې په انصاف سره حل کوي.

⑥ په یقین سره هغه به ونه خوځولې شي،

صادق سرې به تل یادولې شي.

⑦ هغه به د بد خبر نه نۀ یرېږي،

د هغه زړه قائم دے او په مالک خدای باندې پوره توکل کوي.

⑧ د هغه زړه مطمئن دے او هغه به نۀ یرېږي،

او په آخر کښې به په خپلو ټولو دشمنانو کامیابی حاصله کړي.

⑨ هغه خپل خبراتونه مسکینانو ته ورلېږلي دي،

د هغه صداقت د تل دپاره پاتې کیږي،

او د عزت سره به د هغه سترگې اوچتېږي.

⑩ بدکاران چې دا گوري نو غصه کیږي،

او هغوی به خپل غاښونه چیچی او ورک به شی،

د بدکارانو ارمانونه به پوره نه شی.

۱۱۳ (۱) مالک خدای ته دې ثناء صفت وی.

ای د مالک خدای خدمتگارانو د هغه ثناء صفت وکړی،

او د مالک خدای د نوم ثناء صفت وکړی.

(۲) د مالک خدای نوم ته دې ثناء صفت وی،

د اوس نه تر ابدې پورې.

(۳) د نمر ختو نه د نمر پرېوتو پورې،

د مالک خدای د نوم ستاینه دې وی.

(۴) مالک خدای په ټولو قومونو کېنې اوچت دی،

او د هغه جلال پاس په آسمانونو کېنې دی.

(۵) زمونږ د مالک خدای خدای پاک په شان بل څوک دی،

هغه څوک چې پاس په آسمان کېنې په تخت ناست دی.

(۶) څوک چې خپل ځان په دې عاجزوی

چې آسمانونو او زمکې ته لاندې گوری.

٧ هغه غريبان د خاورو نه اوچتوی،

او هغه حاجتمند د ایرو نه اوچتوی.

٨ هغوی د شهزادگانو سره کښېنوی،

او تر دې هغوی د خپلو شهزادگانو سره کښېنوی.

٩ هغه شنېږې ښځې په خپلو کورونو کېنې داسې خوشحالوی،

لکه یوه خوشحاله د بچو مور چې وی.

مالک خدای ته دې ثناء صفت وی.

د مالک خدای عجیبه کارونه

١١٤ کله چې بنی اسرائیلیان د مصر نه بهر راووتل،

او د یعقوب خاندان چې د پردی ملک نه راووتل،

٢ یهوداه د خدای مقدس خای شو،

او اسرائیل د خدای پاک د بادشاهت خای شو.

٣ کله چې بحر قلزم دوی ولیدل نو لار یې ورته پرېښوده،

او د اردن سیند واپس شو او خپل خای ته لاړو،

٤ غرونو لکه د گیانو په شان منډې کړې،

او غونډو لکه د گپورو په شان منډې کړې.

۵) اے سمندر دا خه چل وو چې تا هغوی ته لار پرېښوده،

ته ولې واپس شوې اے د اردن سینده،

۶) غرونو تاسو ولې لکه د گدانو په شان منډې کړې؟

او تاسو اے غونډو ولې لکه د گپورو په شان منډې کړې؟

۷) د مالک خدای په راتلو سره اے زمکې په لېزان شه،

د یعقوب د پاک خدای په حضور کښې په لېزان شه،

۸) چا چې د گټ نه د اوبو تالاب جوړ کړو،

او سخت گټ نه یې د اوبو چشمه جوړه کړه.

۱۱۵) مونږ ته نه، اے مالک خدایه، مونږ ته نه، خو ستا نوم ته دې
جلال وی،

خکه ستا د مینې او وفا په سبب دې وی.

۲) قومونه ولې وائی چې،

”د دوی پاک خدای چرته دے؟“

۳) زمونږ پاک خدای په آسمان کښې دے،

هر هغه څه کوی چې څه د هغه خوښ وی.

④ خو د هغوی ټټان د سرو او سپینو زرو دی،

چې د انسانانو په لاسونو جوړ شوی دی.

⑤ د هغوی خولې شته خو خبرې پرې کولې نه شي،

سترگې یې هم شته خو پرې لیدلې نه شي.

⑥ د هغوی غوږونه شته خو پرې اورېدلې نه شي،

پوزې یې هم شته خو پرې بویولې نه شي.

⑦ د هغوی لاسونه هم شته خو پرې څه محسوسولې نه شي،

د هغوی پښې هم شته خو پرې گرځېدلې نه شي،

خو هیڅ قسمه آواز د مری نه ویستلې نه شي.

⑧ چا چې دا جوړ کړی دی نو د هغوی په شان به شي،

او بیا هم هغوی ټول، څوک چې پرې یقین لری.

⑨ اے بنی اسرائیلو په مالک خدای باندې توکل کوئ،

هغه ستاسو پال دے او ستا مدد کوی.

⑩ اے د هارون خاندانه په مالک خدای باندې توکل کوئ،

هغه ستاسو پال دے او مدد کوی.

۱۱) اے تاسو چې د هغه نه يره کوئ په مالک خدای باندې توکل کوئ،

هغه ستاسو پال دے او مدد کوی.

۱۲) مالک خدای ته مونږ یاد یو او برکت به راکړی،

هغه به د بنی اسرائیلو خاندان له برکت ورکړی،

هغه به د هارون خاندان له برکت ورکړی.

۱۳) هغه به هغه چا له برکت ورکړی څوک چې د مالک خدای نه پرېږی،

لویو او واړو ټولو ته به یو شان ملاوېږی.

۱۴) مالک خدای دې تاسو زیات کړی،

تاسو او ستاسو د بچو نسل دې زیات کړی.

۱۵) مالک خدای دې تاسو له برکت درکړی،

څوک چې د آسمان او زمکې خالق دے.

۱۶) اوچت آسمانونه د مالک خدای دی،

خو زمکه یې انسان له ورکړې ده.

۱۷) مری خو د مالک خدای ثناء صفت نه کوی،

هغوی خوک چي لاندې خاموشي طرف ته روان وي.

①۸ خو مونږ يو چي د مالک خدای ثناء صفت کوو،

په دواړه وختونو کښې اوس هم او د تل دپاره هم لوی بيانوو،

د مالک خدای ثناء صفت دې وي.

۱۱۶ ① د مالک خدای سره مينه کوم ځکه چي هغه زما سوال زاری اورېدلې ده،

هغه زما سوال زاری د رحم دپاره اورېدلې ده.

② ځکه چي هغه اوس په ما خيال ساتي او خپل غوږ يې ما ته راپولې دے،

ترڅو چي زه ژوندۍ يم زه به هغه نه سوال کوم.

③ د مرگ پرو راگېر کړۍ يم،

د قبر سخته په ما راغلې ده،

زه په خپل خفگان او تکليفونو کښې پوب شوم.

④ نو ما بيا د مالک خدای په نوم چغه کړه،

چي، ”اے مالک خدایه ما بچ کړه.“

⑤ مالک خدای مهربانه او صادق دے،

زمونږ خُډائِ پاک پوره رحيم دے.

⑥ مالک خُډائِ سادہ زړۀ لرونکی خلق بچ کوی،

کله چې زۀ ډېر سخت حاجتمند ومه هغۀ زۀ بچ کړم.

⑦ نو زما روحيه يو ځل بيا خپل آرام ته راشه،

ځکه چې مالک خُډائِ ما سره ښۀ دے.

⑧ خو تا په خپله اے مالکۀ خُډايه زما روح د مرگ نه بچ کړو،

زما سترگې دې د اوبښکو نه اوچې کړې،

زما پښې دې د تيندک خوړلو نه بچ کړې.

⑨ نو بيا به زۀ د مالک خُډائِ په وړاندې،

د ژوندو په مُلک کښې وگرځم.

⑩ نو زما دا ايمان وو نو ځکه ما ووئيل چې،

”زۀ ډېر په تکليف کښې يم.“

⑪ او ما په خپله مايوسي کښې دا ووئيل چې،

”ټول انسانان دروغژن دي.“

⑫ نو زۀ به څنگه مالک خُډائِ له د هغې بدل خلاص کړم،

د هغه د ټولو هغه ښېگړو چې ما سره يې کړی دی.

١٣ زه به د خلاصون جام اوچت کړم،

او زه به د مالک خدای په نوم سوال زاری وکړم.

١٤ زه به د مالک خدای سره خپلې ټولې وعدې پوره کړم،

د هغه د ټولو خلقو په وړاندې به خپلې وعدې پوره کړم.

١٥ د مالک خدای په نظر کښې

د هغه د مقدسينو مرگ پر اهم دے.

١٦ اے مالک خدایه په رښتیا سره ستا خدمتگار یم،

لکه ستا د وينځې د زوی په شان زه ستا خدمتگار یم،

تا زه د زنځيرونو نه آزاد کړم یمه.

١٧ زه به تا ته د شکر گزاری قربانی وکړم،

او د مالک خدای په نوم به دُعا وغواړم.

١٨ زه به د مالک خدای سره خپلې ټولې وعدې پوره کړم،

د هغه د ټولو خلقو په وړاندې به خپلې وعدې پوره کړم.

١٩ د مالک خدای د کور په دربار کښې

يروشلمه ستا په مينځ كښي

مالک خدای ته دې ثناء صفت وی.

۱۱۷ ﴿۱﴾ اے ټولو قومونو د مالک خدای ثناء صفت وکړئ،

اے ټولو خلقو د هغه لوی بیان کړئ.

﴿۲﴾ ځکه چې زمونږ دپاره د هغه مینه پوره لویه ده،

او د مالک خدای وفاداری د تل دپاره ده،

ثناء صفت دې مالک خدای ته وی.

۱۱۸ ﴿۱﴾ د مالک خدای شکر وباسئ ځکه چې هغه ښه دے،

د هغه مینه د تل دپاره پاتې کیږي.

﴿۲﴾ بنی اسرائیل دې داسې ووائی،

“د هغه مینه د تل دپاره پاتې کیږي.”

﴿۳﴾ د هارون خاندان دې داسې ووائی،

“د هغه مینه د تل دپاره پاتې کیږي.”

﴿۴﴾ هغوی څوک چې د مالک خدای نه یرېږي، دې ووائی،

“د هغه مینه د تل دپاره پاتې کیږي.”

٥ ما په سخته کښې مالک خدای ته سوال زاری وکړه،

هغه زما سوال قبول کړو او زه یې آزاد کړم.

٦ مالک خدای زما مل دې زه به نه یرېږم،

انسان زما څه کولې شی.

٧ مالک خدای زما مل دې او هغه زما مددگار دې،

زه به د خپلو دشمنانو په شکست خوشحالی وکړم.

٨ دا ښه ده چې په مالک خدای کښې پناه واخلم،

د دې په ځای چې په بنیادم توکل وکړم.

٩ دا بهتره ده چې په مالک خدای کښې پناه واخلم،

نه چې په شهزادگانو توکل وکړم.

١٠ زه ټولو قومونو راگېر کړم،

خو د مالک خدای په نوم مې هغوی مات کړل.

١١ زه هغوی د هر طرف نه راگېر کړم،

خو د مالک خدای په نوم مې هغوی مات کړل.

١٢ هغوی زما نه لکه د مچو په شان راتاو شو،

لکه د ازغو د اور په شان زر هلاک شو،

خو د مالک خُدائ په نوم مې هغوئ مات کړل.

١٣ هغوئ ما له سخته دیکه راکړه چې راپرېوځم،

خو مالک خُدائ زما مدد وکړو،

١٤ مالک خُدائ زما سندره او طاقت دے،

هغه زما خلاصونکے جوړ شوے دے.

١٥ د خوشحالی او د کامیابی چغې د صادقانو په خېمو کېښې اورېدے شی،

”د مالک خُدائ ښی لاس زورور کارونه کړی دی.

١٦ د مالک خُدائ ښی لاس پېر اوچت دے،

د مالک خُدائ ښی لاس زورور کارونه کړی دی.“

١٧ زه به نه مرم خو ژوندے به یم،

او هغه څه چې مالک خُدائ کړی دی بیانوم.

١٨ مالک خُدائ ما ته سخته سزا راکړه،

خو زه هغه مرگ ته حواله نه کړم.

١٩ هغه ما دپاره د صداقت دروازې پرانستې دی،

زۀ به په کښې وردننه شم او د مالک خُدائ شکر په ادا کړم.

②۰ دا د مالک خُدائ دروازه ده،

په کومه به چې صادقان ور داخل شي.

②۱ زۀ به ستا شکر ادا کړم، ځکه چې تا ما ته جواب راکړې دے،

تۀ زما خلاصونکې جوړ شوې.

②۲ کوم کاني چې ګلکارانو رد کړې دے،

هم هغه کاني د ګوټ سر کاني جوړ شوي دے.

②۳ دا کارونه مالک خُدائ کړي دي،

دا زمونږ په خيال هېرانوونکې منظر دے.

②۴ دا هغه ورځ ده چې مالک خُدائ جوړه کړې ده،

نو راځئ چې خوشحالي وکړو،

او په کښې خوشحاله اوسو.

②۵ اے مالکۀ خُدايه مونږه بچ کړه،

اے مالکۀ خُدايه مونږ ته کاميابي راکړه.

②۶ بختور دے هغه څوک چې د مالک خُدائ په نوم راځي.

د مالک خُدائ د کور نه مونږ ستاسو برکت غواړو.

﴿٢٧﴾ مالک خُدائ، خُدائ پاک دے،

هغه خپله رڼا په مونږ باندې وځلوله،

قربانۍ راوړلې او په پړو پي د قربان گاه بشکرونو سره وتړلې.

﴿٢٨﴾ ته مې خُدائ پاک پي او زه به ستا شکر ادا کړم،

ته مې خُدائ پاک پي زه به ستا لوی بیان کړم.

﴿٢٩﴾ د مالک خُدائ شکر ادا کړئ ځکه چې هغه ښه دے،

د هغه مینه د تل دپاره پاتې کیږي.

د خُدائ په کلام کېښې تسلی او نور

الف

١١٩ ﴿١﴾ بختور دی هغوئ د چا کارونه چې بې داغه وی

څوک چې د مالک خُدائ د شریعت په مطابق چلیږي.

﴿٢﴾ بختور دی هغوئ څوک چې د هغه قانون ساتي

او په خپل ټول زړه سره د هغه لټون کوي.

﴿٣﴾ دوی بې انصافه کارونه نه کوي،

او دوى د هغه په نقش قدم ځي.

④ مونږ ته تا د خپلو اصولو په حقله حكم وكړو

چې هغه په پوره توگه ومنو.

⑤ كاش چې زما لارې پخې شي

چې زه ستا شريعت د خپل ځان نه څرگند كړم.

⑥ نو بيا به زه شرمنده نه شم

ځكه چې زه ستا په ټولو حكمونو باندې عمل كوم.

⑦ زه به ستا په رښتيني زړه سره شكر ادا كړم

لكه څنگه چې زه ستا صادق قانون زده كوم.

⑧ زه به ستا اصول منم،

په پوره توگه ما رد نه كړي.

بټ

⑨ په ځوانۍ كښې به څنگه يو كس خپل عمل پاك وساتي؟

څوك چې ستا د كلام په مطابق اوسپړي.

⑩ زه په پوره زړه سره ستا لټون كوم،

ما مۀ پربږده چې ستا د حُکمونو نه بې لارې شم.

ستا کلام مې خپل زړۀ کبښې ساتلې دے (۱۱)

نو چې زۀ ستا خلاف گناه ونۀ کړم.

ټول ثناء صِفَتونه تا ته دی اے مالِکۀ خُدايۀ، (۱۲)

ستا اَصُول ما ته را زده کړه.

زۀ په خپله خولۀ د هغوی بیان کوم (۱۳)

هغه ټول قوانین کوم چې ستا د خولې نه صادر شوی دی.

زۀ ستا په اَصُول منلو خوشحاله یم (۱۴)

لکه څنگه چې یو سړی په پېر مال دولت خوشحاله وی.

زۀ ستا په تعلیماتو باندې غور کوم (۱۵)

او ستا د لارو احترام کوم.

زۀ ستا په اَصُولو خوشحالېږم، (۱۶)

او ستا کلام به زۀ نۀ هېروم.

جمل

خپل خدمتگار سره ښۀ کوه نو زۀ به داسې ژوندی یم، (۱۷)

او زه به ستا په كلام باندې عمل كوم.

سترگې مې پرانيزه چې زه ووينم (۱۸)

او ستا د قانون عجيبه حقائق وگورم.

زه په دې زمكه مسافر يم، (۱۹)

ما نه خپل حكومنه مه پتوه.

زما ځان په غوښتو غوښتو سترې شوې دې (۲۰)

هر وخت ستا د قانون غوښتو دپاره.

ته كبرژن او لعنتيان رتې (۲۱)

او هغوئ څوك چې ستا د حكمونو نه اوږدلى دى.

ما نه د هغوئ كينه او سپكوالې لرې كړه، (۲۲)

ځكه چې زه ستا قانون منم.

تر دې چې بادشاهان رايوځائ كيږي او زما خلاف خبرې كوي، (۲۳)

خو ستا خدمتگار به ستا په قانون غور كوي.

ستا اصول زما خوشحالى ده، (۲۴)

او زما دپاره بڼه نصيحت دې.

دالت

٢٥ زه په خاورو کښې پروت یم،

او په خپل کلام دې ما راژوندی کړه.

٢٦ ما خپلې لارې تا ته ښکاره کړې او تا جواب راکړو،

ما ته خپل اصول راوښایه.

٢٧ ما د خپل کلام په تعلیماتو باندې پوهه کړه،

نو ستا په عجیبه کارونو به بیا غور وکړم.

٢٨ د غمه زما ځان کمزورې شوې دې،

په خپل کلام دې ما له طاقت راکړه.

٢٩ ما د دروغونو لارو نه وساته،

او د خپل شریعت په ښودلو کښې دې په ما مهربانی وکړه.

٣٠ ما د رښتینوالۍ لاره خوښه کړې ده،

او ستا شریعت مې په خپل زړه کښې ځای کړی دی.

٣١ مالکه خدایه ستا اصول مې راټینګ کړی دی،

ما شرمېدو ته مه پرېږده.

٣٢ زه ستا د شريعت په لار روان يم،

خكه چې تا زما زړه لوى كړى دى.

هي

٣٣ اے مالکۀ خُدايہ ما تہ وِشايہ چي ستا په شريعت عمل وکړم،

زه به تل په هغې باندې عمل کوم.

٣٤ نو ما تہ ستا په شريعت باندې پوهه راکړه نو زه به بيا پرې عمل کوم

او په خپل ټول زړه سره به پرې عمل کوم.

٣٥ ما د خپلو حُکمونو په لارو باندې روان کړه،

او چې زه په کښې خپله خوشحالي پېدا کړم.

٣٦ زما زړه دې د خپل شريعت طرف ته راوگرځوه

او د مال دولت لالچ طرف ته يې مۀ گرځوه.

٣٧ زما نظر د بې کاره څيزونو نه واړوه،

او د خپل کلام په مطابق دې ژوند راکړه.

٣٨ خپله وعده دې د خپل خدمتگار سره پوره کړه،

هغه وعده چې تا د هغه چا سره کړې وه څوک چې تا نه یرپړی.

٣٩ د کومې بې عزتۍ نه چې یرېږم هغه زما نه خوا کړه،

ځکه چې ستا شریعت ښه دے.

٤٠ زه ستا د تعلیماتو څومره خواشمنم یم،

او په خپل صداقت کښې دې زما ژوند تازه کړه.

واو

٤١ خپله ابدی مینه دې ما له راکړه اے مالکه خدایه،

او د خپلې وعدې په مطابق دې خلاصون راکړه.

٤٢ څوک چې ما ته پېغور راکوی نو بیا به زه جواب ورکړم،

ځکه چې زه ستا په کلام باور کوم.

٤٣ زما د خولې نه د حقیقت کلام مه اخله،

ځکه چې ما خپل اُمید ستا په شریعت باندې وتړلو.

٤٤ زه به هر وخت ستا د شریعت تابعدارۍ کوم،

او د تل دپاره به پي منم.

٤٥ زه به په آزادۍ سره ګرځم،

ځکه چې ما خپل ځان ستا حکمونو ته وقف کړی دے.

٤٦ زه به ستا شريعت بادشاهانو ته بيان كړم

زه به د چا نه هم نه شرمېږم.

٤٧ ستا په حكمنو كېنې زما خوشحالي ده

خكه چې زما ورسره مينه ده.

٤٨ ستا حكمنه مې خوښيږي او عزت يې كوم،

او زه ستا په اصولو باندې سوچ كوم.

زاین

٤٩ خپل خدمتگار ته دې خپله خبره راياده كړه،

خكه چې دا زما اُميد دى.

٥٠ زما په سختۍ كېنې هم دا زما تسلى ده،

چې هم ستا وعده به ما ژوندۍ ساتي.

٥١ كبرژن زما د حد نه زيات سپكاوۍ كوي،

خو زه به ستا د شريعت نه وانه وړم.

٥٢ اې مالِكه خُدايه ستا پخوانۍ شريعت ما ته ياد دى،

او زما په دې باندې تسلى كيږي.

٥٣ زه بدكارانو ته پيرې غصې راخستې يم،

هغوئ چا چې ستا شريعت پرېښې دې.

٥٤ ستا شريعت زما د سندرو مركز دې

په هر ځاى كېنې چې زه اوسېدلې يم.

٥٥ اې مالكه خدایه په شپه كېنې زه ستا نوم يادوم،

زه به ستا په شريعت باندې عمل كوم.

٥٦ دا زما چال چلن وو،

چې ستا په قانون باندې عمل وكړم.

حيت

٥٧ ته زما ميراث يې اې مالكه خدایه،

ما دا وعده كړې ده چې ستا په شريعت به عمل كوم.

٥٨ ما ستا د رضا په خپل ټول زړه سره لتون كړې دې.

د خپلې وعدې په مطابق په ما مهربانه اوسه.

٥٩ ما په خپلو لارو غور كړې دې

او ما خپل قدمونه ستا قانون ته راگرځولي دي.

٦٠ زه به زړه نا زړه او ځنډ نه کوم

چې ستا حکمونه ومنم.

٦١ هر څو که بدعمله مې په پړو تړل غواړي،

خو زه به ستا شريعت نه هېروم.

٦٢ په نيمه شپه راپاڅمه چې ستا شکر ادا کړم

ستا د صادق شريعت دپاره.

٦٣ هر څوک چې تا نه یرېږي زه د هغوی ټولو ملگرې یم،

او د هغوی ټولو هم څوک چې ستا په شريعت عمل کوي.

٦٤ زمکه ستا د ابدی مینې نه پکه ده اې مالکه خدایه،

ما ته د خپل اصول سبق راوښایه.

طیث

٦٥ د خپل خدمتگار سره دې ښه وکړل

د خپل کلام په مطابق اې مالکه خدایه.

٦٦ ما ته ښه عقل او پوهه راوښایه،

ځکه چې زه ستا په حکمونو باور کوم.

٦٧ د دې نه وړاندې چې تكلېف راوړسېږي، بې لارې شوې وم،

خو اوس ستا په كلام عمل كوم.

٦٨ ته ښه يې او نېك كارونه كوي،

ما ته دې خپل اصول راوښايه.

٦٩ كه څه هم چې مغرورانو په ما پورې دروغ تړلي دي،

زه د خپل ټول زړه سره ستا اصول ساتم.

٧٠ د دوى زړونه بې احساسه او بې رحمه دي،

خو ستا په قانون كښې زه خوشحاله يم.

٧١ دا زما دپاره ښه وه چې په تكلېف شوم

نو دغه شان به زه ستا قانون زده كړم.

٧٢ ستا د خولې خبره زما دپاره ډېر اهميت لري

په زرگونو د سپينو او سرو زرو سيكو نه.

يود

٧٣ تا زه په خپلو لاسونو جوړ او تيار كړمه

نو ما له پوهه راكړه چې ستا حكمونه زده كړمه

هغه څوک چې تا نه یریری دوی دې خوشحالی وکړی کله چې ما وگوری (۷۴)

ځکه چې ما خپل اُمید ستا کلام پورې تړلې دے

زۀ په دې پوهېږمه اے مالکۀ خُدايه چې ستا شریعت صادق دے (۷۵)

او د خپلې وفادارۍ په وجه دې زۀ په تکلیف کړے یمه

ستا نۀ ختمېدونکې مینه دې ما له تسلی راکړی (۷۶)

د هغه وعدې په مطابق کومه چې تا د خپل خدمتگار سره کړې ده

په ما رحم وکړه چې زۀ ژوندے پاتې شمه (۷۷)

ځکه چې ستا شریعت ما خوشحالی

کېرژن دې په شرمونو وشرمیري برناحقه په ما دروغ وائی (۷۸)

خو زۀ ستا په لارښودنو باندې غور او فکر کومه

ما ته دې راشی څوک چې تا نه یریری (۷۹)

هغوی څوک چې ستا په شریعت پوهیږی

زما زړۀ دې ستا قانون منلو دپاره بې‌داغه وی (۸۰)

نو داسې به زۀ ونۀ شرمېږمه.

کاپ

ستا د خلاصون په انتظار زما ځان کمزورۍ کپړی (۸۱)

خو ما خپل اُمید ستا کلام پورې تړلې دۍ

ستا د وعدې په انتظار مې سترگې ړندې شوې (۸۲)

زه دا وایم چې، ”ته به ما له تسلی کله راکوې؟“

زه په لوگی کښې لکه د مشک په شان اوج شوۍ یم. (۸۳)

خو ستا اصول نه هېرومه

ترڅو به ستا خدمتگار انتظار کوی (۸۴)

څوک چې زما سره زیاتۍ کوی ته به کله سزا ورکوې

زما دپاره مغروران کنده جوړوی (۸۵)

ځکه چې ستا د قانون مخالفت کوی

ستا ټول حکمونه باوري دی (۸۶)

زما مدد وکړه ځکه چې بې وجهه ما خلق زوروی

زه خو دوی تقریباً د زمکې نه ورک کړۍ یمه (۸۷)

خو ستا اصول ما پرېښودی نه دی

٨٨ د خپلې وفادارې مينې په مطابق دې زما ژوند وساته

نو زه به ستا د خولې په تعليماتو عمل وکړمه

لميد

٨٩ اې مالکۀ خدایه ستا کلام ابدی دے

او دا په آسمانونو کښې قائم دے

٩٠ ستا وفاداری به په ټولو نسلونو کښې وی

تا زمکه پېدا کړه چې تر اوسه لا قائمه ده

٩١ ستا شریعت تر نن ورځې پورې قائم دے

نو ټول څیزونه ستا خدمتگاران دی

٩٢ که چېرې ستا شریعت زما خوشحالی نه وې

نو زه به په خپل مصیبت کښې تباہ شوې ومه

٩٣ زه به هیڅکله هم ستا تعليمات نه هېرومه

ځکه چې په دوی باندې تا زما ژوند تازه ساتلے دے

٩٤ ما بچ کړه ځکه چې زه ستا یمه

ما ستا د تعليماتو لټون کړے دے

٩٥) بدکاران زما د تباہ کولو په انتظار کښې دی

خو زه به ستا په قانون غور کومه

٩٦) تر دې چې زه د هر یو کامل کار څه حد وینمه

خو ستا د حکمونو څه حد نه وینمه.

میم

٩٧) خو گوره زه ستا د قانون سره څومره مینه کومه

او زه ټوله ورځ په دې سوچ کومه

٩٨) ستا حکمونه ما د خپلو دشمنانو نه پېر هوښیاروی

ځکه چې هغه ما سره د تل دپاره دی

٩٩) زه د خپلو ټولو اُستازانو نه پېر هوښیار یمه

نو ځکه زه ستا په شریعت غور کومه

١٠٠) زه د مشرانو نه پېره زیاته هوښیارتیا لرمه

ځکه چې زه ستا په شریعت عمل کومه

١٠١) ما د هرې بدې لارې نه خپل قدمونه ساتلی دی

نو چې زه ستا په کلام عمل وکړم شمه

١٠٢ زه ستا د شريعت نه جدا شوي نه يمه

خكه چې تا په خپله ما ته تعليم راكړي دے

١٠٣ ستا كلام زما دپاره څومره خوږ دے

زما د خولي دپاره د شاتو نه پېر خوږ دے

١٠٤ ما عقل ستا د تعليماتو نه زده كړو

نو په دې وجه د غلطو لارو نه نفرت كومه

نون

١٠٥ ستا كلام زما د پښو دپاره پيوه ده

او زما د لارې دپاره رڼا ده

١٠٦ ما قسم خوړلے او په هغې ولاړ يم

چې زه به ستا په صادق شريعت باندې عمل كومه

١٠٧ اے مالِكه خُدايه ما پېر تكليفونه تېر كړل

د خپل كلام په مطابق دې زما ژوند تازه كړه

١٠٨ اے مالِكه خُدايه زما د خولي نه د اخلاص نه پك ثناء صِفَت قبول كړه

او د خپل شريعت تعليم دې ما ته راكړه

١٠٩) كه څه هم چي هر وخت خپل ژوند په خطره كېښي اچومه

خو زه به ستا شريعت نه هېرومه

١١٠) بدكارانو ما ته دام خور كړي دي

خو بيا هم زه ستا د تعليماتو نه بې لارې نه شومه

١١١) ستا حكومه مې د تل دپاره ميراث دي

دا زما د زړه خوشحالي ده

١١٢) زما زړه ستا د حكمنو په ساتلو بوخت دي

او دا قانون به تر اېده پورې منمه

ساميخ

١١٣) زه دوه مخيزه سړي نه كركه كومه

خو زه ستا قانون سره مينه كومه

١١٤) ته زما پناه او زما ډال پي

ما خپل اُميد ستا د كلام پورې تړلي دي

١١٥) اې بدكارو خلقو ما نه لرې شي

چي زه د خپل خدائ پاک په حكمنو عمل وكړمه

۱۱۶) د خپلې وعدې په مطابق دې ما سمبال کړه چې زه ژوندۍ پاتې شمه

او د خپل اُمید نه دې شرمنده نه شمه

۱۱۷) ما ته سهاره راکړه نو زه به بچ شمه

نو بیا به زه د تل دپاره ستا په شریعت غور کومه

۱۱۸) ته هغوی ټول رد کوې څوک چې ستا د شریعت نه اوړی

او د هغوی دوکه بلکل عبث ده

۱۱۹) ته د دُنیا ټول بدعمله لکه د خزلې په شان غورزوې

نو په دې وجه زه ستا قانون سره مینه کومه

۱۲۰) ستا د یرې نه زما بدن رپی

او زه ستا د عدالت نه یرېرمه

عین

۱۲۱) ما هغه څه وکړل څه چې صداقت او انصاف وی

ما خپلو دشمنانو ته مه پرېرده

۱۲۲) خپل خدمتگار ته د بڼه ژوند ضمانت ورکړه

کېژن مه پرېرده چې په ما ظلم وکړی

١٢٣) ستا خلاصون پسې سترگې مې سترې شوې

او ستا د رښتینې وعدې انتظار کومه

١٢٤) د خپل خدمتگار سره دې د خپلې ابدې مینې په مطابق سلوک وکړه

او د خپلو اصولو تعلیم دې ما ته راکړه

١٢٥) زه ستا خدمتگار یم ما له پوهه راکړه

چې زه ستا په قانون باندې پوهه شمه

١٢٦) اې مالکه خدایه اوس ستا د قدم اوچتولو دا وخت دې

ځکه چې ستا قانون مات شوې دې

١٢٧) ځکه زه ستا د حکمونو سره مینه کومه

د سرو زرو نه زیاته او د خالص سرو زرو نه زیاته

١٢٨) او ځکه زه ستا ټول تعلیمات صحیح گڼمه

او زه د هر یوې خطا لارې نه نفرت کومه

پې

١٢٩) ستا شریعت ښکله دې

نو ځکه زه په دې باندې عمل کومه

١٣٠) ستا د کلام تعلیم نور ورکوی

او جاهلانو خلقو ته پوهه ورکوی

١٣١) ستا د حکمونو دومره تېرې یمه

چې د حکمونو ارمانی دې یمه

١٣٢) ما ته راشه او په ما رحم وکړه

څنگه چې ته تل د هغوی سره مینه کوې، څوک چې ستا نوم سره مینه کوی

١٣٣) زما قدمونه ستا د کلام په لاره روان کړه

او هیڅ قسمه گناه دې په ما حکومت نه کوی

١٣٤) ما ته د انسان د ظلم زور نه خلاصون راکړه

نو چې زه ستا په تعلیماتو باندې عمل وکړم

١٣٥) خپل د مخ ریا دې په خپل خدمتگار وځلوه

او د خپل شریعت تعلیم دې ما ته راکړه

١٣٦) د اوبشو سېلابونه مې د سترگو نه بهیږی

ځکه چې ستا په شریعت باندې عمل نه کیږی

تصدہ

١٣٧ تہ صادقہ پی اے مالکہ خُدايہ

او ستا فېصلې د انصاف دی

١٣٨ کوم شریعت چې تا مقرر کړې دے هغه د صداقت نه پک دے

او هغه بلکل باوری دے

١٣٩ زما غېرت ما سوزوی

خُکه چې زما دشمنانو ستا کلام هېر کړې دے

١٤٠ ستا کلام پېر پاک دے

نو خُکه ستا خدمتگار د هغې سره مینه کوی

١٤١ که خُه هم چې زه ورکوئې او حقیر یمه

خو زه ستا تعلیمات نه هېرومه

١٤٢ ستا صداقت ابدی دے

او ستا قانون رېستونې دے

١٤٣ غم او تکلیف ما باندې راغلې دے

خو ستا په حکمونو کښې زما خوشحالی ده

ستا اصول تر ابده صحيح دى (۱۴۴)

ما له پوهه راكړه چې زه ژوندۍ پاتې شمه

قوف

د خپل ټول زړه سره تا ته سوال زارى كومه جواب راكړه مالک خُدايه (۱۴۵)

زه به ستا په شريعت باندې عمل كومه

زه تا ته سوال كومه ما بچ كړه (۱۴۶)

چې زه به ستا په شريعت باندې عمل كومه

سحر سبا راپاڅمه او د مدد دپاره تا ته سوال زارى كومه (۱۴۷)

او زه ستا په كلام خپل اُميد تړمه

ټوله شپه زما سترگې كولاو وى (۱۴۸)

چې زه ستا په وعدو باندې غور وكړمه

د خپلې مينې په مطابق دې زما آواز واوړه (۱۴۹)

د خپل رحم په مطابق دې زما ژوند بچ كړه اے مالک خُدايه

څوك چې بدې منصوبې جوړوى ما ته رانزدې دى (۱۵۰)

خو دوى ستا د شريعت نه لرى دى

١٥١ خو اوس ته رانزدې پي اے مالکۀ خُدايہ

او ستا حُکمونہ ټول صحيح دی

١٥٢ ډېر د پخوا نه ما ستا د قانون نه زده کړی دی

چې ته هغه همېشه دپاره قائم ساتي

ریش

١٥٣ زما مصیبت ته وگوره او ما بچ کړه

خُکۀ چې ما ستا قانون هېر کړے نه دے

١٥٤ په عدالت کښې زما دفاع وکړه او آزاد مې کړه

او د خپلې وعدې په مطابق دې زما ژوند وساته

١٥٥ خلاصون د بدعملو نه لرې دے

خُکۀ چې هغوئ ستا د قانون لتون نه کوی

١٥٦ ستا رحم ډېر لوی دے اے مالکۀ خُدايہ

او د خپل شریعت په مطابق دې زما ژوند بچ کړه

١٥٧ زما دشمنان ډېر دی خوک چې ما ازاروی

خو زه ستا د شریعت نه اوږدلی نه یم

١٥٨ زه بې ايمانانو ته سپک گورمه

خکه چې دوى ستا په کلام عمل نه کوى

١٥٩ او گوره زه ستا د حکمونو سره خومره مينه کومه

د خپلې ابدى مينې په مطابق دې زما ژوند بچ کړه اې مالکۀ خدایه

١٦٠ ستا ټول کلام رښتونې دې

او ستا ټول صادق کلام ابدى دې

ش

١٦١ بادشاهان بې وچې ما ازاروى

خو زما زړه ستا په کلام د یرې نه درزیرى

١٦٢ زه ستا په وعدو کښې خوشحالى کومه

لکه څوک چې پیدا کړى لويه خزانه

١٦٣ زه دروغ بد گنم او ترې نه نفرت کومه

خو زه ستا قانون سره مينه کومه

١٦٤ په ورځ کښې زه اووه ځله ستا ثناء وایمه

خکه چې ستا ټول شریعت د انصاف دې

١٦٥ هغوئ په لوى امن كېنې دى څوك چې ستا قانون سره مينه كوى

او هيڅ څيز به هغوئ له تيندك ورنه كړى

١٦٦ زه ستا د خلاصون په انتظار يم اې مالكه خدايه

او زه ستا په حكمونو باندې عمل كومه

١٦٧ زه ستا په تعليماتو باندې عمل كومه

ځكه چې زه ورسره ډېره مينه لرمه

١٦٨ زه ستا تعليماتو شريعت باندې عمل كومه

ځكه چې ته خبر يې زما د ټولو كارونو نه

تو

١٦٩ زما سوال زارى دې تا ته درورسپړى اې مالكه خدايه

د خپل كلام په مطابق دې ما له پوهه راكړه

١٧٠ زما خواستونه دې تا ته درورسپړى

د خپل كلام په مطابق دې ما له ژوند راكړه

١٧١ زما په ژبه دې ستا ثناء صفت وى

ځكه چې تا ما ته خپل قانون بشودلې دى

١٧٢ زما ژبه دې ستا د کلام سندرې ووائی

ځکه چې ستا ټول حکمونه صادق دی

١٧٣ ستا لاس دې هر وخت زما د مدد دپاره تیار وی

ځکه چې ما ستا شریعت غوره کړې دې

١٧٤ ستا د خلاصون زه ارمانی یمه اې مالکه خدایه

او زه ستا په شریعت کښې خوشحاله یمه

١٧٥ ما ته ژوند راکړه ترڅو ستا ثناء صفت وکړمه

او ستا قانون دې ما وساتی

١٧٦ زه د ورکې شوې گډې په شان بې لارې شوې یمه

خپل خدمت کوونکې دې ولټوه

ځکه چې ما هېر کړی نه دی ستا حکمونه.

یروشلم ته د ختلو سرود

د صداقت دُعا

١٢٠ په سخته کښې مالک خدای ته سوال زاری کوم،

او زما سوال هغه قبلوی،

٢ ما د دروغژنو شونډو نه بچ کړه اے مالکۀ خُدايہ

او د دوکۀ بازو ژبو نه مې وساته

٣ اے دوکۀ مارو ژبو هغه به تاسو سره څۀ وکړی؟

او د دې سزا سره به نور تاسو سره څۀ وکړی؟

٤ هغه به تاسو ته د جنگيالو د تېرو غشو سره سزا درکړی،

او په سرو سکروټو به سزا درکړی.

٥ افسوس دې وی په ما چې زۀ په مسک کښې لکه مسافر اوسېږم،

زۀ د قیدار د خېمو په مینځ کښې اوسېږم.

٦ زۀ ډېر زیات اوسېدلے یم

د هغو خلقو په مینځ کښې څوک چې امن نه نفرت کوی.

٧ زۀ صلح خوشوونکے او امن پسند یم،

خو چې کله زۀ د صلحې خبرې کوم هغوی جنگ غواړی.

یروشلم ته د ختلو سرود

١٢١ ما خپلې سترگې غرونو ته نیولې دی.

چې زما مدد به د کوم ځایه راځی؟

٢ زما مدد د مالک خُدائ نه راځي،

چې د زمکې او آسمان جوړونکې دې.

٣ ستا پښې به هغه ښوئېدو ته نه پرېږدي،

هغه څوک چې ستا حفاظت کوي هغه له خوب نه ورځي.

٤ په حقيقت کېنې هغه څوک چې د بنې اسرائيلو حفاظت کوي،

هغه ته نه خوب جوته ورکوي او نه اوده کېږي.

٥ مالک خُدائ ستاسو حفاظت کوي،

مالک خُدائ لکه د سورې په شان تا سره دې.

٦ په ورځ کېنې به نمر تکليف نه درکوي،

او نه به سپوږمۍ په شپه کېنې نقصان درکوي.

٧ مالک خُدائ به ستاسو د هر مصيبت نه حفاظت کوي،

هغه به ستا په ژوند باندې نظر ساتي.

٨ مالک خُدائ به ستا په تلو راتلو کېنې حفاظت کوي،

د اوس نه تر ابدې پورې به ستا حفاظت کوي.

د حضرت داؤد يروشلم ته د ختلو سرود

۱۲۲ ﴿۱﴾ ما به د هغوی سره خوشحالی کوله

چا چې به ما ته وئیل، ”راځئ چې د مالک خدای کور ته ځو.“

﴿۲﴾ اے يروشلمه اوس مونږ ستا په دروازو کښې ولاړ یو.

﴿۳﴾ يروشلم د هغه ښار په شان جوړ شوې ده،

چې ټول ښار د یو بل پسې پیوسته جوړ شوې وی.

﴿۴﴾ چرته چې د بنی اسرائیلو قبیلې بره ورڅېږی،

د مالک خدای قبیلې ورڅېږی،

چې د مالک خدای د نوم ثناء ووائی،

د هغه شریعت په مطابق چې بنی اسرائیلو ته ورکړې شوې ده.

﴿۵﴾ هلته د انصاف دپاره د عدالت تختونه قائم دی،

د داؤد د خاندان تختونه قائم دی.

﴿۶﴾ د يروشلم د سلامتیا دپاره دعا وغواړه،

”او څوک چې کوی تا سره مینه آباد دې وی.

﴿۷﴾ او ستا په دېوالونو کښې دې سلامتیا وی،

او ستا په برجونو کښې دې امن او قراری وی.

۸ زما د وروڼو او دوستانو په خاطر پې غواړم،

”په تا کښې دې امن او سلامتی وی،“ زه به دا وایم.

۹ او زمونږ د مالک خدای او خدای پاک د کور په خاطر پې غواړم،

او زه به ستا خیر خواه یم.

یروشلم ته د بره ختلو یو سرود

۱۲۳ ۱ ما خپلې سترگې تا ته نیولې دی،

تا ته د چا تخت چې په آسمان کښې دے.

۲ لکه څنگه چې غلام د خپل مالک لاس ته گوری،

او لکه څنگه چې وینځه د خپلې بی بی لاس ته گوری،

نو دغه شان زمونږ سترگې د مالک خدای زمونږ خدای پاک ته گوری،

تر هغې چې هغه مونږ ته خپل رحم وښائی.

۳ په مونږ باندې رحم وکړه، اے مالک خدایه، ته په مونږ ورحمېږه،

ځکه چې مونږ د حد نه زیات سپک شو.

۴ د کبرژنو پیرې زیاتې مسخرې مونږ تېرې کړې دی،

مونږ د مغرورانو پېر سپکاوې زغملې دې.

د حضرت داؤد يروشلم ته د بره ختلو يو سرود

۱۲۴ ﴿۱﴾ که چرته مالک خدای زمونږ مل نه وې،

نو بنی اسرائیل دې داسې وائی

﴿۲﴾ که چرته مالک خدای زمونږ مل نه وې،

کله چې خلقو په مونږ حمله وکړه،

﴿۳﴾ کله چې هغوی زمونږ خلاف سخت په قهر وو،

نو دوی به مونږ ژوندی تیر کړی وو.

﴿۴﴾ نو سېلاب به مونږ راگېر کړی وو،

او خوږ به مونږ جارو کړی وو.

﴿۵﴾ او غضبناکو اوبو به مونږ لاندې کړی وو.

﴿۶﴾ مالک خدای ته دې ثناء صفت وی،

څوک چې به مونږ د هغوی د غاښونو شلولو ته ورنه کړی.

﴿۷﴾ مونږ لکه د مرغۍ په شان د ښکاری د دام نه وتښتېدلو،

او جال شلېدلې وو او مونږ ترې وتښتېدلو.

۸) زمونږ مدد د مالک خدای په نوم کښې دے،

چې د آسمان او زمکې جوړونکې دے.

یروشلم ته د ختلو سرود

۱۲۵) هغوی څوک چې په مالک خدای ایمان لری د صیون د غره په

شان دی،

کوم چې نه خوځیږی او د تل دپاره قائم دے.

۲) لکه څنگه چې غرونه د یروشلم نه راتاوی،

نو دغه شان مالک خدای د خپلو خلقو نه راتاوی دے

یعنې د اوس نه تر ابدې پورې.

۳) د بدعملو حکومت او اقتدار به پاتې نه شی،

په هغه زمکه کومه چې صادقانو ته ورکړې شوې ده،

ځکه هسې نه چې صادقان هم په بد عملونو باندې اخته شی.

۴) اے مالک خدایه هغوی سره ښه کوئ څوک چې ښه وی،

هغوی سره د چا چې زړونه صادق وی.

۵) خو هغوی څوک چې بدو او کړو لارو ته اوږی،

مالِک خُدائِ به هغه بدکاران وشرې،

سلامتیا دې په بنی اسرائیلو وی.

یروشلم ته د ختلو سرود

۱۲۶ ﴿۱﴾ کله چې مالِک خُدائِ شپږلې شوی قېديان واپس صیون ته
راوستل،

مونږ د هغه خلقو په شان ؤو چا چې خوب لیدلې وی.

﴿۲﴾ زمونږ خولې د خندا نه پکې وې،

او زمونږ په ژبو چې د خوشحالی سندرې وې.

نو بیا دا د قومونو په مینځ کښې وئیلې کېدل،

چې، ”مالِک خُدائِ د هغوی دپاره لوی کارونه کړي دی.“

﴿۳﴾ مالِک خُدائِ مونږ له لوی کارونه کړي دی،

او مونږ ډېر خوشحاله شو.

﴿۴﴾ مالِک خُدایه زمونږ حالات دوباره په خائ کړه،

لکه څنگه چې نهرونه صحراګانې تازه کوی.

﴿۵﴾ څوک چې په اوبکو سره ګر وکړی،

نو هغوی به لو په خوشحالی سره وکړی.

۶ او څوک چې په ژړا سره بهر ته ځی،

او تخم د کرلو دپاره وړی،

خو هغوی به په سندرو او خوشحالی سره واپس راشی،

کله چې گېډۍ په لاس کښي راوړی.

د حضرت سلیمان یروشم ته د ختلو یو سرود

۱۲۷ ترڅو چې مالک خدای یو کور جوړ نه کړی،

د هغې د جوړونکي محنت بې کاره دۍ.

ترڅو چې د خدای نظر په ښار نه وی،

د هغې چوکیداران بې کاره ولاړ وی.

۲ خوراک پسې وختی پاڅېدل

او تر ناوخته وینس پاتې کېدل بې فائدې دی،

خدای پاک چې چا سره مینه کوی

که هغه اوده وی نو ورته خوراک ورکوی.

۳ د مالک خدای د طرف نه زامن میراث دۍ،

ماشومان د هغه د خوا نه اجر دے.

لکه څنگه چې د جنگيالي په لاس کښې غشي وي،

داسې وي لکه د چا چې په ځوانۍ کښې زامن وي.

هغه څوک به بختور وي،

چې د چا چې تيلي د دغه شان غشو نه پکه وي،

نو دوي به ونه شرمولې شي،

کله چې دوي د ښار په دروازو کښې د دشمن سره په مقابلې شي.

پرو شلم ته د ختلو سرود

١٢٨ څټور دی هغوي ټول څوک چې د مالک خدای نه پرېږي،

او څوک چې د هغه په لارو روان وي.

٢ تاسو به د خپل محنت مېوه وخورئ،

برکتونه او خیر به ستاسو وي.

٣ او ستا ښځه به لکه د مېوه داره انگورو بوتې په شان وي،

او ستا زامن به لکه د زيتون بوتې په شان وي،

ستا د دسترخوان نه به راچاپېره وي.

٤ نو دغه شان سرې به بختور وی،

څوک چې د مالک خدای نه یرېږی.

٥ د صیون نه دې مالک خدای تا له برکت درکړی،

او ته په خپل ټول ژوند کښې د یروشلم آبادی وگورې.

٦ او ته دې تر هغې پورې ژوندې پاتې شې

چې د خپلو بچو بچی وگورې،

په بنی اسرائیلو دې سلامتیا وی.

یروشلم ته د ختلو سرود

١٢٩ ”هغوی د ماشوموالی نه په ما باندې ډېر زیاتې کړې دې،“

بنی اسرائیل پرېږده چې داسې ووائی.

٢ ”هغوی د ماشوموالی نه په ما باندې ډېر زیاتې کړې دې،

خو هغوی ما ته شکست نه دې راکړې.

٣ زما دشمنانو زه دومره وهلې یم،

لکه د یوه کوونکی په شان یې زما په ملا اوږدې پولې جوړې کړې دی.

٤ خو مالک خدای صادق دې،

او زۀ يې د شريرانو د رسي نه آزاد كړې يم.

⑤ هر څوك چې د صيون نه كركه كوي،

هغوى به په شرم وشرميرى او شكست به وخورى.

⑥ هغوى دې د چت د وښو په شان اوچ شى،

كوم چې د غټېدو نه وړاندې اوچ شى.

⑦ د لوگرو لاسونه دې پرې پك نه شى،

څوك يې چې راټولوى نو د هغه غېږه دې پرې پكه نه شى.

⑧ هغوى څوك چې پرې تېرېږى دا دې نه وائى،

چې، ”د مالک خدائ برکت دې په تا وى،

مونږ تا ته د مالک خدائ په نوم برکت دركوو.“

يروشلېم ته د ختلو سرود

۱۳۰ ① اے مالکۀ خدایه، لاندې د ژورې نه تا ته ژړا کومه،

② مالکۀ خدایه، زما ژړا ته غوږ شه، او په ما رحم وکړه.

③ اے مالکۀ خدایه، که تا، د گناهونو حساب کړې وې،

اے مالکۀ خدایه، نو څوک ستا مخکېنې ودرېدې شى؟

﴿٤﴾ خو تا سره د معافی امکان شته دے،

نو په دې وجه خُدايه، چې مونږ ستا په يره وپوهېږو.

﴿٥﴾ زه د مالک خُدای انتظار کومه، او زما روح هم انتظار کوی،

او زما اُمید د هغه په کلام باندې دے.

﴿٦﴾ زما روح د مالک خُدای انتظار کوی،

د یو څوکیدار نه زیات څوک چې د سحر کېدو انتظار کوی،

آو، د یو څوکیدار نه زیات څوک چې د سحر کېدو انتظار کوی،

﴿٧﴾ اے بنی اسرائیلو، د مالک خُدای اُمید ساتئ،

د مالک خُدای مینه ابدی ده

او هغه سره پوره خلاصون دے.

﴿٨﴾ او هغه په خپله به د هغوی د ټولو گناهونو نه

د بنی اسرائیلو فدیة ورکړی.

د حضرت داؤد یروشلم ته د ختلو سرود

﴿١﴾ ۱۳۱ زما زړه کبرژن نه دے اے مالک خُدايه،

زما سترگې مغروره نه دی او نه خپل ځان په غټو مسائیلو کېنې راگېروم،

او نه په هغه هېرانونکي څيزونو کوم چې زما د فکر نه بهر دی.

② خو ما خپل روح په آرام او خاموش کړو،

لکه څنگه چې د غېږې ماشوم د خپلې مور سره په آرام وی.

نو دغه شان زما روح به په ما کېنې په آرام وی.

③ اے بنی اسرائیلو په مالک خدای باندې توکل کوئ

د اوس نه تر ابدې پورې.

یروشلم ته د ختلو سرود

۱۳۲ ① اے مالک خدایه داؤد یاد ساته

او ټول هغه کړاونه کوم چې هغه وزغمل یاد ساته.

② هغه د مالک خدای سره قسم وخورلو

او د یعقوب د قادر مطلق خدای پاک سره یې وعده وکړه،

③ ”او زه به خپل کور ته نه ورننوخم

او نه به خپل کت کېنې آرام وکړم.

④ او نه به سترگې پټې کړم

او نه به سترگې مرغی کېدو ته پرېږدم،

٥ تر دې چې مالک خدای له خای پېدا کړم،

او د یعقوب قادر خدای له د اوسېدو خای پېدا کړم.“

٦ مونږ د لوظ صندوق ذکر په افراته کښې واورېدلو،

او مونږ هغه د یعریم په ملک کښې وموندلو.

٧ ”راځئ چې مونږه د هغه د اوسېدو خای ته لاړ شو،

راځئ چې د هغه د پښو چوکۍ په وړاندې هغه ته سجده وکړو.“

٨ مالکه خدایه پاڅه او خپل مقدس عرش ته دې راشه،

خپل د لوظ صندوق سره چې ستا د قدرت نښه ده.

٩ ستا امامان دې د صداقت جامې واچوی،

او ستا مقدسین دې د خوشحالی سندرې ووائی.

١٠ ستا د خدمتگار داؤد په خاطر

خپل غوره شوی دې مه رد کوه.

١١ مالک خدای د خپل خدمتگار داؤد سره قسم وکړو

یو داسې پوخ قسم چې هغه به نه ماتوی،

”چې زه به یو کس ستا د نسل نه ستا په تخت کښېنوم.

١٢) كه ستا زامن زما لوظ پوره وساتي

او ستا هغه اصول مني كوم چي ورته وينايم،

نو بيا به د هغوي زامن تر ابده پورې ستا په تخت ناست وي.

١٣) خكه چي مالک خدائ صيون خوش كړي دي،

هغه د اوسېدو دپاره دغه خائ خوش كړي دي،

١٤) ”دا زما تر ابده پورې د آرام خائ دي،

او هلته به زه په تخت كېنېم د كوم چي ما خواهش كړي وو.

١٥) دا به زه په ډېر پېداوار باندې بختور كړم،

او د هغې غريبان به زه په خوراك باندې ماره كړم.

١٦) زه به د خلاصون جامې ورواغوندم د دې امامانو ته،

د هغې مقدسين دې د خوشحالي سندرې ووائی.

١٧) دلته به زه د داؤد د فخر بنكر جوړ كړم،

د خپل مقرر شوي كس دپاره به ډيوه بله كړم.

١٨) زه به د هغې دشمنانو ته د شرم جامې واغوندم،

او د هغه په سر تاج به د لوڼې مرتبې وي.

یروشلم ته د حضرت داؤد د ختلو سرود

۱۳۳ (۱) څومره بښه او د مزې خبره ده

کله چې وروڼه په یو اتفاق سره اوسپړی.

(۲) دا د هغه قیمتي تېلو په شان چې په سر باندې لگولې شوی وی،

او د هارون په ږیره بهېدلی وی،

او د هغه د چوغې په غاړه راروان وی.

(۳) دا لکه د حرمون د پرځې په شان چې د صیون په غر باندې راوړپړی،

دا ځکه چې مالک خدای هلته خپلو خلقو ته برکت ورکوی.

تر دې چې ابدی ژوندون ورکوی.

یروشلم ته د حضرت داؤد د ختلو سرود

۱۳۴ (۱) د مالک خدای ثناء صفت وکړی اې د مالک خدای ټولو

خدمتگارانو،

څوک چې د شپې د مالک خدای په کور کښې خدمت کوي.

(۲) خپل لاسونه د خدای په مقدس ځای کښې پورته کړي.

او د مالک خدای ثناء صفت وکړي.

٣ مالک خُدائ د آسمان او زمکې پېدا کوونکے دے،

تاسو ته دې صیون نه برکت درکړی.

د حمد و ثناء سرود

١٣٥ ١ مالک خُدائ ثناء صِفَت وکړئ،

د مالک خُدائ د نوم ثناء صِفَت وکړئ،

اے د مالک خُدائ خِدْمَتگارانو تاسو د هغه ثناء صِفَت وکړئ،

٢ تاسو څوک چې د مالک خُدائ کور کښې خِدْمَت کوئ،

زمونږ د خُدائ پاک د کور په دربار کښې.

٣ د مالک خُدائ ثناء صِفَت وکړئ ځکه چې مالک خُدائ ښه دے،

د هغه د نوم ثناء صِفَت وکړئ.

ځکه چې پېره مزه کوی.

٤ ځکه چې مالک خُدائ یعقوب غوره کړو،

د دې دپاره چې هغه د هغه شی،

او بنی اسرائیل چې د هغه خاص ملکیت شی.

٥ زه پوهېږم چې مالک خُدائ لوی دے،

زمونږ مالک خدائ د نورو ټولو معبودانو نه لوی دی.

⑥ مالک خدائ هغه څه کوی څه چې هغه خوشحالی،

په ټوله زمکه او آسمانونو کېږي،

په سمندرونو کېږي او د هغه په ټولو ژورو ځایونو کېږي.

⑦ د زمکې د آخر سر نه هغه وړيچي راپورته کوی،

او هغه باران سره برېښنا رالېږي

او هغه هوا د خپلو ذخيرو نه رالوځوي.

⑧ هغه وړومبی پیدا شوی ماشومان ووژل د مصریانو،

وړومبی پیدا شوی د سپرو او د ځناورانو.

⑨ هغه په مصر کېږي معجزې او عجیبه کارونه وکړل،

د فرعون او د هغه د ټولو نوکرانو په خلاف.

⑩ هغه پېرو قومونو ته شکست ورکړو

او هغه طاقتور بادشاهان ووژل،

⑪ د اموریانو بادشاه سیحون د بسن بادشاه عوج،

هغه د کنعان ټول بادشاهان ووژل.

۱۲) او هغه د هغوی مُلک په میراث کښې ورکړو،

او خپلو خلقو بنی اسرائیلو ته یې په میراث کښې ورکړو.

۱۳) ستا نوم مالِکِه خُدايه د تل دپاره یادېږي،

او ستا نوم به په ټولو نسلونو کښې یادېږي.

۱۴) ځکه چې مالِک خُدای د خپلو خلقو اِنصاف کوی،

او هغه په خپلو خِدمتگارانو رحم کوی.

۱۵) د قومونو بُتان چې د سرو زرو او سپینو نه جوړ شوی دی،

د انسانانو په لاسونو جوړ شوی دی.

۱۶) د هغوی خولې شته خو خبرې نه شی کولې،

د هغوی سترګې شته خو لیدل نه شی کولې،

۱۷) د هغوی غوږونه شته خو اورېدل نه شی کولې،

او نه هغوی په خولۀ ساه اخستلې شی.

۱۸) څوک چې دا بُتان جوړوی دوی به هم د دې په شان وی

څوک چې پرې ایمان لری هغوی به هم د دې په شان وی.

۱۹) اے د بنی اسرائیل خاندانه د مالِک خُدای ثناء ووايئ،

اے د هارون خاندانه د مالک خُدائِ ثناء ووايئ،

اے د ليويانو خاندانه د مالک خُدائِ صِفَت کويئ،

او تاسو څوک چې د مالک خُدائِ نه یرپرئ د مالک خُدائِ ثناء صِفَت
کويئ،

د صيون نه دې د مالک خُدائِ ثناء صِفَت وي،

هغه ته دې ثناء صِفَت وي څوک چې په يروشلم کښې اوسيږي.

د مالک خُدائِ ثناء صِفَت وکړئ.

د شکر گزارۍ سرود

۱۳۶ د مالک خُدائِ شکر گزارۍ وکړئ، ځکه چې هغه ښه دے.

د هغه مينه ابدی ده.

د خُدائِ پاک شکر گزارۍ وکړئ، چې د معبودانو خُدائِ پاک دے.

د هغه مينه ابدی ده.

د مالک خُدائِ شکر گزارۍ وکړئ چې د مالکانو مالک خُدائِ دے.

د هغه مينه ابدی ده.

د هغه شکر گزارۍ وکړئ چې صرف هغه لويې معجزې کوي،

د هغه مینه ابدی ده.

⑤ او هغه چا چې آسمانونه یې په حکمت سره پیدا کړل،

د هغه مینه ابدی ده.

⑥ او د هغه شکر گزاری وکړئ چا چې زمکه د اوبو دپاسه خوره کړله،

د هغه مینه ابدی ده.

⑦ او د هغه شکر گزاری وکړئ چا چې آسمانی رڼاگانې پیدا کړې،

د هغه مینه ابدی ده.

⑧ نمر په ورځ باندې بادشاهی کوی،

د هغه مینه ابدی ده.

⑨ سپوږمۍ او ستوری په شپه باندې حکومت کوی،

د هغه مینه ابدی ده.

⑩ د هغه شکر گزاری وکړئ چا چې مصریانو له وړومبۍ پیدا شوی هلاک کړل،

د هغه مینه ابدی ده.

⑪ هغه بنی اسرائیل د مصر د مینځ نه راوویستل،

د هغه مینه ابدی ده.

١٢) چا چې په هغه وخت د خپل طاقت او قدرت څرگندونه وکړه،

د هغه مینه ابدی ده.

١٣) او د هغه شکر گزاری وکړئ چا چې بحر قلزم په مینځ دوه کړو،

د هغه مینه ابدی ده.

١٤) او هغه بنی اسرائیل د دې په مینځ کښې بوتلل،

د هغه مینه ابدی ده.

١٥) خو فرعون سره د نوکرانو په بحر قلزم کښې غرق شو،

د هغه مینه ابدی ده.

١٦) او د هغه شکر گزاری وکړئ چا چې د خپلو خلقو په بیابان کښې

لارښودنه وکړله،

د هغه مینه ابدی ده.

١٧) د هغه شکر گزاری کوئ چا چې لوی بادشاهان رانسکور کړل،

د هغه مینه ابدی ده.

١٨) او هغه تکړه بادشاهان هلاک کړل،

د هغه مینه ابدی ده.

١٩) سیحون د اموریانو بادشاه یې مړ کړلو،

د هغه مینه ابدی ده.

٢٠ عوج د بسن بادشاه پې مړ کړلو،

د هغه مینه ابدی ده.

٢١ او هغه د هغوی ملک دوی ته په میراث کښې ورکړو،

د هغه مینه ابدی ده.

٢٢ او په میراث کښې پې خدمتگار بنی اسرائیل ته ورکړو،

د هغه مینه ابدی ده.

٢٣ د هغه شکر گزاری وکړی چا ته چې مونږ د کمزورتیا په حالت کښې یاد

و،

د هغه مینه ابدی ده.

٢٤ او مونږ پې د خپلو دشمنانو نه خلاص کړلو،

د هغه مینه ابدی ده.

٢٥ او څوک چې هر یو مخلوق ته رزق ورکوی،

د هغه مینه ابدی ده.

٢٦ د آسمانونو د خدای شکر ادا کړی،

د هغه مینه ابدی ده.

۱۳۷ ﴿۱﴾ نو مونږ د بابل د سيند په غاړه کښېناستلو او ومو ژړل،

هرکله چې صيون مونږ ته به راپه ياد شو.

﴿۲﴾ هلته په چنارونو کښې مونږ خپل رباًونه راوپزاند کړي ؤو،

﴿۳﴾ ځکه چې هلته زمونږ قابضينو په مونږ سندرې وئيلې،

او مونږ ته تکليف رسوونکو زمونږ نه د خوشحالي د سندرو خواهش کولو،

دوئ مونږ ته وئيل چې، ”مونږ ته د صيون د سندرو نه يوه ووايئ.“

﴿۴﴾ نو مونږ د مالک خدائ سندرې څنگه ووايو

هرکله چې مونږ په پردې ملک کښې ؤو؟

﴿۵﴾ که چېرې زه تا هېر کړمه يروشلم،

نو زما بنی لاس نه دې خپل هنر هېر شي.

﴿۶﴾ زما ژبه دې زما تالو پورې ونښلې،

که چېرې ته ما ته ياد نه يې،

او که چېرې زه يروشلم د ټولو نه خپله لويه خوشحالي نه گڼم.

﴿۷﴾ اے مالکۀ خدايه، اډوميان راياد کړه، چې څه يې کړي ؤو،

په کومه ورځ چې يروشلم رانسکور شوې وو.

هغوی چغې وهلي چې، ”وران پي کړی،

او چې د بنيادونو پورې پي وران کړی.“

۸) اے د بابل خلقو، تباہ شئ،

هغه دې خوشحاله وی څوک چې تا ته بدل درکړی،

کوم کارونه چې تا مونږ سره وکړل.

۹) هغه به خوشحاله وی څوک چې ستا ماشومان گرفتاروی،

او د گټانو سره ورله پغرې ورکوی.

د حضرت داؤد د شکر گزاری سرود

۱۳۸ زۀ به د زړۀ د اخلاصه، ستا ثناء صفت وکړم، اے مالکۀ
خدایه،

او د نورو معبودانو په وړاندې به زۀ ستا د شکر گزاری سندرې ووايم.

۲) زۀ به ستا مقدس کور طرف ته سجده وکړم،

او زۀ به ستا د نوم ثناء صفت ادا کړم،

ځکه چې تۀ پېر مینه ناک او وفادار پي،

او تا په ټولو څیزونو باندې خپل نوم او کلام اوچت کړو.

٣ ما چي کله هم تا ته سوال زاري کړې ده، تا قبوله کړې ده،

تا زه په طاقت ورکولو تکړه او زړور کړم.

٤ اے مالکۀ خُدايه، د دُنیا ټول بادشاهان دې ستا ثناء صِفَت وکړي،

چي کله دوي ستا د خولې کلام واورى.

٥ دوي دې د مالک خُدائ د طريقو ثناء صِفَت وکړي،

خکه چي د مالک خُدائ جلال لوي دى.

٦ که څه هم چي مالک خُدائ ډېر اوچت دى،

خو بيا هم د بنسکته خلقو خيال ساتي،

خو هغه کبرژن د ډېر لرې نه پېژني.

٧ زه که څه هم د مصيبتونو په مينځ کښې گرځم،

ته زما ژوندون بچ کوې.

٨ ته خپل لاس زما د دشمنانو د غصې په خلاف راوړدوې،

د خپل بنې لاس سره دې ما بچ کوې.

٩ مالک خُدائ به زما دپاره خپل مقصد پوره کړي،

ستا مينه، اے مالکۀ خُدايه، د تل دپاره پاتې کيږي،

د خپلو لاسونو کارونه مه پرېږده.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زيور

۱۳۹ (۱) اے مالِکِ خُدايه، تا زه معلوم کړې يم

او ته ما پېژنې.

(۲) تا ته زما د ناستې پاستې پته ده،

او زه که لرې هم يم ته زما په سوچونو پوهېږې.

(۳) زه که گرځم او که ملاست يم،

نو تا ته زما د ټولو کارونو پته ده.

(۴) خبره لا زما د خولې نه وتلې نه وي،

چې ته په هغې پوره خبرې، اے مالِکِ خُدايه.

(۵) زما نه مخکېني او وروستو ته يې،

او تا د خپل برکت لاس په ما اېښې دې.

(۶) دغه شان پوهه زما دپاره ډېره حېرانوونکې ده،

او دا خبره زما د عقل نه لويه ده.

(۷) زه به ستا د روح نه چرته لار شم؟

ستا د حضور نه به چرته وتښتم؟

۸) که چرې زه آسمان ته هم وخېژم، ته هلته یې،

که چرې زه په قبر کښې هم څلم، ته هلته یې.

۹) که چرې زه د سبا په وزرو سور شم،

که چرې زه د سمندر په لرې غاړه اوسېږم،

۱۰) هلته به ستا لاس زما لارښودنه وکړی،

او ستا قدرت به ما په تېزۍ سره راوښی.

۱۱) که چرې زه دا ووايم چې، ”تیاره به ضرور ما ستا نه پټ کړی،

او زما نه گېرچاپېره رڼا به په شپه بدله شی.“

۱۲) خو تیاره به ستا دپاره تیاره نه وی،

شپه به لکه د ورځ په شان ځلېږی.

ځکه چې تیاره به ستا دپاره د رڼا په شان وی.

۱۳) ځکه چې تا زما دننه هر څه پیدا کړل،

او زه تا د مور په گېډه کښې یو ځای کړم.

۱۴) زه ستا ثناء صفت کومه ځکه چې زما د بدن جوړښت عجیبه او

ویرونکې دے،

ستا کارونه عجیبه دی او زه په دې ښه پوهېږم.

١٥ زما د بدن پانچه ستا نه پټه نه وه

کله چې زه په پټ ځای کېږم،

او کله چې زه د زمکې په ژوره کېږم.

١٦ ستا سترگو زما نامکمله بدن ولیدلو.

او تا د شروع نه هغه ټولې ورځې چې زما د ژوند دپاره مقرر کړې وې

هغه دې په خپل کتاب کېږم ولیکلې.

١٧ ستا خیالونه ما ته څومره قیمتي دي، پاکه خدایه،

او دا څومره بې حسابې دي.

١٨ که چېرې هغه و شمارم، نو د شگو نه بهر دی.

او زه چې کله راوینم شم، نو بیا هم تا سره یم.

١٩ کاش چې ته بدکاران هلاکوې، اې پاکه خدایه،

او وینو ته تېری ناست زما نه لرې کړې.

٢٠ دوی تا پسې قصداً بدې خبرې کوی،

او مخالفین دې نوم بې فائدې اخلی.

٢١) مالِکِه خُدايه، ولې زه د هغوی نه نفرت ونه کړم څوک چې ستا نه نفرت کوی؟

او د هغوی نه کرکه ونه کړم څوک چې ستا مخالفت کوی؟

٢٢) زه بلکل د هغوی نه نفرت کوم څوک چې ستا نه نفرت کوی،

او هغوی خپل دشمنان گڼم.

٢٣) پاکه خُدايه، ما ولټوه، او زما زړه وپېژنه،

او ته زما امتحان واخله او زما د پرېشاني په خيالونو ځان پوهه کړه.

٢٤) ما ته وگوره که چېرې کومه غلطه طريقه په ما کېنې وی،

ما د تل ژوندون لارو ته رهنمائی کړه.

د موسيقۍ د مشر دپاره: د حضرت داؤد يو زبور

١٤٠. اے مالِکِه خُدايه، د بدکارانو نه ما بچ کړه،

او د ظالمانو انسانانو نه ما وساته،

٢) او څوک چې د شرارت منصوبې په خپلو زړونو کېنې جوړوی

او هره ورځ جنگ تودهوی.

٣) دوی خپلې ژبې لکه د بښامار په شان تېروی،

او د چمچمار زهر يې په شونډو پراته وي.

۴) اے مالِکِ خُدايه، ما د بدکارانو د لاس نه محفوظ کړه،

او ما د ظالمانو نه بچ کړه،

څوک چې زما د پښو گېرولو دپاره منصوبي جوړوي.

۵) کبرژنو سرو ما ته پټ دامونه اېښي دي،

او دوي خپل جالونه خواره کړي دي.

او زما په لارو کښي يې دامونه اېښي دي.

۶) ما مالِکِ خُداي ته وويل، ته زما خُدای پاک يې.

اے مالِکِ خُدايه، د رحم دپاره زما سوال زاري واوره.

۷) اے قادره مالِکِ خُدايه، زما قوي خلاصونکيه،

څوک چې د جنگ په ورځ زما سر پټوي.

۸) د بدکارانو ارمانونه ته مه پوره کوه، اے مالِکِ خُدايه،

او د دوي منصوبي کاميابېدو ته مه پرېږده،

هسي نه چې دوي مغروره شي.

۹) او څوک چې ما نه راتاو دي د هغوي سرونه دې په مصيبت کښي راگېر

شي،

او په هغه مصیبت کښې چې کوم د هغوی شونډو جوړ کړی دی.

۱۰) بلې شوې سکروټې دې په هغوی راپرېوځي،

او هغوی دې په اور کښې وغورزولې شي،

او هغوی دې چکرو دلدل ته وغورزېږي چې بیا ترې راوتلې نه شي.

۱۱) غېټ کونکي دې په دې ملک کښې کامیاب نه شي،

او په ظالمانو دې ناگهانه افت راشي.

۱۲) زه په دې پوهېږمه چې مالک خدای به غریبانانو له انصاف ورکړي،

او هغه د حاجتمندو مقدمه په خپل لاس کښې اخلي.

۱۳) او بې شکه چې نېکان به ستا د نوم ثناء صفت وکړي،

او صادقان به ستا په حضور کښې ژوند وکړي.

د حضرت داؤد یو زیور

د ما بشام دُعا

۱۴۱) ۱) اے مالک خدایه، زه تا ته سوال زاری کومه ما له زر راشه،

زما آواز اوره کله چې زه درته سوال کوم.

۲) زما دُعا دې ستا په حضور کښې د خوشبو په شان شي،

او زما د لاسونو اوچتول دې تا ته لکه د مابښام د قرباني په شان قبول شی.

۳) اے مالِکِ خُدايه، زما خولۀ قابو کړه،

او زما په شونډو نظر وساته.

۴) زما زړۀ دې په بدو لارو لاړ نه شی،

او نه دې د بدکارو په کارونو کښې حصه واخلي.

او نه دې خطاکارو سره مل شی،

ما د هغه خلقو د خوندور خوراکونو د خوړلو نه وساته.

۵) که نېک سرې ما وپېوی دا به مهرباني وی،

او د هغه رټل به زما دپاره په سر باندې د تېلو په شان وی،

او زما سر به د دې تېلو نه انکار نه کوی،

خو زما دُعا به تل د بدعملو د کارونو په خلاف وی.

۶) کله چې د دوی بادشاهان د کمرونو نه راوغورزیږي،

نو بدعمله به دا زده کړی چې زما وېنا خوږه وه.

۷) لکه څنگه چې د زمکې په قلبې سره کاني برسیره شی،

نو دغه شان به زمونږ هډوکي د قبر په خولۀ کښې خواره واره پراته وی.

٨) خو زما سترگي ستا په طرف دى، اې قادر مطلق خُدايه،

او ستا نه پناه غواړم ما مرگ ته مۀ حواله كوه.

٩) ما د هغه لټ نه وساته كوم چې دوى زما دپاره اېښى دى،

ما د هغه دامونو نه وساته چې بدعملو زما دپاره خواره كړى دى.

١٠) بدعمله دې په خپلو دامونو كښې راگېر شى،

چې داسې زۀ ترې بچ شمه.

د حضرت داؤد يو مشكيل، هغه دُعا چې كله هغه په غار كښې وو

١٢٢) زۀ په زوره مالِك خُداى ته ژړا كوم،

او ما د رحم دپاره مالِك خُداى ته آواز وكړو.

٢) زۀ خپل فريادونه د هغۀ په وړاندې كوم،

د هغۀ په وړاندې زۀ خپل مصيبت بيانوم.

٣) كله چې زما روح په ما كښې كمزورې شى،

نو دا تۀ يې چې زما په لارو پوهېږې.

په كومو لارو چې زۀ روان يم

نو په هغه لارو كښې يې ما دپاره دام پټ لگولې دى.

۴ وگوره زما ښې طرف ته وگوره

هيڅوک زما پرواه نه کوی،

زما پناه گاه نشته هيڅوک زما د ژوند پرواه نه کوی.

۵ زه تا ته ژړا کوم، اے مالکۀ خدايه،

زه دا وایم چې، ”ته زما پناه گاه یې،

او ته د ژوندون په دنیا کښې زما برخه یې.“

۶ زما ژړا ته واوره،

ځکه چې زه ډېر سخت محتاجه یم.

څوک چې ما گېږول غواړی د هغوی نه ما بچ کړه،

ځکه چې دوی زما نه ډېر زورور دی.

۷ ته ما د قېد نه خلاص کړه،

چې ستا د نوم ثناء صفت وکړم.

نو بیا به صادقان رایوځای شی زما په حقله،

ځکه ستا د مهربانۍ په وجه.

د حضرت داؤد يو زبور

۱۴۳ ﴿۱﴾ اے مالِکِ خُدايه، زما دُعا واوره،

زما ژړا ته د رحم دپاره غوږ ونيسه،

په خپله وفاداري او صداقت سره دې زما مدد دپاره راشه.

﴿۲﴾ او خپل خدمتگار دې د عدالت دپاره مه راوله،

ځکه چې ستا په وړاندې څوک هم بې گناه نه دی.

﴿۳﴾ دشمن راپسې لگېدلې دې ما په زمکه بنسټه غورزوي،

هغه زه په زور په تورو تيارو کبني اوسولم لکه د هغه خلقو چې ډېر مخکېني
مړه شوي دي.

﴿۴﴾ نو ځکه روح مې په بدن کبني کمزورې کيږي،

نو دغه شان د يرې نه زما زړه په ما کبني ودريري.

﴿۵﴾ کله چې زه پخواني وختونه رايادوم،

نو زه ستا په کارونو سوچ کوم،

کوم کارونه چې ستا لاسونو کړي دي په هغوئ فکر کوم.

﴿۶﴾ زه تا ته د دُعا دپاره لاسونه پورته کوم،

زما ځان لکه د للمې زمکې ستا تږمې دې.

۷) اے مالِکِ خُدايہ، ما ته زر جواب راکړه،

زۀ نا اُمیدہ شوے یم.

ما نه خپل مخ مۀ اړوه،

نو گنې زۀ به د هغوی په شان شم

څوک چې بشکته قبر ته روان وی.

۸) سحر دې ستا د تل عمری مینې کلام راوړی،

ځکه چې زۀ په تا باندې یقین لرم.

ما ته هغه لار راوښايه چې زۀ پرې لاړ شم،

ځکه چې تا ته ما خپل ځان په دُعا کښې پورته کړے دے.

۹) ما د خپلو دشمنانو نه خلاص کړه، اے مالِکِ خُدايہ،

ځکه چې زۀ د پناه دپاره تا ته را زغلم.

۱۰) ستا د رضا پوره کولو ما ته تعلیم راکړه،

ځکه چې تۀ زما خُدای پاک یې.

ستا نېک روح دې په هوار مېدان کښې زما رهنمائی وکړی.

۱۱) د خپل نوم په خاطر دې، مالِکِ خُدايہ، زما ژوند بچ کړه.

په خپل صداقت دې ما تکليفونو نه راوباسه.

١٢٢ تۀ ما سره د خپلې نۀ ختمېدونکې مينې په وجه زما دشمنان خاموشه کړه،

زما ټول دشمنان تباہ کړه، ځکه چې زۀ ستا خدمتگار یم.

د حضرت داؤد يو زبور

١٢٤ مالک خدای ته دې ثناء صفت وی څوک چې زما گټ دے،

څوک چې زما لاسونه د جنگ دپاره تیاروی،

او زما گوتې د جنگ دپاره تیاروی.

٢ هغه زما مینه ناک خدای پاک او د حفاظت قلعه ده،

هغه زما پناه گاه او زما خلاصونکے دے،

هغه زما پال دے په چا کبني چې زۀ پناه اخلم،

څوک چې خلق زما د اختيار لاندې راوولی.

٣ اے مالکۀ خدایه، انسان څۀ دے چې تۀ یې خیال ساتې،

د انسان زوی څۀ دے چې تۀ یې فکر کوې؟

٤ انسان دے لکه د هوا په شان،

د هغۀ عمر تېریږی لکه سوری په شان.

٥ خپل آسمانونه وشلوه اے مالِكه خُدايه او لاندې راکوز شه،

غرونو ته صرف لاس وروپه نو دوى به لوگي شى.

٦ برېښنا گاني راولپړه او دشمنان خواره کړه،

او خپل غشى پرې راووروه او هغوى تس نس کړه.

٧ د بره نه خپل لاس راوغزوه،

ما ته تحفظ او خلاصون راکړه،

د زورورو اوبو او د غېرو لاسونو نه،

٨ د چا خوله چې د دروغو نه پکه ده،

د چا لاسونه چې دوکه باز دى.

٩ زه به تا ته نوې حمد ووايم، اے پاكه خُدايه،

په لس تاريژه سريندې به زه تا ته سر ساز وغږوم،

١٠ هغه چا ته څوک چې بادشاهانو له فتح ورکوى،

څوک چې خپل خدمتگار داود ته د وژونکې تورې نه خلاصون ورکوى.

١١ ما ته تحفظ او ما ته خلاصون راکړه،

او د غېرو د لاسونو نه خلاصون راکړه،

د چا خولۀ چې د دروغو نه پکه ده،

او د چا لاسونه چې دوکه باز دی.

١٢ نو بیا به زمونږ زامن په ځوانۍ کښې لکه

د سیرابه تکو شنو بوټو په شان وی،

او زمونږ لونه به لکه د محل د زینت د ستونو په شان وی.

١٣ زمونږ گودامونه به د هر قسمه غلې نه پک وی،

زمونږ گډې به زرگونو ته ورسیري،

په زرگونو به زمونږ په پټو کښې وی،

١٤ زمونږ غویان به درانۀ بارونه وړي،

نو زمونږ د ښار دېوالونه به کنډر نۀ شی،

هیڅ څوک به قېدی بوتلۍ نۀ شی،

او زمونږ په کوڅو کښې به د ناامیدی ژړا نۀ وی.

١٥ بختور دی هغه خلق د چا په حقله چې دا رښتیا وی،

بختور دی هغه خلق د چا چې ځدای پاک، مالک ځدای وی.

د حضرت داؤد د حمدو ثناء يو زبور

د ثناء صفت سرود

۱۴۵ ﴿۱﴾ اے زما پاڪه خُدايه، بادشاه، زه به ستا لوتی بيانوم،

او زه به د تل دپاره ستا د نوم ثناء صفت كوم.

﴿۲﴾ زه به هره ورځ ستا ثناء صفت وكړم،

زه به د تل دپاره ستا د نوم لوتی بيان كړم.

﴿۳﴾ مالِك خُداي لوتی دے او د پېر ثناء صفت قابل دے،

د هغه لوتی هيڅوك هم معلومولے نه شي.

﴿۴﴾ يو نسل به بل نسل ته ستا د كارونو ستائينه كوی،

او دوتی به ستا د لوتی كارونه بيانوی.

﴿۵﴾ هغوی به ستا د جلالی شان او شوكت او د لوتی خبرې كوی،

زه به ستا په عجيبه كارونو فكر وكړم.

﴿۶﴾ هغوی به ستا د هيبتناكه كارونو په حقله خبرې وكړی،

او زه به ستا د لوتی كارنامو بيان وكړمه.

﴿۷﴾ هغوی به ستا د پې اندازې ښه والی جشن كوی،

او په خوشحالی سره به ستا د صداقت سندرې غږوی.

⑧ مالک خدای رحیم او مهربان دے،

زر نه په غصه کیږی او ډېره مینه کوی.

⑨ مالک خدای د هر چا سره ښه دے،

او هر څه چې هغه پیدا کړی دی په هغه ټولو مهربانه دے.

⑩ اے مالک خدایه، ستا مخلوق دې ستا شکر وکړی،

ستا مقدسین دې ستا ثناء صفت وکړی.

⑪ دوی به ستا د بادشاهت د جلال خبرې وکړی،

او دوی به ستا د قدرت خبرې وکړی،

⑫ نو چې ستا په طاقتمند کارونو ټول خلق پوهه شی،

او ستا د بادشاهت د جلالی شان او شوکت نه خبر شی.

⑬ ستا بادشاهی د تل بادشاهی ده،

ستا حکومت په ټولو نسلونو کښې پاتې کېدونکې دے.

مالک خدای په خپلو ټولو وعدو وفادار دے،

او هغه په خپلو ټولو پیدا کونکو مهربانه دے.

١٤) مالک خُدائِ هغوی تُول اوچتوی څوک چې راپرېوځی،

او هغه تُول راکونتی شوی راوچته وی.

١٥) او د تُولو سترگې تا ته دی،

او تَه تُولو ته په صحیح وخت کښې خوراک ورکوې.

١٦) مالکِ خُدایه چې خپل لاس پرانیزې،

په خپله د هر یو ژوندی څیز لوړه تنده ختموې.

١٧) مالک خُدائِ په خپلو تُولو کارونو کښې صادق دے،

او هغه په خپلو تُولو پېدا کوونکو مهربانه دے.

١٨) مالک خُدائِ هغه تُولو ته نزدې دے څوک چې ورته آواز کوی،

هغوی تُولو ته نزدې دے څوک چې په رښتیا ورته آواز کوی.

١٩) څوک چې د هغه نه پرېږی د هغوی تُولو ارمانونه پوره کوی،

او هغه د دوی ژړا اوری او خلاصون ورکوی.

٢٠) مالک خُدائِ د هغوی خیال ساتی څوک چې د هغه سره مینه کوی،

خو هغه به تُول شریران تباہ کړی.

٢١) زما خولۀ به د مالک خُدائِ ثناء صفت کوی،

او ټول مخلوق به د هغه د مقدس نوم د تل دپاره ثناء صفت کوی.

د مالک خدای ابدی وفاداری

۱۴۶ د مالک خدای ثناء صفت دې وی.

د مالک خدای ثناء صفت وکړه، اې زما ځانه.

۱ زه به په خپل ټول ژوند کبښې د مالک خدای ثناء صفت کوم،

او ترڅو چې زه ژوندۍ يم د مالک خدای ثناء صفت به کوم.

۲ او په شهزادگانو توکل مه کوی،

په فانی انسان توکل مه کوی څوک چې خلاصون نه شی ورکولای.

۳ کله چې ترې روح وځي نو خاورو سره خاورې شی،

او په هم هغه ورځ یې ټولې منصوبې خرابې شی.

۴ بختور دی هغوی د چا مدد چې د یعقوب خدای پاک وی،

او د چا امید چې په مالک خدای یعنې په خپل خدای پاک وی.

۵ ځکه چې هغه آسمانونه او زمکه، سمندر او څه چې په کبښې دی پېدا کړی

دی

او هغه تل وفادار دی.

٧ هغه په خپله د مظلومانو مقدمه چلوی،

او اوږی ته خوراک ورکوی.

مالک خدای قېديان آزادوی.

٨ مالک خدای ړندو ته نظر ورکوی.

او هغه ټول راکونتي شوی راوچته وی،

مالک خدای د صادقانو سره مینه کوی.

٩ مالک خدای د مسافرو خیال ساتی،

او یتیمانو او کونډو ته خوراک ورکوی،

خو هغه د بدعملو منصوبې او طریقې خرابوی.

١٠ مالک خدای د تل دپاره بادشاهت کوی،

د ټولو نسلونو دپاره اے صیونه.

د مالک خدای ثناء صفت دې وی.

د مالک خدای ثناء صفت

١٤٧ د مالک خدای ثناء صفت وکړئ.

دا څومره ښه ده چې مونږ د خپل خدای پاک ثناء صفت وکړو،

او څومره د خوښې خبره ده چې مونږ د هغه ثناء وکړو.

❷ مالک خدای یروشلیم بیا آبادوی،

هغه د بنی اسرائیلو شرلی خلق راغونډوی.

❸ هغه مات زړونه روغوی،

او د هغوی په زخمونو پټی لگوي.

❹ هغه ته د ټولو ستورو د شمېر پته ده،

او هر یو ستوری ته په نامه آواز کوي.

❺ زمونږ مالک خدای لوی او په طاقت کښې زورور دی،

او د هغه د پوهې څه حد نشته دی.

❻ مالک خدای د عاجزانو ساتنه کوي،

خو شریران زمکې ته راغورزوي.

❼ په شکر گزاری سره د مالک خدای حمد و ثناء ووايي،

او زمونږ خدای پاک ته په رباب سره ساز وغږوي.

❽ هغه آسمان په وړیځو کښې پټوي،

او هغه په زمکه بارانونه راوړوي،

او په غرونو او غونډو واښه راشنه کوی.

۹ هغه ځناورو ته خوراک ورکوی،

او کارغانو بچو ته کله چې وچغیري خوراک ورکوی.

۱۰ د هغه خوشحالی د آس په طاقت کښي نه ده،

او نه د هغه خوشحالی د انسان په طاقت کښي ده.

۱۱ او مالک د هغوی نه خوشحاله وی څوک چې د هغه نه پرېږي،

او څوک چې د هغه په نه ختمېدونکي مینه باندې امید ساتي.

۱۲ د مالک خدای لوی بیان کړه، اې یروشلمه،

د مالک خدای ثناء صفت ادا کړه، اې صیونه.

۱۳ او هغه ستا د دروازو اړمونه او دُرشلی مضبوطی،

او په تا کښي اوسېدونکو ته برکت ورکوی.

۱۴ هغه ستا سرحدونه په سلامتي کښي ساتي،

او د ټولو نه په ښو غنمو باندې دې معموروی.

۱۵ هغه چې خپل احکام زمکې ته وروږي،

نو د هغه حکم په منډه خورېږي.

١٦ هغه واوره لکه د وړۍ خوروی،

او واوره لکه د ایرو په شان زغلوۍ.

١٧ هغه د کانو په شان ږلۍ وړوی

د هغه د واورې طوفان ته څوک ټینگېدی شی؟

١٨ هغه خپل کلام رالېږی او واوره پرې ویلی کیږی،

هغه خپلې هواگانې رالېږی او اوبه ترې راروانې شی.

١٩ هغه خپل کلام یعقوب ته وربنکاره کړو،

او خپل شریعت او قانون یې بنی اسرائیلو ته بنکاره کړو.

٢٠ هغه داسې د بل قوم دپاره کړی نه دی،

هغوی د ده په شریعت نه پوهیږی.

د مالک خدای ثناء صفت کوئ.

د مالک خدای ثناء صفت کول

١٤٨ د آسمانونو نه د مالک خدای ثناء صفت وکړئ،

د هغه ثناء صفت په اوچتو آسمانونو کښې وکړئ.

٢١ د هغه ټولو فرېستو د هغه ثناء صفت وکړئ،

ټولو آسماني مخلوقاتو د هغه ثناء صفت وکړئ.

۳) اے نمر او سپوږمۍ د مالک خدای ثناء صفت وکړئ،

ټولو ځلېدونکو ستورو د هغه ثناء صفت وکړئ.

۴) اوچتو آسمانونو د هغه ثناء صفت وکړئ،

په آسمان کښې بره اوبو د هغه ثناء صفت وکړئ.

۵) هغوی ټول دې د مالک خدای د نوم ثناء صفت وکړي،

ځکه چې د هغه په حکم دوی پېدا شوي دي.

۶) او هغوی یې د تل دپاره په خپل ځایونو مقرر کړي دي،

او هغه ورته قانون مقرر کړو چې هیڅکله نه ختمیږي.

۷) د زمکې نه د مالک خدای ثناء صفت وکړئ،

اے د لویو سمندرونو مخلوقه او د ټولو سمندرونو لاندې بېخ کښې چې اوسېږئ.

۸) برېښنا او ږلۍ، واورو او وریځو،

طوفاني بادونو چې تاسو د هغه حکم منئ.

۹) تاسو غرونو او ټولو غونډو،

مېوه دارو ونو او ټولو دیارونو.

۱۰ ځنگلي ځناورو او ټولو څاروو،

بسوئېدونکي مخلوقه، او د هوا مارغانو،

۱۱ د زمکې بادشاهانو او ټولو قومونو،

تاسو ټولو شهزادگانو او د دُنیا بادشاهانو،

۱۲ اے ټولو ځوانانو او پېغلو،

بوډاگانو او ماشومانو.

۱۳ ټول دې د مالک خدای د نوم لوی بیانوی،

ځکه چې صرف د هغه نوم لوی دی،

او د هغه شان او شوکت په زمکې آسمانونو باندې دی.

۱۴ هغه خپل قوم دپاره د فخر ښکر پورته کړی دی،

ترڅو د هغه ټول نېک او مقدس خلق د هغه ثناء صفت بیان کړي،

یعنې بنی اسرائیل چې هغه ته نژدې دی.

د مالک خدای ثناء صفت دې وی.

د ثناء صفت سرود

۱۴۹ د مالک خدای ثناء صفت بیان کړئ.

مالِک خُدائ ته یو نوے سرود ووايئ،

د هغه ثناء صِفت د هغه د مؤمنانو په پله کښې بیان کړئ.

❷ بنی اسرائیل دې د خپل خالق سره خوشحالی وکړی،

د صیون خلق دې د خپل بادشاه سره خوشحاله وی.

❸ هغوی دې د هغه د نوم ثناء صِفت په گډا کښې بیان کړی،

او هغه ته دې په تمبل او رباب سره موسیقی وغږوی.

❹ ځکه چې مالِک خُدائ د خپلو خلقو سره خوشحالیږی،

او هغه عاجزانو ته د خلاصون تاج ورپه سروی.

❺ مقدسین دې د هغه په عزت ورکولو سره خوشحاله شی،

او په خپلو بسترو کښې دې د خوشحالی سندرې وائی.

❻ د خُدائ پاک ثناء صِفت دې د هغوی په خُلو وی

او دوه مخیزه توره دې د هغوی په لاسونو کښې وی،

❼ ترڅو په زور سره د قومونو نه بدل واخلي،

او چې د هغوی خلقو ته سزا ورکړی،

❽ چې د هغوی بادشاهان په هتکړو کښې وتړی

او د هغوی مشران دې په بیرو کښې وتړی،

۹ او چې څنگه فېصله د هغوی په خلاف لیکلې شوې ده هغه شان وشي.

دا د هغه ټولو مقدسینو ته جلال دے.

د مالک خدای ثناء صفت دې وی.

د مالک خدای ثناء صفت وکړئ

۱۵۰ ۱ د مالک خدای ثناء ووايي.

د هغه په مقدس خای کښې د هغه ثناء ووايي،

د هغه په زورور آسمان کښې د هغه ثناء صفت وکړئ.

۲ د هغه د لویو کارونو په وجه د هغه ثناء صفت وکړئ،

او د هغه د بې حده لویوالی په اندازه د هغه ثناء صفت وکړئ.

۳ او د بیگل د آواز سره د هغه ثناء خوان شي،

د رباب او بینجو د ساز سره د هغه ثناء صفت وکړئ.

۴ د تمبل او گډا سره د هغه ثناء صفت وکړئ،

په شپیلې او د رباب تارونو سره د هغه ثناء صفت وکړئ.

۵ د چمتو او تالیو سره د هغه ثناء صفت وکړئ،

د هغه ثناء صفت د تاليو په شرنگار کښې وکړئ.

هر يو ساه لرونکې دې د مالک خدائ ثناء صفت وکړي،

د مالک خدائ ثناء صفت وکړئ.